

LANGUAGE IN INDIA

Strength for Today and Bright Hope for Tomorrow

Volume 8 : 1 January 2008

Managing Editor: M. S. Thirumalai, Ph.D.

Editors: B. Mallikarjun, Ph.D.

Sam Mohanlal, Ph.D.

B. A. Sharada, Ph.D.

A. R. Fatihi, Ph.D.

Lakhan Gusain, Ph.D.

K. Karunakaran, Ph.D.

Jennifer Marie Bayer, Ph.D.

Working Papers in Linguistics and Literature

Editors:

C. Shunmugom, Ph.D.

C. Sivashanmugam, Ph.D.

V. Thayalan, Ph.D. and

C. Sivakumar, Ph.D.

WORKING PAPERS ON

LINGUISTICS AND LITERATURE

Vol. IV

2004

EDITORS

Dr. C. SHUNMUGOM

Dr. C. SIVASHANMUGAM

Dr. V. THAYALAN

Dr. C. SIVAKUMAR



DEPARTMENT OF LINGUISTICS

BHARATHIAR UNIVERSITY

COIMBATORE - 641 046 (INDIA)

Dedicated to



PROF. Dr. S. SIVASUBRAMANIAN

VICE CHANCELLOR

BHARATHIAR UNIVERSITY

Coimbatore - 641 046

as a token of affection and admiration

WORKING PAPERS ON

LINGUISTICS AND LITERATURE

Vol. IV

2004

EDITORS

Dr. C. SHUNMUGOM

Dr. C. SIVASHANMUGAM

Dr. V. THAYALAN

Dr. C. SIVAKUMAR



DEPARTMENT OF LINGUISTICS

BHARATHIAR UNIVERSITY

COIMBATORE - 641 046 (INDIA)

PREFACE

Notwithstanding the fact that the study of language is an age old practice, even now it continues to attract the attention of social scientists in general and linguists in particular owing to the heterogeneous and multifarious nature of language which are too complex and intrinsic to be understood easily. The giant strides achieved in the field of linguistics by taking recourse to other allied disciplines had enabled the researchers to view their object of study in a new perspective thereby giving a fresh dimension and impetus to the issues related to their research and development. Pedagogy, for instance, is one of the sub-disciplines of study of language that offers challenges not only to the linguists but to the educationists and psychologists as well. It is no wonder that language teaching, as a result, occupies the center stage in any research related to applied linguistics.

The present volume is a collection of articles contributed by the members of faculty and researchers including the alumni, reflecting the veritable direction of the ongoing research in the Department. A lion's share of papers included in this volume deals with one or the other aspects of language teaching. Despite the insightful developments achieved in the field of language teaching, problems galore the field and hence language teaching has been the focal point for many of the papers included in this volume. Grammatical, syntactic and other issues related to language teaching, teaching Tamil and English as first and second languages respectively, and so on so forth are discussed in this volume. Some of the papers in this volume have shown that any learning process involves errors and in fact it is this propensity to commit errors results in successful learning. Translation of literary and other works like wise has been going on in this vast land for centuries. However, so far no guideline or manual has been produced either to guide the enterprising and young translators or to evaluate the

translations. Some of the papers have taken steps in this direction. Study of use of language in different domains has been drawing the attention of researchers and study of language use in media has been accentuated in the recent days, thanks to the proliferation of media, both conventional and modern including the satellites. Papers in this area find a place in this volume. The other areas that are covered in this publication include stylistics, folklore, discourse studies, and literary criticism.

We are indeed very happy that the present volume reflecting the type of research activity going on in this Department has been completed and released to the academia for its comments and remarks. We will be very much thankful to you if you go through the contents of this volume and offer your views and comments. We are very much thankful to the authorities of the University for their full-fledged encouragement and support without which this volume would not have seen the light of the day. Grateful acknowledgements are due to the individual contributors too whose cooperation helped us in bringing out this self-supporting volume. M/s. Senthil Achchagam deserves a word of appreciation for its help in this publication.

26th January 2004
Coimbatore

C. Shunmugom
C. Sivashanmugam
V. Thayalan
C. Sivakumar

CONTENTS

	Page No.
Foreword	
<i>C. Shunmugom</i> Emerging Discourse Trends in Tamil Television	1
<i>C. Sivashanmugam</i> Issues in the Evaluation of Translation of Poems	9
<i>V. Thayalan</i> Compilation of Dialect Dictionary Methods and Practice	21
<i>T. Muthukrishnan</i> Some Forlorn Linguistic Properties in the Process of Language Teaching	27
<i>S. Kalaiselvi</i> Grammatical Problems of Postgraduate Students in English - A Linguistic Study	35
<i>K. Chidambaram</i> Syntactic Components of English Reading Process : At Higher Secondary Level	41
<i>Brunda Ravikumar</i> A Language of Their Own	49
<i>K. Rathna Devi</i> Sarojini Naidu's Linguistic Style	61
<i>K. Kamala Suganya Kumari</i> Issues in Teaching English at School level	69
<i>B. Syed Ibrahim</i> Listening Comprehension	73
<i>P. Perumalsamy</i> Kisan Mother Tongue, its Reflection in the Recent Censuses and its Basic Linguistic Features	83
<i>K. Umaraj</i> Objective Case Assignment in Tamil Under GB Theory	89
<i>Nirmala Vijayakumar</i> Brain storming - A Teaching Tool	93
<i>G. Janakiraman</i> Subtitling of Lyrics in Films A Linguistic Study	103

EMERGING DISCOURSE TRENDS IN TAMIL TELEVISION

C. Shunmugom

DEPT. OF LINGUISTICS

BHARATHIAR UNIVERSITY

The role of Television

Due to the introduction of satellite communication and television, the powerful audio visual medium, information is transmitted instantaneously across the globe and viewers are able to witness the events occurring in different parts of the world immediately and thereby the world is getting reduced into a global village. Due to the revolution in media communication and simultaneous telecast of a variety of programmes by various television networks, the indigenous and local television channels of a country or part of a country are pushed to imitate the other, borrow the techniques from the other, update the modes of presenting their programmes in such a way that leads to the emergence of global standards in media communication. For instance Raj, a Tamil TV channel displays forthcoming programmes using a technique which is similar to that of Star TV. Since local TV channels are constantly subjected to the local pull of preserving the traditional wisdom and fulfilling the expectations of the respective local cultural group and to the global pull of achieving global standards, they reflect the state of conflict and transition.

Globalisation that involves imitation and importing of alien form and theme, genre and techniques during the creation of programmes, leads to the relaxation of cultural conversion and norms of a society. Popularisation of programmes among the different kinds of viewers, both local and global, which is an aspect of globalisation not only leads to the introduction of oral modes of communication in TV but also the emergence of a variety of oral genre in TV.

Localisation involves preservation of traditional wisdom and popularisation of varieties of subcultures found within a culture. The former is achieved by the introduction of traditional art and music, dance and literature, etc. as themes in TV programmes.

A.R. Bhavana	A Discourse Analysis of Jhumpa Lahiri's "Interpreter of Maladies"	111
V. M. Subramanian	A Comparative Ethno Linguistic Study of India and China	117
F. Sara Vinolini	A Critical Study of the Eastern the Western Characters in the Novels of Kamala Markandaya	129
K. Devadoss & M. Hemamalini	English Language Teaching in Engineering Colleges - An Overview	139
V. Thiagarajan & A. A. Shakila	Use of Technological Aids in Language Teaching : A Special Focus on Language Laboratory	141
Zhang Zongsheng	A New Horizon in Teaching English in the Context of China	149
இரா. திருஞான சம்பந்தம்	சுயமொழிபெயர்ப்பு - சில சிந்தனைகள்	155
ப. மங்கையற்கரசி	ஊடகங்களில் மிகைப்பாடும் அதன் பயன்பாடும்	159
எஸ். செளந்திரராஜப் பெருமாள்	மொழிவளர்ச்சியில் சட்டத் தமிழின் பங்கு	167
வ. ஜெயா	பாரதிதாசனின் கல்விச் சிந்தனைகள்	175
சி. மா. ரவிச்சந்திரன் & ந. முரளி	நாட்டுப்புற வீடுகள்	187
தே. ஞானசேகரன்	மாறிவரும் நம்பிக்கைகளும் பழக்க வழக்கங்களும்	205
இரா. வேல்முருகன்	சிங்கப்பூரில் தமிழும் மாணவர்கள் உச்சரிப்புத் திறனை மேம்படுத்தும் வழிகளும்	215
ம. சுசித்ரா	கல்கி இதழின் உத்திகள்	221
P.T. கிங்ஸ்டன் & R. செல்வராஜ்	மேல்நிலைப்பள்ளி தமிழ்ப்பாடத் திட்டத்தின் குறைகளும் தீர்வுகளும்	227
J. Sundarsingh	Interrogative Style in Shashi Deshpande's That Long Silence	232

The latter is achieved through the selection and introduction of folk arts, social festivals and functions as themes and local, regional and social varieties of languages during the production of TV discourses. Thus the trends namely globalisation and localisation play a crucial role in the emergence of multiple and variant styles in themes and language use which is a reflection of the state of transition in cultural styles and language use.

The state of Tamil TV

TV channels like *Sun, Raj, Raj Plus, Vijay, Jeya* and *DD* transmit information in audio visual form to the Tamil population and each channel is trying to compete with the other in presenting a variety of programmes which are interesting and entertaining, acceptable and up to the expectation of Tamils. These channels try to safeguard the cultural values of Tamils on the one hand and introduce a variety of innovative themes and techniques in their programmes on the other hand to suit the diverse population involving children or adults, males or females, artists or technical experts. Sometimes similar programmes are given by different channels under different names. For example, the programme involving the telecast of film songs appears under the titles "*niingl keeTTavai, namma neeram, teli caays, melaTiis, pepsi ungal caays, teen amutu*, etc.

Tamil TV discourse : Function

Media is used to perform a variety of functions like providing information (informing), selecting and interpreting information (screening), transmitting social heritage from generation to generation (persuading), entertaining the mass (diverting), activating people (activating), making people insensitive (narcotizing), making people sensitive (ethicizing) and conferring status on people (confering), etc. (Rogers, 1984). These functions of media are fully realised through various programmes where the discourses are organised and manipulated suitably to realize these functions.

Besides spreading information among a large section of population like any TV, Tamil TV has the goal of exposing the information, educating and entertaining the mass, evoking competitive spirit among the people, directing people and bringing

behavioural modification among people and making people assume participatory role in TV.

The exposition of events taking place locally and globally is taken care of through TV news, news bulletins and news headlines. Exposition of traditional wisdom is realised by arranging of lectures of learned men or religious leaders (*tinam oru tirukkuRaL, inta naaL iniya naaL*).

Entertainment is provided through the telecast of film and film chips, serials and film songs, literary and other debates. These entertainment items not only reflect the preferred literary themes like love and war, hatred and horror, violence and vengeance, comedy and tragedy, etc. but also reflect aesthetic use of language.

Persuasion and promotion of sales of products ranging from cosmetics to computer are achieved through advertisements and tele shopping programmes.

Elevating the competitive spirit among people is achieved through programmes involving dance competition (*tillaanaa tillaanaa*), song competition (*paaTTukkup paaTTu*), music competition (*sapta svaṅgaL*), conversational competition (*paTTimanRam*) and general skill competition (*suupper kuTumpam*).

Attesting the achievements of individuals and conferring status on people are achieved through different means like 1. asking a religious leader to address the public during religious festivals, 2. requesting sportsmen and artists to participate in telephonetalks with the public in programmes like "*pepsi ungal caays*", 3. arranging interview sessions with different professional people, 4. asking professionals to conduct certain programmes and 5. asking experts to evaluate the skill of participants of a competition.

Tamil TV Discourse : Form

With reference to the presentation of discourse, particularly the selection and connection of utterances or language items, innovation and variation are introduced which by and large reflect a set of dichotomies related to the strategies of producing language form.

Discourse of Tamil TV reflect the superimposition of the audio and visual form of information where audio form is oral in form, dynamic in mode and more in quality. The visual form of information which includes both script form and pictorial form are either static or dynamic. The written form of information is less in quantity when compared to the picture form. For instance during news reporting, the report occurs in oral form and the theme of what is read is shown through a written caption and by showing relevant pictures which are either static or dynamic. Some times an important and newly arrived news that comes in the middle of another programme is displayed in subtitle form with or without movement in the bottom of the TV screen.

With reference to news telecast, first headlines are read quickly followed by the news in detail. In the presentation of the detailed news first the news reader reads the general news. This is followed by the news report send by the reporter from the location of the news. The news makers speech will be in his own language which may be Hindi or English. When such speech is presented, a translation appears at the bottom of the screen. Moreover, when the general news is read, the theme is captured in written form. For example "*veLinaTappu*-walk out" occurs as the caption in written form when the news about the walk out of Congress MPs from the parliament on the issue of removing the name of Rajiv Gandhi's name from Bofors issue was reported . See some more examples:

<i>veeNTukool</i>	request	BJP requesting Cong. to support in parliamentary issues
<i>miraTTal</i>	threat	Kalyan Singh posing problems to the new chief minister
<i>calukai</i>	concession	Court issueing orders to keep Nawab Sheriff in furnished jail room
<i>tiTTam</i>	plan	Scheme of the CM to TN related to free medical care to the poor.

All these strategies used in news reporting reflect the employment of a variety of phenomena like code mixing and shifting, use of pure forms and abbreviations, etc.

In almost all the Tamil TV programmes the discourse form is by and large oral, superimposed with visuals. Written texts appear very rarely in TV discourse. Since oral or spoken form of language appears predominantly in Tamil TV discourse, the characteristics of the spoken form of language like shorter ideational units, units reflecting disfluencies, speech monitoring and speaker involvement, vocabulary and constructions representing spoken Tamil form etc. are found in Tamil TV discourse.

Tamil TV discourses occur in the form of monologues or lectures, dialogues or conversation and in the form of debates or discussions which are extempore or prepared. Monologue forms occur when an expert speaks on a chosen theme or when the programmer introduces a topic or when news is read. A programme like "*tinam oru tirukkuRaL*" which exposes an elaborate interpretation of "*tirukkuRaL*" or a programme like "*inta naaL iniya naaL*" which exposes the ideals of good living or a programme like "Top 10 movies" which carries evaluation of the current movies by a TV personnel are in monologue form. Dialogue form of discourse appears in programmes like "*paaTTukkup paaTTu*" which is a song competition, or "*sapta svarangaL*" which is a music competition event or in "*araTTai arankam*" which is a debate on a chosen topic by the public monitored by an artist. Programmes like "*neerukku neer*, *naiyaaNTi tarpaar* and *makkaL tiirppu*" are in debate and discussion form.

Tamil TV discourses not only reflect code mixing and shifting due to the use of English but also mixture of regional and social varieties of Tamil which are normally used in the speech situations in Tamil. With the exception of news report and lectures by Tamil scholars, in which care is taken to avoid loan forms, all other discourses invariably reflect the use of loan elements and dialectal elements. In addition, since news reports are prepared before presentation, they contain complex structures which are normally found in written texts. When speech of newsmakers appear in other languages, translated equivalents are simultaneously displayed in written Tamil along with the news in subtitle form. The discourses emerging from all other programmes

reflect the use of foreign and dialectal, sociolectal and idiolectal elements which is a marked phenomenon in the speech habits of Tamils though this language use is against the ideologies of Tamil purist movement. For instance constructions like:

*ongaLukku enta actressai rompap piTikkum,
recentaa niinka paatta film etu?*

which reflect code mixing and constructions like:

yaarunnu teriyarataa?

uurleruntu varaccee onka aattu nyaapakam vantuTuttu

which reflect *Brahmin Tamil* and constructions like:

*avarukku vantu avan mini paik ooTTratulee interest ille,
aanaa enga aNNen romba interest kaaTRaan*

which reflect code mixed informal Tamil etc. are found in plenty in TV discourse. TV discourses in Tamil may also reflect the use of prosaic and poetic forms. Poetic forms occur in programmes like "*paaTTukkppaaTTu, sapta svarangaL*" and in the telecast of film songs, folk songs, etc.

Innovations and styles in Tamil TV discourse

Innovations in the techniques, themes, styles and forms of discourse are introduced and such innovations bring variations in language use and discourse production. One or two are pointed out here as examples.

While introducing the programme "*sapta svarangaL*" the announcer invites the audience through the phrase "*vaNakkam, vantanam, susvaagatam* and *velkam to kolgeeT sapta svarangaL*" which is a sample for code mixing.

In the programme "Top 10 movies" the TV artist evaluates the recently released movies in an innovative way making use of catch phrases which are not only used to grade the films but to show the aesthetic sensitivity of the evaluator. If one activates ones memory association one will perceive the aesthetic sensitivity of the grading expressions.

See the examples:

FILM TITLE	EVALUATION	MEANING
<i>mutalvan</i>	<i>talaivan</i>	leader
<i>kaNNu paTa pookutayyaa</i>	<i>cuuratteengaay</i>	rotten coconut
<i>haloo</i>	<i>nalam</i>	okay
<i>iraNiyam</i>	<i>viiran</i>	hero
<i>taajmahaal</i>	<i>pakal kanavu</i>	day dream

Certain styles of speech emerge in TV discourses. For example in the programme involving the telecast of the film songs based on viewers choice, the public viewer is contacted through phone and the song of his or her choice will be produced. The tele conversation between the media person and the public will always contain questions pertaining to the profession of the viewer, his interest in films, his wedding date, the first movie he has seen after marriage, his favourite film hero or heroine etc. In all such programmes the same set of questions are asked with some variation. This shows the emergence of a tele conversation style.

In an advertisement where a son has purchased a vehicle (TVS) and the father praises him by saying, "*nalla appaa, nalla payyan, nalla paik*". Here the mother who is in the scene is not mentioned by the father. Feminist viewers say that this advertisement reflects the male dominance found in the Tamil society.

On the whole, TV discourse in Tamil is by and large in spoken form and all kinds of variations in discourse organisation are tried to make the TV programmes more lively and interesting. The effective use of discourse forms like monologues : dialogues, poetic : prosaic forms, code mixed : pure native forms, literary : dialectal forms, classical : folk forms etc. reflect the attention given to the display of various oral forms and styles of discourse in TV and this trend though innovative, is counter to the norms laid for written discourse.

Summary

The foregoing review, though not a micro level analysis of the form, theme and function of the discourse organisation found in media discourse, reveals in a macro level way, some emerging trends in Tamil TV. The use of spoken form with due variation and transition in the use of discourse which again is controlled by the conflicting forces, globalisation and localisation operating in the media today. In general, one might say that the trend of genres and styles, norms and standards may emerge in discourse use.

Micro level discourse analysis can be made on TV discourses making use of the principles of conversational analysis, discourse analysis, ethnography of speaking, ethnomethodology, text analysis and gender analysis so as to assess the aspects like solidarity and deference, status marking and communal styles of speaking, nonlinguistic and linguistic strategies, to mention a few, found in the Tamil TV discourse.

References

- | | | |
|---------------|------|---|
| Rogers, W. | 1984 | Communication in Action , Holt, Rinehart and Winston : NY. |
| Shunmugom, C. | 1991 | Evolving a functional language in mass media , Papers in Language and Linguistics, p.44-59, Bharathiar University : Tamilnadu. |

ISSUES IN THE EVALUATION OF TRANSLATION OF POEMS

C. Sivashanmugam

DEPT. OF LINGUISTICS

BHARATHIAR UNIVERSITY

Introductory

A translator is concerned that the result of his work be a good quality translation. How can the translator know if he has succeeded or not in his attempt? A translator must be willing not to testing of several kinds. A translation which does not only to check it carefully himself but also to expose it to testing of several kinds. A translation which does not effectively communicate the message of the source text is of limited value. That translator has wasted not only his time but that of his readers as well. This being the importance of evaluation of translation, an attempt has been made in this paper to address some of the issues in evaluation.

Features of a Translation

A translation - be it a literary text or science text - has to be accurate, clear and natural. These three characteristic features must be compulsorily present in any translation in order to make it a successful one. Therefore, it becomes essential on the part of a translator to check for all these three parameters of a good translation. In any sentence, there may be need for improvement in accuracy, clarity and naturalness. In the course of translation, it is likely that a translator inadvertently omits some piece of information. In some cases, the translator might be working hard at getting across the meaning and in so doing he adds some information, which were not part of the source text. This information has necessarily to be dropped from the target text. In yet some cases, mistakes could have been committed during the process of analyzing the semantic and other components of the source text or during the transfer process of the results of the analysis into the target language. This might result in erroneous translation. Since there is a lot of scope for committing these

types of mistakes, it is a must that concerted efforts are taken to test these features in a translation in order to make it a successful one. Nida (1964) describes that the entire process of translation takes place in three phases, namely, (1) analysis (2) transfer and (3) restructuring. Since the descriptions made above cover all the three phases of translation, it can be said that it would be worthwhile to check all the three phases of translation in order to make it a successful one. Actually Nida observes that these three phases of translation take place simultaneously. Hence checking has to be done simultaneously in all these three phases.

Personnel Involved in Evaluation

Any process of translation has to be a group activity in order to make it a successful one. Similarly testing the translation has also to be done by a group of individuals. Of course, the translator himself will do a lot of careful checking and testing. This type of self-tests could be done by him by asking others to help him by reading the translation or listening to it and asking for their comments for improvement. Translation consultant, translation reviewers and translation evaluators, also can contribute for the quality of translation. The text of a translation could contain sentences, which are correct from the point of view of grammar, accurate from point of view of information, and perfect from the point of view of comprehension, yet it could turn out to be disastrous if the style is unnatural and monotonous. The information is not said in an interesting way in the target language. One and the same syntactic forms have been used repeatedly. The flow of the discourse is not in a coherent manner. Therefore, it could be termed as an unnatural translation. Thus the evaluation of translation has to be carried out on all these fronts by taking adequate precautionary steps.

Evaluation Procedures

There are quite a few number of evaluation procedures which could be used for testing the quality of a translation. It has to be mentioned here that none of the methods is a satisfactory one. A list of evaluation procedures is presented below: (1) Comparison with the source text, (2) Back-translation into the source language, (3) Comprehension checks, (4) Naturalness and

readability testing and (5) Consistency checks. In this paper the method of comparison with the source language is resorted to for the purpose of evaluating a translation.

Text for Evaluation

The literary work that has been chosen for evaluation in this paper is the English translation of the poetic works of the celebrated Tamil poet Bharathidasan. Bharathidasan, like his mentor Bharathiar, had composed several poems glorifying patriotism, education, empowerment of women and down-trodden people, etc. The readers of his poetic work will get enthusiasm and encouragement to work for the welfare of the society. English translation of the selected works of such a great poet have been published by Bharathidasan University, Tiruchirappali (1991) and this publication has been taken up for evaluation. This book is a collection of English translations of select poetic works of Bharathidasan. The translations have been done by an assorted set of scholars working in diverse fields. The audience for this work are the non-Tamils living in India and the stated objective of the book is to remove the profound ignorance of non-Tamil Indians about the literary achievements of a major writer in Tamil language. The page numbers given in this paper refer to this book.

Poetry is the culmination of literary style in a particular language and it reflects the social and cultural characteristics of the age during which it is produced. It, therefore, means that the understanding of a poetic piece requires essentially a complete and comprehensive knowledge of the language apart from an in-depth understanding of the social and cultural characteristics of that particular society. This is because each language is a product of its own society and the cultural traits possessed by it. The physical, social and cultural environments in which the speakers of a particular language live play a major role in deciding the characteristics of the language. In this background, if a literary work, an output of a particular society and culture has to be translated into another language, especially into an alien language, several compromises have to be made by the translator. This is because the social and cultural environments of the source language differ very much from those of the target language.

The editor of the book makes the following observation: Bringing in all the layers of meaning, feeling and the various aspects of the style of the original is really a difficult task. Not missing every nuance is also very difficult to achieve. Such enthusiasm, may sometimes, turn the poem into something far removed from the poetry. To stay close to the poem is surely the ideal translation. Our aim has been to keep as close as possible to the source language text, without sacrificing the flavour of the original and at the same time retaining the spirit to the extent possible. After a careful perusal of the book, we can conclude that the edition has achieved its goal of taking the poems of Bharathidasan to the non-Tamils in letter and spirit.

Though there are many instances in this work which really deserve our appreciation because of the excellent way in which the translation has been carried out, a few specific instances which, in the opinion of the present author, excel in translation are reviewed here for the purpose of highlighting the earnestness of the translators to remain loyal to the source author.

The last stanza of the poem number 55, page 232 entitled *We shall make a new world* reads as follows:

*yalporuL payantara maRuttiDil pacippoom
ivatunTaam enil anaivarum pucippoom*

The above lines have been rendered as:

*Denied of our rightful dues to fruits of nature,
Let us starve,
Granted, we share it with all.*

The source text contains the word *pacippoom*. Actually it is a deviant construction, because the Tamil word *paci* is not normally used as a verb; on the other hand it is used as a noun only. It is a defective word because such construction as *naan pacitteen* 'I felt hungry' is not possible in Tamil under normal conditions. The poet, because of his influence over the language, has chosen to use it as a fullfledged verb. If at all it has to be used as a verb, the noun will be converted into an adverb by the addition of the adverbializer *aaKa* and then the verb *iru* is used. Thus the word *paciyaaka iru* means 'be hungry'. It has to be noted here that the result or consequence of being hungry is starvation. The

translator of this verse has gone a step further and rendered the Tamil word *pacippoom* into English as 'let us starve' there by adding literary beauty and pragmatic emphasis to the translated portion. This addition of semantic feature, in fact, adds to the literary beauty of the text.

Similarly, the meaning of the last line in the source text has been very beautifully captured by the English line 'granted, we share it will all'. It can be said that the TL line is as beautiful and poetic as the SL line. It has to be noted here that the Tamil word *puci* has been rendered into English as share. The rhyming in the Tamil pair *pacippoom* and *pucippoom* has been artistically transferred into the TL text by choosing two different words which have their own rhyming, namely, starve and share. In this manner we find that the translator has achieved translation equivalent and formal correspondence as advocated by Catford (1985) quite effectively.

Another instance of translation, which deserves our appreciation, is the poem number 50, stanza number 6, and page 207. The following are the lines:

*annattin tuuvi aniccamalareTuttu
cinna uTalaaka cittaritta melliyalee*

These two lines have been rendered into English as:

*Soft of body tinily made
As with swan feathers
And flowers of the sensitive plant!*

Though no attempt has been made by the translator to retain the form of the SL by going in for formal correspondences, the translator has marvelously captured the spirit conveyed in the SL into the TL.

The Tamil *melliyalee* has been replaced with English words 'soft of body'. While the translator has actually translated the Tamil phrase *annattin tuuvi* as swan feather, he has made no attempt for translating the Tamil word *aNiccamar*, which refers to a mythological flower highly sensitive and delicate. It is so sensitive that it will wither even if it is smelt as per the description given by the saint-poet Tiruvalluvar. Since the translator had chosen not to literally translate this flower name, he had used the

abstract quality of the flower – the sensitiveness – in the translation. Actually this strategy followed by the translator had added to the readability of the text apart from improving the content part of the verse under question.

The following passages highlight some of the dark sides of the publication as also the translation.

Page number 105 contains the poem number 27 entitled the postman. The third stanza of the poem reads like this:

*varum akkaTitam avar varaintatoo
maamiyaar varaintatoo
tirumaNaaLar varaintatoo
varuvataay irukkumoo iraatoo
varukinRaar tapaalkaarar*

The above stanza has been rendered into English as:

*The letter that comes was it written by him?
Or by my mother-in-law?
Perhaps by my worthy husband?
Will the letter come or not?
The postman comes?*

In this case, the translator has inadvertently deviantly understood the fourth line and consequently it has been faultily translated into English. The deviant understanding of the line is due to erroneous identification of the subject of the sentence. The translator has identified the word 'letter' as the subject of the sentence and has faultily translated the line as *will the letter come or not?* Actually the lady is worried about the message contained in the letter. If one assumes the delivery of a letter to her, will that letter carry the good message of the arrival of her husband or not was the real cause for her worry and concern and not as has been deviantly understood by the translator. Moreover, the previous sentence carries a reference to the husband of the lady. Hence, in all probability, the word *husband* has to be construed as the subject of the sentence and not the *letter* as has been faultily conceived by the translator.

Some such wrong interpretations and mistranslations found in the publication under question are listed below.

No.	Pg. No.	SL Text	TL Text	Remark
1	85	iruppavar uLLee mutalaaLi ceTTi	Seated inside is the Chettiyar landlord	Proprietor has been equated with landlord
2	160	inkuLLa tamilarkaL onRaatal kaNtee	On seeing the Tamils here as one unite	Unit (n) is different from unite (v)
3	195	cuvaittariyaata cuvaitaruakaniyee	An untasted but tastymouth ripe	
4	213 220	veeRRuurpooy nalliravilviiTuvanta veelaniTamciiraaLan taavinaan Veelan	Veelan returned home one night. Seeralan rushed to hold her	The name of the person spoken about is Veelan only, and the word Seeralan used here is only an attribute referring to Veelan and should have been translated as 'a noble man' or some such thing so as to avoid misunderstanding that Veelan and Seeralan are two different individuals.
5	214	paTupaavitaaliintayavaRRa piRaKuta	Wearing widows badge	Widowhood is marked not by wearing any badge but by the absence of <i>taali</i> , etc.
6	223	Camaippatum viiTTuveelaicalippinRi ceyyum peNkaL	As cooks at home and cleaners all day	Household chores include cleaning but is not exclusively cleaning

No.	Pg. No.	SL Text	TL Text	Remark
7	225	<i>camaittiTum tojiloonalla taayamaarkKee taKKatenRu</i>	Cookery is the inalienable duty of the poor housewife	Housewives are a class of women emerging in middle class India and the word cannot be equated with mothers (It has to be noted that even employed women are expected to take care of cooking, and other chores)
8	240	<i>uurtolilaaLarujaitta ulaiippil</i>	Born of the labour of the workers of the town	The Tamil word <i>uur</i> has been verbatim translated as town in English thereby implying that the labourers in villages do not contribute anything for the development of the society, which is definitely not the intention of the poet.
9	255	<i>aaLkaTal kaaTu</i>	Deep ocean, wild forest and steep hillocks	Steep hillock is a contradiction in itself
10	355	<i>vaalinal eTaTaa</i>	Take up cudgels	Cudgels are different from swords
11	83	<i>colvatenRaal veTkamaTi</i>	I feel ashamed to narrate	Feel ashamed is quite different from feel shy and in this context feel shy would be the most appropriate equivalent
12	209	<i>tiruntaata peNkulattai</i>	mankind	The entire poem is about the emancipation of women and hence the word <i>peNkulattai</i> cannot be equated with mankind

Singular vs Plural

When the poet speaks generally about male chauvinism and women slavery, he quite naturally uses plurals only to refer to the class of human beings known as males and females. But, in translation this tendency has not been followed and the translators have chosen to use singular and plural nouns indiscriminately, which results in uncommon use. The following are the instances where singular nouns have been used in translation even though plural nouns have been used in the SL text, thereby making the text uncommon.

Chart II

No.	Pg. No.	SL Text	TL Text
1	183	<i>purattin upayookam peritenkinRiir</i>	Meant only for brute man's use
2	186	<i>koorikkai aRRuk kiTakkutaaNNee</i>	Untended lies here, dear elders
3	188	<i>peNNum tuNaivan iRanta pin veeRu tuNai teeTa</i>	Should woman seek a different partner on the death of her husband. It should be <i>their</i> husband and not <i>her</i> husband.
4	221	<i>kalviyai uTaiya peNkaL</i>	The educated woman
5	228	<i>peNNaTimai tiirumaTTum</i>	As long as woman is not emancipated

The foregoing descriptions highlight the merits and demerits of the book.

Analysis of the Deviations

From the foregoing discussion, it becomes quite clear that the translation under evaluation has both merits and demerits,

despite the best efforts taken by the publishers. Now let us concentrate on the demerits of the translation.

A careful scrutiny of deviations from the source text presented above has to be taken up before suggesting any corrections to the translation. In other words, the deviations listed have to be compared with the source text and the actual quantum of deviation has to be gauged for the purpose of incorporating changes into the translation.

Factual Mistakes

On a scrutiny of the deviations, it is found that some of the mistakes in translation could be termed as oversight or incorrect understanding of the source text. For example, misunderstanding the title or attribute used by the poet to describe a character in his poem to be the personal name of a character and retaining it without translation (as found in example number 5 of chart 1) in the target language is an instance of oversight or carelessness on the part of translator. This type of oversight has nothing to do with the structure of the language. The blame squarely falls on the translator. Such deviations identified in the translation have to be corrected immediately so that the quality of translation improves. Deviations of this type could be termed as factual mistakes and these items have to be eliminated by going through the source text several times and comparing it with the translation carefully.

Structural Mistakes

Apart from factual mistakes, there could be structural mistakes in a translation. The structural mistakes are those that are due to the structure of either the source language or the target language. Identification of this type of structural mistakes can be done by experienced evaluators and reviewers only, that too after a careful perusal.

In the example 1 cited above, the deviation is due to the wrong understanding of the source words *varuvataay irukkumoo iraatoo*. The adverbial phrase *varuvataay irukkum* has been wrongly interpreted as referring to the letter even though it actually refers to the husband of the lady who sings the song. The subject

of the above adverbial phrase has been wrongly identified resulting in erroneous translation. This has to be avoided in any translation. It has to be underscored here that a translator of poetic verses has to be doubly careful during the process of translation, because poetic verses by their nature will be replete with constructions where one or more of its constituents are dropped for the purpose of infusing poetic beauty into the verse. In fact, it is this type of deletion, which contributes for the multiple interpretations of the poetic verses. At the same time, one has to guard against giving wrong interpretations by carefully reading and comprehending the text under question.

The foregoing discussion emphasizes the need for avoiding this type of structural deviations in the course of translation.

Transfer of Discourse

Before undertaking the process of translation, a translator must read the entire text once or as many times as required until he comprehends the spirit of the text completely. After a comprehensive understanding of the text in letter and spirit, he must venture to transfer this into the target language. If this is done properly, then the mistakes as those discussed in chart No.2 will not occur in the translation. The general statements made in the source should be translated as general statements and specific statements of the source text should be translated as specific statements in target language as well. In this way, the discourse pattern of the source text gets translated into the target language properly. A comprehensive discussion on this issue is in Sivashanmugam and Thayalan (1989).

Conclusion

From the foregoing discussion, it becomes clear that an evaluator of translation could use comparative method of evaluation for testing the quality of translation. This type of comparison with the source and target texts helps the evaluator to identify the merits and demerits of the translation. After identification, all those deviations are to be properly recorded and set right in the target text so that a good translation is achieved.

References

- Catford, C.A. 1985 **Linguistic theory of Translation**, Cambridge University Press : London.
- Nida, E.A. 1964 **Towards a Science of Translating**, Leiden : Brill, E.J. Netherlands.
- Sivashanmugam, C. and Thayalan, V. 1989 **Studies in Translation** (in Tamil), Annam : Sivagangai.
- Larson, Mildred, L. 1984 **Meaning Based Translation**, Lanham, M.D. University Press of America Inc. : U.S.A.

COMPILATION OF DIALECT DICTIONARY : METHODS AND PRACTICE

V. Thayalan

DEPT. OF LINGUISTICS
BHARATHIAR UNIVERSITY

Introduction

Dictionary making is not an easy job; but it is a painful task. It is better to remember the Latin phrase mentioned by Scaliger that "The worst criminals should neither be executed nor sentenced to forced labour, but should be condemned to compile dictionaries, because all the tortures are included in this work". So, keeping this point in our mind, it is better to think about dictionary making. Many dictionaries are available in the market. Different types of dictionaries have been compiled for different purposes. Some dictionaries are big in size; some other dictionaries are smaller size. Depending upon the target group, dictionaries are produced. Nature of the dictionary plays an important role in the preparation of dictionary. Moreover, all dictionaries have been classified on the basis of its nature. Whatever dictionary we may produce, before entering into the preparation of it, we have to decide what kind of dictionary is to be compiled. Whether the word list is general or restricted? Does it also cover regional and social dialects? Whether the dictionary is monolingual, bilingual or multilingual? Whether lexical entries only or also encyclopaedic? These are some of the criteria used for classifying the dictionary. This short paper tries to bringout the problems found in the preparation of a dialect dictionary with special reference to Coimbatore Tamil dialect.

Tamil Dialects

There are four dialects in Tamil namely, Southern dialect, Western dialect, Northern dialect and Central dialect. These classification has been made on the basis of its geographical region. Each dialect which is found in these region has peculiarity in its form and use. Even within the region it has several variations on the basis of social variables such as age, sex, caste, education

and so on. Several dialectal forms found in Tamil language have not been included in the existing Tamil dictionaries. But some dictionaries have attempted to include the dialectal forms in their editions. For instance, Modern Tamil Dictionary published by C-rea has incorporated some dialectal forms belonging to the four region have not been included in it.

Dialect Dictionary

As far as Tamil language is concerned, there is no dialect dictionary, except few works done by Western scholars. It is better to remember those works. Beschi who was considered as a father of Tamil lexicography compiled a dialect dictionary during the period 1742 AD. But, detailed information are not available on this dictionary. Later on, G.U. Pope who was known as '*Tamil Student*' contributed more for Tamil language and literature and compiled a dialect dictionary entitled "A Hand Book of the Ordinary Dialect of the Tamil" in the period of 1884. They have not adapted any techniques which are employed in the modern lexicography. Since it had been done in the earlier period, one cannot expect all methods and techniques which are found in the modern lexicography. However, these works have given some ideas on the preparation of the dialect dictionary.

Dialect dictionaries present all the characteristics of a general dictionary in their description of the lexical units. But, they deal with the work stock of a particular geographical region or social group. Dialect dictionaries present the words not found in the standard language. It concentrates on variations of lexical items which deviate from the standard form. The preparation of these dialect dictionaries is generally associated with dialect survey. The entries are selected from the data collected on the basis of extensive field work, preparation of linguistic atlases, recording of all the regional variations of the lexical units etc. Different methods are used for presenting the information in the dictionary. Dialect dictionary differs from the general dictionary only by choosing head word. General dictionary presents a standard form as its head word whereas dialect dictionary gives only a dialectal form as its head word. Dialect dictionary may focus on either only one dialect or may contain variations from many dialects.

Compilation of Dialect Dictionary : Methods and Practice

A lexicographer has to work stage by stage for making a dictionary. The following are the preliminary works to be conducted by the lexicographer for making a dialect dictionary.

- 1) The collection of materials
- 2) The selection and setting of entries
- 3) The arrangement of entries

Collection of Materials

The collection of data differs depending upon the dictionary which we want to compile. As far as general dictionary is concerned, data for it is collected from the written materials available in the language concerned. But, for dialect dictionary the material is collected by field work. Moreover, using personal interview with informants, and observation, data for the dialect dictionary is collected. The lexicographer has to undertake extensive field work for getting dialectal forms. As far as dialect dictionary is concerned, data belonging to culture, kinship, colour terms are considered as important for the preparation of the dialect dictionary. Each lexical item should be written on paper slip card. The meaning of the lexical item, its pronunciation have to be given clearly using International Phonetic Alphabet. If the lexical items are written in both scripts namely, Tamil and Roman, one can understand the linguistic variations of those forms. If it is written using only Tamil scripts, those may not be bringing out the exact pronunciation found in it. So, it is better to use the International Phonetic Alphabet for writing the dialectal forms. How the data is written on a paper slip of that method is given below:

அங்கரக்கு	ஒப.	'male shirt'	"outer garment worn by
		Std. சட்டை	males to cover the
[aŋkara:kku]	n.	'male shirt'	upper part of the body"
		Std. caṭṭai	

The above mentioned pattern may be used for collecting adequate information related to the lexical items. Owing to the social differentiation found in the society, the lexical items that are used by people may have variations. These variations found on

the dialectal forms have to be clearly indicated in the card which is used for collecting data. A sample data written on the card is given below:

அம்மச்சி	பெ.	'maternal grand mother'
		Std. பாட்டி
		அம்மச்சி(G) ~ அம்மாய் (od)
[ammacci]	n.	'maternal grand mother'
		Std. pa:t̪i
		[ammacci ~ amma:yi]

All the information related to the lexical items have been indicated in the card. These information could be helpful to the lexicographer for indicating which form is used by which group.

Selection and Setting of entries

A lexicographer has to select entries on the basis of dictionary which he/she wants to compile. The selection of entries is determined by various factors namely type and purpose of the dictionary, the status and formal variation of words and the different local and social variations in the language. All forms that have been collected by the lexicographer may not get the status of entry form. Some words are only treated as entry forms and those are called as head words. Some methods are adopted for selecting head words. The form and meaning are the main criteria for the selection of a head word. There will be problems in fixing a head word, when more than one variations are found in the lexical items due to the variations found in the society or the region concerned. Which form has to be given as head word? If a particular sociolect form was given as a head word depending upon its social hierarchy, it may not be accepted by remaining people of the society. For selecting a head word, social stratum is not a criteria, but frequency count is very much used as criteria.

Spelling and Pronunciation

The head word is followed by the pronunciation. It is an optional feature in normative dictionary but it is an obligatory feature in a dialect dictionary. Native language may not have exact script for bringing out all sounds found in the dialectal forms. Dialect dictionary is not only prepared for native speakers but also for

non-native speakers. So, it is better to give exact pronunciation of the dialectal forms using International Phonetic Alphabet. If such a pronunciation is given in a dialect dictionary, non-native speaker also could correctly pronounce those forms without much difficulty. One sample entry giving pronunciation has been given below:

பொடக்காணி	[poɻakka:ɻi]	பெ.	'backyard'
			Std. கைல்லைப்புறம்
தொறப்புக்குச்சி	[torppukkucci]	பெ.	'key'
			Std. சாவி

The above sample entry shows all the lexicographical information of the head word such as dialectal information, pronunciation, English meaning, its equivalent standard form, etc.

Use of Slang, Taboo and Jargon

As far as spoken language is concerned people use slang, taboo and jargon words in some ways or other. These forms are very predominantly used by some society. One cannot say these words are corrupt forms by comparing with standard spoken language of the society concerned. Normative dictionary would not give importance to these forms. It has some peculiar features. Whether these forms have to be included in the Dictionary or not? This is a big question. Since these forms are used by the people of the society, they have to be included. If we start to ignore such forms saying that they are debased variety, finally a dialect dictionary would be of smaller size. Further, one could argue logically that all the dialectal forms are debased variety. But, it is not a question of debased or standard variety. The question is whether these forms such as Slang, Taboo and Jargon are dialectal forms or not? However, these forms are used by the people of the society in an informal situation, but not used by them in a formal situation. Since these forms are used by the people in a spoken language, one can say that they are also a variety of dialect of the people concerned. So, it is better to include them in a dialect dictionary.

Arrangement of Entries

There are specific methods adopted for arranging the lexical items in the dictionary. Some of them are Semantic,

Derivation of the words, Alphabetical, etc. When comparing other methods like semantic and derivation of the words, alphabetical order is optimal, because it is the least ambiguous and the simplest method now in existence. Usually, alphabetical order is used for arranging the lexical items in the general dictionary. Even though dialect dictionary is not a general dictionary, alphabetical arrangement of the lexical items is more convenient to the user. One sample entry which has been arranged in alphabetical order is given below:

அங்கராக்கு	[aṅkara:kku]	ஒப.	'male upper outer garment, shirt' Std. caṭṭai
ஆத்தா	[a:tta:]	ஒப.	'mother' Std. amma:
இட்டேரி	[it̪t̪e:ri]	ஒப.	'a narrow foot path' Std. cīriya n̪tai pa:tai

Conclusion

The utility of the dialect dictionary is minimum. Even though it is considered as a restricted one, it helps in several ways in the development of language and society. Dialectal forms gradually may get standardised. If they were standardised those forms could be added to the lexical stock of the existing language. Increasing the lexical items to raise the lexical stock of the language is also a kind of language development activity. When considering language development, one cannot ignore dialects of the language concerned. Sometimes, it may be helpful for the preparation of the text book for adult learners. When standard forms and their variations are given in a dictionary, even non-native speakers can also easily understand both forms namely, dialectal as well as standard.

REFERENCES

- Singh, R.A. 1982 **An Introduction to Lexicography**, Central Institute of Indian Languages : Mysore.
- Zgusta 1971 **Manual of Lexicography**, Mouton and Company : The Hague.

SOME FORLORN LINGUISTIC PROPERTIES IN THE PROCESS OF LANGUAGE TEACHING

T. Muthukrishnan

DEPT. OF LINGUISTICS
BHARATHIAR UNIVERSITY

It is often said that unearthing the power existing in the water-falls is science and availing that power to generate current is technology. Similarly understanding the intricacies and nuances underlying in the inner system of language is science of language and availing those hidden intricacies to use or impart a language is Technology of language (Muthukrishnan, 1997).

It is indeed a bitter truth that we have not developed the technology of language to the extent at which we developed the science of language. At the sametime we should also realize and accept the fact that we have not fully understood the science of language which consequently yielded a bad result that neo-language users have not succeeded in acquiring the "communicative Competence" as expected and envisaged by us. Thus we have to penetrate further into the insight of the science and technology of language.

For interpreting and handling a language in a proper way certain linguistic or communicative properties are inevitable or imperative. Our structural ways of teaching methods have totally ignored most of those properties, if not all. Those properties are traditionally acquired through the "process of linguistic socialization" by trial and error method. This has many a time resulted the mal-acquisition and mal-use of linguistic properties by the language learners.

The present paper aims at unearthing and enlisting such hidden and neglected linguistic properties which have found no place in the realm and array of teaching aids of language and which are expected to be in the hand and tongue of language user for interpreting and handling the language efficiently. The properties

to be enlisted are concerned with all the four linguistic skills namely, Listening, Speaking, Reading and Writing. This paper also tries to establish the fact that whether those properties are really of linguistic or of other aspects and whether the inclusion of those properties as "teaching items" will reclaim the efforts of teaching communicative skills. This paper does not endeavor to advocate any strategy for the transmission of those properties to the language user/learner through any device.

After the successful acquisition of any language, the language user has to use it in various domains and with different sections of people (pragmatics). The user has to modify his fashion of speaking or writing in tune with the receiver to whom the user communicates or in tune with domain at which the user interacts. For example, when we are to chat with children, we have to adjust our language on par with the children's speech considering their receptive control. Muthukrishnan (1997) says that "if the purpose of our talk with children is to communicate a message, we have no option except modifying our speech pattern so as to suit well to the children.... And if we are to facilitate the children to learn the language in an informal way, we need not modify our style of speech...". Thus, the adjustment of speech is a device which has to be acquired by every language user. Similarly a language speaker has to adjust his language even to communicate with the person who does not know that language. Thus, a language speaker can not use his language as such, he has to adjust his speech with every domain and receiver.

When one speaks or writes ungrammatically or unacceptably, an effective listener can comprehend the exact shade of sense the speaker intends to communicate by correcting the utterance. The correctional process for interpreting the intended sense of the speaker or writer with the clues provided in the disfluent, unintelligible, incomplete and run-on sentences is an imperative faculty of the matter of the language use.

Similarly, when speaking to someone, we in the midst of our speech, perceive that listener experiences troubles in making head or tail out of the sentences we utter. Learning it we resort to go for other types of expression to convey the same meaning.

We change the type sentences or words until the listener gets full sense of sentence we tried to transmit to him. Moreover, we quite often use the sentence like "what I am trying to say is ..." It is quite transparent from the usage of such sentence that we ourselves evaluate the reachability of our expression. So we make the judgement of the explicitness of the content and language of the text which we write being in the shoe of the reader and select the vocabulary and sentence type so as to suit well to the various types of receptive and productive linguistic skills of receivers.

Moreover, we often encounter titles of news in the newspaper which do not generally have certain grammatical items but we however understand the exact senses the title have. Similarly, while giving title to any essay we avoid certain grammatical items. But the title tells exactly the same sense. So the knowledge of what grammatical items should be necessary and what could be averted is much needed for language use.

Decoding various shades of meaning in a single word/sentence is one of the important competences required for an effective language user. Of the different senses attached with a given linguistic entity, the decoder has to find the sense suitable to the context at which the particular entity is attested. This faculty is not generally obtained through formal learning process rather through the wealth of linguistic experience one has.

It is interesting to note that no dictionary includes the unparliamentary words of a language. These vocabularies are essential for language users as the spirit of rage is an inalienable and an imperative human behaviour. Like 'request', exclamation, politeness, etc., rage is one of the feelings. To name or to rebuke others these vocabularies are required. However the socialization process enables the language users to get acquaintance with those taboo words and to use them in their common place talk. In the same line, faculty for ridiculing others, gossiping, wishpering, space sense, phatic communication, usage of slangs, folk-literature, usage of non-verbal traits, etc. are needed to steer the language. Those have found no place in language teaching programme.

There is a provision in the teaching aids of any language to impart or atleast to show the system of word formation available in that language. But no effort is taken in the sense of other than the given grammatical class. This places the language user to go for making quest for other vocabulary to convey a sense for which a vocabulary is known to him in other grammatical category. In the same way a word known to the learners may mean other meaning also, as they do not use that word in other meaning. That is, the teaching device does not train the learners to use a particular word in different grammatical classes or meanings. A word acquired in a grammatical class is used only for that grammatical class. Thus, the strategy of exploiting the known words maximally is to be developed for effective handling of language.

Listening is a receptive skill which broadens ones mental horizon in a big way. The God, as I believe, has given us two ears and one mouth for practising the principle of "speak less and listen more" and no door is provided for ear so as to enable the human beings to be alert always in receiving diversified message in all ways. Contrary to this, our mouth has door as it has to be kept close and has to be opened at the selective junctures. Thus, the knowledge of when or where to be refrained from speaking and what and how to talk constitute the competence of language (Muthukrishnan, 1998). It is bitter to notice that the skill of listening does not receive ample and proper importance and the above intricacies have totally been ignored in the language teaching devices.

It often happens that when communication act takes place between interlocutors, in some context the listener tends to be relectent to lend his ear to the speaker showing some indication for the cold fact that he is not interested in the matter being discussed. But the speaker without understanding the 'mood' of the listener will go on speaking. Thus, understanding the mood of the listener while conversing is a prequist of a communicator. This is harld learnt by very few people in socialization only.

The interchanging occurrence of the elements of different languages (for example, Tamil Vs English) in the linguistic manifestation of a polyglot while using either of the languages he

knows is inevitable now-a-days. There are some effective language users who avert words of other languages which they know and keep a water tight compartment between L1 and L2 they learnt. Similarly, some people use the standard variety of Tamil eliminating the traits of their own regional or social varieties of Tamil and maintain the dichotomy between the spoken and written Tamil. So, for doing the task of compartmentalization to keep the dichotomy among the hetroglossic Tamil i.e. among the varieties of Tamil and /or various languages, a sprit of knowledge is required. Considerable heed has to be paid on this aspect for facilitating the language users to maintain the language without contamination. It is not to imply that the "principle of purism" has to be followed by the language users.

Apart from the knowledge of keeping two known languages apart, a language user has to have the knowledge on the selection of code to use in a particular context. For example, in Tamilnadu, a native speaker of Tamil has to use Tamil when he talks with Tamil knowing people although he knows English. But it is not wrong if he uses English when he deals with subject.

A grammar of a language gives a number of rules for forming sentences, the language user selects certain types of constructions, and with those he/she tries to steer the language. The language user can not fully adhere the rules and norms of a language he/she will sometime deviate from the general norms. In some contexts, he has to compromise with the rules and communicability. For example, consider the relative construction "*na:n Maduraiyil pa:rtta payyanin tankayai tirumanam ceytavan ne:rru inke: vanta:n*". There is no limit for embedding various relative constructions into a single sentence, but the language users themselves limit the number of constructions to be embedded considering the communicability. Similar type of limitation in the case of using adjectives or adverbs is required. Does our teaching device/session care it? In this context it is to be mentioned that using language is nothing but the process of "Meaning making" and "Meaning conveying". More amount of syntactic or grammatical knowledge is required for the process of meaning conveying than the process of meaning making. Similarly in certain

context, syntactic knowledge is not that much required, but to make the minute meaning differences between two sentences, the syntactic knowledge is required.

A speaker has to tune the volume of the sound quality of his speech in accordance with the space between listener and him and the atmosphere at which the 'discourse' takes place considering the social and linguistic constraints. Similarly, interpreting idiomatic usage, playing with words, understanding the cultural aspects of language and achieving the aim of the progressive linguistic competence such as appreciation and creation of literature are essential matter of the heart of the language. Our language teaching methods do not care of these aspects seriously.

All the four linguistic skills have to be performed in a reasonable speed. Our teaching devices should aim at developing the speed in performing those skills. For that intricacies of all those skills have to be understood and those should be transferred to the learners. For example, there are some technicality in the process of 'Reading' - like guessing at word, fixing the eye at the centre, skipping etc. Those have to be imbibed in the minds of language users through structured means.

Similarly the knowledge of disambiguating the ambiguous sentences, ability of arguing without tension, the art of oration, and all the components of pragmatics of language like entailment, implicature, presupposition, expletives, using the language in a polished manner i.e. the knowledge of how to say no without saying 'no', ignoring the grammar when power speaks etc. are all learned through the socialization process.

The knowledge of limiting the 'idea unit' on par with language mode, maintaining information flow, keeping and breaking the traditionality, etc. are also generally learnt out of the wealth of linguistic experience. Some languages have a number of dialects, socialect certain salient properties of all those varieties are very much essential for the language user. Our teaching devices just ignored them. Therefore, a host of features of this kind will have to be identified and taught to the learners grading the properties based on the complications and need of the learners.

It is my own doubt that whether those properties are the components of language or not. If they are the components of language we have to deeply think to frame strategies to include those items as teaching items into our teaching devices. Of the properties mentioned here, many properties are universal and some are language specific. However, the foregoing discussion tries to strengthen the point that to become an effective language user, one should have, by any hook or crook, the linguistic knowledge-if not all, atleast the peripheral aspect of linguistic knowledge.

Moreover, it is indeed not possible to impart all the properties of a language in the learning session itself. But it is very much essential that certain model items for each major property have to be shown to the learners during the learning session.

In modern times, we move heaven and earth for the communicative approach of language teaching. This mainly enables the learners make a move from one social situation to another social situation. For this, these linguistic or communicative properties are very much helpful.

It is needless to say that a good speaker or communicator should certainly have the grammatical knowledge. But all the people who have rich grammatical knowledge need not necessarily be a good speaker. Thus, to be a good speaker one must not only have grammar but also "some thing". These properties, I believe, may be those unknown "something" required for language user beside grammar.

The properties listed above contribute for achieving the communicative competence. These properties reach to the hands of language users after taking strain and pain in the process of socialization. If these properties are imbibed in the mind of language users through structured means, that will lessen the burden of the process of linguistic socialization of human beings. This will pertinently suit well to the second language learning situation where the real social situation is totally absent and an artificial social situation can thereby be created.

REFERENCES

- Andre Martinet 1961 **A Functional View of Language**, Oxford University Press.
- Banan, S.J. 1981 **Syllabus Design and Communicative Language Teaching**, Ph.D. thesis Microfilm : Georgetown.
- Muthukrishnan, T. 1997 **Teaching Tamil Linguistically**, Unpublished Seminar Paper : Bharathiar University.
- _____ 1998 **Silence too Speaks**, Collected Papers, Budding Linguists' Meet, Bharathiar University : Coimbatore.

GRAMMATICAL PROBLEMS OF POSTGRADUATE STUDENTS IN ENGLISH - A LINGUISTIC STUDY

S. Kalaiselvi

DEPT. OF LINGUISTICS
BHARATHIAR UNIVERSITY

Introduction

'Grammar' is a term devised by the Greeks, in whose language it literally "means that which pertains to writing". The modern tendency, however, is to regard grammar as the study of speech rather than of writing, or at least of both. (Mario Pei, 1965) Grammar is the study of words, Phrases, Clauses, and Sentences. (Cambridge Paper Back Encyclopedia, 2000)

In a language, grammar is the central element that has to be learnt. Learning a language is nothing but mastering the rules of the language and using them appropriately.

Hypothesis

The postgraduate students do not commit grammatical errors in their writing.

Aim and scope of the study

At present, the school and college curriculum follows communicative approach to language teaching. Grammar is also given importance. But there is no impact of these modern methods of teaching as can be seen from the outcome of this study. Therefore it was decided to test whether the postgraduate students are capable of producing grammatically correct sentences or not. Thus the present study is undertaken in order to find out the grammatical problems of postgraduate students in English.

The postgraduate students studying under Choice Based Credit System (CBCS) in Bharathiar University departments were selected as informants for the study. Fifty students studying in various disciplines were taken as samples and were asked to write an essay on their desired topic. The faulty constructions constructed by the informants were collected and considered as data for the study and had been analysed quantitatively and qualitatively.

As postgraduate students, they should be able to construct grammatically correct sentences. Certain errors may be considered as primary errors whereas certain errors cannot be considered that way. Peripherally spelling errors may be considered as tolerable but the choice of lexical items and grammatical errors were considered as unacceptable errors at the postgraduate level. Only a few errors were found with regard to spelling. Problems in number concord seemed to be predominant in their essays than person concord. Only 10% of the informants were able to produce grammatically correct sentences. 90% of them committed errors in one grammatical category or the other. Most of the errors can be rectified if proper care is taken by the learners and teachers.

Errors in Number Concord

The following are the samples in which problems in number concord were found with quantifier-noun concord.

- 1.* Computer is used for **many field**.
- 2.* In our country, the computer is used in **many way**.
- 3.* Computer virus affected **many file**.

The instances above show that the informants are not clear that countable quantifier 'many' takes plural count nouns only. The error may be due to the learners' L1 influence.

For example: *niraya puttaKam* 'many book' for 'many books'

The L1 would have influenced the informants to produce such type of constructions. In Tamil the nouns do not take plural suffix after the quantifier many meaning *niraya* in the L1 of the informants.

- 4.* In **every actions**, we should show our talent.
- 5.* One should have knowledge in **every fields**.

The examples above reveal that the informants are unaware of the fact that 'every' takes singular count nouns. Ignorance of rules might be the reason for the errors and the errors may be regarded as developmental errors.

Errors in Person Concord

The following are a few samples with regard to person concord.

- 1.* I **doesn't** know whether they will become true or not.
- 2.* Now, I **thinks** it will be a good system.

3.* I **thinks** it is a very good thing.

4.* From the childhood itself, a child **wish** to study well to get first rank in his class.

Lack of grammatical knowledge with regard to person concord might be the reason for the errors above. The informants are unaware of the fact that only third person singular pronouns take '-s' or '-es' ending verbs in present tense. Other pronouns take bare infinitive form of verbs. Many are aware of the -s ending verbs but fail to use them in appropriate places. Analogical creation might be the reason for the errors.

Errors in Plural Forms of Nouns

The informants have used the wrong plural form of nouns. The following are the samples in this regard.

1.* **Childrens**

- (i) * Most of the time, the **childrens** or students or adults spend in house.
- (ii) * I should give freedom to my **childrens**.

2.* **Childs**

- (i) * Even literate people have two **childs**.
- (ii) * Illiterate people have many **childs**.

3.* **Peoples**

- (i) * Fear should arise among the **peoples**.
- (ii) * In past and present giving dowry is considered as a prestige among rich **peoples**.

28.6% of the informants have committed errors in this category. The form *childrens* was found to be used recurrently by the informants. Only a few have used the correct form *children*. A few have used *childrens* and *childs*. But they have not used both the forms *childrens* and *childs* together. The use of these types of erroneous forms of nouns makes the sentences look awkward and ungrammatical. Analogical creations might be the reason for the errors.

Errors due to Choice of words

Lexical choice is important in sentence constructions because it may look awkward and ungrammatical. The following are the samples that were found among the informants with regard

to choice of lexical items. One category of word has been used in the context where another category of the same word is expected to occur as shown below:

- 1.* Now I have a **believes** that I can do my M.Sc fruitfully.
- 2.* In this **fashion** world, everything is changing.
- 3.* People lead a **comfort** life.

The instances above clearly portray that the informants have problems in choice of words as well. The errors may be regarded as performance errors and can be rectified if pointed out and explained where the words occur in a construction. In instance (1), the verb form had been used instead of a noun after the article 'a', which is incorrect according to the grammatical rules of English. In instances (2) and (3) the noun forms have been used for adjectival forms.

In modern English, adjectives function as nouns. For example: 'The poor have come' In the same way, noun forms are also used as adjectives for example: 'Department store' for 'Departmental store'. This type of usage would have influenced the informants to produce such constructions.

Out of the two hundred sentences constructed by the informants seventy of them were found to be erroneous. 21.4% of the errors were found to be problems in the choice of words.

- 4.* Now a days the education is not **well**.

The instance above is a sample where the informants have used the adjective *well* which is inappropriate instead of *good*. The adjective *good* would be used referring to quality (character) where as the adjective *well* will be used to refer the state of well being (health).

Errors due to Redundancy

In the following examples the informants have used the modal auxiliary *can* and *able* together which is faulty.

- 1.* Then only he **can able** to shine in his field.
- 2.* Career is nothing but the proper field or the proper position which a student selects and in which he **can able** to shine.

- 3.* Hence by carefully and properly selecting our careers, we **can able** to make wonderful India.

The redundant use of words meaning 'ability' together as in the instances above reveals that the students are unaware of the use of words. These types of constructions were observed by the researcher among the well educated speakers as well.

Miscellaneous Errors

The unanalysable samples constructed by the informants have been given under this heading.

- 1.* Internet is used the message one placed to the other placed goes to the message.
- 2.* Last, two years back computer virus was afraid of the world people.
- 3.* In the many files are saved and document are saved in computer.
- 4.* Our country the computer is very in many advantage of life.

The evidences above reveal that the informants are unable to produce grammatically correct sentences. The following table presents a statistical analysis of the errors committed by the informants.

Chart: 1
Errors and Grammatical category

Errors in	Number of errors	Errors in percentage
Number concord	11	15.7
Person concord	7	10.0
Plural noun formation	20	28.6
Choice of words	15	21.4
Redundancy	7	10.0
Miscellaneous	10	14.3

It is explicit from the table above that problems in plural noun formation seem to be predominant (28.6%) when compared to concord. To eradicate the errors, the staff concerned should take initiatives such as arrangement of language classes to develop the language proficiency of the learners'. The teachers teaching other major subjects should give due importance to grammaticality where by the students will also give importance to the grammatical aspect and learn it properly. If the language of

the learners is not to the expected level, the English language classes can be arranged depending upon the needs of the learners i.e. learner centered teaching can be adopted to promote better learning.

The hypothesis framed has been disproved as the postgraduate students do commit basic grammatical errors. This cold fact paves way to reconsider the methods and strategies of English teaching in the educational scenario.

To overcome the problems and to promote better learning, the teachers teaching other subjects should join hands with the language teachers from high school level itself. Grammar should be given importance at all levels of learning whereby the students when coming to higher levels of education will not commit such errors. If these errors were found among the higher secondary students they are tolerable as they are in threshold of learning the language. But postgraduate students are mastering their subjects and may continue research or begin their career after completing the PG course. Hence grammar is important and essential to them to attain good status in the society as they have to face huge audience in their near future. As English happens to be the means of communication at higher levels of education it has to be given due recognition by the learners and teachers.

The following strategies can be adopted to rectify the problems.

1. Extension of English language teaching to the PG level.
2. English testing has to be done in entrance examination.

References

- | | | |
|----------------|------|--|
| Corder, Pit | 1981 | Error Analysis and Interlanguage , OUP : Oxford. |
| Crystal, David | 2000 | Cambridge Paperback Encyclopedia , Cambridge. |
| Paliwal, A.K | 1998 | English Language Teaching , Surabhi Publications : Jaipur. |
| Pei, Mario | 1965 | The Story of Language , George Allen and Unwin Ltd. : London. |

SYNTACTIC COMPONENTS OF ENGLISH READING PROCESS : AT HIGHER SECONDARY LEVEL

K.Chidambaram

DEPT. OF LINGUISTICS

BHARATHIAR UNIVERSITY

Introduction

Reading is a "psycholinguistic" guessing game (Goodman : 1968) and one of the powerful modes of learning. To learn through reading, one should learn to read. To understand a sentence while the words are read, the grammatical knowledge is necessary (Treiman, R. 2001 : 665) while reading a sentence, the reader consciously recognise and analyse the functions of components or words in a sentence. The reader then automatically links them to representations stored in the mental lexicon. Each words in a printed sentence belongs to different category. For example sentence 1:

1. *He is writing a leave letter*

In this sentence, every elements belongs different category, and each reflects its linguistic form and functions. The word "He" is the subject, the doer of the action, and the Noun Phrase (NP) "a leave letter", the object, is the undergoer of the action. The word "writing" is the action performed by the subject. The word "write" is the lexeme which has different word forms such as write, wrote, written and writing.

Is the linguistic form "writing" used as only verb? No. It does some more action. It can function as Adjective as well as Noun for example sentence-2.

2. *He bought a writing pad.*

In this sentence, the object NP "a writing pad" is the undergoer of the action moreover in this NP the word "writing" attribute the Noun "pad", and also in the gerund form it can function as subject for example sentence 3.

3. *writing is my hobby*

What is the graphic difference among the words "writing" which occupies in these three sentences? Nothing. But, the same word form according to the distributional variations modifies its grammatical functions.

Moreover, the pronouns also modifies its grammatical and semantic function according to its distributional or contextual variation. The pronoun "her" can function as object as well as possessive pronoun.

Aim and Objectives

This current paper aims to test the students understanding ability of words in syntax, and whether the grammatical and functional plurality of a word form and the semantic differences of pronouns make problems to the second language learners while the words are read in a sentence or not.

Data Collection

A competence based questionnaire was prepared and using this questionnaire data was collected from the higher secondary students from the following Schools in Dharmapuri District.

1. 42 students from Adhiaman Boys Higher Secondary School
2. 38 students from Avaiair Girls Higher Secondary School

Test Item - 1

INSTRUCTION

Identify the pattern of the following sentences which have been given without any making or labelling.

1. *The boy smiled.*

EXPECTED ANSWER:

The boy | smiled
S V

STUDENTS RESPONSE(S):

The boy | smiled
S V

2. *Siva is a singer.*

EXPECTED ANSWER:

Siva | is | a singer.
S V C

STUDENTS RESPONSES:

Siva | is | a singer
S V C

Siva | is | a singer
S V C

3. *I won the first prize.*

EXPECTED RESPONSE:

I | won | the first prize.
S V O

STUDENTS RESPONSES:

I | won | the first prize.
S V O

I | won | the first prize
S V Adv.

I | won | the first prize
S V C

4. *The company paid him a colossal sum.*

EXPECTED RESPONSE:

The company | paid | him | a colossal sum.
S V O_i O_D

STUDENTS RESPONSES:

i) The company | paid | him | a colossal sum
S V O_i O_D

ii) The company | paid | him | a colossal sum
S V O_N O_i

iii) The company | paid | him a colossal sum
S V O

iv) The company | paid | him | a colossal sum
S V O Adv.

5. *She made his career a success.*

EXPECTED RESPONSE:

She | made | his career | a success.
S V O O_c

STUDENTS RESPONSES:

i) She | made | his career | a success
S V O O_c

ii) She | made | his career | a success
S V O Adv.

iii) She | made | his | career a success
S V O Adv.

iv) She | made | his career a success
S V O

6. *The thief must have broken the windows last night.*

EXPECTED RESPONSE:

The thief | must have broken | the windows | last night.
S V O Adv.

STUDENTS RESPONSES:

i) The thief | must have broken | the windows | last night.
S V O Adv.

ii) The thief | must have broken | the windows | last night.
S V O Adv.

iii) The thief | must have broken | the windows last night.
S V O

7. *She found a walking stick in the street.*

EXPECTED RESPONSE:

She | found | a walking stick | in the street.
S V O Adv.

STUDENTS RESPONSES:

i) She | found | a walking stick | in the street.
S V O Adv.

ii) She found | a walking | stick in the street.
S V O

iii) She | found | a walking stick in the street.
S V O

iv) She | found | a walking stick | in the street.
S V O_D O_I

8. *He removed the broken chairs from the hall.*

EXPECTED RESPONSE:

He | removed | the broken chairs | from the hall.
S V O Adv.

STUDENTS RESPONSES:

i) He | removed | the broken chairs | from the hall.
S V O Adv.

ii) He removed | the broken | chairs from the hall.
S V O

iii) He | removed | the broken chairs from the hall.
S V O

9. *They are walking in the street.*

EXPECTED RESPONSE:

They | are walking | in the street.
S V Adv.

STUDENTS RESPONSE:

i) They | are walking | in the street.
S V Adv.

ii) They | are walking | in the street.
S V O

10. *She gave her book to him.*

EXPECTED RESPONSE:

She | gave | her book | to him.
S V O_D O_I

STUDENTS RESPONSES:

i) She | gave | her book | to him.
S V O_D O_I

ii) She | gave | her book to him.
S V O

- iii) She | gave | her | book to him.
S V O_i O_d
- iv) She | gave | her book | to him.
S V O_i O_d

11. He gave her a book.

EXPECTED RESPONSE:

He | gave | her | a book.
S V O_i O_d

STUDENTS RESPONSES:

- i) He | gave | her | a book.
S V O_i O_d
- ii) He | gave | her | a book.
S V O_d O_i
- iii) He | gave | her a book.
S V O

(S - Subject, V - Verb, O - Object, C - Complements,
OC - Object Complements, OI - Indirect Object, OD - Direct
Object, Adv. - Adverb.)

Comments and Findings

55% of the students labelled all the sentences correctly and understood its meaning as expected remaining 45% of the students labelled incorrectly. Within 45%, 25% of the students labelled for complement as object and also Direct object for Indirect object vice-versa even though labelled in correctly; they understood its meaning. These kinds of mislabelling do not harm the understanding of meaning, but remaining 20% of the students failed to distinguish and differentiate the distributional and functional variation of words. In the eighth sentence the word "broken" attribute the noun but they labelled this word as verb, {Students Responses 8 (ii)} as well as the word "walking" in the seventh sentence {Students Responses 8 (ii)}. In the sixth sentence the same word form "broken" function as verb as well as the word form "walking" in the ninth sentence were labelled correctly. From

these data, it came to know that the students who are at the learning or developmental stage feel difficulty of understanding the distributional and functional variation of the linguistic word form.

Moreover, the pronouns also leads to the misunderstanding of the meaning. In the fifth sentence, "his" function as possessive pronoun but 20% of the students labelled this as object {students responses 5 (ii)} in the same way the pronoun "her" can function as possessive as well as objective pronouns. In the tenth sentence "her" function as possessive pronoun but 20% of the students labelled as indirect object. {students response 10 (ii)}. The pronouns modify its semantic function according to the distributional variation. So, these kinds of variation leads to the misunderstanding at the learning stage of second language.

Remedies

- While introducing words in a sentence, the teachers should say its distributional variations, functional plurality and semantic differences.

- Pronouns are the basic and limited items in a language. While introducing these basic items, the teacher should say the purpose, functional and distributional variations as well as different types and their semantic differences.

Conclusion

The concept "Language through Literature" seems irrelevant for the contemporary world. According to the changing nature of the society and needs of pupils, the teaching methods and approaches should be changed. In this "Global Village" the English language plays vital role which links the people of various continents. So, the language should be given on the basis of communicative purpose. To fulfill this purpose, one should attain strongness in the structures of language. That is, the linguistic competence will help for performance. Teaching of literature without giving importance to the language will not give any good result. So, the language teaching methods should be changed according to the contemporary demands and needs.

References

- Goodman, K.S. (ed.) 1968 **The Psycholinguistic Nature of the Reading Process**, State University Press : Detroit.
- Treiman, R. (ed) 2001 **Linguistics and Reading : The Handbook of Linguistics**, BlackWell Publication : USA.

A LANGUAGE OF THEIR OWN

Brunda Ravikumar

DEPT. OF LINGUISTICS

BHARATHIAR UNIVERSITY

Once upon a time, and a very sad time it was, not in your time, nor in any real time, there was a man who told secrets to other men. And the man was Critic King and the other men were his vassals. And no woman ever heard the secrets and no woman ever read the books which the secrets were about. But the King had a Daughter, and one day the daughter read the books and heard the secrets and the books were not real books. And she was very angry. So she talked to other daughters. Through nights and days and dreams and waking the daughters talked together. And the King and his vassals grew old and died. The daughters looked at each other's golden voices and heard each other's golden Voices. And they lived long together in the land, whole again which they called Feminist Criticism.

Nationalism is to feminists what humanism is to Marxists; that which must be cast out. It is the analysis of a universal sexual representation and ideology in Literature, from the point of view of woman. Most American criticism concentrated within academia, takes Literature to have a gendered set of meanings as a signifying practices. Feminist scholarships received impetus from the women's movement of the late 1960's and 1970's but it participates in the more general dethroning of authority begun by Freud, Marx, and Saussure - a redefinition of ideas of human nature and reality which has called into question traditional concerns of literary criticism, including established canons and ways of reading.

Although Feminism has become a part of academic discourse only in the few decades, they have tried since their entry into the academy to change its structure. From its inception, feminist study has been interdisciplinary. Women's histories, literature, culture, and lives had fallen between the cracks of academic discipline. Feminist literary criticism is one branch of interdisciplinary enquiry which takes gender as a fundamental

organizing category of experience. This inquiry holds two related premises about gender. One is that the inequality of the sexes is neither a biological given nor a divine mandate, but a cultural construct, and therefore a proper subject of study for any humanistic discipline. The second is that a male perspective assumed to be 'UNIVERSAL' has dominated fields of knowledge, shaping their paradigms and methods. Feminist scholarship then has two concerns; it revises concepts previously thought universal but now seen as originating in particular purposes and it restores a female perspective by extending knowledge about women's experience and contributions to culture.

Feminist scholars study diverse social constructions of femaleness and maleness in order to understand the universal phenomenon of male dominance. That "one is not born, but rather becomes a woman... it is civilization as a whole that produces this creature" is the thesis of Simone de Beauvoir's *The Second Sex*. It is the most comprehensive and pioneering study of the ideology of woman; and it is the central paradigm that supports it.

Feminist criticism raises fundamental questions about reading, writing and the teaching of Literature. It helps to expose the incompleteness of what once seemed universal and thus makes necessary a rethinking of the whole critical enterprise. A good feminist criticism must first acknowledge that men's and women's writing in our culture will inevitably share some common ground. Acknowledging that, the feminist critic may go on to explore the ways in which this common ground is differently imaged in women's writing and also note the turf which they do not share.

Feminism could now be seen as the struggle against all forms of patriarchal and sexist oppression. Such an oppositional definition points feminism as the necessary resistance to patriarchal power. It has precisely put its efforts to bring to consciousness such ancient, half-conscious questions about textuality and sexuality. At its most ambitious, it wants to decode and demystify all the disguised questions and answers that have

always shadowed the connections between textuality and sexuality, genre and gender, psychosexual identity and cultural authority.

In this sense feminist criticism could be called as reconstructive. Two varieties of feminist readings are useful for a comprehensive understanding of the terminology. In the first one, women is seen as reader; women as the consumer of male-produced Literature and the way in which the hypothesis of a female reader changes our apprehension of a given text, awakening us to the significance of its sexual codes.

In the second kind of analysis woman as writer, woman is seen as the producer of textual meaning, with the history, themes, genres and structures of Literature by woman. Its subjects include the psychodynamics of female creativity, linguistics, and the problem of a female language. Since the eighties, the feminist criticism has turned largely inter-disciplinary. Various disciplines like psychoanalysis and reader response theory shows how feminist literary study has become cross-disciplinary in practice and feminist in perspective. Psychoanalysis is useful for feminism because it purports to tell us what gender means and how persons become psychologically feminine masculine.

The 1980's mark the breakthrough of theoretical reflections within the field of feminist criticism. Annette Kolodny, Elaine Showalter, and Myra Jehlan are the precursors of this evolution towards a greater degree of feminist reflection on the purpose and function of Literature and literary criticism.

Elaine Showalter defines effective feminist writing as work that offers a powerful expression of personal experience in a social framework. The first text to break the theoretical silence among feminist critics was Kolodny's *"Some notes on defining a Feminist Literary Criticism"*. She proposes several stylistic patterns in the readings of female fiction of which; reflexive perception and inversion are important. Her programme for feminist criticism remains firmly planted on new critical ground.

*The overridingfeminist criticism must be to school itself
In rigorous methods for analyzing style and image and then*

*Without preconception or preconceived conclusions to apply
Those methodologies to individual works.*

Feminist theory is fundamentally experiential. Its subjects are women's lives, past or present, historically recorded or known only by inference, experienced in association with men of the dominant culture or with men who are also oppression. Feminist theory reconsiders historical, economic, religious, biological, artistic, and anthropological constructs and explanations. It brings to consciousness facets of our experience as women that have hitherto escaped attention because they have not been part of, and may even have contradicted, predominant theoretical accounts of human life.

Thus consciousness raising is the essential first step in feminist theory. It is the major technique of analysis, structure of organization, method of practice and theory of social change of the women's movement.

Without Language thought is a vague, uncharted nebula says Saussure. The feminist critics in their observations record the falseness of the language already established by the patriarchal giants and in turn provide wherever necessary a set of neutral, and inoffensive alternatives. Feminists now seek for a sophisticated analysis of the place of language in culture, thus subverting the existing system. They find in male language a species of Orwellian thought control and only by reestablishing a new language for their own, they could construct a reality of their own.

A rhetoric of silencing, of appropriation and alienation has pervaded the writings of the past three decades. Feminist critics of language puts it rightly that language or even the lack of an authentic, language profoundly affects women's ability to understand and change their situation. Adrienne Rich in *Power and Danger* explains this need for a separate identity; language is as real, as tangible in our lives as streets, pipelines, telephone, switchboards, microwaves, radioactivity, cloning laboratories, and nuclear power stations. We might hypothetically possess ourselves of every resource on the North American continent, but as long

as our language is inadequate, our vision remains formless, our thinking and feeling are still running in the old cycles, our process may be revolutionary, but not reformative.

Language is held to be the primary means by which we make sense of the world, placing significant constraints on our thoughts and our perceptions. It is assumed that men control language just as they control all other resources in a patriarchal society. Language enshrines a male view of the world. Radical theorists feel that women are put at a disadvantage as speakers and writers. On the one hand, women use the male –controlled language whose meanings are fixed according to men's experience; if they do so, they falsify their own perceptions and experience in an authentically female way. In this case, they soon encounter the lack of a suitable language, and fall silent.

The radical feminist view is of women who live and speak within the confines of a male- made symbolic universe. They must cope with the disjunction between the linguistically validated male world view and their own experience, which can't be expressed in male language. Indeed, since language determines reality, women may be alienated not only from language but also from the female experience it fails to encode.

Feminine writing is not merely a new style of writing; it is the very possibility of change, the space that can serve as a springboard for subversive thought, the precursory movement of a transformation of social and cultural standards. Helene Cixous in her *The laugh of the Medusa* makes this observation:

*It is impossible to define a feminine practice of writing,
never be theorized, enclosed, and encoded- which
doesn't mean that it doesn't exist.*

Linguistic and textual theories of women's writing question whether men and women use language differently; whether women can create new languages of their own; and whether speaking, writing and reading are all gender marked. American, French, and British feminist critics have all drawn attention to the philosophical, linguistic, and practical problems of women's use of language.

Feminist criticism differs from other contemporary schools of critical theory in not deriving its literary principles from a single authority of figures or from a body of sacred texts. These have evolved from several sources- from extending readings in women's literature, from exchanges with feminist theorists in other disciplines especially history, psychology, and anthropology and from the revision and reconsideration of literary theory itself.

Linguistics, Psychoanalysis, Marxism and Deconstruction have all provided feminist critical theory with important analytical tools. Feminist concerns can bring a new energy and vitality to literary studies for men as well as women. Linguistic determinism - the idea that language determines perception and thus reality is an important part of feminist linguistic theory. Determinism and control are the two foundation stones on which feminist theories of women's oppression and alienation and silence are built.

The Dominant and the muted model proposed by Shirley and Edwin Ardener have been very influential; the Ardeners believe that women do generate a reality of their own, but has no means of encoding it linguistically. This model shows that man-made rules and institutions in which women may effectively speak, and they suggest that muted groups are obliged either to translate into dominant modes of speech or ignored.

Dale Spender's *Man Made Language* critiques on her belief in the determination and shows how men control language. It exemplifies that through their control over meaning men are able to improve on everyone their own view of the world, women, without the ability to symbolise their experience in the male language, either internalize male reality or find themselves unable to speak at all.

Spender's central claim is that men control language and in particular, meaning women has been systematically excluded from the making of meanings. According to Spender, men have built a positive meaning in the word *mother land* which makes it impossible for women to discuss, or even mentally acknowledge, any negative experiences they might have if being mothers. The

clash between what a woman knows of means forces into silence her own meaning is outside the norms of language.

Hence Dale Spender believes that the entire lexicon can be analyzed like this, every single meaning is literally men-made, and intended, words encode a male point of view which is often at odds with female experience, This is the source of alienation and silence; in a man - made language we either see existing words, silencing our self. Spender believes that men encode in language not only their world view but their conviction they are superior to women. This is achieved by an all - embracing semiotic rule that anything to do with women becomes negatively marked. Women and men thus learn to perceive the world through a haze not just of maleness but of misogyny.

Dale Spender and Ardeners contend that women generate different meaning because their experiences of the world are different. The problem is that men control the process by which meanings are encoded in language, and therefore language represents only male experience excluding female meanings. Meaning, for them are made possible by language and language structures, rather in demonstrating how invincible women's perspective had been untraditional literary C. But such writing about women as victim in the works of men started losing its flavour because of the on setting attention laid on the literary canon and women workers. Critics started rereading authors from a feminist perspective and giving new perspective to their work.

In the process, there was also the discovery of a *lost* women writers and a place was installed for them in the pantheon of major writers. Finally feminist critics began to argue for a woman's tradition in literature, for connections and influences for 'thinking back through our mothers'. Belonging to this vein are the works of Elaine Showalter and Moer.

While Anglo-American feminist criticism for all its internal differences tries to discover women's historical experiences as readers and writers, French feminist theory look at the ways that the 'feminine' has been defined, represented, or repressed in the symbolic systems of language, metaphysics and arts. French

feminist theory had its base in the Institutes and seminars of the Neo-Freudian psychoanalyst Jacques Lacan, the deconstructionist philosopher Jacques Derrida, and the structuralist critic Roland Barthes. All of these theoreticians played an important role in directing feminist concern to the study of language. Linguistic and stylistic analyses should explain the basic techniques for feminist criticism not only for the study of individual writers, but also for devising ways to solve the tantalizing riddle of the differentiation of male and female language. As Virginia Woolf hoped women have developed a literary style of their own, and shaped it according to their uses. Thus emerged a feminist style expressive of a unique female mind. There should be something unique about women's writing. Writing about the women's style, Josephine Donovan in her 'Feminist Style Criticism' records the several women writer's work in a close stylistic analysis. She observes:

That there is such a thing as female consciousness and that women writers must evolve a style appropriate to that consciousness.

French feminism has been deeply affected by psychoanalysis, especially by Lacan's reworking of Freud's theories. The new French feminism after 1968 was the child of the student revolt of May 1968 in Paris. Whereas the American feminists of 1960 had started denouncing Freud, the French thought psychoanalysis could provide an emancipatory theory of the personal and a path to the exploration of the unconscious, both of vital importance to the analysis of the oppression of women in patriarchal society.

French theory is steeped in European philosophy, Derridean deconstruction, and Lacanian Psychoanalysis. French theory of feminism has contributed to the feminist debate about the nature of women's oppression, the construction of sexual difference and the specificity of women's relations to language and writing. They worked on the problems of textual, linguistic, semiotic or psychoanalytic theory. The three major writers who figure the place are Helene Cixous, Luce Irigaray and Julia Kristeva.

Helene Cixous

Due to the effects of Helene Cixous, the question of an *écriture féminine* came to occupy a central position in the political and cultural debate in France in the 1970's. Between 1975 and 1977, she produced a whole series of theoretical writings all of which set out to explore the relations between women, femininity, feminism and the production of texts. *Her Laugh the Medusa* opens with the proposal for women's writing:

'I shall speak about women's writing; about what it will do. Women must write herself; must write about women and bring women to writing from which they have been driven away as violently as from their bodies- Women must put herself into the text- as into the world and into history- by her own movement.'

According to her women's imaginary is inexhaustible, like music, painting or writing. Hence their stream of phantasms is incredible. They should write until they could exhaust their fertile imagination. Time has come for women to start scoring their feats in written and oral language. While discussing about the theory, she observes:

It is impossible to define a feminine practice of writing, and this is an impossibility that will remain for this practice can never be theorized, enclosed, coded – which does not mean that it doesn't exist.

Luce Irigaray

Irigaray is the first and foremost psychoanalyst to liberate the feminine from male philosophical thought, including the thought of Derrida and Lacan. She used the word *Speculum* to capture the nature and function of the idea of Sameness in Western philosophy and psychoanalysis. To mention some of her works;

The Language of Dementia - 1973

Speculum of the other Woman - 1977

And the one doesn't stir without the other - 1979.

Her book *Speculum* contains a critique of Freud's theory of femininity. The construction of her book strives to enact a *speculum-like* structure. By starting with Freud and ending with

Plato, she reverses the normal historical order in an action which resembles that of the concave mirror which is the speculum, gynecologist's use. According to her theory woman is outside the representation in culture. The feminine has consequently had to be deciphered as forbidden, in between signs, between the realized meanings, between the lines.

Irigaray posits femininity as plural and multiple. Her analysis of femininity is closely bound up with her idea of a specific woman's language which she calls 'womanspeak'. She defines woman's style in terms of its intimate connection with fluidity and the sense of touch. Rosemarie Tong observes:

Throughout Irigaray's work, there is a tension between her convictions that we must finally end the process of labeling and categorizing and her competing conviction that we cannot help but to engage in this process'

Julia Kristeva

Kristeva refuses to define woman and says woman is understood by that which cannot be represented, that which is not spoken, that which remains outside naming and ideologies. This definition is relational and strategic. It is an attempt to locate the negativity and refusal pertaining to the marginal in 'woman', in order to undermine the phallogocentric order that defines woman as marginal in the first Place. To define 'femininity' in Kristeva's way, it is 'that which is marginalized by the patriarchal symbolic order'.

She spends her time discussing the problem of language. Language is whatever linguists choose to define as their object of study. In an essay, *The Ethics of Linguistics*, she confronts modern linguistics with the ethical and political implications of its conception of language she was writing much about woman. Her approach to the question of motherhood is of great value.

As a feminist, she is committed to thorough theoretical investigation of the problems of marginality and subversion. Her radical deconstruction of the identity of the subject and her often extensive consideration of the material and historical contexts of

the works of the art she studies are her merits. These have opened up new perspectives for further feminist enquiry.

Feminist critical thinking uses a variety of methods but has at its base at least four assumptions:

1. that the sex / gender system is a primary category of textual analysis
2. That every act of cultural production and reception occurs in a social, historical, and economic context.
3. That within these contexts people in dominant groups marked by sex, class, and race has greater control over their lives than those in dominated groups do.
4. That because critical acts occur in the contexts of these power differences, they are never disinterested.

Diverse group of theorists addressed a wide range of questions from a large number of political, linguistic and philosophical perspectives. A feminist linguistic theory is one that links language with the issues of woman. Linguistic reform is the key to all that is good, therefore from equality of opportunity, to democracy and truth. No perfect feminist speech or writing style exists, nor could one ever exist. Perhaps the most positive effect of changing our linguistic practice will be to destroy the pernicious belief that we have to be controlled and oppressed by our language. Once we overcome this hurdle, we can start learning to speak out the confidence and to use the resources of language, so often denied us, in the continuing struggle against patriarchy.

Feminist critics search through language for revelations of difference and for the signifiers of a femaleness that may flow beneath and below various culture, societies and temperaments. Their quest complements the search for an androgynous sensibility that mingles maleness and femaleness, masculinity and femininity.

As a child in the ivory tower, feminist criticism quickly became the subject to disciplines, its wildness tamed and its body divided. Today the critics are seeing things from the vantage points of not alone insisting on the oppressive nature of patriarchal power but also on its systematic construction as well. What used to be feminist literary criticism, with its emphasis on canon reformation

and women's literary tradition, is for some feminists becoming cultural criticism, which integrates a revisionist postmodern discourse with feminist social and political theory.

Globally viewed feminism as a concept, practice and an ideology has gone through the most challenging phases and now it tries to shape a world of its own. Urgency drives them to understand the old links and combine with that their own dynamic solutions. We hope for a different freer future, wherein we could make our practice reformative and ensure the social and cultural incorporations of feminist goals on a universal plane.

References

- | | | |
|-------------------------|------|--|
| Natoli, Joseph. | 1987 | Tracing Literary Theory , University of Illinois Press : Chicago. |
| Lambropoulos, Vassilis. | 1987 | Twentieth Century Literary Theory , NewYork Press : New York. |
| Cameron, Deborah. | 1985 | Feminism and Linguistic Theory , Macmillan : London. |
| Harari, Josue, | 1979 | Textual Strategies , Methuen : London. |
| Tong, Rosemarie. | | Feminist Thought , West View Press : SanFrancisco. |
| Moi, Toril. | 1985 | Sexual \ Textual Politics: Feminist Literary Theory , Methuen : London. |
| Cixous, Helene. | 1976 | The Laugh of the Medusa , Signs. |
| Irigary, Luce. | 1981 | And the one doesn't stir without the other , Signs. |
| Keohane, N. | 1981 | Feminist Theory : A Critique of Ideology , University of Chicago Press : Chicago. |
| Ellman, Mary. | 1979 | Thinking about Woman , Virago : London. |

SAROJINI NAIDU'S LINGUISTIC STYLE

K. Rathna Devi

DEPT. OF LINGUISTICS
BHARATHIAR UNIVERSITY

Expression of one's ideas, thoughts, feelings, likes and dislikes, etc. in their own voice or way may be said as their style. Style may be considered as deviant from the normal or common language use of a person. Style of language use differs from person to person.

In the study, the literary style of Sarojini Naidu is studied taking phonological and lexical aspects.

Phonological Aspects

Phonological aspect of study is the study of sounds and letters and the way in which they are manipulated. Phonological aspect of style can be analysed considering the following:

- Alliteration
- Assonance
- Consonance
- Rhyme scheme and
- Onomatopoeic.

Alliteration

The term alliteration can be defined as the repetition of an initial sound in different words, usually a consonant. Alliteration is also an important factor in the rhythm of the poem.

- | | |
|----------------------------------|----------------|
| A little lively dream | (cradle song) |
| Mother mine, to the wild forest | (village song) |
| Silver and Saffron | (village song) |
| Hands and our Heart and our Home | (Harvest Hymn) |

Assonance

The term assonance can be defined as the repetition of the vowel, the same or different in the words of construction.

Weavers wearing at break of day (Indian Weavers)

The wise winds know, as they pause to slacken
(a song in Spring)

Consonance

Consonance is basically repetition of the end consonant in the words of a construction.

Calm wisdom of thy vedic heritage (In Salutation to My
Father's Spirit)
Twixt ancient creeds, twixt race and ancient race
(Twilight)

Onomatopoea

Creation of musical effect and tonal effect like tone, sounds, pitch and the basic suggestion of meaning is called as onomatopoea. Onomatopoeic words echo the meaning and are used as items creating aesthetic effect.

A clinging vapor of dreams hung about her veil.

Lexical Aspects

Lexical aspects of style play a significant role in bringing the stylistic effect and the Indianness displayed by the writer. Many Indian English writers use many Indian lexical items in their works. Sarojini, an Indo-Anglian poetess and prose writer has used only limited number of Indian lexical items in her works.

The lexical items arise because of the influence of the social context of the writer where he or she lives, the cultural influence of the surroundings and psychological background and state of the writer.

Mrs. Naidu's usage of Indian lexical items is conditioned by the socio-political context and her love for her country.

Socio-Cultural Usage

Both in her prose and poetry lexical terms related to Address, Administration, Costumes, Festivals, Food habits, Objects, Religious items, Social Class, Ceremonies and Occupational aspects are used. Several poems of Sarojini Naidu is centered round the Indian scene. All her folk songs fall into this category.

'Palanquin - bearers', 'Wandering Singers', 'Indian Weavers', 'Coromandel Fishers', 'The Snake Charmer', 'Corn Grinders', 'Harvest Hymn', 'Indian Dancers', 'The Indian Gypsy', 'Nightfall in the City of Hyderabad', 'Street Cries'. (from the Golden Threshold) 'Village Song', 'Bangle-Seller', 'The Festival of Serpents', 'Hymn to Indira', 'Lord of Rain'. (from the Bird of Time) 'Wandering Beggars', 'Lakshmi', 'The Lotus Born', 'Kali, the Mother'. (from the Broken Wing) 'Raksha Bandhan', 'The Festival of the Sea', 'Kanhaya'. (from the Feather of the Dawn) all are poems on the Indian scene and life.

Hindu deities described in her works:

'They laughed as I cried without knowing
Govinda! Govinda!
Govinda! Govinda!'
(Songs of Radha)

'All gifts of life and death we bring to thee, Uma Himavati'
(Kali, the Mother)

'But who could win Thy secret, who attain
Thine - ageless beauty born of Brahman's breath'
(The Lotus)

'We praise Thee, Varuna, with Cymbal and pipe'
(Harvest Hymn)

Christianity

In her speech at Trichur, when she says about Gandhiji, "Thinks of this great man who likes Christ on the Mount of Olives had given his sermon of sathyagraha to the world". And in one of her talks she says, "... Rajendra Babu who was like St. John in the bosom of Christ".

Islam

The words used by Islamites are also seen in her writings.

'What care we for wealth or state
Or the story of the great?
Y' Allah! Y' Allah!'
(Wandering Beggars)

We are the secrets of Thy might,
The visions of Thy primad dream,
Ya Rahman! Ya Rahman!
(The Prayer of Islam)

Buddhism

'The flower deferred, the fruit denied;
But not the peace, supremely won,
Lord Buddha, of thy Lotus - throne.' (To a Buddha Seated
on a Lotus)

In her speech at Trichur, when she talks about Gandhiji,
she says:

'Think of this greatman who like the Buddha had given a
Gospel of compassion to the world.'

Occupational Aspects

Mrs.Naidu has viewed about the humble life of people and
the wealthy people of India. She has included the following
occupational people in her writings.

Weavers, weaving at break of day (Indian Weavers)

O - Queens, in vain old fate decreed
Your flower-like bodies to the tomb (The Royal Tombs of
Golconda)

To Priests and Prophets
The joy of their creeds,
To kings and their cohorts
The glory of deeds (Guerdon)

Unbroken symbol of proud histories
Unaging priestess of old mysteries (Imperial Delhi)

And also the words connected with professions, status
like scholars, poets, patriots, palanquin bearers, singers and
dancers, gypsies, Maidens, Artisans and peasants are used.

Indian Costumes and Ornaments

Many words used for Indian costumes are seen both in
her writings and speeches.

'A band of chattering peasant women came swaying along in
their short red and blue draperies with bundles of cut grass
poised on their well shaped heads, their bangles and anklets
tinkling to the sounds of their gay laughter.'

(Mah_Rukh Begum - A Short Story)

'She was dressed in the silk and gauze garments of her people,

and her arms and neck, were heavily covered with jewels.
(Mah_Rukh Begum - A Short Story)

When Mrs.Sarojini Naidu writes about the muslims marriage
ceremony, she states:

'..... grantly-dressed begums whose bare arms and feet and
ears were ablaze with gold and pearl ornaments'
(Mah_Rukh Begum - A Short Story)

In one of her speeches, when she talks about Indian
women, she says:

"In such, the kindly shelter of the purdah is the safeguard
desirable and necessary"

And also the words like 'sari' - traditional dress of Indian
women, 'khadhi' - head-spun cloth, 'Turban' - a kind of cloth worn
by Indian men on their head are seen in her writings.

Hindi Words

'Fair in my youth, and rich the echoing boughs
where dhadhikulas sing' (The poet to Death)

'The tilka's red for the brow of a bride' (In praise of Henna)
dhadhikulas - 'maid servants'
tilka - 'bindhi on the forehead'

Sanskrit Word

How shall we reach the great unknown
Nirvana of thy Lotus-throne? (To a Buddha seated on a Lotus)
Nirvana - 'without worldly interests'

Use of Similes

Mrs.Naidu has used certain similes both in her speeches
and writings, both in her prose and poetry and her letters to the
famous political leaders.

In the essay 'The Soul of India' Sarojini compared the
capacity of India to the capacity of the queen.

'Not seldom in her capacity as queen, regnant or regent, was
she called upon to prove the subtlety and sagacity, the breadth
and daring of her state craft'.

In the letter to Symons, she wrote:

"These little quivering birds are my soul made incarnate music, these heavy perfumes (champak and serisha) are my emotions dissolved into aerial essence; this flaming blue and gold sky is the 'very me'...."

Thus, she compared her soul to birds, emotions to perfumes from Champak and serisha and herself to sky.

In her letter to Gokhale, when she was hospitalized, she compared her spirit to a bird that cannot be caged:

"My spirit is like a bird that cannot be caged!"

Time is compared to a wind, and future is compared to a folded rose in the poem 'Wandering Beggars':

'Time is like a wind that blows,
The future is a folded rose,
Who shall pluck it no man knows.'

Use of Personification

The act of considering inanimate and non-human object as human beings and comparing them with animate things is known as Personification.

Examples: *Smiling land:*

Here, the land which is an inanimate object is personified as human being having the capacity of smiling.

Each country has its own taste:

Here, the country which is an inanimate is personified as an animate object having the capacity to taste.

Antithesis

Here two opposite ideas are put side in a construction. Sometimes the authoress uses special collocations which attains somewhat semantically opposing constituents as a stylistic device.

In one of her speeches at Madras, when she says about Gandhiji, she said, "... in that little thatched cottage where the selfless sage dwells, living the life of self-chosen poverty ever since the little guru of the men and women".

And also in another talk about Mahatma Gandhiji, she says, "Far greater than all warriors who lead armies to battle was this little man, the bravest and most triumphant of all".

In one of her answering letter to Tagore, she says, "your gracious and tender letter to me, which moved me to both the 'delightful laughter' of which you speak and to tears of delight".

In the poem 'Supplication', the words used by the poetess shows the readiness of the woman to pardon all the wrongs done to her, provided she is permitted the gift of tears to save herself.

"My springs of sorrow, ecstasy and power,
Grant in the brief compassion of an hour
A gift of tears to save my stricken soul".

Social Class

Man is gregarious in nature. He needs society around him for his life. He needs it to work and earn money for his happy life. In our country some earns more and some earns low income. But many people are living below the poverty line. They are considered as low social class people in India. They are degraded by the higher class people. Sarojini Naidu in her poetry has given equal importance to that low class society and writes on Beggars, Gypsies, Palanquin bearers and Weavers.

Conclusion

Thus, linguistic aspects of style of Mrs.Naidu was seen from phonological and lexical point of view. Alliteration, Assonance, Consonance, Onomatopoeic aspect, etc. fall under lexical aspects. Studies of style under lexical aspects include words showing echo effect, Simile, Personification, Antithesis, etc. and they are given with few illustrations.

References

- | | | |
|---------------|------|---|
| Dwivedi, A.N. | 1991 | Papers on Indian Writings in English , Amar Prakashan : New Delhi. |
| | 1995 | The Poetry of Sarojini Naidu , B.R.Publishing Corporation : New Delhi. |

Finegan, Edward & Besnier, Niko	1989	Language: Its Structure and Use , Harcourt Brce Jovanovich Publishers : New Delhi.
Naidu, Sarojini	1958	The Sceptured Flute , Kitabistan: Allahabad.
	1919	Speeches and Writings , Natesan & Co. : Madras.
Nair, K.R.Ramachandran	1987	Three Indo-Anglian Poets , Sterling Publishers : New Delhi.
Prasad, Doebrata	1988	Sarojini Naidu and her Art of Poetry , Capital Publishing House : New Delhi.

ISSUES IN TEACHING ENGLISH AT SCHOOL LEVEL

K. Kamala Suganya Kumari

DEPT. OF LINGUISTICS
BHARATHIAR UNIVERSITY

The study of "language" is one of the intellectual adventures of the highest order. The present work is an attempt which tries to review the research works done by the M.Phil. research scholars on "English Language Teaching". Two of the dissertations dealing with the issues related to "Teaching English at School Level" have been taken up for the present review.

The researcher has made an effort to bring out some of the problems that come up in the process of teaching and learning English as a second language at the higher secondary and secondary levels.

In order to have a clear picture of the problems probed by the researcher, we have to start with the data analysis of the researcher.

We are brought to see how the students were asked to transform the sentences:

- i) Direct speech form into indirect speech form.
- ii) Active sentence into passive sentence.
- iii) Two simple sentences into a compound or a complex sentences.

Now to examine about the analysis of transforming the sentences from direct into indirect, the researcher has found out that the students while transforming the two sentences given in direct form, into indirect form, have committed errors due to the wrong substitution of pronoun, incorrect application of tense rules and auxiliary verbs.

The next analysis was about the conversation of the active sentence into passive sentence. It was found that while transforming the given active sentence into passive, the students

have omitted the copula verbs which should occur in the passive form.

Regarding the third sub topic about converting the simple into complex and compound sentences, the students have made a mere attempt by transpositioning the syntactic elements which make the utterances meaningless, as the subject - object agreement has not been maintained. Here, the students do not make any addition or deletion of syntactic elements.

Through his findings the researcher has concluded that the students commit errors mainly due to the following two reasons.

- i) Errors resulting due to carelessness.
- ii) Errors resulting due to the violation of the rules of the grammar.

The researcher has made a good attempt in preparing two questionnaires one each for the students and the teachers separately. He has also given a comparative study and an apt data with percentage of students coming from rural and urban background, added to it a tabular column denoting the parental education of the students, income of the parents were presented neatly.

We turn now to the second work entitled "Communicative ability in English among the tenth standard students - A Linguistic study".

This testing need arises because of the observation of a situation where the students, having undergone ten years of English language learning, were found to have not yet gained full command over the communicative ability by way of using the English language. The researcher has evaluated the performance in the parameters of discourse namely,

- i. cohesion,
- ii. coherence
- and iii. communicative act.

Since the researcher under took these tests for both English and Tamil medium students, he has given the results and findings comparatively. In his result, he observes that the English medium students are comparatively better in conversation. They

have the ability to converse when they are put in a situation that warrants the use of English language.

The researcher has concluded that from the quantitative analysis, it is found that the students are weak in the skill of comprehension. And the English medium students possess the capacity to undertake the following tasks: they are the tasks of identifying, selecting, eliminating irrelevant contents and the task of logical sequencing.

The Tamil medium students are comparatively weaker than the English medium students. The English medium students are not very good in the tasks of associating concepts, linguistic options and conversing, but when compared with the Tamil medium students, their performance is better.

Conclusion and Suggestion

It is suggested that further rethinking in these areas may bring important and radical revisions to the very basis of the teaching of grammar. Regarding the first work, it can be carried out in future by proceeding it in an elaborate way. While processing the data on transformation of the active into passive sentences, the researcher has found only the omission of "copula verbs". This can be taken in a more detailed way by finding errors in more areas like omission of tense, number agreement, word order arrangement, etc.

In dealing with the conversation of the simple into complex and compound sentences, the students can be asked to write a paragraph containing four to five sentences about any given topic, or they can be given a translation work containing both simple, complex and compound sentences. This method will be easy and the students will learn more about the three kinds of sentences.

An effective way for improving the communicative ability among the students is to ask them to practice not only transformations of one type or other but also to speak in English on a specific topic, so that their communicative ability will be improved easily. The fear in speaking second language will be wiped off and many innovative ideas will come spontaneously through such practice.

An effective way to increase communication through second language is to develop vocabulary. The students should be provided with many self study books and the teachers should guide them by marking every unfamiliar expressions, write them in a separate card, alphabetize them, look them up in the dictionary and write down on the back of the card. This method will be an effective one to understand the meanings of new words.

Grammar teaching should be started right from the first standard of schooling. Teachers can give daily exercises and make the students to write and correct them in their presence. Then only the knowledge of grammar will improve. Hence, individual attention is required.

Language switch over in the classroom interaction by the teachers can be avoided while teaching a lesson or grammatical feature.

References

- | | | |
|-----------------|------|---|
| Sujatha, D. | 1989 | Some Syntactic Problems in Teaching English as a Second Language at Higher Secondary Level , Unpublished M.Phil. dissertation, Department of Linguistics, Bharathiar University: Coimbatore. |
| Kolappadhas, P. | 1990 | Communicative Ability in English Among Tenth Standard Students : A Linguistic Study , Unpublished M.Phil. dissertation, Department of Linguistics, Bharathiar University: Coimbatore. |

LISTENING COMPREHENSION

B. Syed Ibrahim

DEPT. OF LINGUISTICS

BHARATHIAR UNIVERSITY

Listening

Listening is one of the first and foremost skills among the four skills namely listening, speaking, reading and writing. Listening involves predicting; guessing the unknown words and phrases identifying and retaining relevant points, recognizing the cohesive devices and understanding the information of the elements listened. Normally, we listen to main points or particular points both specific and general. Sometimes we look for the organisation of ideas and sequence of events, the lexical items and structural items are also listed during the course of listening.

Listening is considered as a receptive rather than a productive skill. It enables students to understand the texts.

According to Sara W.Lundsteen, listening requires "noticing sound, translating it in to internal speech, and evoking images for the things and events named" followed by "thinking of relationships. She suggests that after these requirements are fulfilled, the listening activity ceases, and "thinking beyond listening" begins...

Thomas R.Lewis' Hearing is basic to listening. In the listening sounds must be identified so that meaning is gained from what is heard...all the same these four essential skills involved in listening. These are:

- 1.Perception of sounds
- 2.Accuracy of sequence
- 3.Gaining of meaning
- 4.Utilising the meaning

John Erwin and Marjorie Rosenberg have identified four stages in the listening process.

- 1.Hearing
- 2.Understanding

3. Evaluating
4. Responding.

Types of Listening

Galvin (1985) identifies categories of listening, with general corresponding purposes.

- | | | |
|--|---|---|
| 1. Transactional listening | - | learning new information |
| 2. Interactional listening | - | Recognizing personal component of message |
| 3. Critical listening | - | evaluating reasoning and evidence |
| 4. Recreational listening | - | appreciating random or integrating aspects of event |
| 5. Listening for appreciation, information and make critical discrimination or selection | | |
| 6. Extensive listening | - | general idea |
| 7. Intensive listening | - | for details |

A good listener is mentally active not passive. His mind is manipulating the ideas that he hears, storing them, comparing them, and giving his own mental emphasis to those that are constructive and meaningful to him.

Listening Activities

1. Drills and exercises. Language games (guessing games)
2. Informal talks
3. Narrations -story telling, action songs, rhymes, instructions etc.
4. Role-play
5. Communication games
6. Speculative activity
7. Dialogues for speech models

(all activities are learner centered)

For the present purpose short story was given as input (in audio form). The Students were directed to listen carefully for three

minute. Taking listening comprehension as the focus of attention some tests were administered to test the listening comprehension among students. The researcher has given some general comprehension questions. They were used to check whether the students have grasped the main ideas of the text listened.

The researcher also gave some more specific questions to be answered by the students after allowing them to listen for the second time the passage prepared for this purpose. The subjects have to practice information retrieval. The evaluation of the listening comprehension is concluded to test their power of understanding through gist making, and writing answers for the questions on recognition and identification, grammar, vocabulary and inferences. Subsequently they were supplied with a questionnaire. For the present purpose short story was given as input (in audio form). The Students were directed to listen carefully for three minutes.

The Students ability to listen to the main ideas is measured through five questions in multiple-choice form. The subjects were expected to tick one of the answers out of four options given. The selection of the options depends upon an understanding and grasping of the points. The subjects have to observe carefully in order to answer the multiple choice items.

- a. A beautiful flower
- b. A group of judges

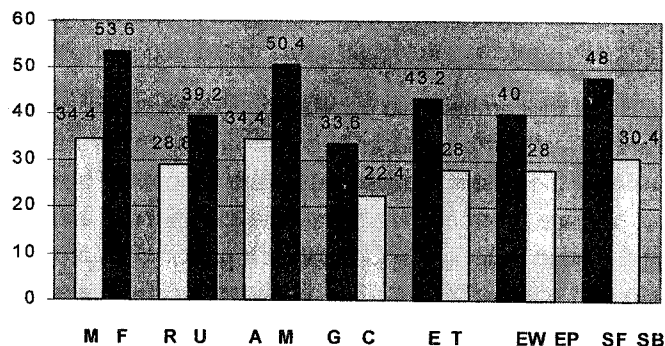
4. Seeing the place of grapes wanted to eat .

- a. A monkey
- b. A fox
- c. The Judges
- d. An Insect

5. The curtain painting was awarded because

- a. it cheated all people
- b. it cheated an animals
- c. it cheated an insect
- d. it cheated a human being

The following chart reflects the results of the quantitative analysis of the data.



The following variables have been taken for evaluation of their performance such as male: female, rural: urban, aided : matriculation, Government : Corporation school students, English : Tamil medium students, Economically well :Economically poor, Socially forward : Socially backward students.

A correlation of the performance of the students with regards to the listening of main ideas in terms of the variables related to the students is as follows:

Females have maintained better than listening to main ideas (74.4:72). The urban students are found to have better ability with regards to listening to main ideas(82.4).The matriculation school students have got a score 94.4 while the aided school students have got 79.2. The government school students have score 87.2 and the corporation school students have score 73.6, There is a vast difference between the English medium and Tamil medium students. Their scores are 98.4 and 85.6 respectively. Economically well off had higher score than the economically poor students. Socially forward students had score 88% and socially backward students had a score 77.6%

The following table presents the high : low score of various students.

Sr. No.	High	Low
1	F	M
2	U	R
3	M	T
4	E	T
5	FH	EL
6	SF	SB

Listening for Details

Listening is one of the major skills by which the subject can improve their comprehensive ability and language skill. Listening for details is an important factor which promotes the power of understanding. In the perceptual processing, attention is focused on oral text and the sounds that are retained in the memory.

The information processed will depend on the learner's knowledge of the language, general knowledge of the topic and the information presented (Richards 1983). Real world knowledge and linguistic knowledge are used to identify the meaning.

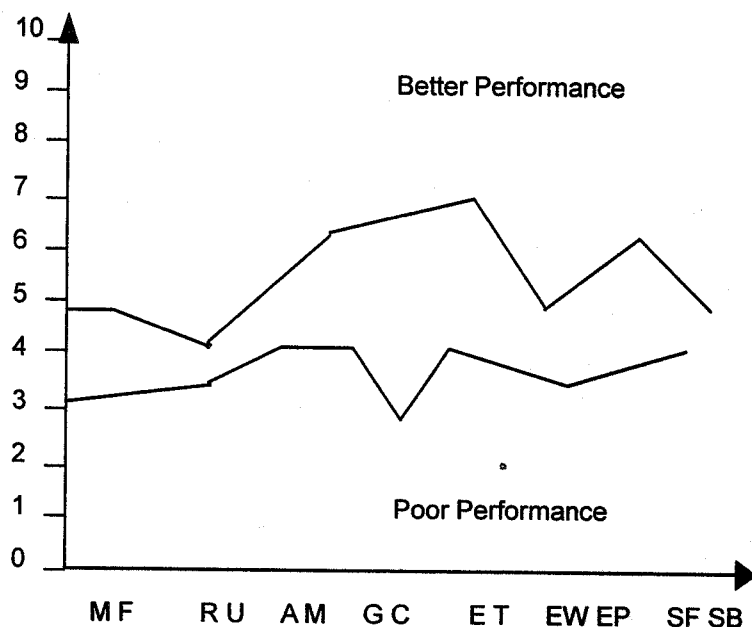
The detailed listening which is carefully liked to the rest of the work that the pupils are doing in the class room or at home is primarily concerned with following a strong or finding something out from the recording that he is listening to. The test used to assess the ability of listening to the details measures the students' ability to grasp the details of the input and the retention of information.

As far as the tasks are concerned the subjects were expected to listen to pre-recorded passage of the text and answer to the five questions given with reference to the test passage, The following questions were asked for this purpose.

- How many paintings were chosen for the final judgment?
- Why did the judge pull aside the curtain?
- Which painting was rewarded? Why?
- Why did the monkey scramble towards the plate of grapes?
- Why did the bee buzz towards the flowers?

A qualitative analysis of the data is shown in the diagram given below.

Diagram 2

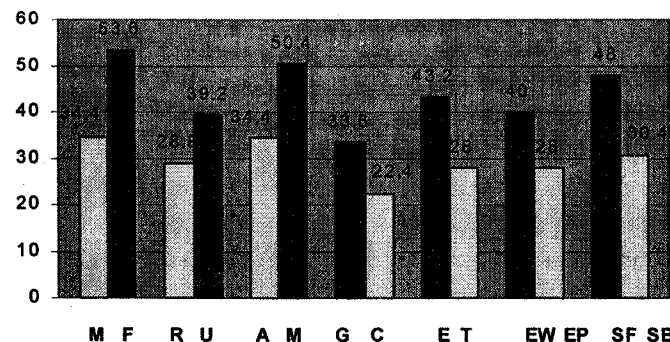


Comparison of the Variables

The males have got lesser score than the females. 34.4 : 53.6, The Rural school students have got a score 28.8% While the urban school students have got 39.2 % the aided school students have scored 34.4% but the matriculation school students have got 50.4%, The corporation school students had a low score.

The government school students have a score 33.6% and the corporation school students have 22.4% The English medium students had a score 43.2% but the Tamil medium students had a score 28%. Economically backward students had low score when compared to the economically forward students (40:28). Socially forward students have a score 48% , but socially backward students have a score 30.4%.

Diagram 3



The present paper is presented as an evaluation of listening comprehension skill through various texts as short story, announcement, news broadcast, conversation etc., these text tools are tested with seven units of test items. They are as follows:

1. Listening for Main idea,
2. Listening for Details,
3. Gist making,
4. Recognition and Identification,
5. Grammar,
6. Vocabulary,
7. Inference

Among these test units only two of them have been illustrated for brevity. From the above data the quantitative analysis reveals the performance of the different variables.

Listening in the Present Curricular Setup

The Higher secondary schools of Tamilnadu follow the curriculum setup by the Government Education department. The L2 paper of the plus one and plus two have got twenty marks for developing the aural-oral and communicative abilities among students the listening task is given ten marks, speaking and

communication are given five marks each. Listening comprehension is not given importance. In future the government education department should plan for the inclusion of listening skill in the curriculum with more attention

Hypothesis

Listening ability of the females, urban, matriculation, English medium, government school students, economically well and socially forward students will be better than that of the students of males, rural, aided, corporation, Tamil medium school students and economically poor and socially backward students.

Conclusion

The teachers' role in developing listening skill among the learner is very significant. The aim of the teacher should be to assist the learners in developing their listening ability. The students must have their peer help. They should listen carefully to grasp the information and retain it in their memory. They should be able to reproduce or respond with the help of their real world knowledge and linguistic knowledge. They must use their sensing, parsing and utilization to understand the structural, lexical and phonological items. The listening texts prepared by the teachers should be authentic materials since they are used for the purpose of testing and evaluation.

References

- | | | |
|----------------|------|---|
| Burnes, H. | 1984 | The Role of Listening Comprehension , A Theoretical basis Foreign Language 17 : 317-29. |
| Faerch, C. and | 1986 | The Role of Annals Comprehension in Second Language Learning , Applied Linguistics 7 : 257-74. |
| Richards, J.C. | 1983 | 'Listening Comprehension Approach, Design, Procedure' , TESOL Quarterly 17:219-39. |

- | | | |
|---------------------------------------|------|--|
| Allen, J.P.B. and
Van Buren (Eds.) | 1971 | Chomsky: Selected Reading Language and Language Learning Series , Oxford University Press : London. |
| Anderson-Mejias and
Pamela, L. | 1986 | "English for Academic Listening: Teaching the Skills Associated with Listening to Extended Discourse" , Foreign Language Annals 19 : 391-98. |
| Dunkel, Patricia | 1986 | "Developing Listening Fluency in L2 : Theoretical Principles and Pedagogical Considerations" , Modern Language Journal 70 : 99-106. |
| Gilsan, Eileen W. | 1988 | "A Plan for Teaching Listening Comprehension: Adoption of an Instructional Reading Model" , Foreign Language Annals 21 : 9-16. |
| Susan M.Bacon | 1992 | "The Relationship Between Gender, Comprehension, Processing Strategies, and Cognitive and Affective Response in Foreign Language Listening" , The Modern Language Journal 76, ii: 161-74. |
| Benson, Malcolm, J. | 1989 | "The Academic Listening Task: A Case Study" , TESOL Quarterly 23 : 421-46. |
| Chaudron, Craig. | 1985 | "Comprehension, Comprehensibility and Learning in the Second Language Classroom" , Studies in Second Language Acquisition 7 : 216-32. |

- Carine M.Feyten 1991 **"The Power of Listening Ability: An Overlooked Dimension in Language Acquisition"**, The Modern Language Journal 75, ii : 173-79.
- Eastman, J.K. 1991 **"Learning to Listen and Comprehend: The Beginning Stages"**, System Vol.19, No.3, pp.179-87.
- O'Malley, J.M. 1989 **Listening Comprehension Strategies in Second Language Acquisition**, Applied Linguistics 10 : 418-39.
- Chamot, A.V. and Kupper, L.

KISAN MOTHER TONGUE, ITS REFLECTION IN THE RECENT CENSUSES AND ITS BASIC LINGUISTIC FEATURES

P. Perumalsamy

LANGUAGE DIVISION
KOLKATA

Kisan - As per Census Studies

Kisan, a mother tongue of the Kisan tribesman, returned successively in the Censuses since 1961, is a Dravidian speech essentially spoken in Orissa state surrounded by the Munda and Indo-Aryan speech communities. They are mainly concentrated in Sambalpur and Sundergarh districts. It is a scheduled tribe primarily depending on cultivation.

Kisan - A reflection in the Decennial Censuses

The Kisan speakers as returned in 1961, 1971, 1981 and 1991 censuses are as follow:

Census Year	All India Total	Male	Female
1961	50,378	25,021	25,357
1971	73,847	36,830	37,017
1981	1,59,327	77,073	77,968
1991	1,62,088	81,091	80,997

Reasons for the Abnormal Growth in Censuses

The growth of Kisan mother tongue varies abnormally in 1971 and 1981 Censuses due to composite clubbing of the figures of the speakers along with other speech communities such as Kisan-Bhumij, Kisan-Kherwarian group and so on. The speeches were considered earlier as Munda group of languages. But its growth became stable between the Census of 1981 and 1991.

Kisan's Relation with Kurukh / Oraon

Grierson's Linguistic Survey of India mentions Kisan as a dialect of Kurukh/Oraon. He describes it as a variety of Kurukh/Oraon spoken by the cultivators (Grierson, 1919). In 1961 Census,

it is emphasized that Kisan a mother tongue spoken in central provinces of Chotanagpur plateau is related with the language Kurukh/Oraon of North Dravidian group (Mitra, 1961:397). Das (1972) mentions his experience during the field study that Kisans in Sambalpur and Sundargarh areas do not inter marry with Oraons nor do they have social relationship with them to any considerable degree. However, time to time, the scholars did not fail to notice the similarities between these two speech varieties.

The above information lead to the conclusion that Kurukh/Oraon and Kisan are linguistically interrelated although socially their identity is not the same. In Census, mother tongue is defined as the language spoken in childhood by the person's mother to person or if the mother is died in infancy, the language mainly spoken in the person's home in childhood.

In 1991 Census, in Orissa, more number of speakers returned 'Kisan' as their mother tongue (1,60,704) in comparison to Kurukh/Oraon (85, 358) whereas the reverse is true for Kurukh/Oraon in Bihar where it is returned by a large number of speakers (6,81,921) against Kisan which is returned by a meagre number (56) of speakers. This, nevertheless, suggests that although linguistically Kisan and Kurukh/Oraon are same, the social and cultural factors play a role in making the two speeches separate.

Kisan Strength in Orissa

In 1991 Census, Kisan is listed in Part-B, Non-scheduled languages i.e. languages not specified in the VIIIth schedule. Out of the 1,62,088 All India Population of Kisan, about 1,60,704 persons, i.e. 99.15% of the Kisan live in Orissa. Kisan population represents 0.51% of Orissa's total population. Among the languages spoken in Orissa, Kisan stands twelfth in position having higher number of speakers. About 93.72% of Kisan people are living in rural areas whereas only 6.28% of them are the urbanites.

Monolingual, Bilingual and Trilingual Situations

Out of the total 1,62,088 Kisan speakers, 68,353 Kisans speak only in the mother tongue, 79,065 speak in two languages and 14,670 speak in three languages. Among the other languages they speak, Oriya records 89,251 as their second language which is followed by Hindi with the strength of 3,421 speakers. Their

third language is Hindi which records 8,050 followed by English with the strength of 4,018.

Dravidian Features in Kisan

1. The North Dravidian glottal stop 'kh' becomes 'h', glottal fricative in Kisan. Examples:

North Dravidian

<i>Kurukh/Oraon</i>	<i>Kisan</i>	<i>Meaning</i>
khadd	haddu	'baby'
khekka	hekka	'hand'
merkha	merha:	'sky'

2. The plural marker **-ar / -r** in Kisan resembles the Dravidian plural marker.

Examples: *Kisan*

haddu	'baby'	haddu:r	'babies'
kukka:y	'girl'	kukka:yar	'girls'

Dravidian (Tamil)

siruvan	'small boy'	sirubar	'small boys'
a:ɖavan	'man'	a:ɖavar	'men'
ve:ɖavan	'hunter'	ve:ɖavar	'hunters'

3. The first and second personal pronouns of Kisan are similar to Dravidian personal pronouns. Examples:

<i>Person</i>	<i>Singular</i>		<i>Plural</i>
First	e:n	'I'	e:m 'we'
second	ni:n	'you(sg.)'	ni:m 'you(pl.)'

4. Person, Number, Gender agreement is found in Kisan as well as Dravidian. Examples:

e:n isa:ŋge: baro:n	'I come here'
e:m isa:ŋge: baro:m	'We come here'
ni:n isa:ŋge: baro:y	'You (sg.) come here'
ni:m isa:ŋge: baro:r	'You(pl.) come here'
hu:s isa:ŋge: baro:s	'He comes here'
hu:d isa:ŋge: baro:d	'She comes here'
i:d isa:ŋge: baro:d	'It comes here'
ta:m isa:ŋge: baro:r	'They come here'

Here, one should observe that the first person singular and the second person singular markers of pronominal terminations in Kisan and Dravidian are same (-n, for first person singular and -y for second person singular). The plural markers for first and second person are -m and -r respectively. However, the third person masculine and feminine singular pronominal terminations are varying from the Dravidian markers, indicating that they had taken place as a latter development.

Numerals

The basic numerals in Kisan compose of both Dravidian and Indo-Aryan features. Among the first four numerals, three belong to Dravidian and one to Indo-Aryan. The rest of the numerals are Indo-Aryan only. The Indo-Aryan numeral classifier -Ta is added with Dravidian numerals in Kisan.

Examples:

<i>Kisan</i>	<i>Dravidian(Tamil)</i>	<i>Meaning</i>
onTa	on <u>r</u> u	'one'
joDe	iraNTu	'two'
mu:NTa	mu:n <u>r</u> u	'three'
na:kTa	na:n <u>k</u> u	'four'
ñpace:TTa	ai <u>n</u> tu	'five'
sue:TTa	a: <u>r</u> u	'six'
catte:TTa	e:Lu	'seven'
aTThe:TTa	eTTu	'eight'
nune:TTa	onpatu	'nine'
tasse:TTa	pattu	'ten'

The higher numbers are all in Indo-Aryan only, possibly due to the influence of Oriya, an official language of this region.

Order of Sentence

The word order of the sentences in Kisan language is Subject+Object+Verb i.e. SOV.

Examples: 1 :

hu:d she Subject	emhe: our Complement to Object	aDpa:ge: house-to Object	baro:d come + pre.ten. Verb	'She comes to our house'
------------------------	---	--------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------

2 :

enge my Adjunct to Subject	me:ttas husband Subject	engan me Object	bho:lakkadas likes Verb	'My husband likes me'
-------------------------------------	-------------------------------	-----------------------	-------------------------------	--------------------------

Wh - formations

The interrogatives, like English **Wh-** formations, are available in Kisan, resembling the Dravidian formations (such as e:n 'why' engke: 'where', engganam 'how' in Tamil) with **en-** / **ek-**.

ende:n	'what'
enhe	'who'
end ^h irge	'why'
ekka bakke:n	'when'
ekka:ne	'how'

Examples:

1. ni:m ende:n tengalka:r?	'What did you say?'
what	
2. ni:n ekka:sa:n ro:y?	'Where did you live?'

Conclusion

It is seen from the study that Kisan linguistically belonged to Dravidian group of speech variety, very closer to Kurukh/Oraon. In Orissa, Oriya being the first subsidiary language, it has obviously cast some influence on Kisan. A full fledged study can however ascertain the exact linguistic position of Kisan (i.e. how far it is nearer or far away from Kurukh/Oraon and the influence of Oriya, a member of Indo-Aryan language family, on Kisan) in the multilingual set up of Orissa where it is returned by a substantial number of speakers in Census.

References

- | | | |
|-------------------------|------|--|
| Burrow, T. & Emeneau | 1961 | A Dravidian Etymological Dictionary , London : Oxford University Press. |
| Census of India | 1961 | Volume 1, India Part-II-cii Language Tables , New Delhi : Office of the Registrar General, India. |
| Census of India | 1971 | Language Hand Book on Mother Tongue in Census , New Delhi : Office of the Registrar General of India. |
| Census of India | 1991 | Series -I, India, Part-IV B(2)(a)-C Series, Language Table C-7 (India, States and Union Territories), New Delhi : Office of the R.G.I. |
| Census of India | 1991 | Series -I, India, Part-IV B(i)(b)-C Series, Bilingualism and Trilingualism Table C-8 (India States and Union Territories), New Delhi : Office of the R.G.I. |
| Das, J.K. | 1972 | Tribes of Orissa , New Delhi : Office of the R.G.I. |
| Grierson, G.A. | 1919 | Linguistic Survey of India Vol.IV Munda and Dravidian Languages , New Delhi : Motilal Banarsidas & Co. |
| Office of the Registrar | 2002 | Linguistic Survey of India - Special General , India Studies-Orissa, Kolkata : Language Division. |
| Zvelebil, Kamil | 1970 | Comparative Dravidian Phonology , The Hague : Mouton. |

*I am greatly indebted to the Registrar General, India, Ex. Deputy Registrar General (Language), Senior Research Officer (L) and Research Officer (L) for their encouragement in this field of research. My sincere thanks to Shri. Eswar Chandra Kisan and Shri. Swapneshwar Kisan for their cooperation in the field.

OBJECTIVE CASE ASSIGNMENT IN TAMIL UNDER GB THEORY

K. Umaraj

SPEECH AND SOFTWARE TECHNOLOGIES
CHENNAI.

Case system is an integral part of the grammar of a language. Theoretical works suggest that in the acquisition of grammar or part of the grammar, say, Case system, certain universal principles and certain language specific parameters operate. These principles are endowed in the brain and they are not learned ones. The language faculty of the mind also provides the parameteric options and the value of the parameter will be determined only by the individual language data. Following are the principles and parameter for Tamil language.

PRINCIPLES:

1. X-bar Theory
2. Projection Principle
3. Theta-Theory
4. Case Theory
5. Binding Theory
6. Bounding Theory
7. Control Theory.

PARAMETERS:

1. Word Order
2. Head Direction
3. Theta-Role Assignment
4. Case Assignment
5. Bounding Nodes
6. Pronoun Drop (pro)
7. Anaphor
8. Referential Expressions
9. Relative Clause
10. Eragative
11. Causative
12. Topicalization.

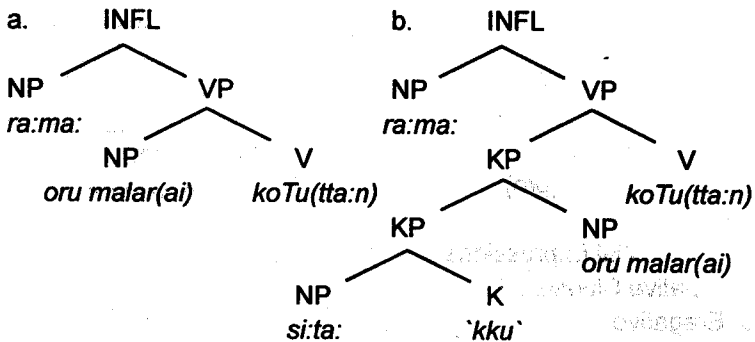
The basic principle of case assignment is phonotically realized NP's should get case through government. The case assignee (NP) is same for all languages. Only the case assigner may change according to the nature of the individual language. The case assignee (NP) will get case only when the following condition is satisfied.

- 1.If an NP is capable of getting theta role.
- 2.If an NP is capable of rejecting more than one case.

The aim of the present paper is to show how object NP is getting case. According to Chomsky (1981:170) an NP is object if it is governed by a verb (v) with sub categorization feature (NP) i.e. a transitive verb. Example: John gave a book to Bill. In this construction, the NP "a book" receives object case from the verb.

Geetha (1985) assumes the objective case and dative case are not assigned by the verb, but by the case markers themselves. She argues in Tamil that the verb is not a case assigner. Contrary to Geetha, Vimala Devi (1992) in her analysis says that the verb assigns Theta-roles as well as case to the object NP and dative NP, because these two arguments are internal arguments of a verb. However, while analyzing few sentences in Tamil, it is found out that the case marker assigns dative case and the verb assigns objective case. The arguments for the above hypothesis were given below.

- a. *ra:man (oru malarai koTutta:n)* "Rama gave a flower"
- b. *ra:man (oru malarai si:ta:virkku koTutta:n)*
"Rama gave a flower to Sita"



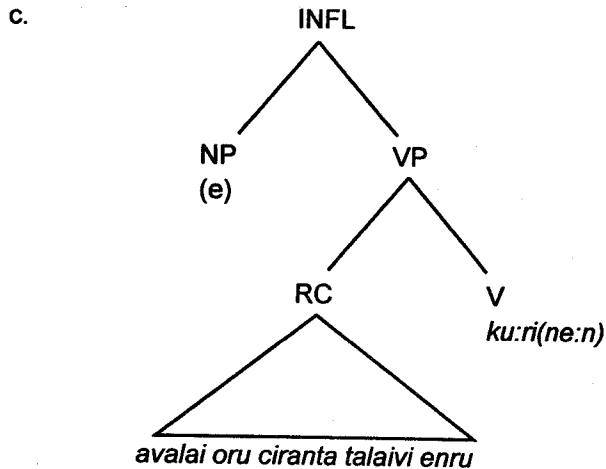
Note: INFL - Inflection for the Verb
K - Case Marker

In the first construction, the verb is governing and assigning case to Object NP. But, in the second sentence, the verb is governing two NP's (object NP and dative NP). The general opinion is that due to the NP movement the object NP is getting case. But, now, the question is how does the verb move the direct object and not the indirect object and assign case only to the direct object?

So we cannot explain dative case assignment through movement theory. Only one way to solve this problem is considering dative case marker 'kku' as case assigner and it will govern the NP sita 'Sita' and assign case to it. The Verb, as usual, governs the direct object malar 'flower' and assigns case to that NP.

Now consider the following embedded construction.

- c. (e) *(avalai oru ciranta talaivi enru) ku:rine:n*
"he told that she is a good leader"



Even though the matrix verb "ku:ri" is not directly governing the embedded object, it gets case from the matrix verb. How the verb will assign case? Only one way is considering the matrix verb *ku:ri* will percolate down to embedded verb and assign case to the object NP.

Conclusion

The verb will govern and assigns case to direct object NP. NP movement is not a failure of an NP to get case in the place of its origin. In fact in Tamil, there is no need for the NP movement. In embedded construction, the object NP will get case from the matrix verb through percolation.

BRAIN STORMING - A TEACHING TOOL

Nirmala VijayaKumar

VELAMMAL ENGG. COLLEGE
CHENNAI

Introduction

Is brainstorming useful in teaching? Particularly teaching conversation? In particular, is it a useful activity for warm-up in conversation classes? This paper will help answer these questions by explaining the following topics:

How brainstorming can help our students to become better learners

A analysis on brainstorming in the conversation classroom
Some simple brainstorming techniques.

Brainstorming

Brainstorming is a well-known and widely used problem-solving tool. Brainstorming may be just the technique to rejuvenate the learning and got everyone excited and involved. The purpose of this method is to get out as many ideas as possible. One can use brainstorming for almost anything: program ideas, themes, slogans, publicity, group goals and problem solving.

In the language classroom, brainstorming is often used in teaching writing. Activities such as free-association and word-mapping are often included as part of the pre-writing or warm-up phrase (Richards, 1990:112).

Brainstorming Encourages Better Learning

There are Four characteristics of good learners.

- * Good learners organize information about language.
- * Good learners find their own way and take charge of their own learning.
- * Good learners make Intelligent Gusses.
- * Good Learners use Contextual Cues to help them in Comprehension.

Brainstorming is an activity used to generate ideas in small groups. The purpose is to generate as many ideas as possible within a specified time-period. These ideas are not evaluated until the end and a wide range of ideas is often produced. Each idea produced does not need to be usable. Instead, initial ideas can be viewed as a starting point for more workable ideas. The principle of brainstorming is that you need lot of ideas to get good ideas.

Good Learners Organize Information About Language

Good learners try to organize their knowledge. As teachers, we can try to facilitate this organization by using suitable warm-up activities. A warm-up activity can remind our students of existing knowledge. At the same time, it can direct their minds towards ideas that they will meet in the main activity. In this way, it provides a link between new and existing knowledge.

However, each learner has a different store of existing knowledge organized in a unique way. A textbook or teacher presentation can never use this knowledge to its best potential. In many warm-up activities, the teacher and students can be frustrated because the organization of language in the warm-up activity is different from the organization in the learners' minds. This mismatch is a block to good learning.

Brainstorming invites the learners to organize existing knowledge in their own minds. Many learners have a large passive vocabulary which does not translate directly into productive capabilities in the classroom. Brainstorming can help to activate this. It works to mobilize the resources of the student by creating a series of connecting ideas. This leads to an organization of language. The links which appear on paper created in word mapping are visible evidence of this organization. At this point the learners will be better oriented to the topic and better motivated to fill the gaps in their knowledge.

Good Learners Find Their Own Way and Take Charge of Their Own Learning

Many teachers find that lack of self-initiative is usually more of a problem than lack of ability in conversation classes.

Brainstorming can help learners to take charge. Learners begin examining their existing resources and identifying gaps in their knowledge. The free association nature allows learners to become involved in the selection of language used in the speaking task.

Good Learners Make Intelligent Guesses

The good learner makes intelligent guesses, but the language classroom often works against this. Because of nervousness in a foreign language or fear of teacher correction, many students are afraid of using language unless they are sure that it is totally correct. This stops them making intelligent guesses and slows down learning.

Brainstorming can help students to learn to take risks. McCoy (1976) makes a strong argument in favour of learning problem-solving skills in order to reduce anxiety. There are no 'right' or 'wrong' answers in brainstorming and no danger of teacher correction. By carrying out a simple brainstorming warm-up, students can obtain a sense of competence and feel more confident in making intelligent guesses.

Good Learners Use Contextual Cues to Help Them in Comprehension

The good learner uses the context of language to help in comprehension but the foreign language classroom can often seem artificial. Brainstorming allows the students to create a context for the subsequent speaking task. Relevant existing knowledge (content scheme) can be called up from memory and can provide a context which supports comprehension and production in the subsequent speaking task.

As discussed in this section, brainstorming can help our students to become better learners, but equally importantly, students will benefit just by working in groups. They will learn language from each other and by interacting together they will become better communicators.

Use of Brainstorming

We can use the brainstorming in Oral Communication classes. The students had studied English Medium up to their +2 level, but it was their first introduction to spoken English. Many students carried out the speaking tasks very slowly which resulted in very little speaking time. Many learners seemed to have a low level of the characteristics of the "good learner" which were previously discussed. Brainstorming was introduced as a short warm-up activity that could direct the minds of the students towards the speaking task and maximize their speaking time.

Teachers can split the class into two groups by student numbers. Both groups were assumed to be at the same level of ability. Odd-numbered students should do only the speaking task and acted as a control group. Even-numbered students should do a brainstorming warm-up followed by the speaking task.

This type of brainstorming can be used for word-mapping. In word-mapping, students should write one word in the center of the page and link other related words to it. Students should do several examples in small groups and groups competed with each other to get the highest number of words. For each brainstorming session, the students should be given only two minutes to encourage quick thinking and to reduce the time for worrying about mistakes.

The speaking task is a simple information gap involving the exchange of personal information. The students should be given a time-limit of five minutes. Each piece of information exchanged should be noted in a box on a worksheet. At the end of the task, the scores should be counted. If a box is filled, a student will get a point. There is no penalty for incorrect answers.

Practical Aspects of Brainstorming

Brainstorming is an ideal warm-up activity because it takes little time. Also, it can be explained easily and be used with any chosen topic. There was only one type of brainstorming used in this study. However, some others are listed below with brief examples and many other types can be imagined.

Simple Word Lists

1. List words to describe people's Appearance
2. List all the items you need for a Pleasure Trip
3. Make a list of house hold articles

Lists Based on a Principle

1. Write down a fruits that begins with each letter of the alphabet.
2. Make a list of birds starting with the smallest bird and getting bigger.

Finding Alternatives for a Blank in a Sentence

1. The man got off his _____ and walked away. (answers could include: horse/bicycle/letter/backside)
2. James lived in a _____ (answers could include: caravan/ house/fantasy world/apartment)
3. I don't like him because he is _____ (answers could include: too talkative/the teacher's pet/boring)

Brainstorming on a Picture : Picture Talk

Pictures are a rich source of inspiration for brainstorming. Strange events evoke the biggest variety if responses, Most students will let their imagination roam if the pictures are strange enough. Use pictures from the textbook, magazines or other sources.

1. What are these people doing?
2. List of objects in the picture.
3. What is this man thinking about?
4. Write four words to describe this person.

Brainstorming Using a Song

Songs are wonderful for reducing nervousness. They seem to be particularly effective in whole-class brainstorming when the teacher is writing the ideas on the board. Play a song for the class and ask questions like the following:

1. How does the singer feel?
2. What do you think the singer looks like?
3. Suggest titles for this song?
4. When do you think that this song was written?

Word-mapping or Phrase-mapping Around a Central Theme

Write a word or phrase in the center of a page. All the other words or phrases should link off this in a logical manner. Word-mapping can be useful for establishing groups of similar things, for example animals or food. Phrase-mapping can be useful for developing topics or functions.

Changing One Word in a Sentence Each Time

Each word must be changed, but each sentence must have a meaning. This can be useful to show the students the role of each word in a sentence prior to a substitution drill or other activities. It can be a fun activity to do on the blackboard.

Example:

1. John played drums in the orchestra.
2. John played drums in the park.
3. John played flute in the park.
4. John played soccer in the park.
5. John watched soccer in the park.
6. John watched soccer near the park.
7. John watched soccer near a park.

Variations: add one word, take away one word.

Listing Different Ways of Expressing a Particular Language Function

Example: Ask Someone to Move his Car.

1. Please move your car.
2. I'd appreciate if you could move your car.
3. Get your car out of my way.

Guessing

Guess what the speaker will say next. This can be used in conjunction with dialogues in textbooks. It is a powerful technique

to encourage students to take a risk. If the dialogue is recorded, stop the tape and ask the students to predict what the speaker will say.

Free Association

This is best done orally and can be a lot of fun. One student gives a word in your chosen topic and asks another student to say the first word that she thinks of. The second student continues to make associations. The first student simply repeats the word in each case. After making about 10 associations, the first student should try to work backwards from the last association to the original word.

Example:

1. A: Milk
2. B: white
3. A: White
4. B: rose
5. and so on.

Variations: Free association in pairs or in groups. Students make the associations from the previous student's word. several stories at the same time.

Brainstorming use in Oral Communication Classes

It might be safe to be that most teachers have experienced asking a simple question and getting no response from students. For example, a student walks into class late and (with genuine concern) the teacher asks why the student is late, but there is no response, other than silence. It is easy to let the student off the hook and let him go on to his seat, but it can be disconcerting to have such an easy question go unattended, time and again.

A technique that can turn an individual student's non-response into a learning opportunity is to invite the whole class to brainstorm appropriate responses.

The problem is posed again to the whole class, asking them to give possible reasons that someone could be late. Common reasons for being late to class are volunteered with luck, there will be some less common but interesting reasons also rounding out the list on the blackboard.

In general, students within the classroom are requested, encouraged and expected to speak English. But when a student with something to share does not have the ability or confidence to say it in *English*, it is not a reason for hesitation within our classroom culture. They are encouraged to say that word or phrase in their *Mother Tongue (Tamil)*. So, on the list on the blackboard, some sentences or phrases may be completely expressed in English, others only in *Tamil*, and some of the listed ideas may be a mixture of English and *Tamil*. This is not a strange occurrence in our classroom culture, as interacting and sharing ideas are the purposes of the class and fluency in expressing an idea takes priority over the accuracy of English - especially on the initial try. To be "fluently inaccurate" is accepted.

This purposeful and controlled use of L1 in the classroom poses no threat to learning *English*. At least it is true in our classroom culture, because whenever Tamil is used in our classroom, the first order of business is for others to help that person express their idea in English by paraphrasing the idea, not translating an isolated word or phrase. Of course, students get the first chance to help their friends, but if they can't, the teacher takes on that role.

But at other times, such as in the following activity, students are requested to brainstorm in *Tamil*. Let's say that one reason given for being late to class is that the student's mother didn't wake him up on time or student missed the bus. Taking this idea, students are asked, what that student could say to his mother when she wakes him up. Responses could include:

- * konja Neramma
- * summa iru
- * anju nimisam
- * thuukkam varuthumma
- * mutiyaathu
- * czunthiTeen

After the list is on the blackboard, students can be asked for any comments. There might be disagreement as to whether a certain response is really appropriate or not, or whether two separately listed items are actually the same. Once the list is accepted, the students are asked to express those ideas in *English*. They are encouraged not to translate, but rather to give the feeling and the intent of the response.

For example, "I say 'konja neeram thuunganumma when I want to sleep more'. The teacher or another student can then suggest how a native speaker might express that feeling in *English*. One way might be "Let me sleep a little longer".

Somehow, once the ideas are listed on the board, it becomes easier for students to choose one and try to express it in *English*. Not only is it fun to work through these ideas together and come up with *English* equivalents, but it's also a great chance to focus on the form, meaning and use of the equivalents in *English*.

Through this activity, students can become more aware of the fact that translation can hinder more than it helps. Students often want to translate "vayayai muudu:" as "shut up" - certainly something that students would be advised not to say to their host mothers if they ever went on a homesaty.

But the list should also looked at carefully and clarified. For example, can "mutiyathu" include both the meaning of "not being able to" and "not wanting to?". Do "I'm up" and "I'm awake" express the same situation?

Once the technique of brainstorming is introduced and practiced regularly, students are comfortable slipping into brainstorming in Tamil as a warm-up to the main purpose - communicating in English and communicating about English. Let students brainstorm in Tamil at certain times allow learners to contribute regardless of their skill level in English. It also creates great opportunities for raising language awareness - awareness of their own language as well as English.

Conclusion

Brainstorming is a very useful activity that can be easily introduced into language classes. The paper shows that Brain Storming helps our students to become better learners. In addition, it is a fun activity which students enjoy and well worth trying out in your own classes. Needless to say, lists from such brainstorming sessions can easily be turned into a handout for other classes.

References

Geoffery Rawlin, J. "Creative Thinking and Brain Storming".

Jason R. Rich "Brain Storm".

SUBTITLING OF LYRICS IN FILMS A LINGUISTIC STUDY

G. Janakiraman

DEPT. OF LINGUISTICS

BHARATHIAR UNIVERSITY

Generally, poetry is a rhythmic form of expression in language, having its own form and function in communication. It is described and defined in several ways by poets all over the world. Poets, who write poems are having difference of opinion in describing poetry. It is mainly due to their individual experiences and view points. Mathew Arnold (quoted by Hudson, W.H.) (1983 :64) describes poetry "is simply the most delightful and perfect form of utterance that human words can reach. It is nothing less than the most perfect speech of man, that in which he comes nearest to being able to utter the truth". It is "a criticism of life under the conditions fixed for such a criticism by the laws of truth and poetic beauty". According to Johnson, (quoted by Hudson, W.H.) (1983 : 64) poetry is "Metrical Composition". It is "the art of uniting pleasure with truth by calling imagination to the help of reason", and its "essence" is "invention".

During the sound aided period of the films, the songs were played along with narration in the front or back side of the screen where film is shown. Later, songs were made on record players. When the sound was recorded for the first time on the film strips, the songs were more preferred than dialogues. In the first talkie film *The Jazz Singer* (1927), some dialogues were silent in nature and some were exhibited through "Intertitle Cards" and only some dialogues had sound form. But all the songs in that movie were recorded in musical form only.

In India, since the invasion of film and its technology, the literary and historical plays/stories have become thematic subjects for films. Because of the importance given to the use of song with music and dance in Indian tradition, more number of songs, running even up to 60 songs were

incorporated even in one film. This trend appeared in Tamil as well as in north Indian films, especially in Bengali and Hindi films.

Purpose and Use

During the first few decades of Indian films, the technique and themes were adopted from theatrical arts. Tamil films were not exception to this trend. As in theatrical performances, songs were also incorporated in the films. Most of the Indian films appeared for passing some message and for expressing human emotions. In the early Tamil films which were based on literature, the need and usage of songs were felt. In the early Tamil films which were based on literary themes, the need and use of songs were felt to be important and many songs were incorporated in the film.

In real life, the situation for singing and dancing will be very limited. It is observed by folklorists that there are certain occasions in human day-to-day life where human beings use folk songs to avoid monotony of work or for other functions. For instance, songs like lullaby, lamentations, etc. are of this kind. But in films, song sequences along with dance are used predominantly in Indian films with the function of expressing different types of human emotions.

Film Songs

In films, song sequences were introduced according to the whims and fancies of the directors. After deciding variety and the situation, the director requests the lyricists to write suitable lyrics. Once the songs are composed, the composition music is taken up by the music director. The extra linguistic features of poetry like rhythm, rhyme, tempo and tone could be clearly expressed only when a song is super imposed with music. The composition of lyric and music are interchangeable. Then, the song sung by the playback singers or rarely by that acting people themselves will be recorded in the recording theatre. Normally, these recorded songs are played while shooting the related visual sequences. Then, these songs along with visual sequences undergo editing process. Such processed visual sequences in songs to their

best exposed the idea through scenic beauty also. After all these processes, the song and dance visual sequence will be censored the censor boards and according to the norms of the censor board and then sent for show.

Classification of Lyrics

Cinema songs are recorded and distributed depending upon the target society, culture and language backgrounds. Different varieties of film songs are available all over the world. Though Indian languages make use of different parameters to classify poetry, for the present purpose Western mode of Classification of film songs is adopted here.

According to Western Classification, poetry can be classified into Narrative, Dramatic and Lyric poetry making use of factors like style, subject, purpose and metrical patterns. Narrative poetry is a kind of exposition, with or without dialogue. Epics and Ballads come under this category. Dramatic Monologue comes under Dramatic poetry. Poetic forms like Ode, Sonnet, Song, Madrigal, Rondal and Villanelle come under lyrical poetry. Film songs are generally grouped under lyrical poetry.

According to the aim and participation of the number of singers involved in singing the lyrics the songs in the films are classified as Solo, Duet and Group songs. In this classification, mood or feeling is not taken into consideration.

In films, lyrics appear in two distinct forms. Some lyrics are presented through the audio track of the actors. This variety is called as direct song. Contrary to this, some songs are presented through the techniques of background singing. This type of song sequences is called as background song.

Direct song

William Wordsworth described poetry as the breath and finer spirit of all knowledge and the impassioned expression which is in the countenance of all science. (Quoted by Hudson, W.H.) (1983 : 64). In the film data at hand, some song sequences are presented by the characters themselves and some through playback singers. Most of the lyrics found in

the films are written afresh. Almost all the duet song sequences are presented as direct song only. Even solo and group songs are also direct songs.

Background Songs

Another kind of identifiable song sequence that are kept in contrast with direct song is background song type. In our data film, some songs appear as background songs. They add more effect to the scenes where they appear and they duly reflect the situation found in the scenes. Such background songs may be title songs or situational background songs.

Situational Background Songs (own)

In films, some lyrics are purposely composed and presented as background songs, while any other oral form of communication could not be suitable for such scenes. In lyric subtitling, depending upon the focus or thematic interest all lines of the song including *pallavi* (first stanza) are subjected to the subtitling process.

Situational Background Songs (borrowed)

In certain films, songs drawn from other earlier films function as background songs. These songs are called as borrowed background songs. These background songs may be attributed with several functions. The literary variety of Tamil used in these songs reflect the mentality of the Tamils in engaging the past glory.

Situational Background Music (BGM)

Sometimes, the background music of background songs with or without two or three lines of a lyric are used repeatedly in different situations to represent the contrast in the context. Such background music reflects the contrast situations in the life of the main character. Such repeated background song fragments are not given subtitles in the films.

Theody

Bajans which are used for social integration and for releasing psychological stress and the hymns, which arise as songs in praise of God, are grouped as *Theody* songs.

Madrigal

Love poems that are short in nature are classified as *Madrigal* in the Western literature. These songs expose the duet sequence and express the physical feelings in oral form and they occur along with different close-ups and other shorts in visual. With reference to subtitling, these songs may or may not receive subtitles.

Prothalamium

Prothalamium is a kind of poetry used during social celebrations like marriage. The solo and group song sequences which reflect cultural and social celebrations belong to this category.

Similarly, a variety of song sequences occurring in films can be classified on the basis of their form, function and situational occurrence as described further.

Calypso: "Song of interest [*Joy and Console*]"

Joy : "Song of praise/joy"

"Console"

Jeremiad: "Lamentation of [*troubles and misfortunes*]"

Epicedium: "Funeral song"

Carol: "Song of praise"

Ditty: "Short song" [ex.: song of longing]

Mood

Lyrics in films exhibit different moods or feelings and emotions like joy, comic, patriotic, romantic feelings, longing, sorrow and happiness moods with suitable artificial and natural landscapes. Film songs are used to reflect messages as well as moods of the people. The success of a director lies in creating similar temperament or mood in the mind of the viewers while they view a particular sequence in the film. The songs of films can also be classified on the basis of their association with moods as: Happiness, Romantic, Patriotic, Tragic, Longing, Devotional, Joy and Sorrow.

Problems in Lyric Subtitling

The lyrics are in the SL form and some times the lyrics are given subtitles in TL form. In the process of subtitling, which involves searching for equivalents for Tamil lyric in English, sometimes problems arise due to the omission, addition and modification of structural elements and meaning. The problems involved may be taken as problems in translation and these problems are discussed here from the point of view of structure and meaning.

With regards to structure, the SL lyrics and TL subtitles are viewed taking into consideration the words and syntactic structures and the changes observed are presented here to show that different strategies are being followed in subtitling process.

Structural Differences

Addition

Sometimes during the subtitling process related to lyrics, the subtitles may present added items, deleted items or modified items. For example, the source language item *nati* in *Roja* is subtitled as "gushing river" instead of "river". The word *karai* in *Roja* is subtitled as "protecting sand" instead of "bank". The source language word *va:nam* is subtitled as "wandering sky" instead of "sky". These items reflect addition of certain structural elements.

Deletion

Observation of source language lyrics and target language subtitles reveal deletion of certain structural elements in the subtitles.

Modification

Sometimes subtitles reflect modification of the original lyric in terms of certain formal features. For example, the lyrical form *po:rip pa:ta:ti po:ne:* in *Thevar Makan* is subtitled as "My dear! Sing in praise". Here, the change in the word order is noted. Sometimes, the lyric may be showing a structure which reflects negative orientation but the subtitle reflects a structure which is positive in orientation.

Sometimes, one and the same form in the lyric is given different equivalent words in the subtitle. For example, the word *a:cai* in the lyric *cinna cinna a:cai...* of the film *Roja* is given the words "wish, wishes, long, crave, desire" and "yearn" as equivalents. The word *tenral* in source language is equated with "gentle breeze, delicate breeze" and "southerly wind" in subtitles.

Sometimes, two different forms in the lyric are equated with one and the same in the subtitle. The forms *kollai nila:* and *vennila:* are equated with "cool moon light" and the addressing forms *kunamakale:* and *kulamakale:* are equated with the form "the pride of family" in the subtitles.

They reflect the convergence and divergence of items during subtitling process.

Semantic Differences

Besides structural differences in the lyrics and their comparative subtitles, one could also notice the changes in the meaning of the lyrics when one compares the meaning of both.

Sometimes, certain forms which are near equivalents or apparently different are used while the lyrics are subtitled. Sometimes, the lines reflecting indirect, metaphorical and figurative meaning are subtitled without using equivalents reflecting the metaphorical meaning. Similar distortions in meaning are noted when lyrics are compared with corresponding subtitles.

A review of the lyrics and the subtitles shows that some lyrics are completely omitted during the subtitling process. At times, some portions of the lyrics are subjected to the process of subtitling. Even among the lyrics that are subtitled, we could identify structural and semantic deviations to a greater extent. This may be due to the fact that lyrics convey not only manipulation in structural form but also special devices for representing meanings figuratively and therefore, the process of subtitling becomes more complicated.

When we make a comparison of the number of songs, the number of songs which are given subtitles, the subtitles

which are less or equivalent or more in lines when compared to the lines of lyrics, we arrive at the following figure:

FILM	Total number of songs	Songs Subtitled	Songs with less Subtitles	Songs with more or equivalent Subtitles
<i>Roja</i>	8	4	3	1
<i>Thevar Makan</i>	10	8	4	4
<i>Anjali</i>	8	2	1	1
<i>Achchamillai</i> <i>Achchamillai</i>	8	4	2	2
<i>Paci</i>	7	1	1	0

In *Thevar Makan*, the lyrics and subtitles are comparatively more because the lyrics are more context sensitive. But in the film *Paci*, though the songs are seven in number, only one is subjected to subtitling, probably because all of the songs are borrowed and background songs.

So, we can presume that in lyric subtitling, lyrics which are context sensitive alone are given subtitles and the lyrics which are borrowed and function as background songs are rarely subjected to subtitling process.

References

- Janakiraman, G. 2001 *Translation Strategies of Subtitling in English for Tamil Feature Films - A Linguistic Study*, Unpublished Ph.D. Thesis, Bharthiar University : Coimbatore.
- Sivashanmugam, C. and 1989 *Mozhipeyarppiyal*, Annam Thayan, V. Pathippakam : Sivagangai.

A DISCOURSE ANALYSIS OF JHUMPA LAHIRI'S "INTERPRETER OF MALADIES"

A.R. Bhavana

VLBJ COLLEGE OF ENGG. & TECH.
COIMBATORE.

A story tries to convey something through a series of incidents. The myth critic wishes to discover how certain works of literature become "classics" or leave an indelible mark in the minds of people while other works equally good do not create even a single ripple. Among several approaches to literary criticism psychology tends to be experimental and diagnostic; it is closely related to biological science. Mythology tends to be speculative and philosophical; its affinities are with religion, anthropology, and cultural history. Myths are the symbolic projections of a people's hopes values, fears and aspirations. Mark Schorer says "myth is fundamental, the dramatic representation of our deepest instinctual life, of a primary awareness of man in the universe, capable of many configurations, upon which all particular opinions and attitudes depend". According to Allen W Watts "...it is a dynamic factor everywhere in human society: it transcends time, uniting the past (traditional modes of belief) with the present (current values) and reaching toward the future (spiritual and cultural aspirations).

For Indians living abroad visiting India at least once in their lifetime is almost a ritual. It is a mythical belief among them that such rituals (such visits) will put an end to the individual's suffering, yearning, longing, or any and kind of emotional vacuum, which seems to engulf them in foreign soil. Hence the commonest ritual for all expatriates is a visit to India. Such rituals (visits) bring alive the past in the present, prolong time, carry through time, and project tangible parts of the past over time. The culture clash ripples outward in many directions proving that there is much more subtlety than most of us assume about living on an ethnic divide.

This study through an analysis of the discourse structure of the story unveils the myth of a ritual (visit to India) in Jhumpa Lahiri's *The Interpreter of Maladies*. The visit to a new place, meeting of two people from both sides of a cultural divide enables

them to transcend the limits of space and time and become transmundane. Interpreter of Maladies revolves round Mr. Kapasi, an Indian travel guide-cum-tourist vehicle driver, who is also a linguist having mastery over several local languages. His linguistic skills enable him to earn more by working as a language intermediary at a clinic. He is janus faced; on one side he glorifies ruins and on the hand interprets the maladies of people. His fare on the particular day is the Das family (Mrs. & Mr. Das, and their three children) - First generation Americans of Indian descent. Both Mr. Kapasi and Mrs. Das are sufferers of marital discord. During their drive to The Sun Temple, Mr. Kapasi is enamored with Mrs. Das and she in turn is infatuated with the fact that he is an interpreter of maladies who provides relief to people. As a result she confesses an episode of her life (infidelity). Her husband did not bother her second son Bobby. She says that she had borne the secret for eight years. She requests Mr. Kapasi to suggest a remedy to release the smothering weight in her mind, her manner just as if requesting him to guide her to a new spot. This is quite a mouth full for him to swallow.

When he suggests that she is suffering from guilt and she should confess the truth to her husband, she is taken aback. Both Mr. Kapasi and Mina Das are some sort of refugees in search of a thread for solace. While Mr. Kapasi doesn't feel guilty of fantasizing about Mina Das he feels she should be guilty of her infidelity. The paradoxical and confused nature of Indian aliens is brought out glaringly. The myth of salvation in the land of yogis and swamis is destroyed because they are bound by the Indian consciousness but their outlook is affected by acculturation. The story may be divided into three major scenes: their drive to the sun temple, visit to Khandagiri hills and Bobby's encounter with the monkeys.

The discourse structure shown diagrammatically lists the various participants in the story and analyses the role played by each and shows how this ritual is representative of people in whom cross cultural tendencies move in varying tangents. The diagram below is modeled on various levels of discourse showing the interaction between the addressers and addressees and how the reader assumes the merger of one level by default.

PART ONE

DISCOURSE	ADDRESSER	INTERPRETATION
Level 1	Narrator	Introduces the characters
Level 2	Mrs. Das	Small talk with family members
Level 3	Mr. Das	Small talk with family members
Level 4	Tina(child)	Complains about India
Level 5	Narrator	Cynicism
Level 6	Mr. Das	Small talk with family members
Level 7	Ronny(child)	Small talk with family members
Level 8	Mr. Das	Small talk with family members
Level 9	Bobby(child)	Small talk with family members
Level 10	Mr. Kapasi	Small talk with his fare
Level 11	Mr. Das	Complacency
Level 12	Mr. Kapasi	Small talk with his fare
Level 13	Mrs. Das	Small talk with his fare
Level 14	Mr. Kapasi	Small talk with his fare
Level 15	Narrator	Cynicism
Level 16	Mrs. Das	Small talk with family members
Level 17	Narrator	Cynicism
Level 18	Mrs. Das	Scorn of American Indians
Level 19	Narrator	Scorn towards expatriates
Level 20	Mr. Kapasi	Small talk with his fare
Level 21	Mr. Kapasi	Small talk with his fare
Level 22	Mrs. Das	Small talk with Mr. Kapasi
Level 23	Mrs. Das	She begins to read more into Mr. Kapasi's job. Beginning of infatuation.
Level 24	Narrator	Contrasting ideas. Recollects his failure as a good father and husband.
Level 25	Mrs. Das	Is captivating Mr. Kapasi with her remarks

PART TWO

DISCOURSE	ADDRESSER	INTERPRETATION
Level 26	Narrator	Cynicism regarding American-Indians' mannerism
Level 27	Mrs.Das	Confession of adultery
Level 28	Narrator	Cynicism
Level 29	Mr.Kapasi	Asks her why she chose him to make her confession
Level 30	Mrs.Das	Gives the reason for choosing him
Level 31	Mr.Kapasi	Suggests confession to her husband as a remedy
Level 32	Narrator	Pictures the cultural chasm

PART THREE

DISCOURSE	ADDRESSER	INTERPRETATION
Level 33	Narrator	Incident at Khandagiri hills
Level 34	Mrs.Das	Appeals to Mr. Kapasi to Save Bobby
Level 35	Narrator	Cynicism

A study of discourse becomes relevant because the language used to represent the fictionalized world is related to the society, the ideology governing it and the cultural factors influencing its reality. The diagram showing the various addressers and addressees enables the understanding of "the view -point from which things are seen and felt, understood and assessed. The diagram showing the focalization would enable the reader to judge the dominating focalizer of the discourse situation. The diagram is intended to bring home the realization that categories, which seem natural like that of the interpreter, are in fact culture specific (situation specific).

The focalized in the story is the act of confession Mrs. Das. Though educated, apart from Mr. Kapasi in several aspects chose to tell him her secret when she learnt that he was an

interpreter. Like a routine ritual she expected him to present her with a remedy. The situation implies "a total participation with complete dedication and merging of individual entities in a collective totality; differentiation is lost". The aim of Mrs. Das is to free herself of all the cobwebs, her intention is not purification within but she wants Mr. Kapasi to interpret the malady and prescribe a remedy.

The operative level of discourse in the story is that of the omniscient narrator are intercepted either by the direct speech of a particular character or the discourse of the group. Thus the narrative, which is the direct discourse of the omniscient narrator without quote marks, is meditated by the speech of a character known as character discourse in quotation marks.

Mr. Kapasi & Mrs.Das figure as the pivotal characters because they are the ones around whom the confession takes place. Appearing third is Mr.Das.The visit to the sun temple is best suited as a site for the preparation for the enactment of the confession. The visit to Khandagiri offers the right opportunity for a tete a tete between Mr. Kapasi & Mrs.Das .It brings them closer to the transcendental plane where they are no longer restrained by the limitations of society, culture etc. Mr. Kapasi is in the lower rungs of the social ladder when compared to Mrs.Das. Mr. Kapasi is all set to impress her and she is interested in him just as a result of a whim. He narrates his experience as an interpreter. Mr.Das is too involved in his travel book to take part in the discourse. In the latter half of the story Mrs.Das & Mr. Kapasi dominate at both the addresser as well as addressee levels of discourse.

The next level is the incident at the visit to the hills. The Das family dominates the discourse situation. The only instance of Mr. Kapasi's participation is when Mrs.Das makes an appeal to him. By inference, the family (Mrs.Das) is a subordinate to the Indians. Mr.Kapasi is the master of ceremonies. His inability to suggest a remedy for Mrs.Das brings him down in her eyes. He is no longer the prince charming. Similarly for Mr.Kapasi she is no longer the epitome. He even shudders to drink water from her hands. Eventually after the incident she appeals to him vehemently "to do something" and he saves the child. Just like the ruins of

Surya's temple the budding relationship is in tatters. Soon it will be left behind just as a mere whim. Mrs.Das leaves off all traces of bonhomie in a careless manner with a flick of the hair brush. Mr.Kapasi's address flutters away like errant hair falling off the brush. There is a frustrating and perhaps ultimately irreconcilable discord that they face as they attempt to bridge two very different perspectives. Their ethnicity, which created a bond, is now irrelevant. Thus unlike the propensity of recent purveyors of "ethnic exotica" who express florid excess in describing acculturation's aches and pains, Jhumpa Lahiri writes with a depth sans melodrama. Mrs.Das feels betrayed by misplaced faith in his ability to understand her. Her own cultural blinders are still in place as she befriends Mr.Kapasi. He is betrayed by his belief in their cultural mutuality. Finally we are also left with the embittered taste of the failure of the myth of salvation.

References

- | | | |
|---------------------------------|------|---|
| Jhumpa Lahiri | 2000 | Interpreter of Maladies
(pp.43- 69) Harper Collin India :
New Delhi. |
| | 2003 | Journal of English and Foreign Languages ,
Number-31, June, CIEFL :
Hyderabad. |
| Wilfred L Guerin, (et.al) Earle | 1999 | A Handbook of critical Approaches To literature ,
OUP : NY. |

A COMPARATIVE ETHNO LINGUISTIC STUDY OF INDIA AND CHINA

V.M. Subramanian

DEPARTMENT OF FOREIGN LANGUAGES
NCUST, TAIYUAN, CHINA.

Introduction

Culture is a societal manifestation endowed with the incarnation of life and the life style of a particular community and it grows timely and gradually. Culture is seen through people's habitual action, in sharing their affection, love, communication and all other feelings that prevail among them. The cultural traits coupled with development and adoptability of a particular group of people undergo changes in use and usage as time grows and sometimes are hit by the current developments of a model culture, which is adorned by them. The mainstream culture of a country which gains power in social and political set up poses an impact or influence over the prevailing culture and this process makes cultural mix and cultural exchange. It is not obvious whether the Asian culture had uniqueness at certain point in the past or shared some of the cultural behavior during the migration of people from one country to another. Anyway still we could find some sameness among Asian culture in terms of habitual action, hospitality, wishing manners, thanksgiving and welcome, beliefs in almighty, marriage customs, moral codes etc. This paper tries to focus some distinctive points that are found among Indian and Chinese cultures. Also it tries to focus the similarities and dissimilarities found in keeping the etiquettes of both cultures.

Language and culture

Language is a part of culture and plays a very important role in cultural expansion and exploitation. On the other hand, language is changed by cultural influences when the same culture reaches a certain point in cultural evolution process. In the broadest sense, language is the symbolic representation of people, and it comprises their historical and cultural backgrounds as well as their approaches to life and their ways of living and thinking.

Cultures differ from one another, thus each culture is unique. Each and every culture has its own faiths, beliefs, hopes and customs. Present paper is a pioneering attempt to find out the basic similarities found between Indian and Chinese cultures in terms of linguistic and societal perspectives. A general review of the mainstream cultures in both countries is presented in it.

Brief Introduction of Indian Culture

It is a known fact that India houses culturally and linguistically diversified communities. One can easily find some compatibilities and incompatibilities among the life styles of the people inhabiting in India. In most of the time there will not be any wide dichotomy among the cultural behaviors of people concerned. People from any corner of India will have some acquaintance with the culture of people living in other parts of India. By understanding the commonness found among the people of India, all the Indians try to find 'unity among diversity'. It is also known to everyone that India is also equally, like China, rich and traditional in the domain of cultural conservation despite the heavy westernization. The Indians by all means preserve the cocoon and relic behavior in most of the walks of life. However one can also find certain modernity occurred because of the influence of the western cultures.

As said earlier among the various types of cultural behavior found in India, only certain cultural traits, which are quite familiar in the southern part of India, have alone been taken into consideration for making a comparative look with their counterparts found among Chinese. It is needless to mention that India and China are neighboring countries and there might have been some "give and take" between these two nations and consequently certain cultural borrowings might have also occurred. Moreover, both the peoples behaved or have been behaving in a similar line in certain activities. Thus this comparison can unearth the quantum of similar thinking of the two racial peoples.

A Brief Introduction of Chinese Culture

China has its own rich and traditional cultural heritage. The Chinese have a good loyalty towards their age-old cultural entities in all of their activities. Of course most Chinese live in

villages and hamlets, therefore most parts of China are refrained from imported cultural phenomenon. Since it is a unicultural, uniethnic and unilinguistic region, all the people invariably, no distinction between the haves and have nots, maintain their cultural heritages. Although the class variations and regional variations are found to exist in many of their social behaviour, one can find the traditionality in their cultural behaviour. Chinese culture is a 'big metal pot' engraved with 56 ethnics' and every minority ethnic has his own cultural character in literature, customs, religions, etc. The give and take policies among the group as well as marriages are taking place without any cultural distinctions. Life styles, dress codes, food habits, festivals, are geographical oriented but still have some commonalities in nationalism.

Etiquettes

Etiquettes are the social beliefs and faiths traditionally followed in a particular community to attain a peaceful and prosperous life. It also symbolizes a mark of invoking the almighty to do things as well. Praising the values of cultural traits in a way of social customs and beliefs and keeping them in daily life are very common phenomena in Asian culture. It is found that some of the etiquettes found in Chinese culture and Indian culture are representing the same values and principles. Some of the etiquettes and common beliefs in both cultures are compared and analyzed in this paper.

Firstly some Chinese etiquettes are given classification under the aspects such as social behaviour, wishing manners, table manners, praising virtues, patriotism, thanks giving, love, marriage ceremonies and praising almighty. Most of the etiquettes found in Chinese culture are given reasons to linguistic behaviours and pronunciation rationale and some of them are patriotism oriented and some of them are having mythological allusions and a few of them have reasons with past histories and stories of great people and their virtues.

Cultural Indicators

It is often said that a community's culture is nothing but the way of social behaviour of a group of people who live in the same geographical environment with similar attitudes towards their

lives. Therefore the cultural phenomena can be unearthed from every activity they perform for their social maintenance. If one wants to identify a culture of a community he has to observe all the activities of human beings ranging from the birth to the last breath. Considering the paucity of time the present paper tries to observe those two ethnic groups on two important behaviours. Namely they are **linguistic behaviour** and **non-linguistic behaviour**.

Linguistic Behaviour

The linguistic behaviour is one of the pertinent and pregnant areas to be looked for unearthing the culture of a given community. Because language and culture are inalienable and interrelated. Culture and language are like two sides of the coin one cannot be separated from another. For this paper certain aspects of language behaviour have been observed. They are namely name, wishing manners, number and certain expressions.

Chinese Names

The Chinese state their last name first, followed by the given name (may be one or two syllables). For example, Liu Jianguo, in Chinese would be Mr. Jianguo Liu using the Western style. It is common that only those who have a familiar acquaintance with another man will call him by his given name, unfamiliar person or not close to him call him by his family name.

Addressing someone by his or her courtesy or professional title and last name conveys respect. In Chinese the name precedes the title. For example, Liu Xiansheng for Mr. Liu, and Liu Jingli for Manager Liu.

Women's names cannot be distinguished from men's names. Chinese women use their maiden names even after marriage, but may indicate marital status by using Mrs., Ms., Miss, or Madam. Mrs. Wang might be married to Mr. Liu.

In recent days educated Chinese people hold an English name first for ex. David Liu. They may request that they be referred to as David, once a relationship has been established.

Wishing

Welcoming a guest is a significant phenomenon in all the cultures also in Chinese. Hanging welcome posters as in India Chinese people usually have a custom of hanging the symbol of 'Fu', a Chinese writing character. It is often posted upside down on the front door of a house or an apartment. The upside down fu means 'good luck' came since the character for upside down in Chinese sounds the same as the character for came. Similarly the words bear the same shade of sense (vaanga, or varuka-varuka, -Tamil language)

Some Expressions

Two of the most important concepts in Chinese culture are 'guanxi' and 'mianzi'. The first, 'guanxi', has been defined as sharing favours between individuals, connections, relationships, and the ability to exert influence. Today 'guanxi' means the people who know you and about you also it expresses that how things get done. This refers to the exchanging of favours between individuals and groups. People will presume upon those with whom they have guanxi, and understand the need for returning favours.

'Mianzi': Chinese use this expression to state the state of affairs like Losing face, saving face and giving face. They are very important and should be taken into consideration at all times. Loosing ones temper, confronting someone, putting someone on the spot, arrogant behaviour, or failing to accord proper respect can cause a loss of face.

'Lijie' and surface harmony: Originally 'li' used to mean sacrifice, but today it is translated as the art of being polite and courteous. Proper etiquette preserves harmony and face. Therefore, the true emotions of a person do not matter as long as surface harmony is maintained. For example, a public argument, or a boss reprimanding a staff member in front of others would disturb surface harmony and cause a loss of face. This is why the Chinese often use an intermediary to deliver bad news or unpleasant messages.

Keqi: 'Ke' means guest and 'qi' means behaviour. It not only means considerate, polite, and well mannered, but also represents humbleness and modesty. It is impolite to be arrogant

and brag about oneself or one's inner circle. The expression is most often used in the negative, as in 'buyao keqi', meaning "you shouldn't be so kind and polite to me," or "you're welcome."

Inner and Outer Circles

The rules of behaviour set forth by Confucius apply to one's inner circle, i.e. family, friends, colleagues, and acquaintances. They do not, as a rule, apply to people outside the circle, i.e. strangers. It is not considered rude to bump into someone without offering an apology. The Western concept of being kind to strangers seems strange to the Chinese. This also explains why there is no strong concept of philanthropy in China.

The following Chinese words signify the semantics of different kinds. Those are given against every word.

1) 'Shou' – This expression is used as a mark of showing respect and wishing elders to have a long life. Longevity 'Shou' also means life, age or birthday.

2) 'Xi' - Happiness

Double 'Xi' is usually posted everywhere on Chinese weddings. The banners bearing this expression are found common in China also in other happy ceremonies.

3) 'Cai' - wealth, money, fortune.

This expression is mostly given to those business entrepreneurs and traders. Chinese often say money can make a ghost turn a millstone. It is to say money really can do a lot of things. Some times the expression 'fa cai' is signified by the no.8 (pronounced as 'ba') which has a similar pronunciation to 'fa'.

4) 'He' - harmony

'He' is a conjunction word in grammaticality also this semantic implication is implied when two persons or things are uttered. 'People harmony' is an important part of Chinese culture. When people have harmonious relations with others, things will be a lot easier.

5) 'Ai' - love, affection

The word 'ai' is often used to express ones intimacy, affection and care towards others. Also 'ai' is used with 'minanzi'; 'Aimianzi' means 'be concerned about one's face-saving.'

6) 'Mei' - beautiful, pretty

It is a common expression to supply compliments on happy things such as expressing ones beauty, good character, deeds and achievement. Also it is used as a common adjective to express the good state of things.

7) 'Ji' – lucky, auspicious, propitious. It culturally means that hope all well.

8) 'De' means virtue, moral, heart, mind, and kindness. It is used as an adjective to call a person with his social reputation and keeping his name and fame in a traditional way.

Indian Words

In India especially in Tamil nadu to receive anyone else or to salute someone else the Tamilese use words like 'vanakkam' and 'namaskaram'. While pronouncing this two words the speaker also places his hands joining two palms together at his chest or face as a mark of wishing. *Nanni* is a word, which is often used by the Tamils whenever they get some favour or benefits from others.

varen is an euphemic expression used by Tamils when they are departing from anyone else. The literal meaning of this expression is 'I Go and will come'. But the Tamils avoid using the word which says sense of 'go' but use only the word which expresses the sense of 'come'. While a person departing from the family after attending a death funeral will not utter the same expression mentioned above.

Similarly when a person is dead that message will be expressed uttering expressions like, '*kalam senradainthar*', or, '*iravanadi carnthar*', etc. these forms literally mean the reaching the foot of the almighty instead of directly saying that one is dead or died.

The honorific marker '*inga*' in Tamil language is used more than one time in a construction so as to exhibit the politeness and respect. In speech act mostly the subordinates address the elderly and people of higher status with the honorific suffixes.

Numerals

The following table depicts the various meanings of the numerals in India and china.

Signifier	Signified 1 china	Signified India
No.1	The best	The best
No.2	It does not contribute any special meaning culturally	Subordinate, supporter, below in rank
No.3	Auspiciousness	No significance
No.4	Inauspicious because its pronunciation is similar to the Chinese word of death.	Abundant and happiness
No.5.	Good fortune	Goodness, plentiful
No.6	Smoothness	Loss
No.7	Anger (homophonous to Chinese word anger)	Wealth and happiness
No.8	Prosperous (homophonous with 'fa' means getting prosperity more and more)	Loss, poverty
No.9	Abundant	Impotent, unique

It is inferred from the above table that in each culture the number carries different connotative meaning.

Non Linguistic Behaviour

Other than the linguistic behaviour there is some behaviour through which a community exhibits its lifestyle. This will throw light on the ethnography of an ethnic group. Considering this, the following aspects have been covered to identify the culture of the people under study for the present paper. They are colors, food, and animals.

Color

Colors represent a rich meaning. For some people selection of color plays an important role while buying things,

selecting dresses, painting houses, etc. The following is a diagrammatic description of the concept of color in India and china

Signifier	Signified 1 Chinese	Signified 2 India
Red	Prosperity, wealth, happiness, loyal,	Poverty, war, revolution, danger, sex, warning
Black	Justice, loyal, misfortune, death	Inauspicious, secret, illegal, ignorance, non-cooperation, sorrow,
White	Disloyal,	Purity, holiness, innocence,
Yellow	Honorable, power, wealth, noble,	Spiritual, devotional,
Blue	Blackness	
Pink	Love and happiness	Happiness
Purple	romance	No significance

Comparing with the concept of colors of these two communities it is identified that each ethnic group view the colors in different views

Chinese Food

The Chinese people are quite popular with their innumerable number of food items. Their food items acclaim the attention of all the food lovers through out the world. Chinese foods are notable for its delicacies and varieties. Also it is noteworthy to mention the way of cooking despite the common methods of cooking.

In Chinese, the word 'fish' has the same pronunciation like the word (yu) in English, which also means, the state of having lots of good things, both at spiritual and material levels. So when people hold a party especially in birthdays, or wedding days, or traditional festivals they will have fish as a symbolic dish to wish for good luck.

Dumpling, a Chinese traditional dish, for 'unity, get together, and happiness', especially they have this food on the eve of New Year. Also they have the dumplings on the first day of winter season according to the lunar calendar. It is believed that the dumpling food will keep them warm during the winter and also protect their ear being frozen by the winter.

It is a common belief that Noodles provides people a long life. It is always included as a main course food when one celebrates his birthday especially for the children and old people.

Round shaped sweet dumpling represents the state of happiness and peaceful family life. The round shape signifies the existence of relatives who live around. It is also found that in most of the families the shape of the dining tables is round as dumpling represents.

Glutinous cake is prepared during the house warming ceremony. It is prepared with a belief that the new house will have a long life.

Bamboo shoot is prepared with an intention of achieving the goal gradually and step by step and that of layers the same found in bamboo stem.

Food made with sesame stands for achieving considerable progress and better harvest than the previous the year, and more enjoyable life than ever before.

Shaddock is cooked for getting rid of bad luck and also for a good beginning.

Porridge, which is considered as a poor's food is not served in functions, although it is a common food for breakfast and supper.

Using Chopsticks

For eating, Chinese people use two equally long and thin sticks and using them is an art in this culture. Some of the generally followed ways of using chopsticks are cultural and it is believed that sticking the chopsticks along the food bowl or sticking them strait are not considered as good habits. Because sticking the chopstick strait in the rice bowl resembles the incense stick, which is burnt in the death ceremonies. Also making sound using chopstick is considered as that of beggar's actions, which is also forbidden.

The old faith in holding the chopsticks while dining tells about the distance of ones life partner. If one holds it at the top of the sticks, he or she will get his or her life partner from far away and if holds very near to the bottom of the sticks he or she will have a partner from close relative living nearby.

Indian Food

As India is an agrarian country where both rice and wheat are produced in south and north parts respectively one can find more number of varieties made of rice in southern part of India and wheat-made items in northern part of India. It is to be mentioned that India has also certain unique food items. Indians are quite popular in the sequence of taking course of dishes in one meal. They used to take different items of food on par with the digest system of human beings. Moreover providing rich and good food to the guest is considered as a good hospitality and a very good feast follows every social function.

Animals

Signifier	Signified in China	Signified in India
Dragon	Powerful, auspicious,	Not signified
Dog	Loyal, faithful,	Gratefulness, sincerity, vigilance, sex, wandering
Pig	Bad memory, lazy and foolish	Bad omen,
Cow	Industrious, steady, hardworking	Meek, mellow, holiness, motherhood, goddess,
Fish	Rich, affluent and surplus	Tactic,
Snake	Cunning, cruel, cold-blooded, wealthy	Fear, goddess,
Cat	Lazy, dishonest, loving, smart	Mello, spy, bad omen,
Crow	Bad luck, misfortune	Ancestor, cooperation, Non signified
Hen	Prostitute,	Industriousness
Bee	Hard-working, selfless	King, power,
Lion	Powerful	Docile, beauty
Lamb	Pure, kind	Holiness, wealth
Elephant	Perseverance, steady	

Signifier	Signified in China	Signified in India
Tiger	Symbol of king	Terror, chase,
Owl	Wise, thoughtful, dead, misery	Bad omen,
Magpie	Lucky and happy	Non signified,

Conclusion

The forgoing discussion on ethnolinguistic aspects of these two ethnic groups pasteurizes certain cultural characteristics of both China and India. It has been inferred that both the countries are rich in the wealth of cultural heritage and each group is very loyal to its cocoon cultural entities. As said earlier there are some commonalities between these two groups. But the quantum of differences between these two cultures is significant and that makes each group as a separate ethnic one. Cultural maintenance and cultural exchange are very common phenomena found in both the ethnic groups and also both groups are flexible in accepting the new philosophical and fraternal moralistic values which come from any corner of this globe. The contemporary societies of both the groups are fair and tend to show a sophisticated interest in adopting a new way of life in accordance with the present developments that have been and being achieved in terms of science and technology and thereby move to cyber era.

References

- Wang and Lu 2001 **A survey of English lexicology**, Shanghai Foreign Educational Publishing House.
- Gumperz, J.J. and Pride, J.B. et al. 1972 **Sociolinguistic Communication Group (Sociolinguistics Selected Reading)**, Penquin Books : England.
- Hymes 1974 **Sociolinguistics and an Introduction to Ethnographic Speech**, University of Pennsylvania Press, USA.

A CRITICAL STUDY OF THE EASTERN THE WESTERN CHARACTERS I THE NOVELS OF KAMALA MARKANDAYA

Sara Vinolini, F.

DEPT. OF LINGUISTICS
BHARATHIAR UNIVERSITY

Kamala Markandaya is undoubtedly one of the Indo-Anglian women novelists, who bring about a possible synthesis between the Eastern and the Western ways of life. A study of the Eastern and the Western characters portrayed in her novels throws light into the novelist's style in presenting the best found in the Eastern and Western cultural traditions to highlight the possible synthesis of these two various groups of people.

As regards, her British characters. She portrays the characters representing the best found in the British culture like Kenny, the missionary in *Nectar in a Sieve* who does his best to ameliorate the sufferings of the poor found in the Indian village. At the same time she also portrays the British characters, who are ingrained with the racial tensions, conflicts and prejudice towards the East. E.g. character Clinton in *The Coffin Dams* and the character Boyle in *Pleasure City*. They, refuse to overcome the racial tensions and conflicts that war within them and consequently they fail to establish, a positive relationship with the East.

In her very first novel *Nectar in a Sieve*, Markandaya presents Dr. Kinnington as her ideal of a liberal, humanitarian, who can bring about a true understanding between the two communities. Dr. Kenny is portrayed as a kind, affectionate and sympathetic missionary in the novel. He takes selfless interest to ameliorate the difficulties of the suffering Indians. Although, he takes Indians in 'Small Doses' for their follies in admitting their sufferings passively, his heart bleeds for the suffering Indians. Talking to Rukmani, he says, "I worth among you when my spirit will it ... I go when I am tired of your follies and stupidities, your eternal, shameful

poverty. I can only take you people ... in small doses" (p.74). Despite the cultural barrier, he takes pains to build the hospital for the suffering Indians. When Rukmani enquires about his selfless service for the people who were not his own, he remarks, "My country sometimes I do not know which is my country. Until today I had thought perhaps it was this" (p.112) emphasizes his love for the country and its people. He thus proves to be more humane and establishes an unstrained relationship with the East.

Similarly, the relationship between Richard and Mirabai in *Some Inner Fury* is based on the human plane of understanding and love for each other. Richard, representing the West in the novel wins the admiration of Mirabai, who represents the East in the novel. Commenting upon his character Mirabai reflects "... I could not believe there could be any like him (p.109). He thus proves to be the best found in the British Culture.

Richard does not bind himself with the chains of the political turmoil that was brewing over the country. As the Quit India movement gains momentum he expresses his negation towards it and confesses to Mira: "It is a terrible thing, to feel unwanted To be hated" (p.147). Despite the political barrier, his love for Mira remains unbiased. He reflects in one of his meetings with Mira: "Has it infected you too all this 'your people' and 'my people'..." (p.93). Richard thus extends a more possible relationship with the East, which is based on the humanistic values.

In *Possession* and *The Coffers Dams*, the novelist portrays the western characters - Caroline and Clinton as Savage, dominating characters, who chiefly concentrate upon the essentials.

Caroline in *Possession* is portrayed as a character who is self-centered, with no true-love for Valmiki and his art. Caroline takes possession of Valmiki for the sake of winning admiration from her friends. She takes care to see that her attempts in possessing Valmiki for her own ends does not come to an end. Possession of Valmiki which was "so dominating and menacing a part of Caroline" (p.217) results in a hollow relationship with Valmiki, who represents the East in the novel.

Anasuya describes this kind of relationship which Caroline probably wishes to extend with the East as, "perhaps, indeed, relationship was not the word to describe a forcible possessing which had established nothing so clearly as that there could be no reasonable relationship - merely a straddling of one stranger by another with little out of it for either" (p.70).

Unlike Kenny in *Nectar in a Sieve*, Clinton in *The Coffers Dams*, is portrayed as a ruthless character - lacking the essential traits that make possible relationship with the East. Clinton's hatred towards the East which was due to the outcome of the colonial past, distorts his smooth relationship with the East. He, thus feels that they were living in a "tiger country" (p.25). He considers the Indians as unworthy of his attention. In his attempts to know about the Indians he only faces "blank opacities of their total incomprehension" (p.35). Clinton's lack of this essential human trait makes him experience "cross currents" (p.91) in his relationship with the East.

In *Pleasure City*, Tully's relationship with the East is based on the essential "human traits" (p.73). Unlike Clinton, Tully does not allow racial prejudice and tensions to overcome his possible relationship with the East. Consequently, both Tully and Rikki enjoy each others' appreciation and fondness. The kind of relationship that existed between the two is described by the narrator as follows:

".... they started a language that went beyond English, and was outside the scope of mere words" (p.340)

reflects a perfect understanding between the two races, that transcends all the political and cultural barriers.

As regards the portrayal of her Eastern characters, they are found to be superstitious, submissive, weak and powerless, who easily become victims either to the men in power or other social factors. On the other hand, the Western characters are portrayed as bold, dominating and men with power who wield their influence and power over the submissive Eastern characters.

In *Nectar in a Sieve*, the characters Nathan and Rukmani, who represent the East in the novel are portrayed as submissive

characters who easily become victims to the havocs caused by the tannery, which represents the West in the novel.

Nathan is portrayed as a poor tenant farmer, who is solely dependent on the land for his livelihood. He says, "we cannot live except by the land, for I have no other knowledge or skill" (p. 138). The construction of the tannery in the village marks the beginning of discomfort in their lives.

Despite his hatred towards the tannery, he does not show any signs of resentment against it. Thus when Rukmani expresses her anguish towards the construction of the tannery, he remarks, "Bend like the grass, that you do not break" (p. 32).

Thus he passively accepts the changes that take place in the village.

Unfortunately, the changes that are wrought in the village, as a result of the industrialization cause adverse effects in their lives. With the inflation in the prices, they could no longer lead a peaceful life. Soon, the land on which their livelihood was dependent, was taken away by the tannery owners and they are rendered helpless. Rukmani says,

"somehow I had always felt the tannery would eventually be our undoing it had spread like weeds in an untended garden, strangling whatever life grows in its way it grew and flourished it got the power that money brings, so that to attempt to withstand it was like trying to stop the onward rush of the great juggernaut (p. 136).

Thus the narrator - character, reflects the powerlessness to withstand the process of industrialization. Thus, the tannery causes rootlessness in their lives and finally they are forced to abandon the village and migrate to the city.

In *Some Inner Fury*, Mirabai who represents the East in the novel, falls in love with Richard, the foreigner. But her attempts to marry Richard proves to be futile in the end. The Quit India movement gains momentum in the country and finally she gets influenced by it. Although there was no personal animosity between

her and Richard, she decided to forego her lover for the country. She reflects, "go leave the man I loved to go with these people? What did they mean to me, what could they mean, more than the man I loved?" They were my people - those others were his. Did it mean something then - all this "your people" and "my people...." I knew I would follow these people even as I knew Richard must stay. For us there was no other way, the forces that pulled us apart were too strong" (p. 192).

Thus the political agitation that was brewing over the country has a tremendous impact upon the character and forces her to take a decision. She says,

"you hadn't a badge? But it was there in your face, the colour of your skin, the accents of your speech, in the clothes on your back. You didn't ask to be there ... You had no option. What ever you thought, there was no option... But one can make another - one can ..." (p. 147).

Thus she becomes a victim to the political turmoil and finally abandons her love for Richard and she takes part in the political movement.

In *Possession*, Lady Caroline Bell is described as a "rich divorced well-born concentrating upon essentials: really rich, in the English ways, with landed estates and money in sterling ... well born, descended from a long line of men who had ruled India in the days of the British Raj..." (p. 3).

Valmiki, who represents the East in the novel is portrayed as a poor "discredited goat herd" (p. 49), living by the hill-side. Caroline finds in him the talents of a painter and soon whisks him off to London by paying a sum of five thousand rupees to his parents.

In the alien land, Valmiki, soon becomes aware of Caroline's attempts to possess him only for the sake of his art, and without any true love for him. He says, "....when I do nothing I am nothing to her, no more than a small insect in a small crack in

the ground."(p.55) Thus Caroline takes possession over him for his art. She takes care to see that her attempts to possess Valmiki does not come to an end. Valmiki, thus becomes a victim to her avarice.

Commenting upon his character, the narrator says "The East was too strident, too dissonant, too austere, too raw; it had to be muted, toned down, tamed up - its music larded with familiar rhythms, its literature wrenched into shapes recognized by western tradition, its dances made palatable by an infusion of known idioms, its people taught to genuflect before understatement - before a measure of acceptance came. Undilute East had always been too much for the West; and soulful East always came lap-dog fashion to the West, mutely asking to be not too little and not too much, but just right"(p.110).

In A Handful of Rice, Ravi, the protagonist of the novel, is portrayed as the son of a poor peasant, who joins the general exodus of the villagers from the village to the city. He is disillusioned and joins the group of local petty criminals. His friend Damodar initiates him in the mysteries of urban existence. Thus he becomes a part of the underworld of smugglers and boot leggers.

Ravi finds refuge in the house of the old tailor Apu. Ravi's encounter with Nalini, the tailor's daughter influenced him greatly. He with a great sacrificial love for Nalini resolves to give up the thoughts of leading a life which is unscrupulous.

"Nalini, he thought Nalini. She was worth it, worth anything, even worth giving up the sweet life for"(p.140).

But, his decision to lead an upright life comes to an end, when he becomes a victim to the ill socio-economic status. With Apu, the chief tailor dying, he becomes the head of the family. He is no longer competent enough to maintain the economic status of the family. Thus poverty grinds him and he turns out to be an anti-hero.

He regrets for choosing the life bound with moral strictures. He admits that, "he had been too good too long in a rotten world"(p.71). He thus becomes powerless when he becomes

conscious of all his dreams of leading a care free life, free from debts is soon turned to dust.

Disillusioned in the end, he resolves to relinquish his ideals and indulge in anti-social activities. He concludes,

"no more blocks and restraints. No more loyalties and responsibilities for he had none. Neither to the land nor to people nor to their society nor to society's betraying ramshackle codes. Only one thing; to renew the Oath he had taken on the lives of his children to gain them their rights; and this time to keep it"(p.231).

In The Coffers Dams, which deals with the East-West relationship; Clinton, the Chief British Engineer is portrayed as an efficient builder. He sees himself only as a builder without having any interest towards the tribal people for whom he is constructing the Dam. Thus he takes an impersonal interest in constructing the dam for the Indians. "His work. His dam. His mind slid into the well-loved groove with a sigh of contentment, fastening upon it with a familiar agreeable energy"(p.26).

His hatred towards the Indians was due to the outcome of the colonial past. Thus in the context of his relationship with the Indians he experiences, the black sun that was burning within him. "Darkly without illumination, like a black sun, and intimation of danger that he was too experienced to discount. Yet, he could not place it or pin it down, and struggling to do so evoked a vast irritation that blanketed his other emotions"(p.28).

Despite, his infinite anger or hatred towards the Indians, he like Caroline in Possession, is found to be a character who 'concentrates upon the essentials'. Thus, in order to satiate his passions for constructing the dam "he was prepared to coax" the Indian labourers for "he wanted their strength behind him" (p.23). He knew that he could no longer exercise his dominion over the tribal men and so "he preferred angers to be marbled and contained"(p.87) within him. He, thus waited for the appropriate moment to have his vengeance executed upon them.

The tribals, as presented by the novelist submit to almost everything, living by the banks of the river, praying to God, and never blaming him, and ascribing all their sufferings to Fate. To Clinton, these natives were "like animals" (p.27) on whom he exercises his subtle, savage domination. Thus when the natives were asked to quit the place, where they occupied in order to build the bungalow for their dwelling, they immediately left the place without any signs of resentment.

Krishnan, another Indian Engineer considers these Indian men who were submissive to the British as "passive cows at a backstreet Christian butchery" (p.69). Even Bashiam, the tribal engineer, who is described as a "de-tribalised - an outsider" by his tribes on account of his education and knowledge in machines was not an exception. He, like his tribesmen, was passive and does not show any signs of resentment towards the British. Thus when the British looks down upon him with contempt and named him as an "uncivilized man", "he saw no reason for it" (p.48). But instead he remains passive and held himself aloof. "Only the dam, my brothers he said to them softly, brings us together" (p.134). Thus, like his tribesmen, he is presented as a passive sufferer, who does not show any signs of hatred or impatience towards the British.

In the end, he becomes a victim to Clinton's mottled anger, which was the outcome of his wife's relationship with Bashiam. Thus although Bashiam was aware of his faulty crane, which Clinton asked him to operate, he was prepared to take the risk. He resolves to suffer submissively for the loss he sustained to Clinton. "If I am to be free there is no other way, he said atleast, with an immense weariness but an easing of the bonds" (p.183).

As in her other novels, the novel *Pleasure City* deals with the theme of the East-West encounter. Rikki, who represents the East in the novel, is presented as an emblem of the elemental forces of Nature to be adopted and tamed by who so ever wishes. He is pitted against the cultural smugness and the political dominance of the British race. A fisherboy with something extra ordinary about him, an orphan at the age of five and adopted by a family of fishermen. Rikki learns the ways of his community from

his foster-parents and is initiated into the English life and language by the Bridies an English couple, who run a school in the fishing village. He is loved dearly by both the families. His foster-mother cares more for him than for her own children and wishes him to grow big and strong. Mrs. Bridie loves him equally and thinks that her son would have looked like him if she had one. Rikki is different from the other boys of his age in that they hate going to the Bridie's school as they feel themselves to be a "lump of clay in their hands" (p.7).

But, contrarily Rikki "liked Mrs. Bridie's English lessons. The language seemed to unfold before him, daily yielding something fresh and delightful. He loved Mrs. Bridie's rich, leather bound books with gilt and vermilion edges to the leaves, which she sometimes allowed him to handle. He loved the stories she read to him out of them, they were so rich, so full of Mrs. Bridie's heart" (p.6).

Thus Rikki had an ardent love for learning which soon attracted Mrs. Bridie. "If his longings made him learn fast, he also discerned that the process lay as much in himself as it was within Mrs. Bridie's power" (p.6). Thus Rikki was different, who could be easily moulded or brought under the power of Mrs. Bridie. "Something in her parched face was watered, when she looked into the child's face. This warm, golden boy, after a lifetime trying to coax sparks from children mostly made of lead" (p.5).

Rikki, with his physical charm, fluent English and unflawed innocence soon wins the attraction of Tully - the Director of the project. Tully often paused to admire Rikki. The scares of machine and machineries, that were assembled within AIDCORP's territory for the construction attracted Rikki. "It sucked him in Mesmerised" (p.42) he was. He was soon engaged as a tea-boy within the AIDCORP's precincts. He, thus began to abandon his traditional task of fishing.

Apu branded him as a "reluctant fisherman" (p.42) who could only bring bad luck. Muthu, his foaster-brother also condemns him for neglecting the fishing task. But, Rikki was only mindful in working within the AIDCORP's precincts. He takes pride in calling himself as Tully's assistant and builds the pleasure boat

for Tully knowing Rikki's fondness for the boat Tully presents the pleasure boat to Rikki. Similarly, when Tully was aware of Rikki's love for pigments, he offers the "once-loved retreat" Avalon into his "caring hands"(p.80).

Towards the end when Tully was about to leave the place, Rikki was in a helpless state, unknowingly to take a proper decision as per as his career in the future was concerned. Rikki, at times could not but conclude that Tully's influence like Mrs. Bridie's upon him was overpowering and he was the cause for his present helpless situation. Thus Rikki feels that "he had some notions of weights that could bear down, extracting answers to suppressed emotions"(p.281).

Tully too was perfectly aware that Rikki could no longer return back to his past old ways. He knew that such "transubstantiation could not take place"(p.336). Thus, Tully was happy to see Rikki within his territory. He concludes "This was a bought boy. Sold on shalimar, wherever he might pasture his soul ... His body might go anywhere, but his soul was taken hostage"(p.337).

Thus, the novelist projects an exercising influence of the Western characters upon the Eastern characters in her writings.

ENGLISH LANGUAGE TEACHING IN ENGINEERING COLLEGES AN OVERVIEW

K. Devadoss

M. Hemamalini

KUMARAGURU COLLEGE OF TECHNOLOGY
COIMBATORE

The pedagogical space within which the teaching of English locates itself in Engineering colleges in Tamilnadu is full of ironies, inconsistencies and paradoxes. This is so because the general medium of teaching in Engineering colleges is English, but as a subject it occupies a degenerated position. The status has shifted from English being a subject of its own right to that of "a service industry for other specialists". All subjects are taught in English, but its appropriacy as an equitable subject is despised; with the result that it is considered to be only a necessary evil and an unavoidable burden. This ultimately leads to a paradox where no one is ready to acknowledge its worth within the overall academic context of engineering education. The mainstream subject teachers with a bias opine that "English is useless. Students don't need it. It is a waste of time" and "Narrow specialization would help them to concentrate on their specific areas". This hostility reflects their ignorance to the subject. Thus ELT unfolds in a hostile environment. Little do they realize that English language exists not for the sake of anyone but as a non-destructible entity in itself.

English seems to be appendaged with the general curriculum as a policy matter and not out of conviction, fearing to the theory that the institution may be de-recognized. The students are of a heterogeneous competence-some are exceptionally good, the second are average and the third tacitly incompetent. The English teacher in such situations is only an insignificant cog in the myriad of inconsistencies.

Another angle to this problem is the attitudinal stereotypes of students who feel "How is English going to affect my performance in other subjects". Moreover, "our other teachers tell us that science students need not bother about grammar".

This attitude is further vitiated by confining the study of English to first two semesters. Its absence in the higher semesters makes the student believe that it is insignificant.

With a half-baked knowledge of English grammar and vocabulary, students neither show any interest nor are given ample opportunity to learn communicative competencies. Moreover the teacher is constrained by the result-oriented approach of the colleges. Thus the student has no addition to his linguistic corpus nor are they turned into better processors of information.

This yawning gap between the professed purpose of English language teaching and its end result can be narrowed by the implementation of the following:

The syllabus should be so designed to cater to the needs of engineering professionals with appropriate methodology.

English as a subject should be introduced at a higher level than the first two semesters alone. This would enable the students to change their attitude and appreciate the peculiar register of their "main subjects". This could include the use of special features and patterns used in science and technology.

An intermediate stage has to be introduced in the third semester where the emphasis should be on communicative aspect. This would enable the student to get familiarity with the use of English.

English for Science and Technology should be offered at the seventh semester when students really start working on projects, looking out for training etc. Here the motivation is the real-life situations that the student faces.

In this era of communication explosion a language laboratory with audio-visual and computer facilities should be made mandatory to help students improve their pronunciation and prepare for competitive examinations.

Realization on the part of subject teachers that English is as indispensable as their own subjects should dawn on professional teachers. They must be ready to substitute English with their own anachronistic subjects.

USE OF TECHNOLOGICAL AIDS IN LANGUAGE TEACHING: A SPECIAL FOCUS ON LANGUAGE LABORATORY

V. Thiagarajan

A. A. Shakila

DEPARTMENT OF ENGLISH

BANNARI AMMAN INSTITUTE OF TECHNOLOGY

The emerging social and business organizations are knowledge driven and have a global reach. The information technology has made the work environment even busier and full of quick decisions. It has reduced attention spans among people who communicate with each other. The ability to communicate well, verbally as well as in writing, overshadows all other soft skills required by professionals, or engineers or technicians for operating successfully in the highly competitive and globalised business world today. With this scenario, the challenges of an English teacher especially at the collegiate level are enormous. Further, here arises the biggest problem of personality growth and communication adjustment.

Ever since the dawn of civilization man has been trying to exploit the flexibility and dynamism of language for the conduct of his day - to - day affairs. But in this attempt he has been only partially successful. Though human society has progressed with remarkable speed, the use of language for communication is still not free from ignorance, prejudice, and superstition. It has been proved time and again that communication skills are not just handy but they are critical tools for success, even survival, in real world environment. Every one stands to gain from improving his/her communication skills. To maximize the chances of landing a good job, doing well at it and making a progress through the career people should work on improvising their communication skills.

A major criticism hurled against language teaching is that even after several years of formal instruction of language structure

in classrooms, students have difficulty in using English for communication. In such a predicament, what has not happened over the past fourteen years of formal training of English as second language at the school level is by and large expected to happen in about a couple of semesters in the hands of English teachers at the collegiate level.

Most of the students who have had their medium of instruction in Tamil at the school level feel that learning English is tiresome and impractical and as a result they have developed an aversion or indifferent attitude towards English, which in turn has hampered their progress in mastering even the basic skills. Further, such of these students nourish a lot of mind blocks or psychological barriers and above all they are engulfed with the fear of flaws. This fear factor dampens their spirit of learning. Moreover, students are already browbeaten with the structural approach and they often become uninterested in textbooks.

Immigrants learn a new language rapidly because of their involvement and sheer necessity. Therefore, teaching should aim at learner involvement. In the USA and UK, educationists and curriculum developers concentrate on individualized instruction. It means giving suitable instruction according to the needs and capacity of each student. Language is an art or a skill, which can only be learnt by practice. It is something we acquire through imitation of Received Pronunciation.

Technological aids in language teaching is a major force today and among these aids the language laboratory occupies the most prominent place. Two conflicting attitudes towards the role of the language laboratory are prevalent.

One regards the language laboratory as the centre of language teaching, with the teacher assisting laboratory operation and adjusting to it.

The other regards the laboratory as a teaching aid, with the class as a centre. It is often claimed that the language laboratory is not intended to replace the teacher but to take away

the drudgery of drill so that the teacher may devote his or her time to more intellectual or literary activities. "A teacher who feels so strongly that drill is a boring chore should seriously consider whether he should remain in the profession. One of the chief satisfactions of teaching is observing how students learn what to them is new material, however old and familiar it may be to the teacher. By relegating all learning and drill to the language laboratory, the teacher can become merely a baby sitter and examiner." (Robert Lado, 1977).

With the explosion in demand for more education for more people, there is a critical shortage of good teachers everywhere. This shortage will not be solved by the introduction of language laboratory. The laboratories require better prepared teachers who can put the new equipment and techniques to good use as well as conduct a class and when used properly they increase greatly the effectiveness of good teachers whether or not they are native speakers of the target language.

Technically a Language Laboratory is an instructional technology tool which consists of a source unit that can promulgate audio materials to any number of students at the individual seats. The Language Laboratory is now being conceived of as a potential instructional tool. With a significant shift from linguistic accuracy to communicative fluency in the primary objective of language acquisition the laboratory can indeed – serve to support communicative approaches to language instruction by becoming interactive.

There could be three distinctive levels in the language laboratories. In level I, students passively listen to the audio materials broadcast from a single source unit – the teacher's console. Here, the students only get to listen and repeat what they hear. In level II laboratories a self monitoring option is provided through the addition of a microphone to each head set. In these two types of laboratories students, whatever their level of competency be, are expected to work at the same pace on any

given task / assignment/ unit because the unit they are listening to is relayed to them through the teacher's console. In level III, students are provided with a tape recorder, video monitor, or computer at each booth. Thereby at the teacher's discretion, the student has access to the full range of controls including playback, record, and review. Levels I and II have come to be seen as a relic due to its programmed instruction through single distribution source. Level III is ideal in making the laboratory interactive and making creative environments.

The language laboratory with its high tech equipment and acoustically treated roof and walls provide an excellent environment for the learners. Its mission is to foster the use of instructional technologies in teaching and research.

The soundproof room enables learners to listen with greater concentration and express themselves freely without inhibitions, speak out the lessons loud and bold to improve pronunciation and intonation, which in turn help them to converse with one another and develop aural and oral fluency. The ergonomic design of the cubicles and its interior sets the right ambience for hours of hectic practice. In addition, students have an easy access to authentic spoken language, which provides them a steady consolidation of all the four language skills.

Task-based activities are a means of integrating interactive learning through use of the language laboratory and these activities serve as a tool that requires teacher direction in creating situations in which the students utilize the target language to attain some non-language-related objective. There are three main criteria for task-based activities.

First, they have a goal or purpose that requires the use of the target language, but is not itself centered on that language. For example, each student writes and tape records a story about an invented vacation. Students then listen to the stories and evaluate them in terms of which vacation they would most like to take themselves. The students' goal is to tell a story that interests

and excites their peers. The focus is on the story rather than on the language itself; however, the means to the end is through effective communication in the target language.

The second criterion involves making use of the unique features of a language laboratory to create a learning environment that cannot be recreated in the regular classroom. Activities such as cloze exercises based on music passages are not laboratory-specific. Such an activity can be accomplished as well, or perhaps even better, with a portable tape recorder in the regular classroom.

On the other hand, some group-oriented classroom-based activities can be improved by adapting them to the language laboratory. For example, paired activities involving one student describing something or giving directions to another student may be better accomplished in the language laboratory than in the classroom. Laboratory pairing eliminates the opportunity for students to see or show the materials they are working with, and thus heightens listening comprehension and questioning skills. Telephone conversations are another activity ideally suited in this way for the language laboratory.

The third characteristic of a task-based activity is that it involves the student in a way that intrinsically motivates, lowers the affective filter, and creates a desire to excel. One element of motivation is to want something. "To want something is to be motivated, and motivation initiates and sustains involvement in learning" (Spithill, 1980, p.72).

Task-based activities, then, can be designed to provide students with the opportunity to want something. In the case of the vacation activity cited earlier, the students are motivated by a desire to be creative and to impress their peers. This opportunity to be inventive itself becomes a motivator as the students' self-esteem is enriched through the positive feedback received from their peers.

Language laboratory can provide good models of the speech of the target language for imitation and manipulation by the student. This increases the power of the teacher who is non-

native speaker of the second language and who has not acquired or achieved complete native pronunciation. It also increases the power of the teacher who is a native speaker by permitting the students to hear a variety of speakers of the language.

When the laboratory allows individual selection of exercises, it provides for individual differences so that each student can repeat an exercise as many times as necessary. Laboratories with recording equipment for the students permit recording the students for more objective and accurate criticism and correction by the teacher. The laboratory materials should be clear, graded, purposeful and based on linguistic facts and psychological laws of learning which will go a long way in improving the so called 'passive skills'- listening and speaking in addition to reading and writing skills.

For students with a good ear, the language laboratory is a marvellous opportunity to hear the faults in their own pronunciation and correct them from the model. Other students may simply become used to hearing the discrepancies between their own voice and the teacher's voice, so progress may be slow but even for these students the language laboratory is useful.

The main advantage of the laboratory is of course that each student can work at his own speed and the teacher can tune in without the student knowing and feeling nervous. They can be endlessly helpful but can be useful only to the extent both the teacher and the student know exactly what they want the sophisticated equipment at the language laboratory to do for them.

Students who are sent to the laboratory just to listen to tapes will tend to fall asleep or twist the headset cord or do the homework for other courses. They are less likely to fall into these practices if they have a verifiable task, whether the task is memorizing, mastering some aspect of pronunciation, retrieving information or something else. As always, the machine is only as good as the people who control it. A tool, however, is only as effective as its implementer, and thus the role of the teacher is central to the success of task-based activities.

Teaching mixed groups of students with a wide range of abilities in English poses a considerable challenge to any teacher of English. The language laboratory, especially with audio interactive as well as multimedia interactive system, offers a way to meet out this challenge by providing special guidance and support to the students who are especially weak in aural and oral skills. It makes the communication lucid, vivid, stimulating, and interesting. This innovative approach to English language teaching and learning has not only rendered teaching of language more successful, rapid, and interesting but also helped to impart to the students the skills that they need in their academic and professional pursuits.

Further, this diverse teaching medium can be used as a supplement to curriculum based learning. As this method aims at learner - centered approach students of varying calibre can learn English using various methods at their own space to consolidate all the four language skills – Listening, Speaking, Reading, and Writing. Furthermore, it also makes provision for learners to verify the language rules learnt in regular classes and builds confidence.

As we all know, computers have come to stay and they will make an invaluable contribution in the field of education during the Information Age. Setting up a language laboratory in schools or colleges is a worthwhile investment, for it serves as a self - access study centre with its repository of cassette tapes, language learning software, and other related study materials that enable learners and teachers to practise the lessons that have already been dealt with in classes.

References

- Brett, Paul. 1995 "Multimedia for Listening Comprehension: The Design of a Multimedia - Based Resource for Developing Listening Skills System", Vol.23 No.1, pp.77-85.

Jones, C. and Fortes Cue, S. 1987 **Using Computers in the Language Classroom**, London: Longman.

Lado, Robert. 1977 **Language Teaching: A Scientific Approach**.

Spithill, A.C. **Motivation and Language Teaching**, "Hispania, 61"(1), p.72-75.

A NEW HORIZON IN TEACHING ENGLISH IN THE CONTEXT OF CHINA

Zhang Zongsheng

DEPUTY DIRECTOR OF FOREIGN AFFAIRS OFFICE

NORTH CHINA UNIVERSITY OF SCIENCE AND TECHNOLOGY

TAIYUAN, PRC

Introduction

It is needless to mention that English language is taught and learned as a foreign language by different people in various fashions for diversified purposes. Of course each and every one is following a method of learning and teaching English, but most of the people encounter almost similar type of learning problem and almost all the people achieve same range and degree of achievement in English. This may be because of the fact that all learners have similar linguistic environment and social environment.

It is worthwhile to mention that the China is a monolingual country where, although it is very vast geographically, only one language, with certain dialectal variations, is spoken and written for performing varying activities. The Chinese language is being used in all the domains very effectively, however it is realized very seriously by all the people that English is a must to better their living conditions and to ameliorate and accelerate the pace of searching the knowledge and reaching to the unreachable summit of enlightenment. Many heads of the educators put their heads together to easy the ways and methods of teaching and learning the English Language in a pleasant fashion, but still there are miles to go and a lot to do some onus for excelling in their exalted objectives. The present paper endeavors to scan the possibilities of improvising the present state of affairs in teaching English in China and thereby tries to advocate the future learners some words of advice.

Generally when a language is taught/learned equal importance is given to all the skills of languages namely LSRW. When a language is taught as a second language the structured

means of education will take care of the two skills namely reading and writing (literacy) and the society at which learners live will take care of two other skills namely listening and speaking (oracy). In the course of learning, as time goes, the learners parallelly develop all these skills of language in a balanced way. Therefore the learners handle both formal and informal methods of learning a language at a same time. The amount of involvement executed by the learner in either one of the methods namely formal and informal decides the quantum of knowledge he gains in a language. If the learner finds pleasure in the informal way he can improve his oracy and if he goes for formal method he will excel in literacy. However, when a learner wants to steer his language being learnt he has to have a close acquaintance with both the methods.

The above explanation strengthens a point that when a language is learnt, mere structured method will alone be enough but the unstructured or informal method will also have to play a major role in molding the language competence of a learner. So both the educational institution and the society should go hand in hand for learning/teaching, furthering and bettering the language achievement of learners.

As already stated, in china the English is being taught to various sections of pupils. But the society at which the pupils live has no English language environment. That is to say that the society is not enjoying at present any benefits by using English language. Therefore it is very cumbersome task to find a person who speaks English in any corner of china.

The functionality of English in this society is totally absent and there is no social need of using English in their living condition. This scenario and state of affairs embezzled the privileges of the pupils who learn English language in china. The absence of the social environment for using English language compels the educational planners of china to go to the extent of imbibing all the four skills of English language in the minds of learners only in the educational environments. Of course, the educators cannot, it is not possible, advocate any policy to the commonplace people to use English language in their day to day activities so as to enable the neo English learners. Therefore all the burden of

language teaching has been placed on the shoulders of the teachers and those duties have to be performed by them within the short span of time.

Considering the above situation, the present paper suggests some strategies to develop an artificial social situation for using English language and thereby the students may compensate the absence of real life social situations. This will enable the new learners to demonstrate their own learning achievements for fulfilling their daily needs and thereby the young learners have a chance to achieve the 'sense of achievement' in language use.

As stated earlier the Chinese pupils who learn English language have to acquire and improve their English proficiency in all the four skills. Here are some possible ways thereby the neo learners' English can be sharpened, polished and molded.

Listening

Every language user when he listens to anyone's speech mostly tends to pay his heed to the content aspect of speech one performs. But the neo language users should care not only for understanding the core meaning of the speech but also for the linguistic aspect of speech, which he receives. That is to say a listener when he wants to listen in a language being learnt has to concentrate on the pronunciation, the new word and its usage, the grammaticality, etc. this orientation will certainly improve their language competence. Of course, it is really very rare to have a real life or role model speech for the young English learners of china. Therefore they have no other options except teachers and the best fellow students. It is therefore advised that the students may be advised to vigilantly observe the teachers and the best students when they linguistically behave in English language. The students may be asked to inculcate the culture of forming a group consisting of the people of similar thinking for developing English language thereby they be encouraged to use English language among them.

Since the neo English learners have a limited opportunities to use English language they may be asked to use only the English language whenever they are to communicate with their fellow

students and the teachers who teach English language should not go for using the Chinese language for even explaining certain subtle information. Similarly the students may be advised to refer to English to English dictionary rather than English to Chinese dictionary thereby the students are enabled to think in English rather than thinking in Chinese and translating them in to English. When this is cultivated the students will not find problem in expressing or in conceiving ideas using proper words. Apart from this as usual the students may be advised to spend some hours every day to listen to the English programs broadcast in radio and telecast in television. The above strategies may solve many of the classroom problems and make the pupil learn at a rapid pace.

Speaking

The classroom generally provides the model speech of teachers to the students but the students have no chance to have the real life speech acts of English in their day-to-day life. Therefore every student should be motivated to convert the entire classroom as a real life language environment. This room of opportunity will give manifestation for the linguistic behavior of the students. As stated for developing the listening skill, for developing speaking skill also each student has to identify a fellow student who is in a way a sole-mate for developing English and they can exchange their English words then and there. The students may be assigned everyday to perform a 'speech act' in the classroom and group-discussing session can also be conducted then and there. Each student may be encouraged to perform a monologue on any content when he is aloof. Thereby a same student is enabled to perform the duty of both the interlocutors.

Reading

In educational environment the skill of reading and writing are immensely used and when they perform many of the educational activities the skill of reading and writing are nourished to the fine condition. However, besides the educational activities it would be a healthier process if the neo English learners happen to use their newly acquired reading skill for strengthening and broadening the power of English. Therefore the students have to be advised to invest some of their study hours for reading newspapers. The newspapers exhibit a variety of news items like

politics, economics, education word knowledge and the jazz. Therefore the press media introduce a number of new vocabularies of different domains. If the new learners read those newspapers for long time the new words and expressions will be lingering in the minds them without their knowledge. This process of learning will extend its hands to the learners to express various ideas, which they conceive. At the beginning the learners may not exactly comprehend the gist of the news items but as days go they will find interest in reading newspaper. Similarly the neo learners may be encouraged to read various weeklies journals periodicals, magazines, novels, short stories and etc. which will broaden their mental horizon of English language.

Writing

As reading, writing is also an educational activity which is mostly developed when the academic domain only, but when this skill is exploited to the maximum extent for carrying out some social activities this would be mastered to the towering level. As for as Chinese students are concerned they have been using Chinese language for performing many of their communicational activities. It would be nice if they are directed to use only English language when they are to write letter to their friends or relatives living away from them and instead of Chinese version of internet they may be encouraged to use English version in internet. Thereby neo learners are placed in a situation to express various varieties of concepts. In the process of expression when they are stuck up with a concept they may make a quest for right word to express a given concept by the way they may improve their language competence. Besides this all the students may be requested to keep a diary to narrate the every day incidents. Since each students experience different situation in each and every day he tries to express a new idea on each day and thereby he can also hunt for new words to express new idea and to break the monotonous of his expression. Moreover after the successful writing of diary for one or two months he may be looking back the previous days' diaries thereby he can identify his own mistakes and correct them. This introspection will certainly help to understand his own development in achieving English language.

Conclusion

Generally all the elements of language cannot be learned or taught only through structured means. The structured means will in fact form the basic foundations for the development of language. It is the bound duty of the language learner to further his language capabilities by the trial and error method through using it in the society. We in fact learn a lot through our mistakes. The mistake is a very good teacher. More the mistakes one commits more the developments one gets in a language. It implies the fact that a language can be acquired well only when it is used in a society. Fortunately in china the English environment in society is totally absent so an artificial social atmosphere has to be created in the classroom or in educational institution itself so as to try out their learning outcomes and to achieve the sense of satisfaction in using English. When the above is followed all the each student will acquire certain peculiar words and thereby he can supply his word to his fellow students by the way of talking them consequently new words will be disseminated among the students that will avoid the stereo typed usage found among all students of a college who use the same text books.

சுயமொழிபெயர்ப்பு - சில சிந்தனைகள்

இரா. திருஞான சம்பந்தம்
மொழியியல் துறை
பாரதியார் பல்கலைக் கழகம்

இந்தியா ஒரு மொழியியல் களம் என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. இதன் விளைவாக, இந்தியா ஒரு சமுதாய மொழியியல் களமாகவும் இருக்கக் காண்கிறோம். இந்தியாவில் 1652 மொழிகளைப் பெற்றுள்ள நான்கு மொழிக் குடும்பங்கள் வழங்கி வருகின்றன. இம் மொழிகளில் ஏதேனும் ஒன்றில் கவிதையோ, கட்டுரையோ, நாவலோ, நாடகமோ, திரைப்படமோ, அறிவியல் உரைக் கோவையோ ஒவ்வொரு நாளும் உருவாக்கிக் கொண்டு இருக்கக் காண்கிறோம். ஒரு புதிய கருத்து / சிந்தனை அல்லது கருத்தாக்கம், ஒரு மொழிச் சமுதாயத்தால் கவனத்து வரவேற்கப்படும் பொழுது, அச்சுவையை உலகின் பிற மொழிபேசும் சமுதாயமும் பெற்றிட வேண்டும் என்ற பரந்துபட்ட கொள்கையின் அடிப்படையில் அக் கருத்து பிற மொழிகளுக்கு மொழிமாற்றம் செய்யப்படுகின்றது. இம் மொழி மாற்றம் இந்திய மொழிகளுக்கு இடையேயும் அல்லது உலக மொழிகளிலும் செய்யப்படுகின்றது. இந்தியாவில் பன்மொழி பேசப்பட்டு வருவதால் மொழிபெயர்ப்பின் தேவை அதிகமாகின்றது. மேலும், இந்தியர்கள் அனைவருக்கிடையேயும் கருத்துப் பரிமாற்றம் நடைபெற மொழிபெயர்ப்பு எனும் பணி தொடர்ந்து தொடர்ந்து கழிந்துவரக் காண்கின்றோம். ஒரே மொழி பேசும் சமுதாயத்தில் ஒரு கருத்தை அம் மொழி வாயிலாகவே பரப்பும் பொழுது, மொழியைப் பயன்படுத்துபவரின் (பேசுபவரின், எழுதுபவரின், கேட்பவரின், படிப்பவரின்) மொழித்திறனுக்கு ஏற்றார் போல கருத்துக்களில் கருத்துப் பரிமாற்ற இழப்பு அல்லது சேர்ப்பு (Transmission loss or gain) நிகழுவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். இதே போன்று இந்தியா போன்ற சூழலில், ஒரு கருத்து ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழிக்கு மொழி மாற்றம் செய்யும் பொழுது மொழி பெயர்ப்பாளரின் மொழி ஆளுமையையும் (தரு மொழியிலும் பெறு மொழியிலும்) தருமொழியின் மற்றும் பெறும் மொழியின் வல்லமையில் உள்ள குறைபாடுகளாலும், மொழி பெயர்க்கப்பட்டு உருவாக்கப்பெற்ற படைப்பை (Text) பயன்படுத்துபவரின் மொழி ஆளுமையும் இணைந்து கருத்துப் பரிமாற்ற இழப்பு அல்லது சேர்க்கை நடைபெற காரணமாகின்றன. இது இறுதியில் கருத்துப் பரிமாற்றத்தில் கடினத் தன்மையை உருவாக்குகின்றது என்றால் அது மிகையாகா.

பொதுவாக எந்த ஒரு மொழிச் செயலும் அல்லது படைப்பும் புதிதாக உருவாக்கப் பெறுவதில்லை. ஒரு கருத்து, மன மொழியில் (mental or intermediate language) கருத்தாக்கம் பெற்று அதில் இருந்துதான் இயற்கை மொழிக்கு மொழிமாற்றம் செய்யப் படுகின்றது. எனவே, எந்த ஒரு மொழி வழி வெளிப்பாடும் அடிப்படையில் ஒரு மொழி பெயர்ப்பு வெளிப்பாடேயாகும். அவ்வெளிப்பாடு வேறுமொழிக்கு மாற்றம் பெறும்போது மொழி பெயர்ப்பு என்றாகிறது.

இந்தியாவில் மொழி பெயர்ப்பு பண்டைக் காலம் தொட்டே நிகழ்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. இது காலத்தின் கட்டாயம் மட்டுமல்ல; மொழிச்சூழலின் கட்டாயமும் ஆகும். மொழி பெயர்ப்பின் முழுப் பயனும் இந்திய சூழலில் மிக அவசியமானதாக அமைகின்றது. பொதுவாக ஒவ்வொரு இருமொழியாளரும் ஏதோ ஒரு வகையில் மொழி பெயர்ப்பாளராகவே திகழ்கின்றார். புதிய கருத்துக்களை பெறுவதில் துவங்கி, மொழி கற்றல் வரை அனைத்து செயல்பாடுகளிலும் "மொழி பெயர்ப்பு உத்தியைப்" பின்பற்றிக் கொண்டே இருக்கின்றார். இது பெரும்பாலும் "ஒப்பீடு செய்தல்" என்னும் செயல்பாட்டால் நடைபெறுகின்றது. ஒரு இருமொழியாளர் தனக்குத் தெரிந்த ஒரு மொழி வழியாகப் பெற்ற செய்தியை, தனக்குத் தெரிந்த பீர்தொரு மொழியில் மொழி பெயர்த்து வழங்குகின்றார். இது பெரும்பாலும் வேற்றுமொழியில் புரிந்த கருத்தைத் தன் தாய்மொழியிலே அல்லது தான் ஆளமை அதிகம் பெற்ற மொழியிலே மொழிபெயர்த்து உணர்ந்து தெளிவாக புரிந்து கொள்கின்றார் என்பதேயாகும்.

ஒரு படைப்பாளி ஒரு படைப்பை ஒரு மொழியில் படைக்கும் பொழுது அவரது "படைப்பாற்றல்" வெளிப்படும். அதாவது ஒருவருக்கு படைப்பாற்றல் இருக்கும் பொழுதுதான் அது சிறந்த படைப்பாக வெளிப்பட்டு, படிப்போரின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும். அப் படைப்பை வேற்று மொழியில் மொழி பெயர்க்கும் பொழுது, மொழி பெயர்ப்பாளர் அதே வகையான படைப்பாற்றல் பெற்றிருப்பார் என்பது இயலாத காரியம். அவர் மொழி பெயர்த்து படைக்கும் படைப்பில் மூலப் படைப்பின் படைப்புக் கூறுகள் அப்படியே வந்தமையும் என்று கூற முடியாது. அவ்வாறு அமைக்கவும் முடியாது. ஏனெனில், படைப்பாளரின் மொழித் திறன் வேறு, மொழி பெயர்ப்பாளரின் மொழித்திறன் வேறு. அதாவது, ஒரு படைப்பாளி தான் படைத்த மொழியில் பெற்றுள்ள வல்லமைக்கும், மொழி பெயர்ப்பாளர் அதே மொழியில் பெற்றுள்ள வல்லமைக்கும் இடையே வேறுபாடு இருக்கும். அதேபோன்று, மொழி பெயர்க்க வேண்டிய மொழியின் வல்லமை, மொழி பெயர்ப்பாளரின் மொழி வல்லமை, சூழல், தேவை, படைப்பாற்றல் போன்றவை மொழி பெயர்ப்பின் தன்மையை நிர்ணயிக்கின்றன.

சில சூழலில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட ஒரு படைப்பு, மூலப் படைப்பைக் காட்டிலும் சிறந்து அமையக் காண்கின்றோம். அதேபோன்று, மூலப் படைப்பு, மொழி பெயர்க்கப்பட்ட படைப்பைக் காட்டிலும் சிறந்து நிற்கக் காண்கின்றோம். எனவே, மொழி பெயர்க்கப்பட்ட படைப்பு சிறந்து இருத்தலும் சிறப்பு இழந்து இருத்தலும் மொழி பெயர்ப்பாளரின் படைப்புத் திறனைப் பொருத்தே அமைகிறது எனலாம். சிறப்பு இழந்திருக்கும் தன்மை, மொழி பெயர்ப்பாளரின் மொழி பெயர்ப்புக் குறையைக் காட்டுகின்றது. ஒரு நல்ல மொழி பெயர்ப்பு என்பது மூல மொழியின் படைப்பு, படிப்பவரின் மனதில் என்ன உணர்வைத் தோற்றுவிக்கின்றதோ, அதே உணர்வை மொழி பெயர்ப்பு செய்யப்பட்ட படைப்பும் ஏற்படுத்தும் வகையில் மொழி பெயர்க்க வேண்டும் அப்பொழுதுதான் அது உண்மையான மொழி பெயர்ப்பு. இது முற்றிலும் இயலாத காரியம். ஏனெனில், ஒரு படைப்பை ஒரு படைப்பாளி பார்க்கும் விதமும், அதே படைப்பை வேறு ஒரு படைப்பாளி பார்க்கும் விதமும் வெவ்வேறாய் அமையும். ஒரே நபர் வெவ்வேறு காலகட்டத்தில் வெவ்வேறு விதமாக நோக்குவார். அப்படி இருக்கும் பொழுது இரு வேறு நபர்கள் ஒரே வித சிந்தனை ஒட்டத்துடன் ஒரு படைப்பை உருவாக்குவர் அல்லது படைப்பர் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. எனினும் சில சூழலில் வெவ்வேறு நபரின் சிந்தனையில் சில பொதுமைகள், ஒற்றுமைகள் வந்தமையலாம். அது எதேச்சையாக நிகழ்ந்தது; திட்டமிட்டு நடந்ததல்ல. எனவே, மூல மொழியின் படைப்புக்கு மிகச் சரியாக மொழி பெயர்த்தல் என்பது இயலாத காரியமாக அமைகின்றது.

அதே சமயத்தில், ஒரு படைப்பாளியே தனது ஒரு படைப்பை அவருக்கு நன்கு தெரிந்த வேறு ஒரு மொழியில் மொழி பெயர்த்தால் ஏறக்குறைய இரண்டு படைப்புகளும் ஒரே தன்மையுடையதாக அமையும். இதிலும் சில குறைகள் இருக்கக் காணலாம். ஒரு படைப்பாளி இரண்டு மொழிகளிலும் சம வல்லமை பெற்றுத்திகழ்வார் என்று கூற முடியாது. அவ்வாறு வல்லமை பெற்றிருந்தாலும் இரண்டு மொழியும் ஒரே வண்ணம் செயல்புரியத் தக்கவனாக அமையாது. மேலும் ஒரு படைப்பாளி தனது முதல் படைப்பை படைக்கும்பொழுது தனது மனநிலை, அறிவு, எடுத்துக் கொண்ட பொருள்பற்றிய தெளிவு, காலம், சூழல், தேவை போன்றவை அப்படியே அப் படைப்பை வேறு மொழியில் அவரால் மொழி பெயர்க்கப்படும் பொழுது இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. ஒரே காலத்தில் எழுதினாலும் வேறுபட்டு நிற்கக் காணலாம். மொழி பெயர்த்தல் படைப்பிற்கும் மூலப் படைப்பிற்கும் கால இடைவெளி இருப்பின், மூலப்படைப்பைப் படைக்கும் பொழுது கூறவந்த கருத்தை ஆசிரியர் சொல்ல முடியாததையும், சொல்ல

மறந்ததையும் அவர் மொழி பெயர்க்கும் பொழுது சொல்ல முயற்சிப்பார். இதன் விளைவாக மூலப் படைப்பிலிருந்து மொழி பெயர்ப்பு வேறுபட்டு நிற்கும். அதே சமயத்தில் மூலப்படைப்பின் உண்மையான பொருளை, கருத்தை எந்த வித சந்தேகமும் இன்றி மனதில் வைத்துக்கொண்டே அவ்வாசிரியர் மொழி பெயர்ப்பார். ஏனெனில் அவ்வாசிரியருக்குத்தான் நன்றாகத் தெரியும் தாம் மூலப் படைப்பின் மூலம் எதைக் கூற முயற்சிக்கிறோம், அதில் வெற்றி பெற்றோமா? இல்லையா? அதை மீண்டும் கூற முயற்சித்து வெற்றி பெறுவோமா? எவ்வாறு கூறினால் வெற்றி பெறலாம் போன்றவை பற்றியத் தெள்ளிய அறிவு இருப்பதால் இதில் மூலப் படைப்பின் கருத்துப் பரிமாற்றத் திறனின் குறைபாடு எந்தவித பாதிப்பையும் மொழி பெயர்ப்புப் படைப்பில் விளைவிக்காது. சொல்லப் போனால், மொழி பெயர்ப்புப் படைப்பின் மூலம் அதே ஆசிரியர் தெள்ளத் தெளிவாக, குறை நீக்கிச் சிறந்த படைப்பாக ஆக்கித்தர முடியும். (சான்றாக, தாகூரின் கீதாஞ்சலியைக் கூறலாம்.) எனவே, சுய மொழி பெயர்ப்பு என்பது மற்றொருவரின் மொழி பெயர்ப்பால் விளையும் பெரும்பாலான குறைகளை தவிர்க்க உதவும். அதே போன்று, அனுமான பொருள் கொள் உத்தியை தவிர்த்து ஆசிரியரின் உண்மைக் கருத்தை, மூலப் படைப்பின் மூலம் கூற முயற்சித்த கருத்தை, அவரால் உருவாக்கப்படும் மொழி பெயர்ப்புப் படைப்பில் தெள்ளத் தெளிவாகக் கூற முடியும். குறிப்பாகக் கூறினால், மூலப் படைப்பின்கண் உள்ள கருத்துக்கள் அதே படைப்பாளியால் மொழி பெயர்க்கப்படும்பொழுது குறைவற்றவாய்ப்பு இல்லை. அதே சமயத்தில், புதிய செய்திகள் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது. இது ஒரு வகையில் ஆரோக்கியமான மொழி பெயர்ப்பு என்றே கூறலாம். எனினும் ஒரு மொழியின் படைப்பாளியே மற்றொரு மொழியில் அப் படைப்பை மொழி பெயர்த்தல் என்பது எல்லா சூழலிலும் நடைபெறாது. எனவே, ஒரு மொழி பெயர்ப்பாளர் கூடிய மட்டும் மூலப்படைப்பின் ஆசிரியர் நிலையிலே நின்று மொழி பெயர்த்தால், பெரும்பாலான மொழி பெயர்ப்பு இழப்புக்கள் இன்றி மூலத்தைப் போன்றே ஒரு படைப்பை உருவாக்கலாம். அதேபோன்று மூலப் படைப்பு தெள்ளத் தெளிவுடன், எந்தவித ஐயப்பாடுகளும் இன்றி படைக்கப்பட்டால், மொழி பெயர்ப்புப் பணியின் கமை சற்றுக் குறைய வாய்ப்பிருக்கின்றது. எனவே, படைப்புக்கள் உருவாக்கப்படும் பொழுது அவை மொழி பெயர்க்க நேரிடலாம் என்னும் எண்ணத்தையும் மனதில் வைத்துக் கொண்டு, ஒரு படைப்பாளி படைப்பை உருவாக்குவது ஒரு வகையில் மொழி பெயர்ப்பு வழி கருத்துப் பரவலாக்கத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்பது திண்ணம்.

ஊடகங்களில் மிகைப்பாடும் அதன் பயன்பாடும்

ப. மங்கையற்கரசி
மொழியியல் துறை
பாரதியார் பல்கலைக் கழகம்

ஆய்வு நோக்கம்

தகவல் என்னும் கருத்தோடு தொடர்புடையது மிகைப்பாடு. தகவல் தொடர்பில் மிகைப்பாடு எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது? மிகைப்பாடு இல்லாத செய்தியின் குறைகளை எப்படி கண்டு கொள்வது? செய்தியைத் தெளிவாக சிக்கலின்றிப் புரிந்து கொள்வதற்கு மிகைப்பாட்டை எப்படி பயன்படுத்தலாம்? கேட்போர் தொடர்பான பிரச்சனைகள் சிலவற்றைப் போக்க மிகைப்பாடு எவ்வாறு உதவுகிறது? குன்றல் உள்ள செய்திகளை மிகைப்பாட்டுச் செய்தியாக எவ்வாறு மாற்றுவது? தொழில்நுட்ப முறையிலும் சமூக அமைப்பிலும் மிகைப்பாடு தகவல் தொடர்பில் எவ்வாறு பயன்படுகிறது? என்பனவற்றைப் பற்றி ஆராய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வுப் பொருள்

"ஊடகங்களில் மிகைப்பாடும் அதன் பயன்பாடும்" என்னும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள இவ்வாய்வுக் கட்டுரை தொலைக்காட்சி, செய்தித்தாள்கள் போன்ற ஊடகங்களின் வாயிலாக வெளியாகும் விளம்பரங்கள், செய்திகள் போன்றவற்றில் மிகைப்பாடு எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது? மிகையைப் பயன்படுத்துவதால் விளம்பரங்கள், செய்திகள் போன்றவை எப்படி மக்களுக்கு எளிமையாக, சிக்கலின்றி போய்ச் சேருகிறது என்பதை விளக்குகிறது.

மிகைப்பாடு விளக்கம்

பூரணச்சந்திரன் (1991 : 22) ஒரு செய்தியில் மரபு வழி வருவதாகவும் ஊகித்தறியக்கூடியதாகவும் உள்ள பகுதி "மிகைப்பாடல்" என்கிறார். கிருட்டிணசாமி (2001 : 206) "உண்மைச் செய்தியில் மேலும் சில செய்திகளைச் சேர்த்து அச்செய்திக்கு வலுவூட்டிக் கேட்பவர்களுக்கு ஆர்வமூட்டி திடுக்கிட வைத்தல் மிகைப்படுத்தல்" எனக் கூறுகிறார்.

The Encyclopedia Americana (1972 : 167) ஒரு மிகைப்பாட்டுக் கூற்று என்பது ஒரு செய்தியின் பொருளுக்கு தேவையற்றது. ஆனால் முன்னரே கூறப்பட்ட செய்தியுடன் பின்னால் கூறப்படுகின்ற செய்தி ஒத்துப் போகவில்லையென்றால் அதிலுள்ள குறைகளை சுட்டிக் காட்டுவதாகும்.

B. Bertil Malberg (1967 : 113) மொழியியல் நோக்கில் மிகைப்பாடு என்றால் வேண்டியதற்கு மிகுதியான அல்லது தேவைப்படாத என்று அர்த்தமில்லை. மிகைப்பாடு என்றால் சிலவற்றை புறக்கணித்துவிட வேண்டும் என்றும் அர்த்தமில்லை. அதற்கு மாறாக தற்போதைய தகவல் தொடர்புகளில் மிகைப்பாடு என்ற உண்மையையும் தேவைப்படுகின்ற ஒன்று. மிகைப்பாடு என்பது புள்ளியியலின் ஓர் அங்கமாகவதால் அது கணித்தறியக் கூடிய தன்மையை உள்ளடக்கியுள்ளது.

ஒரு செய்தியை வெவ்வேறு விதங்களில் வெவ்வேறு பாதைகளில் மீண்டும் பல காலங்களாகக் கூறுதல். உதாரணமாக எழுத்தின் மூலமாக தெரிவிக்கின்ற செய்திகள் மிகைப்பாட்டினை பல காலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லும். மேலும் மீண்டும் மீண்டும் படிக்கப்படுகின்றன.

(International Encyclopaedia, 1989 : 317) "நினைக்கக்கூடிய தகவலுக்கும் நினைத்ததை கூறமுடியக்கூடிய தகவலுக்கும் இடையில் உள்ள வித்தியாசத்தைக் கொண்டே மிகைப்பாடு கணிக்கப்படுகிறது."

மொழியியல் மிகைப்பாடு

எந்த ஒரு மொழியிலும் மிகைப்படல் என்பது அவசியமான ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. வேண்ணன் என்பவர் ஆங்கில மொழியில் 50% மிகைப்பாடு இருப்பதாக கணக்கிட்டார். அவருக்குப் பின்னால் வந்த ஆராய்ச்சியாளர்கள் 70% மிகைப்பாடு இருப்பதாக கண்டறிந்தார்கள் (International Encyclopaedia). அப்படிப்பட்டதால் தமிழ் போன்ற பிரதானமான இலக்கியப்பயன்பாடுள்ள மொழிகளில் 60% மேல் மிகைப்பாடு இருக்கலாம் எனக் கூறப்படுகிறது (புரணச்சுந்திரன் 1991 : 23). பெருமளவு ஊகித்தறியக்கூடிய செய்தி மிகைத்தன்மை கொண்டுள்ளது. குறைவான அளவே ஊகித்தறியக் கூடிய செய்தி குன்றல் தன்மை கொண்டுள்ளது. எப்போதுமே 'குன்றல்' செய்தியில் அதிகமான அளவு தகவலும் மிகைப்பட்ட செய்தியில் குறைவான அளவு தகவலுமே

காணப்படும். இங்கு மிகைப்படல், குன்றல் என்பவை செய்தியிலுள்ள சொற்களின் அளவையும் பேச்சு மொழியில் சுட்டுபவை என்றும் கொள்ளலாம்.

ஆங்கில மொழியில் அதிகமாக மிகைப்பாடு பயன்படுத்தப் படுகிறது. இந்த மிகைப்பாடு உயிரெழுத்துக்கள் இல்லாத செய்திகளையும், தெளிவற்ற கையெழுத்துள்ள செய்திகளையும் புரிந்து கொள்வதற்கு பயன்படுகிறது. மொழியில் தொடர்பு நிலையிலும் (Syntactic) பொருள் நிலையிலும் (Semantic) மிகைப்பாடு அதிக அளவில் பயன்படுத்தப் படுகிறது. ஆங்கிலத்தில் உள்ள பிற்சேர்க்கைகள் (Suffix) முதற் சேர்க்கைகள் (Prefix) எழுத்துக் கூட்டு விதமுறைகள் (Conjunction) அனைத்தும் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். மிகைப்பாடுகள் முயற்சியை வீணாக்குகிறது என்று கூறப்பட்டாலும் உண்மையில் அது ஒரு மொழியின் வளமையை மேம்படுத்துவதில் ஒரு முக்கியப் பங்கை வகிக்கிறது. உதாரணமாக சபத்தால் ஏற்படுகின்ற தடங்கல்களை வெகுவாக குறைக்கின்றது. இவ்வாறு மிகைப்பாடு மொழியில் பயன்படுத்தப் படுகிறது என நைடா (1964 : 127) கூறுகிறார்.

செய்தித்தான் விளம்பரங்களில் மிகைப்பாடு

தகவல் பரிமாற்ற உலகில் மிகவும் செல்வாக்கு மிக்கவையாக விளங்குபவை செய்தித்தாள்களும் விளம்பரங்களாகும். செய்தித் தாள்கள் நேரடியாகக் கூறமுடியாத சில செய்திகளை வாசகர்களுக்கு மறைமுகமாகவும், சில செய்திகளின் சிறப்புத் தன்மைகளை வலியுறுத்தியும், முந்தைய நாளில் தடைபெற்ற நிகழ்வுகளை மிகைப்பாடாகக் கொடுத்து இன்றைய செய்தியை புரிந்து கொள்வதற்கும் மிகைப்பாட்டு உத்தியைப் பயன்படுத்துகின்றன.

செய்திகளில் மிகையைப் பயன்படுத்துவதால் மக்கள் எளிதாகப் புரிந்து கொள்வர். இதனால் வாசகர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும். அவை செய்தியின் மதிப்பை அதிகப்படுத்தும். மிகையான தலைப்புகளே செய்தியின் சுருக்கத்தை உணர்த்துவதால் வாசகர்களுக்கு நேரம் வீணாவதில்லை. அது சுருக்கமாகவும், அழகாகவும், எளிமையாகவும், கவர்ச்சியாகவும், புரியக் கூடியவையாகவும் படிக்கத்தூண்டுவதாகவும் இருக்கிறது. இவ்வாறெல்லாம் செய்திகளைக் கொடுப்பதற்கு மிகைப்பாட்டு உத்தி பயன்படுத்தப் படுகிறது.

விளம்பரங்கள்

இன்றைய தொடர்புச் சாதன குழுவில் விளம்பரங்கள் மிகப் பெரிய பங்கு வகிக்கின்றன. விளம்பரங்கள் இல்லாத வியாபாரம் இல்லை என்று சொல்லுமளவிற்கு விளம்பரங்களின் ஆதிக்கம் இன்று கொடிகட்டிப் பறந்து கொண்டிருக்கிறது. மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களான செய்தித்தாள், வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்றவைகளில் இன்று விளம்பரங்கள் இல்லையென்றால் அவை இயங்கமுடியாது என்கிற அளவில் பொருளாதார ரீதியில் விளம்பரதாரர்களைச் சார்ந்துள்ளது. பொதுவாகவே விளம்பரங்கள் மிகைப்பாடுடையன. எவ்வாறெனில் விளம்பரதாரர் தம்முடைய உற்பத்திப் பொருட்களின் பெயரை (Brand Name) மீண்டும் மீண்டும் கூறுவதன் மூலம் தம்முடைய பொருள் சிறந்தது, தரமானது, விலை குறைவானது என்பதை வலியுறுத்திக் கூறுவதன் மூலம் மக்கள் மனதில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி அப்பொருட்களை வாங்கத் தூண்டுகின்றனர். இப்படி உற்பத்திச் சந்தை நமது பண்பாட்டு வாழ்வு இவற்றுடன் நெருக்கமான பிணைப்புகள் கொண்டிருக்கும் விளம்பரங்களில் மிகைப்பாடு எவ்வாறு கையாளப்படுகிறது என்பதை இங்கு காண்போம்.

ஜண்டு பாம்

அக்கா வா விளையாடப் போகலாம்.

நான் படிக்கப் போறேன்

படிச்சு என்ன ஆகப்போறே?

டாக்டர் ஆவேன்

நீ இப்பவே ஆகலாமே!

எப்படி?

அம்மாவுக்கு தலைவலிச்சுப் பண்ண தடவினே?

ஜண்டு பாம் தடவினே.

உனக்கு இடுப்பு வலிச்சுப் பண்ண தடவினே?

ஜண்டு பாம் தடவினே.

அப்பறம் நீ டான்ஸ் பண்ண ஆரம்பிச்சு..ம்! அப்ப எனக்கு ஜஸ்தோஷம் பிடிச்சுப் பண்ண பண்ணுவ?

ஜண்டு பாம் தடவவேன்.

நீ இப்பவே ஓங் clinic கைத் திறந்திடு. ஒன்னோட patient எல்லோருக்கும் ஜண்டு பாம் கொடுத்திடு!!

பாம் ஒன்று

செயல் முன்று.

இந்த விளம்பரத்தில் ஜண்டு பாம் என்ற வார்த்தையை மீண்டும் மீண்டும் உபயோகப் படுத்துகிறார்கள். ஏனென்றால் இது மற்ற பாம்களை விட சிறந்தது, தரமானது என்ற கருத்தை நிலை நிறுத்துவதற்காகவும், மக்கள் மனதில் நினைவு படுத்துவதற்காகவும், ஜண்டு பாம் என்பது தேவைக்கு அதிகமாக பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளதால் இவ்விளம்பரம் மிகைப்பாடுடையனவாகும். மேலும் தலைவலி, இடுப்பு வலி, ஜஸ்தோஷம் எதுவாக இருந்தாலும் ஜண்டு பாம்மைத் தடவினால் சரியாகிவிடும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துவதற்காகவும் நினைவு படுத்துவதற்காகவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இவ் விளம்பரம் மிகைப்பாடு உடையதாகும்.

மிகைப்பாட்டின் நன்மைகள்

1. மிகைப்படல் புரிந்து கொள்ளலில் உள்ள சிரமத்தை நீக்கி நுணுக்கமாகவும் துல்லியமாகவும் செய்தியை நமக்குத் தருகிறது.
2. தவறுகளை அறிந்து நாமே திருத்திக் கொள்ள உதவுகிறது.
3. இரைச்சல்மிக்க பாதையின் குறைகளைக் கடந்தும் செய்தியைப் புரிந்து கொள்ள மிகைப்பாடுதான் உதவுகிறது.
4. குன்றல் உள்ள செய்தியை அனுப்புவதில் சிக்கல்கள் உள்ளன. அச் சிக்கல்களைக் கடப்பதற்கும் மிகைப்பாடு பயன்படுகிறது.
5. கேட்போர் தொடர்பான பிரச்சனைகள் சிலவற்றைப் போக்கவும் மிகைப்பாடு பயன்படுகிறது.
6. தேர்ந்தெடுக்கும் பாதையானது மிகைப்படலின் தேவையைக் கூட்டலோ, குறைக்கலோ செய்யலாம். சான்றாக, பேச்சு, எழுத்தைவிட மிகைப்பாடு கொண்டிருப்பது அவசியம். ஏனெனில் எழுத்து இரண்டாம் முறை படிக்க முடியும். ஆனால் பேச்சு அவ்வாறல்ல. ஆக நடைமுறை தொடர்பான பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் ஒரு கருவியாக மிகைப்படல் அமைகிறது. இங்கு துல்லியம், தவறு களைதல், பாதை தேர்ந்தெடுப்பு, தடை (இரைச்சல்) இவற்றுடன் தொடர்பு கொண்டதாக மிகைப்பாடு அமைகின்றது. ஆகவேதான் தொழில்நுட்ப ரீதியாக மிகைப்பாட்டின் பணி இது என்று குறிக்கப்பட்டது.
7. மிகைப்பாடு சமூகத் தொடர்பை அதிகரிக்க உதவுகிறது.
8. ஒருவருடன் ஒருவருக்குள்ள உறவினை வலுப்படுத்திக் கொள்ளவும் சில சமயங்களில் மிகைப்பாடு உதவுகிறது. உறவை வலுப்படுத்துகிறதோ இல்லையோ, நிச்சயமாக இருக்கும் உறவு பலவின்படாமல் பார்க்குதிக் கொள்கிறது.

9. ஒரு எழுதப்பட்ட பாடத்திலுள்ள தவறான எழுத்துப் பிழைகளையும் ஒரு தந்தியை அனுப்புகின்ற பொழுது மொழியை எளிமைப் படுத்துகின்ற முயற்சிகள் மற்றும் விரைவாகப் படித்தல் அனைத்துமே மிகைப்பாட்டின் மூலமாக மட்டுமே நடக்கின்றது.

10. இரைச்சல் மிகுந்த தொலைபேசிப் பாதையை உபயோகிக்கும்போது மிகைப்பாடு நாம் கூறுகின்ற செய்தியை சரியாகவும் தெளிவாகவும் பெறுபவரிடம் கொண்டு செல்கிறது.

மிகைப்பாட்டின் தீமைகள்

1. மிகைப்பாடால் நேரம் வீணாகிறது.
2. மீண்டும் மீண்டும் தேவைக்கு அதிகமாக கூறும்போது கேட்பவர்களுக்கு கோபம் வரும்.
3. மிகைப்பாட்டுக் கோட்பாட்டின்படி முயற்சி வீணாகிறது.
4. மிகைப்பாட்டுக் கூற்று என்பது ஒரு செய்தியின் பொருளுக்குத் தேவையற்றது.
5. மொழியியல் கூற்றில் மிகைப்பாடு என்றால் வேண்டியதற்கு மிகுதியானது.

முடிவுரை

மனிதர்களுக்கு தகவல் தொடர்பு எவ்வளவு முக்கியமோ அதுபோல மொழியில், ஊடகங்களில், தகவல் தொடர்பில், மிகைப்பாடு அவசியமான ஒன்றாக கருதப்படுகிறது. செய்தித்தாள்கள் மக்களைக் கட்டுப்படுத்த உதவும் கருவி ஆகும். தகவல் பரிமாற்று உலகில் செய்தித்தாள்கள் மக்களிடம் மிகுதியான ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. செய்தித் தாள்களை குடியரசின் நான்காம் தூண் என்று கூறுவர். அது மக்களின் கருத்தைப் பிரதிபலிக்கும்.

செய்தித் தாள்களில் புதிய பிரச்சனை ஒன்று வந்ததும் பழைய செய்திகள் பின் பக்கங்களுக்குத் தள்ளப்பட்டு நாளடைவில் மறைந்துபோய் மக்கள் நினைவிலிருந்து விலகிப் போகிறது. எந்த ஒன்றும் மீண்டும் மீண்டும் நினைக்காவிடில் மனதில் நினைப்பதில்லை. ஆகவே மக்கள் தொடர்பாளர்கள் மிகைப்பாடு உத்தியைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

தீவிரவாதம், சர்வதேச அமைதியின்மை, கற்றுச்சூழல் மாக, வனவிலங்குப் பாதுகாப்பு, மரம் வளர்ப்பு, மதுவிலக்கு, குடும்பக்

கட்டுப்பாடு போன்ற கருத்துக்கள் மீண்டும் மீண்டும் பேசப்பட்டு வலுவூட்டம் பெற்று மக்கள் கருத்தில் நிரந்தர இடம் பெற்றிருக்கின்றன. ஆகவே செய்தித் தொடர்பில் மிகைப்பாட்டைப் பயன்படுத்தினால்தான் செய்தியானது செய்தியைப் பெறுவோருக்குப் போய்ச் சேரும். ஆகவே தகவல் தொடர்பில் மிகைப்பாடு ஒரு முக்கியமான ஒன்றாக கருதப்படுகிறது என்பதும் இக் கட்டுரையின் முடிவால் பெறப்படுகிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

தமிழ் நூல்கள்

பூரணச் சந்திரன், க.	1991	செய்தித் தொடர்பியல் கொள்கைகள், ஜென்னிராம் பிரஸ்: சென்னை.
கரேஸ்பால்	1999	மீடியா உலகம், தீபிகா வெளியீடு: சென்னை.
நல்லதம்பி, வெ.	1989	தொலைக்காட்சியும் பிற தகவல் துறைகளும், வள்ளவன் வெளியீட்டகம் : சென்னை.
சாந்தா, அ.	2001	மக்கள் ஊடகத் தொடர்பியல், மீடியா பப்ளிகேஷன்ஸ் : மதுரை.

ஆங்கில நூல்கள்

Bertil Malmberg, B.	1967	Structural Linguistics and Human Communication, Heidelberg : New York.
Colin Cherry	1966	On Human Communication, The MIT Press : London.
David Crystal	1971	Linguistics, Penquin Books: England.
Nida, E.A.	1964	Towards a Science of Translating, Leiden : Netherlands.

அகராதி ஆங்கிலம்

Funk Wagnalls New Encyclopaedia,	1976	India.
International Encyclopaedia,	1989	University of Pennsylvania.
The Encyclopaedia Americana,	1972	USA.
The World Book Encyclopaedia,	1982	USA.

மொழிவளர்ச்சியில் சட்டத் தமிழின் பங்கு

எஸ். சௌந்திரராஜ பெருமாள்
பாரதியார் பல்கலைக் கழகம்

சட்டத் தமிழ்ப் பாடநூல்கள்

கல்வி கற்க, கற்பிக்க அடிப்படையான ஊடகம் மொழியாகும். பெரும்பாலும் கருத்துப் பரிமாற்றம் மொழி வாயிலாகவே நடைபெறுகின்றது. மொழியின் மூலமாகவே அறிவு பரவலாக்கம் பெறுகின்றது. சமுதாயச் சூழலுக்கேற்ப கல்வியும், காலத்திற்கேற்ப மாற்றமடைந்தும் வளர்ச்சி பெற்றும் வரக் காண்கிறோம்.

இந்தியர், இந்திய மொழிகளின் மொழிப்பயனை வளர்க்காத ஆங்கிலம் வழியாக உயர்கல்வி கற்கத் தொடங்கினர். தொடர்ந்து இது வழக்கிலும் இருந்து வருகிறது. அந்நியரான ஆங்கிலேயர்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள் இருந்தமையால், ஆங்கில மொழியின் பயன்பாடு தவிர்க்க இயலாததாகிவிட்டது. ஆட்சி மொழியாக ஆங்கிலம் கேரளாச்சியப்படியால் நீதித் துறையும் கல்வித் துறையும் ஆங்கிலத்தின் பிடியிலேயே இருந்தன. வீடுதலைக்குப் பின்னரே தேசிய மொழிகள் உரிய இடத்தைப் பெறத் தொடங்கின. ஆங்கிலம் அந்நிய மொழியாக இருந்த போதிலும், இன்று வரை இணைப்பு மொழியாக, ஆட்சி மொழியாக இருந்து வருகிறது. இருப்பினும் ஆட்சி மற்றும் சமுதாய மாற்றம் காரணமாகவும், மக்களின் விழிப்புணர்வு காரணமாகவும், தற்போது சில மொழிக் கொள்கைகள் உருவாக்கப்பெற்று, கல்லூரி மற்றும் உயர் கல்வி வரை தமிழ் மூலமாகக் கற்றலுக்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதன் காரணமாகப் பட்டப் படிப்பிற்குரிய பல பாட நூல்கள் தமிழில் உருவாக்கப்பட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனத்தினரால் அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, தமிழில் பாடங்கள் உருவாக்கப்பெற்று வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் சட்டம் பயிலும் மாணவர்களுக்கான பாட நூல்களும் அடங்கும்.

சட்டத் தமிழ்ப் பயன்பாடு

மொழி வளர்ச்சி மொழிப் பயன்பாட்டினைச் சார்ந்துள்ளதால் இப் பயன்பாட்டினை முதலில் காணலாம். துறைசார் மொழிப்பயன்பாடுகளை ஆராயும் பொழுது, ஒவ்வொரு துறையிலும் பயன்படுத்தப் பெறும் மொழி அத்துறைக்கான சிறப்புப் பண்புகளைக் கொண்டு விளங்கக் காணலாம். சட்டத் துறைக்கென்று சில செயற்

பண்புகள் உண்டு. சட்டத் துறையின் செயற் பண்புகளாகக் குற்றம், குற்றத்தை நிரூபித்தல், அதற்கான வாதங்கள், எதிர்வாதங்கள், தண்டனை அளித்தல், நிறைவேற்றத்தல் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

மேலும், மொழியின் வாயிலாக ஒரு துறைசார் கருத்தை வெளிக்கொணரும் பொழுது, அத்துறைக்கே உரிய மொழியின் தன்மையை இனம் காண முடியும். அதே சமயத்தில் பல தனி நபர்கள் அத்துறை சார் மொழிகளின் பொதுமைகளைத் தக்க வைத்து வெளிப்படுத்தினாலும், தங்களது மொழி ஆளுமையின் விளைவாகத் தனி நபரின் மொழி சார் அடையாளங்கள் இடம் பெறுவது தவிர்க்கவியலாததாகிறது. தனி நபரின் நடைகளில் இவ்வகையான அடையாளங்களை நீக்கிவிட்டுக் காணப்படும் பொதுமைக் கூறுகளையே துறைசார் நடையின் மொழிக் கூறுகளாக, மொழியமைப்பாக, மொழிப்பயன்பாடாகக் கொள்ளலாம்.

சான்றாக, தமிழை அறிவியல் துறையில் பயன்படுத்தப்பெறும் பொழுது, அறிவியல் தமிழுக்கென்றே சில பொதுமைகளை வரையறுத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது. எனவே அறிவியல் கருத்துக்களைத் தமிழில் எழுதும் ஒவ்வொருவரும் சில பொதுமைகளைக் கைக்கொள்ளுதல் வேண்டும். ஆனால், ஒவ்வொரு தனி நபரும் அறிவியல் கருத்தை விளக்கும் போது தனது மொழி ஆளுமையின் தன்மைக்கேற்பவும், நோக்கத்திற்கேற்பவும், தனது மனநிலைக் கேற்பவும், தனது மொழி நடையில் சில கயக் கூறுகளைப் பதிவு செய்திருப்பதை அறிய முடிகின்றது. துறைசார் மொழியின் பொதுமையைத் தனி நபர் மொழிநடையின் கூறுகளிலிருந்து பிரித்தறிந்து விளக்குவது என்பது துறைசார் மொழியின் நடையை, பயன்பாட்டை இனம் காண்பதாக அமையும்.

சட்டமும் மொழியும்

சட்டத் தமிழ் பல பொதுமைகளைக் கொண்டுள்ளது. சட்டம் இயற்றும் பொழுது சட்டமன்றம் கொடுத்த கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சட்டத்தை எழுத்து வடிவில் கொடுப்பதற்குத் திறமையும் மதிநுட்பமும் தேவை. சட்டக் கோட்பாடுகளை அறிந்திருப்பதுடன் மொழியில் புலமையும் தேர்ச்சியும் பட்டறிவும் இன்றியமையாதன ஆகும்.

பொதுவாக, சட்டம் வரைபவர் சட்டம் வரைவதற்கான அடிப்படைக் கருத்துக்களைப் பெற்றபிறகு, அதைப்பற்றிய முழுமையான சந்தேகமற்ற தெளிவு பெறல் வேண்டும்.

அதற்குத் தேவையான வினா விடைகளைச் சேகரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். தனக்கே தெரியாத, புரியாத ஒன்றை எழுத முனைவது நல்லதன்று. இதற்கு அடிப்படையாக அமைபவை எனக் கீழ்க்காணப்பவற்றை ராஜாராம், (1978 79) கூறுகிறார்.

1. ஏற்கனவே இருக்கின்ற சட்டம் அதிலுள்ள குறைபாடுகள், தேவைப்படும் நிவர்த்திகள்
2. சட்டம் ஏதும் இல்லாத தருணத்தில் இயற்றப்படவேண்டிய சட்டத்திற்குத் தேவையான கருத்துகள், புள்ளி விவரங்கள்.
3. இயற்றாச் சட்டத்தின் கோட்பாடுகள் மற்றும் பழக்க வழக்கங்கள்.

மேலும், சட்டத்தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் மொழிநடை உணர்ச்சி, வண்ணம், தொடை, அணி, யாப்பு போன்ற இலக்கிய நயங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு நடையாக இருக்க வேண்டும். இம்மொழிநடை செயல்களையும் (acts), உண்மைகளையும் (facts) மட்டும் குறிப்பதாக இருத்தல் வேண்டும். உவமான, உவமேயப் பயன்பாடுகள் போன்றவற்றிற்கு சட்டத்தில் இடமில்லை. மொழிப்பயன்பாட்டால் படிப்போருக்குத் தயக்கங்களோ, ஐயங்களோ ஏற்படுதல் கூடா. ஒவ்வொரு வாக்கியமும் எழுதப்படும் பொழுது அவை வழக்கறிஞர்களாலும், நீதிபதிகளாலும், பிறராலும் பல்வேறு வகையில் பொருள் கொள்ளப்படக் கூடும் என்பதை மனதிற்கொண்டு, கூடுமானவரை தெளிவைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அவ்வாறு இல்லையாயின் காலப்போக்கில் பலர் பலவிதப் பொருள் கொண்டு அதன் அடிப்படைப் பொருள் சிதைந்துவிடக்கூடிய வாய்ப்புகள் ஏற்படலாம்.

சட்டத் தமிழ்ப் பாட நூல்களில் மொழிப்பயன்பாடு

இவ்வாய்விற் குட்படுத்தப்பெற்ற சட்டத் தமிழ்ப் பாட நூல்களில் பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ள தமிழ் மொழிப் பயன்பாட்டினைக் கீழ்க்காணும் வகையில் விளக்கலாம்.

1. ஒலியன் நிலை, 2. உருபன் நிலை, 3. சொல் நிலை,
4. தொடர் நிலை, 5. வாக்கிய நிலை, 6. பத்தி நிலை

இவற்றுள் சில நிலைகளை மட்டும் விரிவாகக் காணலாம்.

ஒலியன் நிலை

பொதுத் தமிழில் காணப்பெறும் ஒலியன்கள் அனைத்தும் சட்டத் தமிழில் பயன்படுத்தப் பெற்றாலும், பிறமொழிச் சொற்களின் பயன்பாட்டில் பல புதிய ஒலியன்கள் தமிழ் பயன்பாட்டில் இடம்

பெற்றுள்ளன. இவை தமிழ் மொழியின் ஒலியன்கள் வருமிட விதிகளை மீறிப் பயன்படுத்தப்பெறுவதால் தமிழ் மொழி புதிய ஒலியன் அமைப்பைப் (phonemic pattern) பெறுகின்றது. கீழ்க்காணும் புதிய ஒலியன்கள் சட்டத் தமிழிலும் பயன்படுத்தப்பெறுகின்றன.

/b/d/ḍ /J/g/h/f/s/ṣ /

எ. க.

- 1) /b/ அராபி, அபூபக்கர், ஹிபா
- 2) /d/ பத்வா, இத்தா, தக்கா, ஸிஸஜாதாநஷின்
- 3) /ḍ/ தண்டாயுதம், தண்டம், கண்டம்
- 4) /j/ ஜஃபர்ஸாதிக், ஜப்தி, ஜீவனாம்சம்
- 5) /g/ ஜாரிபெஸ்கி, குட்ஸ் வண்டி, மக்ரூஷ்
- 6) /f/ பாத்திமா, ஃபாஸித், ஃபிரான்ஸ்,
- 7) /s/ ஸஹீஹ், ஸிராஜ், ஸிஸஜாதாநஷின்
- 8) /S/ ஷரீயத், ஷியா, ஷரத்து
- 9) /h/ ஹத்து, மஹர், ஹிஜர்

இதன் விளைவாகக் கிரந்த எழுத்துக்களின் பயன்பாடு சட்டத்தமிழில் மிகுந்து காணப்படுகின்றது. இதைப் போன்று தமிழ் மொழியின் ஒலியன்களின் வருமிடங்களும் சட்டத் தமிழில் வேறுபட்டு நிற்கக் காண்கிறோம்.

எ. க.

- i) மொழி முதல் ஃபாத்திமா, லியான், லிஹார், டினைசட், ராயல், டைசி, ரொட்டி, ரூக்ஸ், லிபரல், லோயிஸ், லீமா போன்றவை.
- ii) மொழியடை பீதாத்து, துஹர் போன்றவை.
- iii) மொழியிறுதி முத்து, முஷா அ, ஏஜன்ட், அரியத், பர்மு, மரஹ்ஸ் மெளத், நிக்காஹ், ஹிஸானத், கன்னத், தலாக் போன்றவை.

சொல் நிலை

சட்டத் தமிழில் பெரும்பாலான கருத்துக்கள் பிற மொழிகளிலிருந்து பெயர்க்கப்படுவதனாலும், மொழிபெயர்க்க முடியாத (untranslatable) சில சொற்கள் தமிழில் வந்தமைவதனாலும், மொழியின் பல்வேறு கூறுகளில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. இவ்வகை

மாற்றத்தின் காரணமாகச் சட்டத் தமிழ்ப் பயன்பாட்டில் பல புதுச் சொற்களும், புதுப் பொருளில் பயன்படுத்தப்படுவதையும் காண்கிறோம். அவ் வகையான சொற்களின் பயன்பாட்டைப் பின்வருமாறு பார்க்கலாம்.

1. தனிச் சொல், 2. கூட்டுச் சொல், 3. கலைச் சொல், 4. பேச்சு வழக்குச் சொல், 5. அயல் மொழிச் சொல், 6. இலக்கியச் சொல், பழந்தமிழ்ச் சொல்

தனிச் சொல்

ஒரு சொல்லானது பொது வழக்கின் (common variety) பொருளிலிருந்து வேறுபட்டு புதுப் பொருளைக் குறிக்கும் வகையில் அமைவது இவ்வகையில் அடங்கும்.

எ. க.

சொல்	பொது மொழிப் பொருள்	சட்டத் தமிழ்ப் பொருள்
1. இரவலர்	பிச்சைக்காரன்	ஏழை (poor)
2. ஆய்வு	ஆராய்ச்சி	திறனாய்வு
3. இளவர்	சிறு பையன்	உரிமை வயது வராதவர்
4. முனைவு	முயற்சித்தல்	மதிப்பு முன் மொழிவு (offer)
5. பேணுநர்	காப்பாளர்	பேணுநர் (receiver)
6. வழக்கு	வழக்கம்	வழக்கு (case)
7. பிணை	கட்டு	ஜாமீன், பொறுப்பு
8. பிடி	பிடி, பெண்டியானை,	கையளவு, கைது

புதுச் சொற்கள்

சட்டத் தமிழுக்கெனப் பல புதிய சொற்கள் உருவாக்கப்பெற்று அவை புதுப் பொருளையும், பழைய பொருளையும் விளக்கி நிற்கக் காண்கின்றோம்.

எ. க.	விளம்பல்	(declaration)
	நிறைவேற்றாளர்	(executor)
	வங்கியர்	(banker)
	அறவு	(abatement)
	வீதுரன்	(widower)

போன்றவை.

கூட்டுச் சொற்கள்

இரண்டு தனிச் சொற்களை இணைத்துக் கூட்டுச் சொற்களை உருவாக்கி, அவை புதுப் பொருளைக் குறிக்கும் வகையில் பயன்படுத்தியிருப்பது அதிக அளவில் காணப்படுகிறது.

எ. கர. தலைவிகிதம்	-	per capita
பயன்நுகர்ச்சி	-	Beneficial enjoyment
தவிர்த்தல்	-	voidable
வாழ்வகம்	-	domicile
கொடைபெறுநர்	-	donee, legatee

போன்றவை.

இலக்கியச் சொற்கள்

சட்டக் கருத்துக்கள் தற்காலத் தமிழில் எழுதப் பெற்றாலும், சில கலைச் சொற்களை உருவாக்குவதற்கு தூய தமிழ்ச் சொற்களும், இலக்கிய வழக்குகளும் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. அத்தகைய சொற்கள் தற்காலத் தமிழில் இடம்பெறுதல் அரிதான ஒன்றாகும். அவ்வகைச் சொற்கள் இங்கு மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளன.

எ. கர. மீள்கிறது, மொழிவர், வழக்குரிமைப் பொருள் (chose in action), வழக்காறுகள் (usages), வழமைகள் (customs), முனைவு (offer), இணக்கம், உரிமை விடுப்பு (waiver), முனைதல், ஒரு தலை இரு தலை (unilatered & bilatered), கைம்மாறு, செல்லுநிலையது (valid), இல்லா நிலை (void), பொருண்மை, சான்றாவணம், ஈடு, ஏடு, பற்று, முரண், விளம்பு, வரைமொழி போன்றவை.

பேச்சுவழக்குச் சொற்கள்

சட்டத் தமிழ்ப் பாடநூல்களில் பல இலக்கிய வழக்குச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது போன்று, சில பேச்சு வழக்குச் சொற்களும் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. அதன் பயன்பாடு வெகு சில சூழல்களில் மட்டுமே உள்ளதாயினும், அவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவது இன்றியமையாததாகின்றது.

எ. கர. வலுக்கட்டாயம், வாக்கு மூலம், பிராது, ஒன்றுவிட்ட (சகோதரர்), வில்லங்கம், தான் தோன்றி, வம்சவழி, பித்து, வக்காலத்து, தாய்வழிப் பாட்டன், அடங்காப்பிடாரி, மோசடி, வக்கில்லாதவர், பீடிகை, வைப்பாட்டி, கூட்ட காலம், அடகு, மோசமான, அநாதை, சரிகட்டு, போன்றவை.

பிறமொழிச் சொற்கள்

சட்டத் தமிழில், கருத்துக்கள் பெரும்பாலும் பிறமொழிகளிலிருந்து மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப் பெறுவதால், சில சூழல்களில், பிறமொழிச் சொற்களின் பயன்பாடு தவிர்க்க

முடியாததாகிறது. மூல மொழிச் சொல்லிற்கு இணையான தமிழ்ச் சொல் கிடைக்காத பொழுது, பிறமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. சில சமயம் இணையான சொல் கிடைக்கப் பெறும் போதும் மூலமொழிக் கருத்தை முழுமையாகத் தமிழ்ச் சொல் வெளிப்படுத்தவில்லை என்ற எண்ணம் நூலாசிரியரின் மனதில் தோன்றும் போதும், தமிழ் மொழிச் சொல்லோடு அடைப்புக் குறிக்குள் மூலமொழிச் சொல்லை மூலமொழி வரிவடிவத்திலேயே எழுதும் போக்கைக் காண முடிகின்றது.

பெரும்பாலும், பிறமொழிகளிலிருந்து குறிப்பாக, 1. ஆங்கிலம், 2. இலத்தீன் 3. அரபு மொழி 4. வடமொழி போன்ற மொழிகளிலிருந்து கடன் பெற்று சட்டத் தமிழில் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

ஆங்கிலம்

ஏற்கனவே கூறியதுபோன்று, பெரும்பாலான சட்டக் கருத்துக்கள் ஆங்கில நூல்களிலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருப்பதால், பல ஆங்கிலச் சொற்கள் சட்டத் தமிழ்ப் பாடநூல்களின் பயன்பாட்டில் இடம் பெறக் காண்கிறோம். அவற்றுள் சில இங்கு குறிக்கப்படுகின்றன.

எ. கர.

போஸ்ட் மாஸ்டர் ஜெனரல்	அட்டர்னி ஜெனரல்
ஸ்பாயில்ஸ் ஜெனட்டர்கள்	ஏஜென்சி ஸ்டேட் ஆப்
யூனியன் மெசேஜ்	காங்கிரஸ் லைசென்ஸ்
பெர்மிட் போலீஸ்	ஜெனட் கோர்ட்டு
கிரிமினல் ரெவின்யூ	போன்றவை.

வடமொழி

வடமொழி தமிழோடு இரண்டரக் கலந்துள்ளமையால் பல சூழல்களில் வடமொழிச் சொற்கள் வந்தமைகின்றன. இவ்வாய்விருட்படுத்தப்பட்ட நூல்களின் ஆசிரியர்கள், அறிந்தோ அறியாமலோ பல வடமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள். அவற்றுள் கீழ்க்காண்பவை குறிப்பிடத் தக்கவை.

அந்தஸ்து	காலாவதி	பரிகாரங்கள்
அபத்தம்	பிரதம மந்திரி	ஆர்ஜிதம்
துரதிர்ஷ்டம்	உத்தியோகஸ்தர்	சித்தமாய் போன்றவை.

எ. கர.

அரபு சொற்கள்

ரிகாஹ், தலாக், ரிகாஹ் ஸஹீ, ஹிஸானத், ரிகாஹ் ஃபாஸித், அவ்லியாஃ, ரிகாஹ் பாதில், ஃபராயிஸ், மஹர், அசபத் போன்றவை.

இலத்தீன் சொற்கள்

Executio, Juris, Finis, Legis, Habet, Est, Et, Injuriam, Fructus, Derogant, Generalia, Generalibus, Non Specialia, Specialibus, Actus போன்றவை.

மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டுகளில் இலத்தீன் சொற்கள் ஆங்கில வரிவடிவத்திலேயே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சில சூழல்களில் ஆங்கிலச் சொற்கள் தமிழ் வரிவடிவத்திலும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு தமிழ் வரிவடிவத்தில் வழங்கப்பெறும் போது தமிழின் ஒலியன் அமைப்பு விதிமுறைகளைப் பின்பற்றிப் பல இடங்களில் எழுதப் பெற்றுள்ளன. சில இடங்களில் தமிழ் ஒலியன்மைப்பின் விதிமுறைகளை மீறியும் எழுதப் பெற்றுள்ளன. ஆனால், வடமொழிச் சொற்கள் அனைத்தும் தமிழ் வரிவடிவத்திலேயே இடம் பெறக் காண்கின்றோம். வடமொழிச் சொற்களில் பெரும்பாலானவை தமிழ்மயமாக்கிவிட்டமையால் (nativization) அவை பெரும்பாலும் தமிழ் ஒலியன் அமைப்பின் விதிமுறைகளைப் பின்பற்றியே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எனினும், ஒரு சில சொற்கள் இவ்விதிமுறைகளுக்கு முரணாகவும் அமைந்துள்ளன.

முடிவுரை

மொழி வளர்ச்சிக்கு சட்டத் தமிழ் பெரிதும் துணை புரிகின்றது என்றாலும் மொழியின் தனித்தன்மை சில இடங்களில் கேள்விக்குரியதாக அமைந்துள்ளதனை மறுக்க இயலாது. வளர்ச்சிக்கு நெகிழ்ச்சி தேவை என்றாலும் தமிழ் மீண்டுமொரு தெலுங்காகவோ, கன்னடமாகவோ மாறிவிடுமளவிற்கு நெகிழ்வு கூடாது. இதனை மனதிற்கொண்டு இனி தமிழ் மொழியில் பிற இயல் நூல்களை எழுதும் பொழுது மொழியின் தனித்தன்மையை விட்டுவிடாது காத்துவை வேண்டலாகிறது.

பாரதிதாசனின் கல்விச் சிந்தனைகள்

வ. ஜெயா

தமிழ்த் துறை

பாரதியார் பல்கலைக் கழகம்

முன்னுரை

இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கவிஞரில் ஒருவராகத் திகழ்ந்த பாவேந்தர் பாரதிதாசன் எண்ணற்ற கவிதைகள் படைத்துள்ளார். சமூகச் சிக்கல்கள், மூடப் பழக்க வழக்கங்களைச் சாடுதல், பேர்வீச் சாயியார்களைச் சாடுதல், புராணக் கதைகளின் எதிர்ப்பு, பெண் கல்வி, பெண் சுதந்திரம், பெண் விடுதலை, வீதவை மறுமணம், பால்ய மணத்தைக் கண்டித்தல், இளைஞர்களுக்கு அறிவுரை கூறல், இந்தி எதிர்ப்பு, இயற்கையின் வழியாக சமூகக் கருத்துக்களைக் கூறுதல், கல்வியின் இன்றியமையாமையை போன்ற எண்ணற்ற கருத்துக்கள் அவர் கவிதைகளில் காணப்படுகின்றன. தமிழ்நாடு - தமிழ் இனம் - தமிழன் என்று தமிழின் பெருமையினை வாயாரப் போற்றிப் புகழ்ந்தவர் பாவேந்தர். இத்தகைய பெருமை மிகுந்த பாவேந்தரின் படைப்புகளில் காணப்படும் கல்விச் சிந்தனைகளை வெளிக் கொணர்வதே இச்சிறு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கல்வி

"கல்வி என்பது ஏற்கனவே மனிதனிடம் மறைந்து கிடக்கும் அறிவின் மலர்ச்சியே" என்பார் விவேகானந்தர், என்று நகப்புரெட்டியார் கூறுகிறார். கல்வி என்பது மனிதனது எல்லாத் திறன்களும் வன்மைகளும் இயல்பாகவும் படிப்படியாகவும் இசைந்தும் வளர்ச்சி பெறுதலே ஆகும் என்பார் பெஸ்டலாசி, என்கிறார் ந. கப்புரெட்டியார்.

கல்வியானது வேகமானதும் நிலையானதுமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வல்லதாகும். நாட்டில் குறுகிய சாதி சமய வேறுபாடுகளை நீக்கி ஒற்றுமையுணர்ச்சியும் ஒருமைப்பாட்டுணர்வும் கல்வியால் வலுப்பெறும். நாட்டுப் பணி, சமூகப் பணி ஆகியவை கல்வியால் வலியுறுத்தப்பட வேண்டும். சமூகப் பிரச்சனைகளை அறிவியல் நோக்குடன் சகிப்புத் தன்மையுடன் ஆய்ந்து வேண்டும். உலகப் பற்று, குடியாட்சிப் பண்புகள் கல்வியின் நோக்கங்களாகும். இத்தகைய கல்வியின் நோக்கங்களைப் பாரதிதாசன் தனது கவிதைகளின் வாயிலாகத் தரும் பாங்கு பின்வருமாறு விளக்கப்படுகிறது.

கல்வியின் சிறப்பு

இன்றைய கல்வி முறையானது மக்களைத் தமது உழைப்பில் நம்பிக்கை கொள்ள வைப்பதாக மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்பார் பாவேந்தர். பஞ்சம் போனால் படிப்பு வரும் என்று சிறு குடும்பத்தை எடுத்துக்காட்டி விளக்குகிறார் பாவேந்தர்.

"பள்ளிக்கூடம் வைத்தவரே
படிக்கும்படி செய்தவரே
படித்துவிட்டு திரும்பி வந்து
படுக்க வீடு வைத்தீரா

.....
பஞ்சம் போக்கும் நெஞ்சமுண்டா
பகருமென்றேன் நகர்ந்து விட்டார்" (குயில் திங்கள் இருமுறை)
என்று வறுமை நீங்கினால் கல்வி வளரும் என்று கட்டிக் காட்டுகிறார்.

சிறந்த கல்வி

கல்வியானது மனிதனை உருவாக்கும் தன்மையுடையதாக இருக்க வேண்டும். இக் கல்வியே சமுதாய நன்மைக்கு உறுதுணையாக விளங்கும்.

"மூடநம்பிக்கை வளர்க்கும் கல்வி
வேண்டாம். அறிவை அழிக்கும்
கல்வி வேண்டாம். மதத்தை
வளர்க்கும் கல்வி வேண்டாம்

.....
மனிதனை மனிதனாகச் செய்யும்
கல்வி வேண்டும்" (குயில் திங்கள் ப.5)

பிறரை நேசிக்கவும், பிறருக்கு உதவும் கல்வியே உண்மையான கல்வி என்கிறார் பாவேந்தர். மேலும் வருங்காலத்தை வளமுடையதாகவும், வாழ்க்கைக்கேற்ற கல்வியினை அடையவும் கல்வி தேவை. இதனை

"அரசினர் கல்வி அளிப்ப தன்றியே
விரைவில் கொன்றை மேன்மை எய்தத்
திட்டங் கொண்டஇச் செந்தமிழ் நாட்டில்
எத்தனை பேர்க்குநீ எழுத்தைச் சொல்ல
வைத்தனை" (காதலா கடமையா ப.61)

என்று தனி மனிதனும் தனக்குத் தெரிந்த கல்வியினைப் பிறருக்கு கற்றுத் தர வேண்டும். அப்போதுதான் கற்றவனுக்குப் பெருமை ஏற்படும் என்கிறார். கல்வியானது பிறருக்குப் பயன்பட வேண்டுமேயன்றேல் வேற்றுமையினை வளர்க்கக் கூடாது என்கிறார்.

"மதமான பேய்பிடியா திருக்க வேண்டும்
மதம்பார்ப்பான் கல்வியினை மாய்க்கப் பார்ப்பான்"
(குறிஞ்சித் திட்டு ப.144)

என்று கூறி,

"இருள்நீங்க கல்வி வேண்டும்
எனும் கொள்கை இங்கே உண்டு" (குறிஞ்சித் திட்டு ப.117)
என்று விளக்குகிறார்.

கல்வியின் பயன்பாடு

ஒரு நாடு முன்னேற விடுதலை மட்டும் கிடைத்தால் போதாது. அது கல்வியில் சிறப்படைதல் வேண்டுமென விரும்புகிறார். கல்வியின்றேல் விடுதலையால் பயனில்லை. இதனை,

"இல்லும் பெற்றேன் நெல்லும் பெற்றேன் எண்ணெய்
இம்மியில்லை விளக்கில்லை வெளிச்ச மில்லை

.....
விடுதலையால் பயனில்லை கல்வி இன்றேல்"

என்றும்,

"எல்லார்க்கும் எல்லாம் என்னும் உரிமை

.....
என்று விடியுமோ யார் அறிகுவார்" (பொது நலம் 3)

என்று வேதனைப்படுகிறார்.

"சாதி இல்லை என்பதுதான் எங்கள் நாகரீகம்

.....
நிறைகல்வி நிறைசெல்வம் யார்க்கும் நிகர் என்போம்"
(குறிஞ்சித் திட்டு ப.131)

என்று கூறி,

"எல்லாரும் தொழிலாளர்
எல்லாரும் ஆளவந்தார் என்றாக்குவோம்

கல்லாதார் இல்லா நிலை உண்டாக்குவோம்"

(பாரதிதாசன் கவிதைகள் ப.168)

என்று கல்வி கற்றவர் யாவரும் பிறருக்குக் கல்விக் கண்ணைத் திறந்துவிட்டால் கல்லாதவர் உலகில் இல்லையென்றாகிவிடும் என்கிறார்.

இருட்டறையில் உள்ள உலகிற்குக் கல்வியே கல்ங்கரை விளக்கு. யாவருக்கும் வாக்குரிமை இருக்கும் இந்நாட்டில் எல்லோருக்கும் கல்வியறிவு இருக்க வேண்டும். இதனை,

"கல்லா வறியவருக்குக் கைப் பொருள் கல்வியே

இல்லை என்பது கல்வியில் லாபமே

உடையவர் என்பவர் கல்வி உடையவரே"

(குயில் திங்கள் இருமுறை ப.10)

என்று கூறுகிறார். இதனை,

"பாழ்ப்பாட்டுக் கிடக்கும் தமிழ்ச் சமுதாயம்

முன்னேற வேண்டுமானால் யாண்டும்"

(பலகணியில் பாவேந்தர் ப.89)

கல்வி பரவ வேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவர் பாவேந்தர் என்று மன்னர் மன்னன் தன் தந்தையினைப் பற்றிக் கூறுகிறார்.

கட்டாயக் கல்வி

அரசே முன்னின்று மக்களுக்குக் கல்வியின் பெருமையினை எடுத்துக்கூறி கட்டாயக் கல்வியினைக் கற்கச் செய்ய வேண்டும்.

"எண்ணல் நிறுவல் இலாது கல்வி கட்டாயப்

பண்ணல் பயன் என்று கூவாய் கருங்குயிலே" (குயில் கூறுவது 3)

என்று தனது 'குயில்' எனும் பத்திரிகை வழியாக கட்டாயக் கல்வி பற்றி விளக்குகிறார்.

"எண்ணும் எழுத்தும் இரு கண்ணைத் தெரிந்தும்

இன்தமிழ்க் கட்டாயக் கல்வியால் மக்களின்

மண்ணு ளார்க் கெல்லாம் அழியாத செல்வம்

மண்ணிய கல்வியே யாகும்-நம்

வண்டமிழ் நாட்டில் கட்டாயக் கல்வி

இன்றேல் உள்ளது போகும்"

(குயில் திங்கள், ப.45)

என்று கல்வியால் பெறும் பயனை விவரிக்கிறார். கற்கும் ஏழை மாணவர்களுக்கு இலவசமாக உணவு, உடை, உறையுள் அளித்தல் மன்னர் கடன் என்கிறார் பாவேந்தர்.

"ஆட்சி வேலை அதிக மிருக்கையிலே

நாட்டிற் கட்டாயக்கல்வி நாளைக்கு

ஆகட்டும் என்பவர் மக்கள்"

(பாரதிதாசனின் கவிதைகள் ப.54)

என்றும்,

"எல்லார்க்கும் கல்வி சுகாதாரம் வாய்த்திடுக"

என்றும்,

"கட்டாயக் கல்வி

ஊட்டுவோம் முதியவர்க்கும்

மாணவர்க்கும் நன்றே"

(பாரதிதாசன் கவிதைத்தொகுதி 3)

என்றும் கட்டாயக் கல்வியினை விளக்குகிறார். பொருட் செல்வமானது வேற்றுமையினை வளர்க்கும். ஆனால் கல்விக் செல்வமானது ஏற்றத் தாழ்வுகளை நீக்கி சமத்துவ நிலையை உருவாக்க வல்லது. இதனை,

"கட்டாய வேலை வேண்டும்

கட்டாயக் கல்வி வேண்டும்

மட்டமான அறிவு கொண்ட

வையகம் நான்குறித்த

தெட்டில்லா அமைதிநோக்கி"

(குயில் திங்கள், ப.10)

என்று கல்வியால் உலகம் அமைதி பூங்காவாகத் திகழும் என்கிறார்.

தமிழ் மொழியின் வாயிலாகக் கல்வி கற்பித்தல்

மொழி மனித வாழ்க்கைக்கு மிகத் தேவையான ஒன்று. மொழியானது கருத்துக்களை ஒருவருக்கொருவர் தெரிவித்துக் கொள்ள உதவுகிறது. மொழி, பண்பாட்டை உணர்த்தும் கருவியாகவும், கருத்தை உருவாக்கவும், அறிந்து கொள்ள உதவும் கருவியாகவும் எண்ணங்களைப் பேச்சிலும் எழுத்திலும் வெளியிடும் கருவியாகவும், இலக்கியச் சுவை உணர உதவும் கருவியாகவும் பயன்படுகிறது. எனவே ஒன்றுபட்ட பொதுவாழ்க்கைக்கு மொழி இன்றியமையாதது என்பது பெறப்படுகிறது.

தாய்மொழியில் ஒருவர் கற்றால்தான் தம் உணர்ச்சிகளையும் உயர் கருத்துக்களையும் தெளிவாக வெளியிட முடியும். இதனை,

"மான மிகுந்த சீன வள்ளுவன்
ஆன கன்பூசி அறைவது கேளீர்
என்னிடம் தாய்குலம் ஆளத் தருவரேல்
முன்னதாய் மொழியைச் சீர்திருத்துவேன்"

என்றும்,

"மொழியே விழியாம், விழியே மொழியாம்"

மொழித் திருத்தந்தான் மனித முன்னேற்றம்.
வேரும் விழுதுமாய் விளங்கும் மனிதர்
சீரும் சிறப்பும் செம்மையும் எய்துவர்"

(தமிழுக்கு அமுதிதன்று பேர் ப.129)

என்று கன்பூசியஸ் கருத்தைக்காட்டி மொழிச் செம்மை இல்லையேல்
மக்கள் அழிவது திண்ணம். தாய்மொழியே கல்விக்கும் அறிவுக்கும்
ஆன்ற திறவுகோல் என்பர். கர்ரே என்னும் மொழியாசிரியர்
தாய்மொழி கற்பித்தலில் அமையும் இன்றியமையாத நோக்கங்கள்
இரண்டென்பர்.

1. தாய்மொழியைச் செம்மையாகக் கையாளப் பயிற்சியளித்தல்.
2. கேட்கும்போதும் படிக்கும்போதும் அவற்றைத் தெளிவாக
உணர்ந்து அவற்றிற்கேற்ற சரியான துலங்கல்களைத்
திறனுடன் வெளிப்படுத்த பயிற்சியளித்தல்

என்கிறார். எனவே பாவேந்தர் தாய்மொழி தெரியாத ஒரு பாவையை
அழகோவியமாய்ப் படைத்துக் காட்டி அவள் அழகு இருளில் இட்ட
இன்ப ஓவியம் என்றும், தமிழறியாத காரணத்தால் அவள் காதலனும்
அவளைத் தழுவிட மறுத்தான் என்றும் குறிப்பிட்டார். எனவே தமிழ்
அறிந்திருத்தல் கல்விக்கு மட்டுமல்ல, காதலுக்கும் என்கிறார்.

குழந்தைக் கல்வி

கல்வி எனும் பெரும் கோபுரத்திற்கு அஸ்திவாரமாக அமைவது
பள்ளி முன்பருவக் கல்வியாகும். குழந்தையின் 3 வயது முதல் 5
வயதுவரை உள்ள பருவத்தை பள்ளி முன்பருவம் எனலாம். இப்
பருவத்தில்தான் குழந்தையின் அறிவு வளர்ச்சியில் 50 விழுக்காடு
பூர்த்தியடைகிறது. இதையுணர்ந்த பாவேந்தர்,

"நன்றாகப் படியுங்கள் நாட்டின் குழந்தைகளை
ஒன்றாய் இருங்கள் உயர்வனை எண்ணுங்கள்
இன்று குழந்தைகள் நீங்கள்"

(இசையமுது ப.19)

என்று கூறுகிறார். மேலும்,

"கண்கண் வென்று மணியடித்தது
காது கேட்கலையா-பாப்பா"

..... உன்

கையிற் கவடிப் பையை எடுக்க
நேரம் வாய்க்கலையா?"

(குயிற் கிழமை ப.16)

என்று பள்ளிக்குச் செல்லாது நிற்கும் குழந்தையை விளித்து கல்வி கற்க
வேண்டுகோள் விடுக்கிறார் பாவேந்தர்.

"பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பேன் வாவா

பண்ணியம் எல்லாம் கொடுப்பேன் வாவா

ஆடும் குதிரையும் கொடுப்பேன் வாவா

அட்டைப் பெட்டியும் கொடுப்பேன் வாவா" (குயிற் கிழமை ப.16)

என்ற பாப்பா பாட்டின் மூலம் கல்வியில் ஆர்வமில்லாக்
குழந்தைகளுக்கும் ஆர்வம் ஊட்டும் வகையில் கற்றுத்தர வேண்டும்
என்கிறார். சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம் என்பது
போல் கல்வியைத் திரும்பத் திரும்ப படித்தல் வேண்டும் என்பதை,

"கவடியை எடுத்தோம் அதன் கருத்தை அறிந்து

கொண்டோம் என்று மட்டில் விட்டுவிடின் போதாது

அச்செய்யுட்களையும் நிகண்டு நூற்பாக்களையும்

நெட்டுருச் செய்தல் வேண்டும்

கட்டாயம் தேவை என்று கருதுகின்ற கல்வியோ

எனில் ஆராய ஆராய விளங்குவது மனப்பழக்கம்

என்பார்கள்" (பாரதிதாசன் கையெழுத்துப்படி, பாடக்குறிப்பு)

கல்வியை இளம் பருவத்திலேயே கற்றுத்தருதல் வேண்டும் என்பதை,

"தொல்லையுடையான் கல்வி கற்றல் அரிதாகும்.

அன்றியும் இளைஞர் உள்ளம் புதியது. அப்பழக்கற்றது

அவ்வுள்ளத்தில் கல்வி பக மரத்தாணி போல்பற்றும்"

என்கிறார்.

பெண் கல்வி

அடுப்பூதம் பெண்களுக்குக் கல்வி எதற்கு என்று பேசிய வீணர்களின் எண்ணங்களுக்குச் சாட்டையடி கொடுப்பது போல் பாரதியார்.

"பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்

பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்

ஆண்களுக்குப் பெண் இளைப்பிஸ்ஸை காண் என்று கும்மியடி"

என்று பெண்கல்விக்குப் போர்க்குரல் எழுப்பினார். பாரதியைத் தன் குருவாக ஏற்றுக் கொண்ட பாவேந்தர் பெண் கல்வியைப் பலவாறு வலியுறுத்துகிறார்.

"பெண்களால் முன்னேறக் கூடும்-நம்

வண்தமிழ் நாடும் எந்நாடும்" (இசையமுது ப.49)

என்று பெற்றோர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறார்.

தொழிற்கல்வி

ஆண், பெண் இருபாலார்க்கும் கல்வி இன்றியமையாதது. உண்மையில் ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்கள் கல்வியில் பின்னடைந்துள்ளனர். ஒரு சமுதாயம் முன்னேற தொழிற்கல்வி இன்றியமையாதது. இத் தொழிற்கல்வியை இருபாலார்க்கும் கொடுத்தல் வேண்டும். இதனை,

"ஆண் உயர் வென்பது பெண்உயர் வென்பதும்

நீணிலத் தெங்கணும் இல்லை

வாணிகம் செய்யலாம் பெண்கள்-நல்

வானூர்தி ஓட்டலாம் பெண்கள்

தென்னாட்டில் அடிமை நிலலாது

தூயராய்த் தொண்டாற்ற வேண்டும் - பல

தொழிற் கல்வியும் கற்க வேண்டும்" (இசையமுது ப.47)

பெண்களுக்குத் தொழிற்கல்வி அவசியம் என்று வலியுறுத்துகிறார் பாவேந்தர்.

"படியாத பெண்ணினால் தீமை-என்ன

பயன் விளைப்பாள் அந்த ஊமை

படியாத பெண்ணா யிருந்தால்-கேலி

பண்ணுவார் என்னை இவ்வூரார் தெரிந்தால்

கடல்குழந்த இத்தமிழ்நாடு-பெண்

கல்விபெண் கல்வி என்கின்றதன் போடு" (இசையமுது ப.78)

என்று பெண் கல்வியைப் பேணிக்காக்க வேண்டும் என்கிறார்.

பெண்களுக்குக் கல்வி கொடுப்பதில் வயது வரம்பு என்பதில்லை. ஆண்குத்தரும் கல்விபோல் பெண்களுக்கும் சம கல்வி வாய்ப்பு அளித்தல் வேண்டும். பெண்களுக்குப் பருவம் ஒரு தடையன்று என்கிறார் பாவேந்தர்.

"இன்றுதான் உனைப் பெற்ற பயன் பெற்றேன்

நன்று கற்றவன் உன்மகள் எனக்கேட்ட-இன்றுதான்

மன்று மகிழவைத் தாயாம் ஏன் கண்ணாட்டி" (குயிற் கிழமை ப.1)

என்று கல்வியில் தன் மகள் சிறந்து விளங்கியமையை அறிந்த தாய் மகிழ்ச்சியுறும் கரட்சியைக் கட்டிக்காட்டி விளக்குகிறார் பாவேந்தர்.

தவறான செயல்களால் தன் செல்வத்தைத் தொலைத்த கணவனைப் படித்த பெண்களான அவன் மனைவியும் அவளின் தோழியும் திருத்தி நல்வழிப்படுத்தினர் என்று எடுத்துரைத்து கல்வியின் இன்றியமையாமையை விளக்குகிறார்.

ஒரு நாட்டின் வளத்திற்கும் நல்வாழ்விற்கும் ஆதாரமாக அமைவது தொழில்நுட்பக் கல்வியாகும். இக் கல்வியை வலியுறுத்தப் பல இடங்களில் மறைமுகமாகக் கூறியுள்ளார் பாவேந்தர்.

"தொழிற்கல்வி வேண்டு

துயர்க் கடல் தாண்டு

தொழிற் கல்வியாலே சுகப்படும் தேசம்

தொண்டு பரப்பினிலே விளைந்தது மேசம்"

என்று இப்பாடலில் தொழிற்சாலை எங்கும் தோன்றிடச் செய்வோம்.

தொழிலறியாதார் இருப்பது விரகம் என்று கூறுவர். மேலும் சிறுவர் சிறுமியர் பாட்டு என்னும் பாடலில் சிறுவர் சிறுமியர் தொழிற்கல்வியைக் கற்றலின் தேவையை வலியுறுத்துவார்.

"வேண்டும் தொழில் பழகு - நின்

மாண்புடைய குலத்துக் கழகு"

(பொதுநலம் ப.3)

படிக்கின்ற மாணவர்களுக்குத் தொழிற்கல்விதர அதிக வாய்ப்புகளை உருவாக்கித் தர இன்றைய புதிய கல்வித் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. இதற்கு முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொழிற்கல்வி பற்றிய கருத்துக்களை வழங்கியவர் பாவேந்தர்.

குலக் கல்வித் திட்டம்

இராசாசி அவர்களால் 1954-ஆம் ஆண்டில் தமிழகத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட திட்டம் குலக்கல்வி திட்டமாகும். ஒவ்வொரு குலத்தைச் சார்ந்தோரும் அவரவர் குலத்துக்குரிய தொழிலைக் கல்வியின் ஒரு பகுதியாகப் பெறுவதாகும். இத்தகு குலக்கல்வித் திட்டத்தைப் பல கல்வியாளர்களும் சான்றோர்களும் எதிர்த்தனர். வருணாஸ்ரத்தை - சாதியை வளர்க்கும் இக்கல்வி முறைமையினைப் பாவேந்தர் எதிர்த்து பல கவிதைகளிலும் கட்டுரைகளிலும் எழுதினார்.

"குள்ள நரியாய்ப் பதுங்கி-ஆச்சாரி

கொடுக்கும் குலக்கல்வித் திட்டம்

கள்ளப் பசப்பு மொழியாகும் - கடு

காட்டை எண்ணுவரோ தமிழர்

காமராசரே இதைப் பொறுக்கோம் - குலக்

கல்வியின் வேரை அறுப்போம்

ஓமந்தூரார் தம் இடத்தில் - நீ

உட்கார வேண்டும் திடத்தில்"

(வேங்கையே எழுக ப.6)

முதியோர் கல்வி

அறியாமையே நிறைந்த சமூகம் ஊழல்கள் பெருகி வளரும் பண்ணையாகும் என்பார் கல்வியாளர். எல்லோரும் கல்வியைப் பெறுதல் வேண்டும் எனும் நோக்கில் அரசு முதியோர் கல்வித்

திட்டத்தை உருவாக்கித் தந்துள்ளது. இத் திட்டம் உருவாவதற்கு முன்பே பாவேந்தர் முதியோர்க்குக் கல்வி கொடுத்திட வேண்டும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

"கட்டாயக் கல்வி

ஊட்டிடுவோம் முதியோர்க்கும் மாணவர்க்கும் நன்றே"

(கடற்மேற் குமிழ்கள் ப.85)

என்று முதியவருக்கும் கட்டாயக் கல்வி கொடுத்திடல் வேண்டும் என்கிறார்.

"கற்க எவரும் எக்குறை நேரிலும்

நிற்காது கற்க! நிறைவாழ்வு என்பது

கற்கும் விழுக்காடு காணும் பெண்கள்

கற்க! ஆடவர் கற்க! கல்லார்

முதிய ராயினும் முயல்க கல்வியில்"

(இருண்ட வீடு ப.47)

முடிவுரை

இன்றைய அறிவியல் யுகத்தில் புதுப்புது கல்வித் திட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் பாவேந்தரோ அடிப்படைக் கல்வி, உயர் கல்வி, மேல்நிலைக் கல்வி, பெண் கல்வி, முதியோர் கல்வி என்று பல்வேறு கல்வி நிலைகளைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். மேலும் எல்லா மக்களுக்கும் கல்வி இன்றியமையாதது. ஆகவே அனைவருக்கும் கட்டாயக் கல்வி தந்திடல் வேண்டும் என்கிறார். ஓர் ஆண் கல்வி கற்றால் அவனுக்கு நன்மையுண்டாகும். அதுவே ஒரு பெண் கல்விகற்றால் அவள் சந்ததியினரே கல்வி அறிவடையோராய்த் திகழ்வார் என்று சுட்டிக்காட்டி பெண் கல்வியினைப் புகழ்கின்றார். எல்லாத் துறைகளிலும் பெண்கள் ஈடுபட்டு முன்னேற வேண்டும் என்கிறார். கல்வியினைக் கற்றுத்தரும்போது பயிற்று மொழியாகத் தமிழே இருத்தல் வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார். தாய்மொழியில் கல்வி பயின்றால்தான் கயசிந்தனை வளரும். அப்போது நாடு பயனுறும் என்று விளக்குகிறார். எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்பதற்கிணங்க தாய்மொழிக் கல்வியைப் போற்றுவதல் வேண்டும் என்பதே பாவேந்தரின் எண்ணமாகும்.

துணை நூற்பட்டியல்

பாரதிதாசன்	1992	இருண்ட வீடு, மணிவாசகர் பதிப்பகம் : சென்னை.
	1952	இசையமுது, பாரதிதாசன் பதிப்பகம் : புதுச்சேரி.
	1948	கடற்மேற் குயில்கள், பாரதிதாசன் பதிப்பகம் : புதுச்சேரி.
	1956	குடும்ப விளக்கு (15-ம் பதிப்பு), பாரி நிலையம் : சென்னை.
	1959	குறிஞ்சித் திட்டு, பாரி நிலையம் : சென்னை.
	1978	படித்த பெண்கள், பாரி நிலையம் : சென்னை.
	1992	பாரதிதாசன் கவிதைகள், மணிவாசகர் பதிப்பகம் : சென்னை.
	1978	புகழ் மலர்கள், பூம்புகார் பிரகரம் : சென்னை.
வீரத்தாம்பிகை அண்ணாதுறை	1993	பாரதிதாசன் ஒரு கல்வியாளர், பூங்கொடி வெளியீடு : புதுச்சேரி.
கப்புரெட்டியார், ந.	1964	தமிழ் பயிற்றும முறை, திருப்பதி.

நாட்டுப்புற வீடுகள்

சி.மா. ரவிச்சந்திரன்

ந. முரளி

தமிழ்த் துறை

பாரதியார் பல்கலைக் கழகம்

நாட்டுப்புற வீடுகள், மனிதன் உண்டு, உறங்கி வாழ்வதற்காக மட்டும் உருவாக்கப்பட்ட வெறும் சாதாரணக் கட்டிடமன்று மனிதனுக்குரிய பல சிக்கலான தேவைகளை நிறைவேற்றும் ஒரு நிறுவனம் ஆகும். மனித இன வரலாற்றில் வீடு என்பது முழுக்க முழுக்க கட்டிடக் கலைக் கோட்பாடாக மட்டுமே கருதப்படவில்லை. இதுனை வரலாறு, மானிடவியல், சமூகவியல் போன்ற ஆய்வுப் புலங்களில் வீடு என்ற சொல் பல்வேறு பொருள்களில் பயன்படுத்துவதிலிருந்து அறியலாம். ஒரு இரு சக்கர மிதி வண்டியைக் கடைக்குச் சென்று எளிதாக வாங்குவது போல இந்தியாவில் ஒரு வீட்டைப் பெற இயலாது. அமெரிக்காவில் ஓரேரு நாட்களில் முன்னினைவு வீடுகளை (pre fabricated homes) கட்ட இயலும். ஆனால் இந்தியச் சூழலில் வீடு கட்டுதல் என்பது மரபு சார்ந்த, பழமைவாய்ந்த, பல்வேறு சமய நம்பிக்கைகளோடு தொடர்புடைய ஒரு வழக்கமாக விளங்குகிறது.

நாட்டுப்புற வீடுகள் பல்வேறு முறைகளிலும், அமைப்புகளிலும் விளங்குவதற்கு காலநிலை (Climate), கட்டிடப் பொருள் (Building Material), தொழில் நுணுக்கம், தற்காப்பு, சமூகப் பொருளாதார நிலை, சமயம் போன்ற பல காரணிகள் உள்ளன.

ஒவ்வொரு பகுதியின் காலநிலைக்கேற்பவே நாட்டுப்புற வீடுகள் வடிவமைக்கப்படுகின்றன. வடஅமெரிக்க, ஆர்டிக் பகுதியில் வாழும் எஸ்கிமோக்களின் இக்லூ (Igloo) வீடுகளும், ஈரம் நிறைந்த வெப்ப மண்டலப் பகுதிகளில் உள்ள (tropical) மேடை வீடுகளும் (still house) பாலைவனங்களிலும், வறட்சியான நிலப் பகுதிகளிலும் உள்ள கல் மற்றும் மணலால் கட்டப்பட்ட வீடுகளும் தட்பவெப்ப நிலைக்கேற்ப வீடுகள் கட்டுகின்ற வழக்கத்தைச் சுட்டுகின்றன. பொதுவாக, வெப்பம் மிகுந்த வறட்சியான நிலப் பகுதிகளில் வெளியேயுள்ள வெப்பம் வீட்டிற்குள்ளே வராமலும் குளிர் நிலப் பகுதிகளில் வீட்டின் உள்ளே நிலவும் வெப்பம் வெளியேதவாறும் வீடுகள் வடிவமைக்கப்படுகின்றன. இதற்கேற்ப குளிர்நிலப் பகுதிகளில் சமையலறையை வீட்டின் நடுவிலும், வறட்சியான நிலப் பகுதிகளில் சமையலறையை வீட்டின் ஓரத்திலோ அல்லது வெளியிலோ அமைப்பது பெருவழக்கமாகும். எனினும் காலநிலை

என்ற ஒன்றை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு வீடுகள் வடிவமைக்கப் படுகின்றன என்ற ஒரு பொது விதி வகுக்க இயலாது. இதற்குச் சான்றாக எஸ்கிமோக்களின் குளிக்கால வீடும் (Igloo) கோடை காலக் கூடாரமும் வெவ்வேறு கட்டிடப் பொருள்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்டாலும் இவையிரண்டின் நிலவரைப் படிவத்தின் (Plan) வேறுபாடில்லை என்பதைப் புலியியல் அறிஞர்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். எஸ்கிமோக்கள், வெவ்வேறு காலநிலைச் சூழலில் வெவ்வேறு வீடுகளில் வாழ நேரிட்டாலும், அவ்வீடுகளின் வடிவமைப்புகளில் பெருத்த வேறுபாடில்லை.

உலகில் உள்ள பல்வேறு குளிர் நிலப்பகுதியில் வாழுகின்ற வெவ்வேறு இனமக்களின் வீடுகளின் அமைப்புகளுக்கிடையே ஒருமைப்பாடில்லை; மிகுந்த வேறுபாடுகளே உள்ளன. இவ்வாறு வீட்டின் அமைப்பு இடத்திற்கு இடம் மாறுபடுவதற்குச் சமூகப் பண்பாட்டு இயக்கங்களே காரணமாகின்றன. ஒரு பண்பாட்டின் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அல்லது ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத மரபுகளுக்கும் குறிக்கோள்களுக்கும் செயல்களுக்கும் ஏற்ப வீடுகள் அமைக்கப்படுகின்றன என்று புலியியல் அறிஞர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர்.

பழங்காலத்தில் மனிதனுக்கு உறைவிடங்களாக இருந்த குகை, காற்றுத் தடுப்புச் சுவர் (wind breaker), இதையடுத்துத் தோன்றிய வட்டவடிவக் குடிசை, இதைத் தொடர்ந்து தோன்றிய செவ்வக வடிவக் குடிசை ஆகிய அனைத்துமே ஓர் இடத்தின் கால நிலைக்கும், அவ்விடத்தில் அருகில் கிடைக்கும் மணல், கல், மரம் போன்ற கட்டிடப் பொருள்களுக்கேற்பவே மனிதன் வீடுகளை அமைத்துக் கொண்டான் என்பது பொதுவான கருத்தாகும். சூடானிலிருந்து இந்தியா வரையிலுள்ள வறண்ட நிலப் பகுதிகளில் காடுகள் மிகக் குறைவாக இருந்ததால் கள்மண்ணால் செய்யப்பட்ட செங்கற்கள் வீடு கட்டுவதற்கான இன்றியமையாத கட்டிடப் பொருளாக அமைந்தன. இக் கட்டிடப் பொருள் பகலில் வெப்பத்தை உள்வாங்கிக் கொள்வதோடு, இரவில் அதை வெளியேற்றுகின்றன. ஆகவே வீட்டிற்குள் பகலில் வெப்பம் குறைந்தும், இரவில் கூடுதலாகவும் கிடைக்கின்றன. முதன் முதலில் வடமேற்கு ஆசியாவின் வறண்ட பகுதிகளிலேயே செங்கற்கள் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர் என்றும் பண்டைய எகிப்தியர்களே செங்கற்களின் உபயோகத்தைக் கண்டறிந்தவர்கள் என்றும் குடியிருப்பு புலியியல் அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இவ்வாறு ஒரு இடத்தின் கால நிலைக்கும், அப் பகுதிகளில் பெருவாரியாகக் கிடைக்கும் பொருள்களுக்கு ஏற்பவே கட்டிடப் பொருள்கள் அமைகின்றன என்பது எல்லாக் காலத்திற்குமே பொருந்துவதில்லை. இக் கருத்திற்குச் சான்றாக, அடிக்கடி ஏற்பட்ட

தீ விபத்துகளின் காரணமாக, காட்டுப் பகுதிகளில் புறச் சூழலில் மிகுதியாகக் கிடைத்த மரக்கோல்களைப் புறக்கணித்து வீட்டு கல், மணல் போன்ற பிற கட்டிடப் பொருள்களைக் கொண்டு வீடுகள் கட்டப்பட்டதைப் புலியியல் அறிஞர்கள் எடுத்துரைக்கின்றனர்.

வீட்டின் வடிவமைப்பிற்குத் தற்காப்பும் ஒரு இன்றியமையாத காரணமாக உள்ளது. இக் கருத்திற்குச் சான்றாக மசாய் (Massai) இன மக்களின் குடியிருப்புகளையும் மௌண்டாங் (Maundang) இன மக்களின் குடியிருப்புகளையும் குடியிருப்பு புலியியல் அறிஞர்கள் காட்டுகின்றனர். மசாய் குடியிருப்புகளில் கால் நடைகளைப் பராமரிப்பது முக்கியத் தொழில். எனவே கிராமத்தின் மையத்தில் கால் நடைகளைப் பாதுகாக்கும் வட்ட வடிவப் பொது இடத்தைச் சுற்றி இவ்வினமக்களின் குடிசைகளும் வட்டமாக அமைகின்றன. இக் குடிசைகள் அனைத்தையும் சுற்றி வட்டவடிவில் முள்வேலி அமைக்கப்படுகின்றன. கால்நடைகளைவிட தானியங்களுக்குத் தற்காப்பு அதிகம் தேவைப்படுமானால் அதற்கேற்ப குடியிருப்பின் அமைப்பு மாறுகிறது. உதாரணமாக மௌண்டாங் குடியிருப்பு தானியக் களஞ்சியத்தைச் சுற்றி அமைக்கப்படுகின்றன. இவ்வினத்துக் குடும்பத் தலைவனுக்குப் பல மனைவியர் இருப்பதால் ஒவ்வொரு மனைவிக்கும் ஒரு குடிசை ஒதுக்கப்படுகிறது. குடும்பத் தலைவனும் தலைமை மனைவியும் அருகே தங்குகின்றனர். இக் குடிசைகளைச் சுற்றி முள்வேலி அமைக்கப்படுகிறது.

வீட்டின் அமைப்பு சமயக் கொள்கைகளாலும் திசைகள் பற்றிய நம்பிக்கைகளாலும் வடிவமைக்கப் படுகிறது என்ற கருத்தும் உண்டு. கம்போடியா, சாம்ஸ் (Chams) போன்ற பகுதிகளில் மரத்தின் நிழல் வீட்டின் மேல் விழுவதைக் கெட்ட நிமித்தமாகக் கருதுகின்றனர். எனவே தெருக்களும், வீடுகளும் சூரியனைப் பார்த்தவாறு சூரிய ஒளி படுப்படி கட்டப்படுகின்றன. இங்கு வீட்டருகே மரங்களை வளர்ப்பதே இல்லை. மேலும் மரத்தின் வேர் வீட்டின் கீழ் ஊடுருவிச் செல்வதையும் கெட்ட சகுனமாகவே கருதுகின்றனர். வீடுகளில் குறிப்பிட்ட திசை அல்லது முலை சமய அடிப்படையில் இன்றியமையாததாகக் கருதப்படுகிறது. ஸீஜி நாட்டில் வீட்டின் கிழக்குத் திசையில் அமைந்த சுவர்தான் குடும்பத் தலைவரின் இருக்கைக்குரியது. வீடு முழுவதும் புண்ணியத் தலமாகச் சீனாவில் கருதப்பட்ட போதிலும் வடமேற்கு முலைதான் அதிகப் புண்ணியமுடையது. சுவாபிரக் இன மக்களின் வீட்டு வாயிற்படி தெற்கு நோக்கியே இருக்கும். வீட்டினுள் கிழக்குப் பகுதியில் ஆண்களும், மேற்குப் பகுதியில் பெண்களும் தங்கியிருப்பார்கள். வட்ட வடிவக் குடிசைகளுக்குத் திசை குறித்த நன்மை தீமைகள் அவசியமற்று விடுகிறது. ஆப்பிரிக்காவில் தோகான், பம்பாரா போன்ற இன

மக்களின் குடியிருப்புகள் அண்டத்தின் (cosmological) படிநிலையைச் சுட்டும் முறையில் அமைகின்றன. இவர்கள் சொர்க்கம், பூமி என்ற இரண்டு படிநிலைகளைச் சுட்டும் வகையில் இரட்டைக் கிராமங்களைக் கட்டுவதாகப் புலியியல் அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

மனிதனுக்கும், பறவை, விலங்குகள் போன்ற பிற உயிரினங்களுக்கும் மழை, வெயில் போன்ற கால நிலையிலிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ள உறைவிடம் அவசியமாக இருந்த போதிலும் மனிதனின் வீடு, குகைகளைப் போலவோ, பறவைக் கூடுகளைப் போலவோ இருப்பதில்லை. தேனீக்கள் எண்ணற்ற பல நூற்றாண்டுகளாக ஒரே முறையில்தான் தன் கூட்டைக்கட்டி வருகின்றன. தூக்கணாக் குருவி, தன் கூட்டின் வடிவமைப்பைக் காலநிலை, கட்டிடப் பொருள் போன்ற புறச் சூழலுக்கேற்ப அவ்வப்போது மாற்றிக் கொள்வதில்லை. ஆனால் மனிதனின் வீடு பல்வேறு வடிவமைப்பிலிருப்பதுடன், காலந்தோறும் மாறிக்கொண்டும் உள்ளன. இதற்குக் காலநிலை, கட்டிடப் பொருள், தற்காப்பு, சமயம் போன்ற புறக் காரணங்களுக்குரிய இவைகளைவிட மரபு, பண்பாடு, சமூகப் பயன்பாடு போன்றவைகளே மனிதனின் வீட்டமைப்பிற்கும், மாற்றங்களுக்கும் மூல காரணங்களாக விளங்குகின்றன. தமிழகத்தில் முதாதையர்களின் படங்களைப் பூசையறையில் தெய்வப் படங்களுடன் ஒன்றாக வைத்து வழிபடும் பழக்கம் தற்காலத்தில் மெல்ல மெல்ல மாறி வருகிறது. அகால மரணமடைந்த இரத்த உறவுடைய குடும்ப உறவினர்களின் படங்களைப் பூசையறையில் வைப்பதைவிட மேற்குத்தியையில் உள்ள கவரிலோ அல்லது தென்புறச் கவரிலோ பொருத்துவது நல்லது என்ற நம்பிக்கை வளர்ந்து வருகிறது. ஆனால் படுகர் சமுதாயத்தில் இன்றும் பூசையறையில் முதாதையர்களின் படங்களை வைத்து வணங்குவது இன்றியமையாதது என்று நம்பப்படுகிறது.

இத்தகைய ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட நம்பிக்கைகள், சமூகப் பழக்க வழக்கங்கள், மரபு, பண்பாடு முதலியவை பல்வேறு வகைப்பட்ட நாட்டுப்புற வீடுகளை வடிவமைக்கின்றன. ஏனைய பிற நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் (Text) தன் அக அமைப்பினாலும் (texture), புறச் சூழலாலும் (context) உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதோடு காலத்திற்கேற்ப மாறிக் கொண்டும் இருப்பதுபோலவே நாட்டுப்புற வீடுகளும் பல்வேறு சமூகச் சூழலுக்கேற்ப பல்வேறு வடிவமைப்பில் வாழ்ந்து கொண்டுள்ளன.

இந்தியக் குடிசைகளின் வகைகள் (Types of Cottages)

இந்தியாவில் கிராம மக்கள் வசிக்கும் வீட்டை தரையமைப்பு மற்றும் கூரை ஆகியவற்றின் அமைப்பையொட்டி பின்வருமாறு மூன்று முறையில் மானிடவியல் அறிஞர்கள் வகைப்படுத்துகின்றனர்.

1. நீண்ட சதுரத் தரையமைப்பும் தட்டையான கூரையும் உடைய வீடுகள் (Rectangular ground plan with Flat roof)
2. நீண்ட சதுரத் தரையமைப்பும் சாய்வான கூரையும் கொண்ட வீடுகள் (Rectangular ground plan with sloped roof)
3. வட்டமான தரையமைப்பும் கூம்பு வடிவக் கூரையும் கொண்ட வீடுகள் (Circular ground plan with conical roof)

முதல் வகை

தென் மாநிலங்களில் மைசூரில் தார்வார், மாண்டியா, கோலார், ரெய்ச்சூர், பிஜப்பூர் முதலிய மாவட்டங்களிலும், ஆந்திராவில் கர்நூல், அனந்தப்பூர், கடப்பா, மேடக் முதலிய மாவட்டங்களிலும், வட மாநிலங்களில் பஞ்சாப், உத்திரப்பிரதேசம், ராஜஸ்தான், மத்திய பிரதேசம், மகாராஷ்டிரம் ஆகிய மாநிலங்களில் ஒருசில பகுதிகளிலும் தட்டையான கூரைகள் உடைய குடில்கள் உள்ளதாக மானிடவியல் அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். பெரும்பாலும் சராசரி அளவைவிட, குறைவாக மழை பெய்யும் பகுதிகளில் மட்டுமே தட்டையான கூரைகளையுடைய குடில்கள் காணப்படுகின்றன. பொதுவாக தக்காண பீடபூமியில் தட்டையான கூரைகள் அமைக்கப்பட்ட வீடுகள் உள்ளன. தட்டையான கூரைகள் மரப்பலகை, கோரைப்புல், மண், ஓடு, மூங்கில் பாய்கள் ஆகியவற்றால் கட்டப்படுகின்றன. இராஜஸ்தான், பஞ்சாப் போன்ற பகுதிகளில் கற்பலகைகளினாலும் (stone slab) தட்டையான கூரைகள் அமைக்கப்படுகின்றன.

கேரளாவிலும் தமிழகத்திலும் தட்டையான கூரையுடைய குடில்கள் பெருவாரியாக இல்லை. இப்பகுதிகளில் இவ்வகைக் குடிசைகளுக்கு, மழையளவு ஏற்றதாக இல்லை.

இரண்டாம் வகை

நீண்ட சதுரத் தரையமைப்பும், சாய்வான கூரையும் கொண்ட இரண்டாம் வகைக் குடில்களே இந்தியா முழுவதும் சாதாரணமாகக் காணப்படும் குடிசை வகையாகும். கூரைகளின் சாய்வான தளம் குறைந்த அளவு இரண்டிலிருந்து அதிக அளவு நான்கு வரையுள்ளன. பொதுவாக ஒன்றுக்கொன்று சாய்ந்து மத்தியில் உள்ள உத்திரத்தில் இணையும் இரண்டு சாய்தளக் கூரைகளே அதிகமாகக் கட்டப்படுகின்றன. பம்பாயின் வடக்கிலிருந்து வடகிழக்கே நோக்கி

ஒரு நேர்கோடு வரைந்தால் கோட்டின் வலப்பக்கத்திலுள்ள பிரதேசங்களில் பெரும்பாலும் நான்கு சாய்தளங்களை உடைய கூரைகளும் பீஹாரின் பெரும் பகுதி மத்தியப் பிரதேசத்தின் கிழக்குப் பகுதிகளில் முக்கோண அல்லது நான்கு சாய்தள வடிவக் கூரைகளே மிகுதியும் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. நான்கு சாய்தளங்கள் ஒரு முனையில் சேருமாறின் அது 'பிரய்டு' வகை எனப்படும். அத்தகைய கூரைகள் இந்தியாவில் வழக்கில் இல்லை என்று புலியல் அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இக் குடிசைகளின் சாய்வான கூரை மற்றும் நுழைவாயிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு மானிடவியல் அறிஞர்கள் மேலும் பல வகைப்படுத்துவர்.

வங்காளச் சத்ரி

மேற்கு வங்காளத்தில் விரிந்த குடையைப் போன்ற குவிந்த (convex type) கூரை உடைய குடிசைகள் பரவலாகக் கட்டப் படுகின்றன. மேற்கு வங்காளத்தில் உத்தரக் கழியும், சாய்வுப் பக்கங்களின் மேல்மட்டமும் குவிந்துள்ளன. கூரையின் தாழ்வாரத்தின் முனைகள் (eaves) தரைக்கு அருகில் தாழ்ந்துள்ளன. இத்தகைய தனிப்பட்ட பாணியில் குவிந்த கூரை மேற்கு வங்காளத்தில் வெகு அழகாகக் கட்டப்படுகிறது. மொகலாயர் மற்றும் இராஜபுத்திர அரசர்களின் கட்டிடங்களில் செங்கல் மற்றும் கண்ணாம்புக் காரைகளைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட குவிந்த கூரைகள் இம்மன்னர்களின் தனிப்பட்ட பாணியாகத்திகழ்கின்றன. இத்தகைய கூரைகளைக் கொத்தனார்கள் "வங்காளச் சத்ரி" அல்லது "வங்காளிக் கூரை" என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

இரட்டைக் கூரைகள்

ஓரிஸ்ஸாவில் குறிப்பாக, கட்டாக், பூரி முதலிய கரையேர மாவட்டங்களில் இரட்டைக் கூரைகளையுடைய வீடுகள் உள்ளன. அங்கு வைக்கோலினால் முதல் கூரை வேயப்பட்டு உட்புறமும் மேற்புறமும் மண்ணால் பூசப்படுகிறது. பிறகு அக் கூரையின் மேல் மற்றொரு கூரை வைக்கோல் அல்லது ஒலைகளால் வேயப்படுகிறது இரண்டு கூரைகளுக்குமிடையே காற்று உட்புகும் அளவு சிறிது இடைவெளி உள்ளது. முதல் கூரையின் மேல் மண் மேடுகளைக் கட்டி இரண்டாம் கூரையை அமர வைக்கின்றனர். இரட்டைக் கூரையுடைய குடிசைகள் கோட்டையில் குளிர்ச்சியாகவும், குளிர் காலத்தில் கதகதப்பாகவும் இருக்குமின்று கருதப்படுகிறது. அதைவிட மேல்கூரை தீப்பிடித்துக் கொண்டால், கீழே உள்ள கூரையால் வீடு பாதுகாக்கப்படுகிறது. தீ விபத்தின்போது கூரையின் மேலேறி மைய உத்திரத்தில் கட்டியுள்ள கயிற்றை அறுத்து மேல் கூரையை

மெதுவாகக் கீழே தள்ளிவிட முடியும். காமரூன் (Cameroon) பகுதியில் வாழும் மாசா (Massa) இன மக்களிடமும் நைஜீரியா பீடபூமியில் வசிக்கும் பாஞ்சி (Banchi) இன மக்களிடமும் இரட்டைக் கூரையுடைய குடிசைகள் வழக்கில் உள்ளதாக மானிடவியல் அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

கேரளக் கூரைகள்

கேரள சாய்தளக் கூரைகள் இந்தியாவில் புகழ்பெற்ற தனிப்பட்ட பாணி என்பர். கேரளாவில் நான்கு சாய்தளக் கூரையுடைய வீடுகளின் மேல் உத்திரத்தின் இருமுனைகளும் மேல்நோக்கி வளைந்திருக்கின்றன. வீட்டின் அகலச் சுவரின் மேல் உள்ள சிறிய சாய்தளக் கூரையின் மேல் முனையில் தட்டையான, முக்கோண வடிவ காற்றுப் போக்கிகள் (Ventilator) அமைக்கப்படுகின்றன.

நுழைவாயில்

இரண்டாம் வகை வீடுகளில் மூன்று முறைகளில் தலைவாயில் அமைந்துள்ளன.

1) இந்தியாவில் பெரும்பாலான நீள் சதுர வீடுகளில், நீண்ட சுவரில் ஒரு தலைவாயில் அமைக்கப்படுவது பெருவழக்கமாகும்.

2) நீள் சதுர வீடுகளில் அகலச் சுவரில் தலைவாயில் அமைக்கும் வழக்கமும் உண்டு. இது பெருவழக்கில்லை.

3) நீள் சதுர வீடுகளில் ஒரே ஒரு தலைவாயில் அமைக்கப்பட்டு அதன் மூலம் வீட்டிற்குள் நுழைந்து, வீட்டின் உட்புறத்தில் உள்ள பிற அறைகளுக்குச் செல்வதற்கு எதிர்மறாக படுக்கையறை, சமையலறை என ஒவ்வொரு அறைக்கும் ஒவ்வொரு தலைவாயிலை நீண்ட சுவரில் அமைத்துக் கொண்டு, வீடு கட்டும் முறையும் ஓரிசாவில் உள்ளதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இவ்வாறு இரண்டாம் வகைக் குடில்கள் பல வகைகளில் அமைந்துள்ளதை மானிடவியல் அறிஞர்கள் விதகுத்துரைக்கின்றனர்.

மூன்றாம் வகை

வட்டத் தரையமைப்புடைய, கூம்பு வடிவக் கூரையுடைய குடில்கள் இந்தியாவில் சில இனத்தாரிடம் மட்டும் அபூர்வமாக இன்னும் வழக்கில் உள்ளன. இத்தகைய குடில்கள் மூன்று முறைகளில் அமைந்துள்ளதாக மானிடவியல் அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

1) ஓரிஸ்ஸா, சோட்டா நாகபுரி பகுதிகளைச் சேர்ந்த பிர்ஹோர் (Birhor) என்ற இன மக்கள், தங்குமிடங்களில் மரக்கிளைகளைக் கொண்டு கூம்பு வடிவக் கூரையிட்டுத் தற்காலிகக் குடிசைகள் கட்டிக் கொள்கின்றனர். இக் குடிசைகளுக்குச் சுவரே இல்லை.

2) வட்ட வடிவில் சிறிய மண்கவர் கட்டி அச்சுவரின் மேல் பனையோலைகளால் கூர்மையான கூம்பு வடிவக் கூரையிட்டு குடிசைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. கூரையின் தாழ்வாரங்களைத் தரையைத் தொடர்பும் வகையில் இருக்கும். ஆந்திராவில் வால்டேனா கற்றியுள்ள பகுதிகளில் ஏழைகள் இத்தகைய குடிசைகளை அமைத்துக் கொள்கின்றனர்.

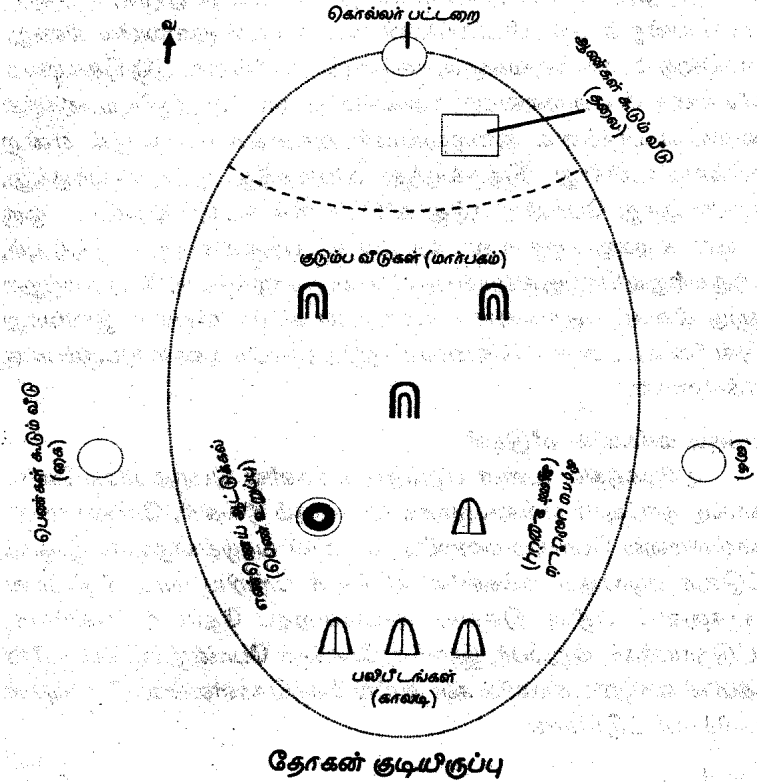
3) அரைக் கோள வடிவமுடைய கூரைகளையிட்ட வட்ட வடிவக் குடிசைகளும் வழக்கில் உள்ளன. இவ்வகைக் குடிசைகளில் கவர் இல்லை. மூங்கில் குச்சிகளைத் தரையில் நட்டு, அக்குச்சிகளைக் கூடை முடைவதுபோல வளைத்துப் பின்னி அரைக்கோள வடிவமுடைய கூரைக்கான சட்டம் அமைக்கப்பட்டு, அச்சட்டத்தின் மேல் பனை ஓலைகளை வேய்ந்து குடிசைகளை அமைக்கின்றனர். இக் குடிசைகளில் கவர் இல்லை. இத்தகைய குடிசைகள் ஒரிஸ்ஸாவில் உள்ளதாக மானிடவியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

தமிழகக் குடிசைகள்

தமிழகத்தில் பெரும்பாலும் நீள் சதுரத் தரையமைப்புடைய சாய்வுகூரை கூரைகள் வேயப்பட்ட குடில்கள் மிகுதியாக வழக்கில் உள்ளன. வைக்கோல் அல்லது ஓடுகள் வேயப்பட்ட கூரைகளே மிகுதி. வீடுகளின் அறைகளை மனித உடற்கூறுகளோடு ஒப்பிடுகின்றனர். உதாரணமாக மூன்று அறைகள் கொண்ட வீடாக இருப்பின் வரவேற்பறையாக இருக்கும் வீட்டின் முதல் அறையை மனிதனின் தலையோடு ஒப்பிடுகின்றனர். வீட்டின் நுழைவாயிலை "தலைவாயில்" என்று குறிப்பிடுகின்றனர். முகத்தில் இரண்டு கண்கள் இருப்பது போல தலைவாயிலின் இருபுறமும் இரண்டு சன்னல் அமைக்கின்றனர். இரண்டாவது அறையை மனிதனின் மார்போடு ஒப்பிடுகின்றனர். இந்த அறை பெரும்பாலும் படுக்கையறையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மூன்றாம் அறை மனிதனின் வயிற்றுப் பகுதியோடு ஒப்பிடப்படுகிறது. பொதுவாக மூன்றாம் அறை அல்லது இறுதி அறை சமையலறையாக இருக்கும். சமையலறையைத் தொடர்ந்து வீட்டின் இறுதிப் பகுதியில் கழிவறைகளும் குளியலறைகளும் கட்டப்படுகின்றன. இதனைப் புறக்கடை என்றும், பின் வாயில் என்றும் மனிதனின் குதப் பகுதியோடு ஒப்பிடப்படுகிறது. இவ்வாறு மனிதனின் உடல் உறுப்புகளைப் போலவே கோபுரத்திற்கும் ஆறு உறுப்புகள் இருப்பதாகக் கோயில் சாஸ்திர நூல்கள் கூறுகின்றன. அதிட்டானம், பாதம், பிரஸ்தம், கண்டம், சிகரம், ஸ்தூபி என உயர்ந்து நிற்கும் கோபுரத்தின் பகுதிகளை முறையே அடி, கிள, மார்பு, தோள், கழுத்து, தலை ஆகிய உடல் உறுப்புகளோடு ஒப்பிடப்படுகின்றன. இவ்வாறே கோயிலின் பல்வேறு மண்டபங்களும் ஒப்பிடப்படுகின்றன. கருவறை, அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம்,

கோபுர வாயில் ஆகிய பகுதிகள் முறையே தலை, மார்பு, பாதம் ஆகிய மனித உறுப்புகளோடு ஒப்பிடப்படுகின்றன. "உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊன் உடம்பு ஆலயம்" என்ற திருமூலரின் கூற்றும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு மனித உடல் உறுப்புகளைப் போல வீடுகளைக் கட்டமைக்கும் பழக்கம் உலகில் வேறுபல இனத்தாரிடமும் வழக்கில் உள்ளன. உதாரணமாக ஆப்பிரிக்கத் தோகன் மக்களின் குடியிருப்பின் அமைப்பினைக் கீழ்வருமாறு காணலாம்.



இவர்களது குடியிருப்பின் கட்டமைப்பில் உள்ள பெண்கள் வீடுகள், ஆண்கள் வீடுகள், கருமான் பட்டறை, எண்ணெய் ஆட்டும் கல், பலிபீடங்கள் ஆகிய யாவும் மனித உடலின் பல்வேறு உறுப்புகள் பெற்றிருக்கும் இடத்தின் அமைப்போடு தொடர்புடையவையாகக் காணப்படுகின்றன. கருமான் பட்டறை குடியிருப்புப் பகுதியின் வட பகுதியில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்குத் தெற்கில் ஆண்கள் கூடும் இல்லம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது தலைப்பகுதியாகக் கருதப்படுகிறது. குடியிருக்கும் இல்லங்கள் மார்பகப் பகுதியிலும்

இதற்குச் சற்றுக்கீழ் கையின் நுனிப் பகுதியில் பெண்கள் இல்லங்களும் இதற்குத் தெற்கில் எண்ணெய் ஆட்டும் கல்லும் கிராமப் பலிபீடமும் அமைந்துள்ளன. எண்ணெய் ஆட்டும் கல் பெண்ணின் இனப் பெருக்க உறுப்பையும், கிராமப் பலிபீடம் ஆணின் இனப்பெருக்க உறுப்பையும் குறிக்கின்றன. கிராமத்தின் தெற்குப் பகுதியில் பலிமேடைகள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவை கால் பகுதியைக் குறிக்கின்றன.

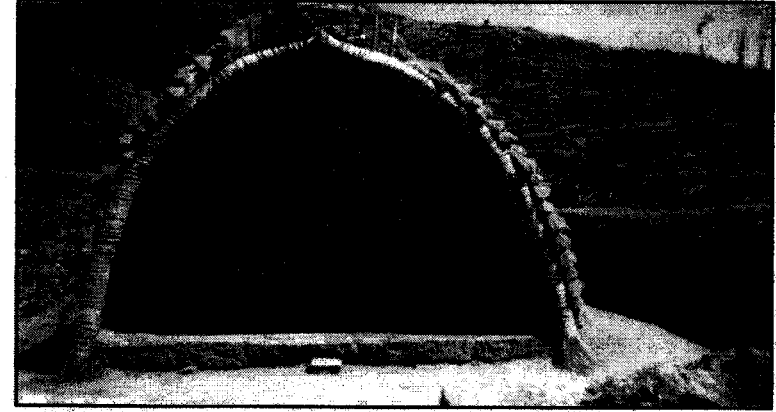
தமிழக வீட்டமைப்பில் திசைகள் பற்றிய நம்பிக்கை பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. வடகிழக்கு மூலை ஈசானி மூலையென்றும், வடமேற்கு மூலை கன்னி மூலையென்றும், தென்கிழக்கு மூலை நைருதி மூலையென்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஈசானி மூலையில் கிணறு, பூசையறை போன்றவைகளும், கன்னி மூலையில் மாட்டுத் தொழுவம், குளியலறை போன்றவைகளும் அக்கினி மூலையில் அடுப்பும், நைருதி மூலையில் படுக்கை அறையையும் அமைக்க வேண்டும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. தெருக்குத்து, வயல்குத்து, குட்டிச்சுவர்குத்து, கோயில்குத்து போன்ற குத்து வீடுகளைக் கட்டுவதில்லை. ஒரு வீட்டின் கிழக்கு மற்றும் வடக்கு திசைப் பகுதிகளைத் தாழ்த்தியும், மேற்கு மற்றும் தெற்கு திசைப் பகுதிகளைத் தாழ்த்தியும், மேற்கு மற்றும் தெற்கு திசைப் பகுதிகளை உயர்த்தியும் கட்டுகின்றனர். இவ்வாறு வீடுகளின் கட்டமைப்பில் திசைகள் குறித்த நம்பிக்கைகள் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன.

பழங்குடி மக்களின் வீடுகள்

தமிழகத்தில் உள்ள பழங்குடி மக்களில் பெரும்பாலானோர் கொங்கு நாட்டின் எல்லைகளாக விளங்கும் நீலகிரி, சேர்வரணம், கொல்லிமலை போன்ற மலைப்பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். இந்தக் கட்டுரை பழங்குடி மக்களின் வீடுகள் பற்றிய மரபு ரீதியான தரவுகளைப் பதிவு செய்ய முயல்கிறது. தோடர், பணியர், காட்டுநாயக்கர், குறும்பர், இருளர், கோத்தர் போன்ற பழங்குடியின மக்களின் வாழ்விடங்களில் கள ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டு தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

தோடர்

தோடர்களின் வாழிடம் மந்து என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஒரு மந்தில் அதிக அளவு பத்து வீடுகளே உள்ளன. ஒரே ஒரு வீடுள்ள மந்துகளும் உள்ளன. இவ்வாறு தோடரின் மரபு ரீதியான வாழிடங்கள் மறைந்து வருகின்றன. கோடப்பமந்து, தலையாட்டு மந்து என ஒவ்வொரு மந்திற்கும் தனித்தனிப் பெயர்கள் உள்ளன. ஒற்றைக்கல் மந்து என்ற தோடர்களின் ஒரு மந்தின் பெயரே உதகமண்டலம் என மருவியதாகவும் கூறுவர். எருமைத் தொழுவமும், புனித பாஸ் பண்ணையும் ஒவ்வொரு மந்தின் இன்றியமையாத அங்கமாகும்.



தோடர் கோவிலில் படம்

தோடர்களின் வீடுகள் ஒரே வரிசையில் கட்டப்படுவதில்லை. தனித்தனியாகக் கட்டப்படுகின்றன. இவர்களின் குடிசையின் கூரைகள் அரைகோள வடிவில் உள்ளன. மூங்கில்கள் அரைகோள வடிவில் வளைத்துத் தரையில் ஊன்றப்படுகின்றன. இம் மூங்கில் சட்டத்தில் தடுப்பைப் புற்களை வேய்ந்து கூரை அமைக்கப்படுகின்றன. கூரையின் தாழ்வாரங்கள் தரையில் ஒட்டியிருக்கும். குடிசைகள் பெரும்பாலும் பதினாட்டி, நீளமும், ஏழு அடி அகலமும் கொண்ட நீள் சதுர அமைப்பில் ஒரே ஒரு அறைதான் கட்டப்படும். குடிசையின் இரு அகலப் பகுதிகளில் மட்டுமே சிறிய சுவர்கள் கட்டப்படுகின்றன. நீள வாக்கில் கூரையின் தாழ்வாரங்களே சுவர்களாக அமைகின்றன. தோடர்களின் குடிசையில் இரண்டு அல்லது மூன்றடி உயரத்தில் முன்வாசல் மட்டுமே உள்ளது. பின்வாசல் இல்லை. குடிசையினுள் மிகவும் குனிந்து வளைந்து உள்ளே செல்கின்றனர். குடிசையின் உயரம் ஏறத்தாழ ஏழு அடி முதல் ஒன்பது அடி வரை இருக்கும். ஆலு மரத்தில் முன்வாசல் கதவுகள் அமைகின்றன. பெரும்பாலும் குடிசைகள் கிழக்கு நோக்கிக் கட்டப்படுகின்றன. வீட்டின் உள்ளே வலது புறத்தில் படுத்து உறங்குவதற்கான ஒரு திண்ணை கட்டப்பட்டிருக்கும். இடது புறம் அடுப்பு இருக்கும். தோடர்களின் வீடுபோலவே கோவில்களும் கட்டப்படுகின்றன. கோவிலில் இரண்டு அறைகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. முதல் அறை பூசார்க்குரியது, அடுத்த அறை தெய்வத்திற்குரியது.

பணியர்

பணியர் இனப் பழங்குடி மக்கள் நீலகிரியில் கூடலூர் பகுதியில் மிகுதியாக வாழ்கின்றனர். இவர்களின் வாழிடப் பகுதியை 'ஊர்' என்றே குறிப்பிடுகின்றனர். ஒவ்வொரு ஊரிலும் சுமார் பத்து முதல் பதினைந்து வீடுகள் இருக்கும். இவர்களின் வீடுகள்

தனித்தனியாகக் கட்டப்பட்டுள்ளன; வரிசையாக இல்லை. இவர்கள் வீடுகட்டும்போது முதலில் ஏறத்தாழ மூன்று அடிக்குமேல் உயரமுள்ள பதினைந்தடி நீளம், பதினைந்தடி அகலமுடைய சதுரமான செம்மண் மேடையைக் கட்டுகிறார்கள். மேடையின் நான்கு புறமும் ஏறத்தாழ நான்கு அடி உள்ளே தள்ளி ஏறத்தாழ நான்கைந்தடி உயரமுடைய மண் சுவர்கள் கட்டுகிறார்கள். செம்மண் மேடையை ஒட்டியவாறு தரையில் நான்கு புற மூலைகளிலும் மேடையின் நடுவிலும் மூங்கிலை நட்டுச் சட்டமமைத்து, அம்மூங்கில் சட்டங்களின் மேலே காட்டுப் புற்களைக் கொண்டு வட்டமான சூழ்ந்த சாய்தளக் கூரைகளை அமைக்கின்றனர். கூரையின் தாழ்வாரங்கள் தரையைத் தொடுவதில்லை. இவர்களின் வீட்டுச் சுவர்களுக்கும் கூரைக்கும் தொடர்பு கிடையாது. சில சமயங்களில் கூரையைப் போட்டுவிட்டு கூரைக்குள் செம்மண் மேடையமைத்து சுவர்கள் கட்டுவதுமுண்டு. இவர்களின் வீடுகளில் ஒரே அறைதான் இருக்கும். வீட்டிற்கு மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட கதவுடன் கூடிய ஒரேயொரு முன்வாசல் மட்டுமே இருக்கும். பின்வாசல் கிடையாது.



பணியர் வீடு

நீலகிரி பழங்குடியின மக்களுள் பணியர்களிடம் மட்டும் ஒரு வீட்டில் யாராவது இறந்துவிட்டால் அவ்வீட்டை இடித்துவிட்டு பக்கத்தில் வேறு வீடு கட்டி வாழும் பழக்கம் அண்மைக் காலம் வரையிருந்தது. தற்காலத்தில் ஒரு வீட்டில் சாவு நேர்ந்தால் ஒரு சட்டியில் மந்திரித்தப் பொருட்களை வைத்து இறந்தவரின் ஆவி வரவண்ணம் முன் வாசல் கூரையில் கட்டித் தொங்கவிடுவர். பூசாரி சாயியாடி ஆவி நீங்கிவிட்டது என குறி சொன்னபிறகே சட்டியை அப்புறப்படுத்துகின்றனர்.

காட்டு நாயக்கர்

நீலகிரியில் கூடலூர் பகுதியில் காட்டு நாயக்கர்கள் வாழும் ஊர்கள் மிகுதியாக உள்ளன. முண்டக்குன்னி என்ற ஊரில் ஏறத்தாழ ஆறு வீடுகள் மட்டுமே உள்ளன. ஒவ்வொரு வீடும் ஏறத்தாழ அரை கிலோ மீட்டர் இடைவெளிவிட்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவர்களுடைய வீடுகள் பொதுவாக நடுக் காட்டிற்குள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இவர்களுடைய வீடுகளும் பணியர்களின் வீடுகளைப் போலவே சதுரமான செம்மண் மேடையமைத்துக் கட்டப்படுகின்றன. மேடை மட்டும் உயரமாக இல்லை. ஆனால் மேடையினுடைய நீள அகலங்கள் பணியர்களின் வீட்டு மேடைகளைவிடப் பெரிய அளவில் ஏறத்தாழ மூப்பது அடி நீள அகலங்கள் கொண்டவை. இந்த மேடைக்குள் அமைந்த வீட்டில், வசதிக்கேற்ப பல அறைகள் அமைத்துக் கொள்கின்றனர்.



காட்டு நாயக்கர் குடிசை

வீட்டுக் கூரைகள் உத்திரம், விட்டம் வைத்து உறுதியாகக் கட்டப்பட்டு, காட்டுப் புற்களைக் கொண்டு நான்கு சாய்தளக் சூழ்ந்த கூரைகள் வேயப்படுகின்றன. கூரையின் தாழ்வாரங்களை 'மொகந்தாயம்' என்பர். இம் மொகந்தாயம் தரையைத் தொடுமளவு தாழ்வாக இல்லை. பணியர்களைப் போல் செம்மண் மேடையில் நடுவில் மூங்கிலை வைத்துக் கூரையை அமைக்காமல் வீட்டுச் சுவர்களில் விட்டத்தைப் பொருத்தி அந்த விட்டத்தின்மேல் கூரை அமைக்கின்றனர். இதற்கேற்ப ஓரளவு சிறிய அஸ்திவாரமிட்டு சுவர்களைக் கட்டுகின்றனர். தலைவாசல் எந்த திசையை நோக்கி வேண்டுமானாலும் அமைந்திருக்கும். ஆனால் அத்திசையை நோக்கியே அடுப்பு அமைக்கப்படுகிறது. இவர்களது வீட்டில் பின்வாசல் கிடையாது.

குறும்பர்

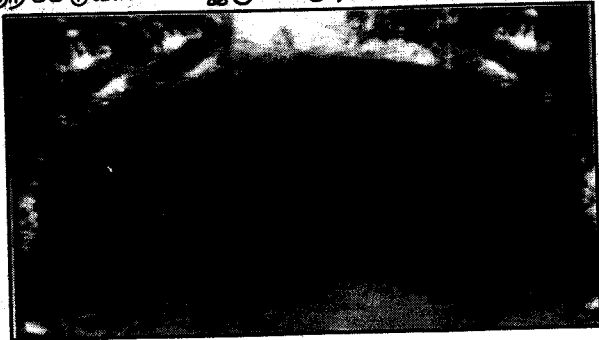
குறும்பர்களின் வாழிடங்களை 'மொத்த' என்று குறிப்பிடுகின்றனர். ஒவ்வொரு மொத்தவிலும் கமர் இருபது வீடுகள் இருக்கும். வீட்டை 'மனை' என்று குறிப்பிடுகின்றனர். இவர்கள் தனியாகவும் வீடு கட்டுகின்றனர், மூன்று நான்கு குடும்பங்கள் இணைந்து வீடுகளை ஒரே வரிசையிலும் கட்டுகின்றனர். வரிசையாக வீடுகட்டும்போது பொதுவான இருபக்க சாய்தளக் கூரையை அமைத்துக் கொள்கின்றனர். காட்டு மரங்களால் கூரைக்கான சட்டத்தை அமைத்து புற்கள் மற்றும் வாழைப் பட்டைகளைப்

பயன்படுத்தி கூரை வேய்கின்றனர். ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் தங்கள் வீட்டில் மூன்று முதல் ஐந்து அறைகள் வரை வசதிக்கேற்ப அமைத்துக் கொள்கின்றனர்.

தோடர்களின் தலைவராயில்போல் இல்லாமல் இவர்கள் தலைவாசல் சற்று உயரமாக இருக்கும். தலைவாசலில் மட்டும் கதவுகள் இருக்கும். பிற அறைகளுக்குச் செல்லும் வாசலில் கதவுகள் இருக்காது. ஒவ்வொரு அறைகளின் வாயில்களும் தலைவராயிலின் நேர்கோட்டில் அமைக்கும் பழக்கம் இல்லை. முதல் அறையில் நின்றால் இரண்டாம் அறை தெரியாவண்ணம் வாசலை மாற்றி மாற்றி அமைக்கின்றனர். முற்றம், புதைக்கூண்டு, சன்னல்கள் முதலியன எதுவும் இவர்களின் வீட்டில் இருக்காது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இறுதியறையை மட்டும் பூசையறையாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். எனவே பின்வாசல் கட்டும் பழக்கம் இல்லை. பூசையறையில் ஒரு மண் சட்டியில் அம்மன் சிலை, தெய்வத்திற்குரிய துணி, வெள்ளிப் பணம், காணிக்கை போன்ற தெய்வப் பொருட்கள் இருக்கும். பூசையறைக்குள் பெண்கள் அனுமதிக்கப் படுவதில்லை. பூசையறையை மட்டும் துட்பத்தால் சுத்தம் செய்யக்கூடாது. துணியால் சுத்தம் செய்கின்றனர். பூசையறையில் விளக்கேற்றுவதில்லை. தேங்காய், ஊதுபத்தி, கற்பூரம் எதுவும் பயன்படுத்துவதில்லை. எனவே பூசையறை இருளடைந்திருக்கும். இவர்களுடைய வீட்டமைப்பில் பூசையறையே தனித்தன்மை உடையது. மேலும் குறும்பர்களை பிற இன மக்கள் பில்லி சூனியக்காரர்கள் எனக் கருதுவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பூசையறைக்கு முன்புறமுள்ள அறைகள் சுமைக்கவும், படுத்துறங்கவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இருளர்

இருளர்கள் நீலகிரியில் கோத்தகிரி, மசினகுடி போன்ற பகுதிகளில் மிகுதியாக வாழ்கின்றனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் குறும்பர்களைப் போலவே வசதிக்கேற்ப ஒரு அறை முதல் பல அறைகள் கொண்ட வீடுகள் கட்டுகின்றனர். தென்னார்காடு மாவட்டத்தில் வாழும் இருளர் வட்டமான குடிசைகளில் வாழ்கின்றனர் எனக் குறிப்பிடுவர். இருளர் குடிசை



கோத்தர்

கோத்தர்கள் வாழும் பகுதியை 'கோக்கால்' என்று குறிப்பிடுகின்றனர். வீட்டை 'பய்' என்று குறிப்பிடுகின்றனர். வீடுகள் வரிசையாகக் கட்டப்படுகின்றன. ஒரு வரிசையில் ஏறத்தாழ பத்து வீடுகள் இருக்கும். ஒரு கோக்காலில் ஏறத்தாழ நான்கு முதல் ஆறு வரிசைகளில் வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன.

இவர்களுடைய வீடுகள் ஓடுகள் வேயப்பட்ட கூரைகளை உடையன. அஸ்திவாரமிட்டு சிமெண்ட் பூசிய வலுவான கவர்களை உடைய சிமெண்ட் தரையையுடைய வசதியான வீடுகள். இவர்களின் வீடுகளில் மூன்று அறைகள் மட்டுமே பொதுவாக இருக்கும். ஒவ்வொரு அறைக்கும் பெயர்கள் உண்டு. 'குடி' என்றும், 'ஓக மனே (சமையலறை, படுக்கையறை), நீல மனே (குளியலறை) என்றும் இவ்வறைகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. வீட்டின் முதல் அறையான குடி அறையின் ஒரு பாகத்தில் தானியங்கள் சேமித்து வைப்பார்கள். குடி அறைக்குமேல் மரத்துண்டுகள் வைத்துக் கட்டப்பட்ட அட்டாலி இருக்கும். ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் பின்வாசல் உண்டு. இவ்வின மக்களைப் பழங்குடியின மக்கள் என்று குறிப்பிட்டாலும் இவர்களுடைய வீடுகள் பழங்குடியின மக்களின் வீடுகளில் இருந்து வேறுபட்ட நகர்ப்புறத் தாக்கத்துடன் பெரும்பாலான சடங்கு சம்பிரதாயங்களுடன் அமைந்துள்ளன.

ஏர்க்காடு, சேர்வராயன் மலைப்பகுதியில் பெரியநாடு, சேலநாடு, மோகநாடு போன்ற இடங்களில் மலையாளி இன மக்கள் வாழ்கின்றனர். மலையாளி இன மக்கள் வட்ட வடிவ குடில்களில் வசிக்கின்றனர். இக் குடில்களுக்கு தலைவராயில் கிடையாது. கூரையில் ஒரு மிகச் சிறிய வாயில் உள்ளது. ஏணி வழியாக ஏறி கூரையில் அமைக்கப்பட்ட சிறு வாயிலினுள் நுழைந்து குடிசைக்குள் சென்ற பிறகு கூரையில் உள்ள நுழைவாயிலை மூடிக் கொள்கின்றனர்.



மலையாளிகள் குடிசை

பெரியாறு ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கில் வசிக்கும் ஊராளி பழங்குடி மக்களும், கோட்டையத்திலுள்ள மல ஆசிரிய இன மக்களும் மரங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொள்கின்றனர். இத்தகைய வீடுகள் கொங்கு நாட்டில் வழக்கில் இல்லை.

நீலகிரி மற்றும் கொல்லிமலையில் வாழும் பழங்குடி மக்களில் தோடர், கோத்தர் இனப் பெண்களுக்கு மாதவீடாய் காலங்களில் தங்க தனியான ஒரு வீடு ஊருக்கு ஒதுக்குப்பறம் கட்டப்படும் வழக்கம் உள்ளது. இதனை ஒலுகுடி என்று கூறுவர். படுக்காளிடம் இவ்வழக்கம் அன்மைக் காலம் வரையிருந்து மறைந்துள்ளது. பொதுவாக தோடர், பணியர், குறும்பர், இருளர் போன்ற பழங்குடியின மக்களின் வீடுகள் அஸ்திவாரமின்றி உயரம் குறைவாகக் கட்டப்படுகின்றன. முற்றம், பின்வாசல், சன்னல், புகைக்கூண்டு பெரும்பாலும் இல்லாதது ஒரு பொதுப் பண்பாகும். இக்கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளது போல் வீடுகளின் அங்கங்களை மனித உறுப்புக்களோடு ஒப்பிட்டுக் காணுகிற பழக்கமும், நம்பிக்கையும் பழங்குடி மக்களிடம் இல்லை. இப் பழங்குடி மக்களிடம் வீட்டின் நீள, அகலங்கள் பற்றிய நம்பிக்கைகள் இல்லை. பொதுவாக கிழக்கு திசையை நோக்கி வீடு கட்ட வேண்டும் என்ற நம்பிக்கை மட்டும் ஒரு சிலரிடம் உள்ளது. கன்னி மூலையில் பூஜைக்குரிய படங்களை வைக்க வேண்டும், அக்கனி மூலையில் அடுப்பு

வைக்க வேண்டும், ஈசானி மூலையில் தண்ணீர் பாத்திரங்கள் வைக்க வேண்டும் என்பது போன்ற விரிவான திசைகள் குறித்த நம்பிக்கைகள் வழக்கில் இல்லை. இப்பழங்குடி மக்களிடம் வீட்டின் நீள அகலங்கள் பற்றிய நம்பிக்கைகள் இல்லை. முதன் முதலில் வீடுகட்டும் போது நல்ல நேரம் பார்த்து, பலி கொடுத்து, பூஜைகள் செய்து, தலைவரையில் அமைக்கும் பழக்கம் பெரும்பாலான பழங்குடி மக்களிடம் இல்லை. தோடர், மலையாளி போன்ற பழங்குடி மக்களிடம் தலைவரையில் என்ற கோட்பாடே இல்லை. அவர்களைப் பொருத்தவரையில் தலைவரையில் என்பது வீட்டின் உள்ளே செல்வதற்கான ஒரு நுழைவாயில் என்பது வீட்டின் உள்ளே செல்வதற்கான ஒரு நுழைவாயில் ஆகும். கோத்தர்களைத் தவிர பிற பழங்குடியின மக்களின் வீடுகள் தற்காலிகமானவைகள் ஆகும். பல ஆண்டுகாலம் வாழ்வதற்கேற்ற மிக உறுதியான வீடுகள் அல்ல. அந்தந்த இன மக்களே அவர்களின் வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்கின்றனர். வீடுகட்ட கூலியாட்கள் நியமிக்கும் பழக்கம் இல்லை. வீடு என்பது இவ்வீன மக்களைப் பொருத்தவரை தன் பரம்பரைக்கு விட்டுச் செல்லக்கூடிய ஒரு நிலையான சொத்து அல்ல. அந்தந்த இன மக்களுக்கு அந்தந்தக் காலங்களில் மழை, வெயில், விலங்குகளில் இருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ளும் ஒரு தற்காலிகமான பாதுகாப்பு அறனாகும். வீடு என்பது தன் பரம்பரைக்கு விட்டுச்செல்லும் சொத்தாக மாறுகின்ற பொழுது அந்த வீட்டின் வியாபார மதிப்பிற்கேற்ப நம்பிக்கைகளும், சடங்கு சம்பிரதாயங்களும் விரிவடைகின்றன எனலாம்.

துணை நூற்பட்டியல்

பாரதிதாசன்	1992	இருண்ட வீடு, மணிவாசகர் பதிப்பகம் : சென்னை.
ஏழுமலை, சி.	2002	ஏர்க்காடு வாழ் பழங்குடி மக்களின் வீடுகள், பாரதியார் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறையில் முதுகலை பட்டத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட ஆய்வேடு.
சிவமூர்த்தி	1967	குடியிருப்புப் புலியியல், தமிழ் வெளியீட்டுக் கழக வரிசை, சென்னை.

லட்சுமி, எஸ்.

1965 இந்தியாவில் குடியானவர் வாழ்க்கை, தமிழ் வெளியீட்டுக் கழக வரிசை, சென்னை.

வாழ்வியற் களஞ்சியம் 1991

தொகுதி-II, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு, தஞ்சை.

மாறிவரும் நம்பிக்கைகளும் பழக்க வழக்கங்களும்

தே. ஞானசேகரன்

தமிழ்த் துறை

பாரதியார் பல்கலைக் கழகம்

இக்கட்டுரை நம்பிக்கைகள் எவ்வாறு பழக்க வழக்கங்களாக மாறுகின்றன என்பதைச் சான்றுகளுடன் விளக்கி அவை பண்பாட்டின் வேர்களாகவும், மரபுகளாகவும் எவ்வாறு நிலைபேறடைகின்றன என்பதைச் சொல்ல முயல்கின்றது. மேலும் பழக்க வழக்கங்கள் காலத்திற்கேற்ப எவ்வாறு புதுப்புது மாற்றங்களை ஏற்று புதுப்புது பழக்கவழக்கமாக மாறிக்கொண்டே வருகின்றன என்பதையும் விளக்க முயல்கின்றது.

நம்பிக்கைகள்

நம்பிக்கை என்பது ஒன்றின் உண்மையை ஏற்றுக் கொள்வது ஆகும். நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் மனிதனின் அக மனம் (sub-conscious) காரண காரியங்கட்கு அப்பாற்பட்ட எண்ணங்களை ஏற்றுக் கொள்கிறது. மூளையில் பதியும் அவ்வெண்ணம் உண்மையாகி உறுதிப்படும்போது நம்பிக்கை வன்மை பெறுகிறது. மனித வாழ்வின் உறுதிப்பாட்டிற்கு ஆதரவுதரும் இந்நம்பிக்கைகள் மனித வாழ்வில் மிக இன்றியமையாதன என்பார் ஜேம்ஸ் லின்சென்டர்.

இயற்கையுடன் போராடிய மனிதன் அவற்றை வெற்றி கொள்ள முடியாத போது சில நம்பிக்கைகளைக் கைக்கொண்டான். தீ, இடி, மின்னல், மழை, புகம்பம் போன்ற நிகழ்வுகளுக்கு உலகின்கண் நிலவும் கணக்கற்ற ஆவிகளே என்று நம்பினான். இந்த நம்பிக்கைகளை உள உருவாக்கம் (mental creation) என்று குறிப்பிடுவர். இதுவே நம்பிக்கைகளின் தோற்றம் ஆகும். இந்த உள வடிவ நம்பிக்கை செயல் வடிவம் (Ritual practices) பெற்று சடங்காகவும் பழக்கவழக்கமாகவும் நிலைபேறடைகின்றன. இதனால் நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள், சடங்குகள் இவற்றை நாம் தனித்தனியே பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. காட்டாக, "கண்ணோறு படுதல்" (Evil eye) என்பது ஒரு நம்பிக்கை. இந்நம்பிக்கை பல பழக்கவழக்கங்களின் தாயாக இருப்பதைப் பார்க்க முடியும். கண் படுதல், கண்ணாறு படுதல், கண் திருஷ்டி படுதல் என்றெல்லாம் அழைக்கப்படும் இந்நம்பிக்கை மிக பிரசித்தி பெற்றது. ஒரு சிலரின் தீய பார்வை பட்டால் குழந்தைக்கு நோய் ஏற்படும் என்ற கருத்து

வலுப்பட்ட நிலையில் அதனைத் தடுக்க பல சடங்குகளைச் செய்வதைப் பார்க்கின்றோம். உப்பு, மிளகாய் வத்தல் முதலியவற்றுடன் காலடித்தல் மண்ணைச் சேர்த்து குழந்தையின் தலைக்குமேல் மூன்று முறை சுற்றி

"பட்ட கண்ணு பங்கண்ணு

கொள்ளிக்கண்ணு அந்தக்கண்ணு

இந்தக்கண்ணு எந்தக்கண்ணு

பட்டாலும் நாசமாகப் போக"

என்று தீயில் போட்டுவிடுவது இன்றும் வழக்கிலிருக்கின்றது. இந்த கண்படுதலைத் தவிர்க்கக் குடம் கொளுத்தி தெருவில் வைத்தல், குழந்தைக்கு திருஷ்டிப் பொட்டாகக் கருப்புப் பொட்டு வைத்தல், காலில் கருப்பு கம்பளிக் கயிற்றைக் கட்டிவைத்தல் என்ற பழக்கமெல்லாம் இருப்பதைக் காண்கிறோம். மனிதனுக்கு நோய் ஏற்படாமல் தடுக்கக் கண்ணேறு கழிப்பது போன்று கால்நடைகளுக்கும் கண்ணேறு படாமல் இருக்க அதன் கழுத்தில் கருப்புக் கம்பளிக் கயிற்றைக் கட்டி வைப்பதும், உப்பு, மிளகாய் போன்றவற்றை மாட்டின் முகத்துக்கு நேரே சுற்றி தீயில் போட்டு விடுவதும் உள்ளது. இவையெல்லாம் நம்பிக்கையின் அடியாகத் தோன்றும் பழக்க வழக்கங்களாக இன்று மாறிப்போய் விட்டன. கண்படுதோ இல்லையோ குழந்தைக்கு திருஷ்டிப் பொட்டு வைத்தல், இரவில் குடம் கொளுத்தி வைத்தல் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பழக்க வழக்கங்களில் ஒன்றாகிப் போய்விட்டன. திருமணம் போன்ற விழாக்களில் ஆரத்தி எடுக்கும் வழக்கம்கூட கண்படுதலைத் தடுக்கும் நோக்கில் செய்யப்படுவதே ஆகும். இவற்றையெல்லாம் செய்யாமல் வீட்டுவீட்டாலும் ஒன்றும் நேர்ந்து விடுவதில்லை. ஆனால் நம்பிக்கை வலுப்பட்ட நிலையில் மனித மனம் காரண காரியங்களைத் தேடாமல் இதுனைச் செய்யாமல் வீட்டால் தீங்கு நேருமோ என்று நம்பி அதனை விடாமல் செய்ய நினைக்கின்றது என்பதே உண்மையாகும்.

நம்பிக்கைகளை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை

1. காரண காரியத்தோடு கூடிய நம்பிக்கை (Reasonal belief)
2. மூடநம்பிக்கை (superstition) ஆகும். பெரும்பாலான நம்பிக்கைகள் மந்திரம் (magic) சமயம் (Religion) விலக்கு (taboo) மந்திர மருத்துவம் (magic - medicine) ஆகிய பழக்க வழக்கங்களின் எச்சமாகவே காணப்படுகின்றன. இவற்றை ஆராய்கையில் ஒரு சமூகத்தின் பழக்க வழக்கங்களையும் சடங்குகளையும் சமயத்தையும் ஆராயும் நிலைக்கே நாம் செல்ல வேண்டியிருக்கின்றது. காட்டாக, நகம், முடி, இவற்றை

பிறர் கண்ணில் படும்படி போடக்கூடாது என்பது ஒரு நம்பிக்கை. இது ஆதி குடிகளிடம் நிலவியது. நகம், முடியை வைத்து ஒருவருக்கு தீங்கிழைக்க முடியுமென்று நம்புவது ஆகும். இந்நம்பிக்கையின் எச்சத்தை இன்றும் நாம் கிராமங்களில் காணமுடிகிறது.

இதுபோன்ற நம்பிக்கைகள் எல்லாம் மந்திர நம்பிக்கையின் பார்ப்பட்டதாகும். இதுமூட நம்பிக்கை என்றும் சொல்லப்படும். அதே நேரத்தில் தவளை கத்தினால் மழை வருமென்று உழவன் நம்புவது காரண காரியங்களுடன் தொடர்புடைய நம்பிக்கை ஆகும். மழை பெய்யவேண்டி மாரியம்மனை வழிபடுதல், கழுதைக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தல், மழைக்கஞ்சி காய்ச்சி ஊற்றுதல் என்பதெல்லாம் காரண காரியங்களுடன் தொடர்பில்லாமல் செய்யப்படுவதே ஆகும். ஆனால் காலங்காலமாக மழை இறைவனால்தான் பெய்கிறது என்பதை நம்புகையில் இறைவனுடன் தொடர்புபடுத்தி பல சடங்குகள் தோன்றிவிடுகின்றன. காட்டாக, மழை வேண்டி மாரியம்மனுக்கு முளைப்பாலிகை எடுத்தல், அக்னி சட்டி ஏந்தி ஆடுவது, கரகம் எடுத்தல், கும்மியடித்தல், மஞ்சள் நீராடுதல், கிடாய் பலியிடுதல் என்று சடங்குகள் நீளும். இவையெல்லாம் எல்லையற்ற பரம்பொருளிடம் நம்பிக்கை கொண்டு எதிர்வினா எதுவும் எழுப்பாது செய்யும் சடங்குச் செயல்பாடுகள் ஆகும். இந்தச் சடங்குகளே இங்கே மழை வேண்டும் வழிபாடாகக் கருதப்படும்.

பூப்படைந்த பெண் விலக்காக (taboo) கருதப்படும் பழைய நம்பிக்கையின் அடியாகச் செய்யப்படும் பூப்புச் சடங்குகளின் செயல்முறைகள் அது வழக்கிலுள்ள சமூகத்தின் பண்பாடுகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் காட்டும் வழக்காறாக அமைவதைக் காணலாம். இங்கே நாம் ஒன்றைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். கல்வி அறிவு பெருகப் பெருக, காரண காரியத்துடன் தொடர்பில்லாத பல நம்பிக்கைகள் வலுவிழந்து போய்விடுவதைக் காணமுடியும். பெண்ணின் பூப்புக்காலம் அச்சத்திற்குரியது என்ற நம்பிக்கை இப்பொழுது முழுவதும் இல்லையென்றே சொல்லலாம். ஆனால் முன்னோர்கள் இந்நம்பிக்கை தொடர்பாக ஏற்படுத்திய பழக்க வழக்கங்கள், சடங்குகள், வழக்காறுகள் பழங்கால எச்சமாக இன்றும் வழங்கி வருவதைக் காணமுடியும். இதனையெல்லாம் ஆராயும் பொழுது நமது முன்னோர்களின் உளவியலையும் நாகரிகம் பண்பாட்டையும் ஆராயும் வாய்ப்பு நமக்கு கிடைக்கின்றது.

நம்பிக்கைகளும் பழக்க வழக்கங்களும்

நாட்டுப்புறவியல் என்பது அறிந்தோ அறியாமலோ நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றில் பாதுகாக்கப்படும் ஒரு

குறிப்பிட்ட மக்களின் பண்பாட்டையாகும் என்பார் நாட்டுப்புறவியலுக்கு இலக்கணம். சொல்ல முயன்ற மரியாதை என்னும் அறிஞர். நாகரிகம் வளராத, கல்லாத மக்கள், நாகரிகம் பெற்ற சமுதாயத்தில் உள்ள பொதுமக்கள் ஆகியோரின் நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், சகுனங்கள் ஆகிய எல்லாப் பழக்க வழக்கங்களையும் கொண்டதாகும் என்பார் ஜார்ஜ் ஜே. கேரே எனும் அறிஞர். நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள் சமயப் பழக்க வழக்கங்களோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புடையவை என்கின்றார். ஹெவன்சுவில் ஜான்சன். பழக்க வழக்கங்கள் குருட்டுத்தனமாக உள்ளன. அவற்றைப் பின்பற்றுவோர் வழக்கங்களைத் தாம் பின்பற்றுவதற்குக் காரணத்தை அறியாதிருப்பர். பழக்க வழக்கங்கள் பின்பற்றப்படாமல் ஒருவரை மீறலுக்கு (Intaction) உட்படும் வரை அவற்றைப் பற்றி மக்களுக்குத் தெரியாது என்கின்றார் குரேஸர். இதிலிருந்து நம்பிக்கைகள் பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றின் ஆவணமே நாட்டுப்புறவியல் என்பதை அறிய முடியும். காட்டாக - பெண்கள் கடுகாட்டுக்குச் செல்லக் கூடாது என்பது ஒரு நம்பிக்கை. இதனை மீறினால் தீய ஆல்களின் தாக்குதலுக்கு ஆளாவர் என்பது இந்நம்பிக்கை வலியுறுத்தும் கருத்தாகக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் ஒருசில சமூகங்களில் பெண்கள் கடுகாடுவரை செல்லலாம் என்பதும் காணப்படுகின்றது. இதிலிருந்து பழக்க வழக்கங்கள் சமூகத்திற்குச் சமூகம் மாறுபடும் இயல்புடையது என்பதை அறிகிறோம். இந்துக்கள் குழந்தைகளுக்குக் காதுகுத்திவிடுவதை ஒரு சமூக வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் கிறித்துவர்களிடம் இவ்வழக்கம் இல்லை.

பழக்கம் (Habit)

பழக்கம் என்பது கற்கும் இயலாகும். அது தனி மனிதனிடம் இயல்பாக வந்தமைந்த நடத்தையைக் குறிப்பதாகும். பழக்கம் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாததாகக் கருதப்படுகின்றது. அது நனவுடன் தொடங்கிய செயல் நாளடைவில் நனவின்றியே நிகழக்கூடியதாக ஆகிவிடும். இதனைச் சமூகவியலாளரும் எந்தவிதமான யோசனையையும் தேடிச் செல்லாமல் தானாக வருகின்ற ஒரு செய்கையாகும் என்று குறிப்பிடுவர். காட்டாகச் தமிழ்ச் சமூகத்தில் கமங்கல்ப் பெண்கள் நெற்றியில் குங்குமத்துடன் எப்பொழுதும் இருக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லலாம். அதே குங்குமம் தவறுதலாகத் தனது கைப்பட்டு அழியநேரின் கணவனுக்கு ஏதோ என்னமோ என்று பதை பதைப்பு ஏற்படுவதையும் காண்கின்றோம். இந்தக் குங்குமம் சூட்டிக் கொள்ளும் பழக்கம் இன்று வழக்கமாக மாறி ஒரு மரபாக நிலைபெறாதிருப்பதையும் பார்க்கின்றோம்.

இவ்வாறான பழக்கங்கள் மனிதனின் தேவைகளுக்கேற்ப உருவாகின்றன. இவ்வாறு உருவாகும் தனி மனிதப் பழக்கங்கள் காலத்தின் கட்டாயத்தால் ஒரு சமூகம் முழுவதுமே ஏற்றுக் கொள்கின்ற பழக்க வழக்கங்களாகி மரபுகளாக நிலை பெற்று விடுகின்றன. இதிலிருந்து தனி மனிதனின் பழக்கமே காலப்போக்கில் சமுதாயப் பழக்கமாக மாறுகின்றது எனலாம். காட்டாக - மகாத்மா காந்தி எனும் தனி மனிதன் அணிந்த கதிராடை பல மனிதர்களால் பின்பற்றப்பட்டு அது அகிம்சையின் குறியீடாகிப் போனதைப் பார்க்கின்றோம்.

வழக்கம் (Custom)

தனி மனிதன் ஒருவன் பழகிப்போன முறையில் திரும்பத் திரும்பச் செய்ந்து வரும் ஒரு செயலைப் பல மனிதர் ஒன்றாகச் சேர்ந்து செய்கின்ற பொழுது அது வழக்கம் எனப்படுகின்றது. பழக்கம் என்பது பயிற்சியின் முதிர்ச்சி என்பதால் அது ஒரு தலைமுறையிலிருந்து அடுத்த தலைமுறைக்குச் செல்லும் இயல்பினைக் கொண்டது. அது தொடர்ந்து சமூகத்தில் செல்வாக்குப் பெற்று வழக்கமாகக் கொள்ளப் படுகிறது. சமூகத்தின் அதிகமாகப் பின்பற்றப்படும் பழக்கமான நடவடிக்கையே வழக்கமாகும். வழக்கத்தின் முக்கியப் பண்புகளாக ஒரு நிலையான நடவடிக்கை, விதிமுறை, சமூகப் பண்பு, சரி தவறு என்ற மதிப்புத் தீர்ப்பு ஆகிய மூன்று காரணிகளைச் சமூகவியலாளர் கட்டுவர். பேக் ஹாட் என்பவர் வழக்கந்தான் மனித சமூக வாழ்க்கையில் முதற் கட்டுப்பாடு ஆகும் என்று கூறுவார். மக்கள் எல்லோரும் ஒன்றுபடவும் அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை ஒத்த தன்மை பெறச் செய்யவும் சுயநல எண்ணங்களைக் கட்டுப்படுத்தி அத்தகைய கட்டுப்பாட்டிற்கு ஆட்படாதவர்களை ஒதுக்கித் தள்ளத் தேவையான திறமையும் உறுதியும் வாய்ந்த வழக்கங்களை உருவாக்கிக் கொண்ட சமூகங்கள் தான் நிலைத்து நிற்கும் என்றும் சமூகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வழக்கமானது ஒரு தலைமுறையிலிருந்து அடுத்த தலைமுறைக்குச் செல்லும் மரபினைக் கொண்டதும் செல்வாக்குப் பெற்றதுமாதும் என்று குறிப்பிடுவர். இவ்வாறு சமூகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வழக்கம் பழக்கத்திலிருந்து தோன்றுவது என்பதுடன் கட்டுப்பாடுகளையும் கொண்டது என்பதை அறியலாம். நடைமுறையில் பழக்கம், வழக்கம் என்ற இரண்டையும் பழக்க வழக்கம் என்று சேர்த்துக் கூறப்படுவதும் இங்கு கவனிக்கத் தக்கது. பழக்கம் தோன்றிக் கொண்டே இருப்பது வழக்கம் நிலைபெறாதிருந்து விடுவது என்பதாக நாம் விளங்கிக் கொள்ள முடியும். எடுத்துக்காட்டாகத் தகாப் புணர்ச்சியைச் சொல்லலாம்.

ஒரு சமூகம் யார் யாரோடு உறவு கொள்ளலாம் என்று முறைப்படுத்தி வைத்துள்ள சமூக வழக்கத்தை மீறுவோர்

அச்சமுகத்தால் தண்டிக்கப்படுவர். ஏன் தழிழுகத்தில் கூடாத உறவுடையவர்களை ஊரைவிட்டே தள்ளி வைக்கும் வழக்கம் இருப்பதைக் காணமுடியும். நீலகிரியில் வாழும் படுகர் சமூகத்தில் அறுபது வயதான ஆண் தலையில் தலைப்பாகையும், பெண் தலையில் ஒரு டர்பன் போன்ற வெள்ளைத் துணியையும் கட்டியிருக்க வேண்டுமென்பது சமூக வழக்கம். இதனை இவர்கள் மீறுவதில்லை. படுகர்கள் திருமணத்தில் பெண் வீட்டாரிடம் சீர்வரிசை எதுவும் பெற மாட்டார்கள். இது இவர்களின் சமூக மரபாகப் போற்றப்படுகின்றது. ஒருவரால் எடுத்தாளப் பட்டது பலரால் பின்பற்றப்பட்டால் அதற்கு மரபு என்று பெயர். மரபு தீவிரென்று தோன்றுவதில்லை. அது சிறிது சிறிதாகத் தோன்றுகின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தாரிடம் காணப்படும் பழக்க வழக்கங்கள், சடங்கு முறைகள், நம்பிக்கைகள் சமுதாய மரபு எனப்படும். அதாவது பழகி வந்த பழக்கம் வழக்கமாய் நிலைபெறாது மரபாகப் போற்றப்படுகின்றது என்றும் சொல்லலாம். காட்டாக, ஆண்கள் மீசை வைத்தல், பெண்கள் முடி வளர்த்தல் இவையெல்லாம் சமூக வழக்கம்; சமூக மரபில் அடங்கும். பெண்கள் மஞ்சள் பூகல் முற்காலத்தில் மரபாக இருந்தது. இன்று பழக்க வழக்கமாகி விட்டது. மஞ்சள் பூகல் பழைய நாகரிகம் என்று ஏனென்றென்பதுபடுகின்றது. தழிழர்களிடம் இருந்த மஞ்சள் கயிற்றில் தாலி அணியும் வழக்கம் இன்று கொஞ்சம் மாறி தங்கச் சங்கிலியில் (அடையாளத்துக்கு கொஞ்சம் மஞ்சள் கயிறு இணைத்து) அணிவதாக மாறியுள்ளது. ஆனால் திருமண நாளில் மஞ்சள் கயிற்றில் தாலி கட்டப் படும் மரபு இன்றும் இருப்பது சமூக மரபாகும்.

குடி வழக்கு (Folk way)

ஒரு சமுதாயத்தில் அனைவரிடமும் காணக்கூடிய பொதுவான நடத்தை முறைகளே குடி வழக்கு எனப்படும். இது பழக்கத்தால் வருவது, இயல்பாய் வெளிப்படுவது; சிந்திக்காமல் நிகழக்கூடியது, அந்தந்த மக்களுக்கே உரிய பாங்காய்க் காணப்படுவது. குடி வழக்கமானது வழக்கம், பழக்கம் ஆகியவை ஒரு பண்பாட்டின் பரப்பிற்குள் இடத்திற்கு இடம் மாறுபடும் தன்மையது. ஆனால் குடி வழக்கமானது அனைத்துப் பரப்பிலும் பரவக் கூடியதாக இருக்கும்.

எடுத்துக் காட்டாக, கை கூப்பி வணக்கம் செலுத்துதல், ஒரு நாளைக்கு முன்றுமுறை உண்ணுதல், பற்களைத் தினந்தோறும் தேய்த்தல், துக்க காலத்தில் பூச்சூடி, சூங்குமம் இட்டு அலங்காரம் செய்யாமல் இருப்பது, விழாக் காலங்களில் சிறப்பாக உடை அணிவது போன்றன தழிழ் மண்ணின் குடி வழக்காகும் என்பார் மாணுடவியல்

அறிஞர் பக்தவத்சல பாரதி. அதே நேரத்தில் பல் தேயக்காமல் உசாப்படுவது, ஒரு நேரம் மட்டுமே உண்பது போன்றன குடி வழக்கல்ல - அது பழக்க வழக்கம் ஆகும்.

இவ்வகையில் நம்பிக்கையின் அடியாகத் தோன்றும் பழக்க வழக்கங்கள் ஒவ்வொரு இனத்திற்கும், வாழிடத்திற்கும் ஏற்ப மாறுபாடுடையது ஆகும். நரிக்குறவர்கள் பல் தேய்ப்பதில்லை. இது அவர்களின் குடி வழக்கு. கோழி மாரிசம் உண்பதில்லை - அது அவர்களின் பழக்க வழக்கம். நீலகிரியில் வாழும் படுகர்கள் திருமணம் முடிந்தபின் முன்றாம் நாளில்தான் முதலிரவை நடத்துவர். இறப்புச் சடங்கில் இரண்டாம் நாளான சாம்பலாற்றும் நாளில்தான் கொள்ளி வைத்தவர் மொட்டையடித்துக் கொள்வார். வெள்ளிக்கிழமை சம்தளத்தில் வாழும் தழிழர்களுக்கு நல்ல நாள். ஆனால் மழையில் வாழும் பழங்குடிகளிடம் வெள்ளிக்கிழமை கெட்ட நாள். காது குத்துதல் எனும் நம்பிக்கை படுகர்களிடம் இல்லை. இதனால் இது ஏதாட்பான சடங்குகளும் இல்லை. இவர்களிடம் எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிக்கும் வழக்கம் இல்லை. பாம்பு கடி, தேள் கடி போன்றவற்றிற்கு மருத்துவம் செய்யும் மந்திர மருத்துவ முறைகள் இவர்களிடம் இல்லை. ஏரினன்றால் பாம்பு, தேள் போன்றவை இங்கு இல்லை. இருப்பவைகளும் விஷமுள்ளவை அல்ல. ஆனால் எல்லாச் சமூகத்திடமும் பேய், பிசாசு, மந்திரம், சூனியம், கடவுள், விலக்கு போன்றவற்றில் பெரிய அளவு நம்பிக்கை உள்ளது. ஆனால் காலம் மாற மாற பழைய நம்பிக்கைகளும் பழக்க வழக்கங்களும் மாற்றம் அடைந்து வருகின்றன என்பதையும் நாம் இங்கே கவனிக்க வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறு மாறிவரும் பழக்க வழக்கங்களில் ஒருசிலவற்றை வருமாறு காணலாம்.

மாறிவரும் பழக்க வழக்கங்கள்

குழந்தைக்கு மொட்டையடித்து, காது குத்தி சூலிதெய்வப் பெயர்வைத்தல் என்பதெல்லாம் இப்பொழுது அதிகம் இல்லை. இராசி பலன் பார்த்தும் தனக்குப் பிடித்த தலைவர்களின், சினிமா நடிகர்களின் பெயரைச் சூட்டுதல் இன்று அதிகம் வழக்கில் உள்ளன.

நிச்சயதார்த்தம், பெண் பார்த்தல் என்பதிலெல்லாம் பல மாற்றங்கள். திருமணத்திற்கு முதல் நாள் நிச்சயதார்த்தம் மறுநாள் காலையில் திருமணம் என்று மாறி வருகின்றது.

முதல் பூப்புக் காலம் 16 நாட்கள் விலக்கு என்ற நம்பிக்கை நகரங்களில் முழுவதும் இல்லை. பெண்கள் பள்ளிக்கும் பணிக்கும் செல்லத் தொடங்கியதால் பூப்புக் காலம் விலக்கு (taboo) என்ற

நம்பிக்கை முழுவதுமாக இல்லை. பூப்புக் காலம் இயல்பான வாழ்க்கையோடு இணைந்த உடலியல் மாற்றம் என்று சமூகம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

கருமாதிச் சடங்குகள் 16 நாள் 30 நாள் என்பதெல்லாம் மாற்றி மூன்றாம் நாளின்று மாற்றிக் கொண்டுவிடுகின்றது. மொட்டை போடுபவர்கள்கூட தமது புறங்கையைச் சிறைத்து விட்டு துக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் புதிய வழக்கம் ஏற்பட்டு வருகின்றது. இறப்புத் தொடர்பான பல சடங்குகளில் கொள்ளி வைத்தல், குடமுடைத்தல், என்பதெல்லாம் நகரங்களில் அதிகம் செய்யப்படுவதில்லை. மின்சாரச் சுடுகாடு வந்தபின் இந்த வழக்கங்களில் இன்னமும் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. சவ ஊர்வலம் என்பதெல்லாம் இல்லை. அமரர் ஊர்தியில் அமரர் ஆனவர் அழகாகச் சவாரி செய்து ஐந்தே வினாடியில் சாம்பலாகிப் போகும் அதிசயத்தை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளனர்.

நாழி போன்றவற்றில் "தீ" எடுத்து அடுப்பு பற்ற வைக்கும் முறை தீப்பெட்டி வருகையால் மறைந்து போனது. இன்று கேஸ் எட்டில் அடுப்பு வந்ததும் தீப்பெட்டியும் இல்லை. வைட்டர் தான் அடுப்புமட்டும் சாதனம் ஆகிப் போனது. இவ்வாறு நம் கண்ணெதிரே பல பழக்கவழக்கங்கள் மறைந்தும் புதுப் பழக்கவழக்கங்கள் புதிதாகத் தோன்றியும் வருவதைப் பார்க்க முடிகிறது.

உணவுப் பழக்க வழக்கங்களில் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு விட்டன. தானிய உணவு உண்ணும் வழக்கம் மறைந்து வருகின்றது. அரிசி உணவே பிரதானமாகி விட்டது. கூடு, களி, கம்பஞ்சேற்று, கருவாட்டு ஆணம் மணக்கும் கிராம வாழ்க்கை இன்று இடல், தோசை, சப்பாத்தி, டீ, காபி என்று மாறி வருகின்றது. தானிய வகைகள் பயிரிடுதல் அருகி வருகின்றன. இன்று குதிரை வாழி, திணை, சாமைய என்பதெல்லாம் எவருக்கும் தெரிவதில்லை.

பாத்திரங்களில் மண் பாத்திரம் இருந்த இடத்தை இயல்புப் பாத்திரம் பிடித்தது. பீன்பு சில்வர் பாத்திரம் என்றாகியது. பீத்தளைப் பாத்திரங்கள் அதாவது அண்டா, குண்டா, எல்லாம் இப்பொழுது சீர் வரிசைப் பொருட்களாக மாறிவிட்டன. அடுப்புக் கூட்டி சமைக்கும் வழக்கம் மாறி கேஸ் அடுப்பில் குக்கர் சமையலாகி விட்டோம்.

தமிழர்களிடம் இருந்துவரும் மேலே துண்டுபோடும் பழக்கம் இன்றைய இளைஞர்களிடம் அறவே இல்லை. தமிழர்களின் வேட்டி, துண்டு அணியும் பழக்கம் சடங்கியல் ஆடைகளாக மாறிப்போய் விட்டன. திருமண நாளிலும் விழாக்காலங்களில் மட்டுமே வேட்டி துண்டு என்று இப்பொழுது சிறிதளவே வழக்கிலிருக்கின்றது.

பெண்கள் ஆடைகளிலும் பல மாற்றங்கள் பாவாடை, தாவணி என்பதெல்லாம் மாறி கடிதாரும், நாட்டியுமாக மாறியுள்ளன.

முன்பு போல ஆண்கள் யாரும் தலையில் உருமால் கட்டுவதில்லை. இது பழைய நாகரிகம் என்று வெறுத்தொதுக்கப்படுகிறது.

பல பழக்க வழக்கங்கள் பிறப்பு, பூப்பு, திருமணம், இறப்புச் சடங்குகளில் சடங்கியலாக மட்டுமே எச்சமாக உள்ளன. குழந்தைக்கு மொட்டை எடுக்கும் நாளில் கிராமங்களில் முடி திருத்துவோர் கிடைப்பது அரிதாகி விட்டது. கிராமங்களில் வாழ்ந்த பழைய அம்பட்டர் முறை இப்பொழுது இல்லை. இவர்கள் நகரங்களில் சலூன் கடையாக மாறிவிட்டனர். இதே போன்று வண்ணார்கள் அம்மா துணிபோடுங்க என்று இரங்கி வேண்டி துணி பெற்று துவைக்கும் வழக்கமெல்லாம் இன்று இல்லை. துணிகளை அவரவர் துவைத்து துணி தேய்ப்பவரிடம் கொடுத்து காத்திருக்கும் புதிய வழக்கம் நகரப் புறங்களில் தோன்றிவிட்டது. நாவிலும் வண்ணாரும் கிராமத்தோடு இணைந்து வாழ்ந்த வாழ்க்கையெல்லாம் இப்பொழுது இல்லை. இவர்கள் இப்பொழுது தனியான தொழில் செய்வோர்களாக, மதிப்பு மிக்கவர்களாக உருமாறி வருகின்றனர்.

உரலில் குத்துதல், திருகையில் மாவ திரிப்பது என்பதெல்லாம் இப்பொழுது வழக்கில்லை. மாவ ஆட்டுதல், அம்மி அரைத்தல் மறைந்து அவ்விடத்தில் கிரைண்டரும், மிக்சியும் ஆட்சி செய்கின்றன.

கிராமத் திருவிழாக்களில் கூத்து, நாடகம் போடும் வழக்கம் இன்று இல்லை. சினிமா பார்ப்பது என்பதாக மக்கள் மாறியுள்ளனர். வீடுகளில் தொலைக்காட்சி பார்ப்பது ஒரு புதிய வாழ்வியல் அம்சமாக ஆகிப்போய் விட்டது. வாடுகை கேட்கும் பழக்கம்கூட அருகி வருகின்றது.

மாட்டு வண்டி, குதிரை வண்டிச் சவாரி எல்லாம் இப்பொழுது இல்லை. மாட்டு வண்டி ஓட்டியவர்கள் இன்று ஆட்டோ ஓட்டுகின்றனர். இவ்வாறாகப் பல பழக்க வழக்கங்கள் காலத்திற்கேற்ப மாறி வந்திருப்பதையும் நாம் பண்பாட்டு ஆய்வில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இவைவியல்வாம் ஒரு சமூக மாற்றம் பெற்றுள்ளதென்பதைக் காட்டுவனவாகும்.

தொகுப்புரை

நம்பிக்கையின் அடியாகத் தோன்றும் பழக்க வழக்கங்கள் நிலைபெறாது ஒரு சமூகத்தின் வழக்கமாய், மரபாய் போற்றப் படுவதை இக்கட்டுரை சுட்டிக் காட்ட முயன்றுள்ளது. நம்பிக்கைகளும்

பழக்க வழக்கங்களும் கால மாற்றத்திற்கேற்ப மாறிவரும் பண்புடையது ஆகும் என்பதையும் இக் கட்டுரை எடுத்தியம்பி உள்ளது. மக்களின் பண்பாட்டை முழுமையாக அறிந்து கொள்ள மக்களிடம் வழங்கும் நம்பிக்கைகள் பழக்க வழக்கங்களை ஆய்வு செய்தாக வேண்டும். இது மிகப் பெரிய பரந்த பரப்பு. ஆனால் மிகுந்த ஆர்வத்தைத் தூண்டும் செய்திகளும் அறிவியல் முறையிலான மக்களின் எண்ணங்களும் இதில் பொதிந்து கிடக்கின்றன என்பதே உண்மை.

துணை நூற்பட்டியல்

ஞானசேகரன், தே.	2001	மந்திரம், சடங்குகள், சமயம், பார்த்திபன் பதிப்பகம் : திருச்சி.
பக்தவத்சல பாரதி, சீ.	1990	பண்பாட்டு மானிடவியல், மணிவாசகர் பதிப்பகம் : சிதம்பரம்.
Everett Dean Martin		The Behaviour of Crowds, Harper & Brothers Publishers : New York.
சக்திவேல், க.	1983	நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, மணிவாசகர் பதிப்பகம் : சிதம்பரம்.

சிங்கப்பூரில் தமிழும் மாணவர்கள் உச்சரிப்புத் திறனை மேம்படுத்தும் வழிகளும்

இரா. வேல்முருகன்

ஆசிய மொழிகள் மற்றும் பண்பாட்டுத் துறை
தேசியக் கல்விக் கழகம்
நான்யாங் தொழில்நுட்பப் பல்கலைக் கழகம்
சிங்கப்பூர்

உலக வரைபடத்தில் சிங்கப்பூர் ஒரு சிறு புள்ளியாகத் தென்பட்டாலும் உலக அளவிலே முன்னணியில் இருக்கும் நாடுகளில் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மை. 1819-ல் ஃபீஸ்டாம் போர்ட் ராபின்ஸ் என்பவரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பலவித மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகி 1965-ல் சுதந்திரம் பெற்ற நாடு சிங்கப்பூர். மக்களின் வளத்தையும், பலத்தையும் மூலதனமாகக் கொண்டு மிக வேகமாக முன்னேறி வருகிறது. பல இன மக்களைக் கொண்ட இன்றைய சிங்கப்பூரின் மக்கள் தொகை நான்கு மில்லியன் ஆகும். இவர்களில் 77 விழுக்காட்டினர் சீனர்கள், 14 விழுக்காட்டினர் மலாய்க்காரர்கள், 8 விழுக்காட்டினர் இந்தியர்கள், 1 விழுக்காட்டினர் பிற இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

சிங்கப்பூரில் பேசப்படும் மொழிகள்

சிங்கப்பூரின் அதிகாரத்துவ மொழிகளாக சீனம், மலாய், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகியவை உள்ளன. இவற்றில் மலாய் மொழி சிங்கப்பூரின் தேசிய மொழியாகவும், ஆங்கிலம், அரகாங்கத்தின் நிர்வாக மொழியாகவும் உள்ளன. இந்தியர்களில் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை அதிக விழுக்காடு என்பதால் தமிழ் அதிகாரத்துவ மொழிகளுள் ஒன்றாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

சிங்கப்பூரின் மொழிக் கொள்கை

சிங்கப்பூரில் இருமொழிக் கொள்கை நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. கல்வி நிலையங்களில், சிங்கப்பூர் குடிமக்கள் மற்றும் நிரந்தரவாசிகளின் குழந்தைகள் போதனை மொழியான ஆங்கிலத்தோடு அவர்வர் தாய் மொழியையும் கற்கின்றனர். சீன இனத்தவர்களுக்குச் சீன மொழியும், மலாய்க்காரர்களுக்கு மலாய் மொழியும், இந்தியர்களுக்குத் தமிழும் தாய்மொழியாகக் கற்றுத் தரப்படுகின்றன.

ஆங்கிலம் அறிவியல் தொழில் நுட்ப மொழியாகவும், நான்கின மக்களை இணைக்கும் பாலமாகவும் அமைந்திருப்பதால் அனைவராலும் பொது மொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு இனத்தவரும் அவரவரது மரபு வழிப் பண்பாட்டைப் போற்றிப் பாதுகாக்கும் வகையில் இரண்டாம் மொழியாகத் தத்தம் தாய் மொழியைக் கற்று வருகின்றனர்.

சிங்கப்பூரில் தமிழின் நிலை

சிங்கப்பூரில் தமிழ் இரண்டாம் நிலை மொழியாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆங்கிலம் முதல் மொழியாகக் கற்கப்படுவதால் அதன் மீது அதிக நாட்டம் ஏற்படுவது என்பது இயற்கையாகவே அமைந்து விடுகிறது. தமிழைப் பேசும் பொழுதும், எழுதும் ஆங்கிலத்திலேயே சிந்திப்பதை உணர முடிகிறது.

பெரும்பாலான தமிழர்களின் இல்லங்களில் ஆங்கில மொழியே அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. தம் குழந்தைகள் ஆங்கில மொழியில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்று விளங்க வேண்டும் எனப் பெற்றோர்கள் விரும்புவதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. பிற இன மக்களோடு சேர்ந்து வாயும் சூழலில் தொடர்பு மொழியாக ஆங்கிலத்தை மட்டுமே பயன்படுத்தக் கூடிய அவசியம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. பள்ளிகளில் தமிழைப் பயிலும் சில மணி நேரங்களைத் தவிர மற்ற நேரங்களில் மாணவர்களிடையே தமிழின் பயன்பாடு மிகமிகக் குறைந்தே காணப்படுகிறது. இந்நிலையில் மாணவர்களிடம் மொழித் திறன்கள் மேம்பட, ஆசிரியர்கள் பலவித அனுசூலகங்களையும், விதவிதமான கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளையும் பயன்படுத்திக் கற்பிக்க வேண்டியுள்ளது. மாணவர்கள் தமிழ் மொழியைப் பேசும் பொழுது தயக்கத்துடன் பேசுவதோடு உச்சரிப்பிலும் பிழை செய்கின்றனர். எனவே, உச்சரிப்புத் திறனை வளர்க்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

உச்சரிப்புத் திறனை மேம்படுத்தும் நடவடிக்கைகள்:

1. பாடல்களை இசையோடு உரக்கப் பாடுதல்
2. ஒலி வேறுபாடுகளை உணரச் செய்தல்
3. நா பிறழ் பயிற்சிகள்
4. நா நெகிழ் பயிற்சிகள்
5. குறில் நெடில் வேறுபாடுகளை அறியச் செய்தல்
6. வாடுனாவி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு அதே போன்று உருவாக்கிப் படைக்கச் செய்தல்
7. எழுத்து - பேச்சு வேறுபாட்டினை உணரச் செய்தல்.

பாடல்களை இசையோடு உரக்கப் பாடுதல்

இன்றைய மாணவர்கள் பெரும்பாலான நேரங்களில் பாடல்கள் கேட்பதிலேயே அதிகமாக ஈடுபடுகின்றனர். இதனால் அவர்களை அறியாமலேயே பாடல்கள் மீது ஆர்வம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதே போன்று தொடக்கநிலை மாணவர்களுக்குக் குழந்தைப் பாடல்கள் பாடுவதில் ஆர்வம் இருப்பதையும் உணர முடிகிறது.

மாம்பழமாம் மாம்பழம்
மல்கோவா மாம்பழம்
சேலத்து மாம்பழம்
தித்திக்கும் மாம்பழம்
அலவா போல் மாம்பழம்
அழகான மாம்பழம்

என்ற குழந்தைப் பாடலை உரக்கவும், திரும்பத் திரும்பவும் உச்சரிக்கச் செய்யும் போது சிறப்பு நயங்கரம், குழந்தைகளினால் சிறப்பாக உச்சரிக்கப்படுவதை உணரலாம்.

சிங்கப்பூர்க் கவிஞர் ஐ. உலகநாதன்

வான்விளை யாடிடும் மாடிகள் வீடுகள்
வான்விளை யாடிடும் மான்வழிப் பேடுகள்
மீன்விளை யாடிடும் மேல்அலைக் கோடுகள்
வேவ்விளை யாடும் எம் வெற்றியன் பீடுகள்

என சிங்கப்பூரின் அழகையும், அதன் பெருமையையும், புகழையும் வர்ணிக்கும் பாடல்களை மாணவர்களுக்கு இசையோடு பாடிக்காட்டி அவர்களையும் பாடச் சொல்லும் போது உச்சரிப்புத் திறன் மேம்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஒலி வேறுபாடுகளை உணரச் செய்தல்

தொடக்கநிலை மாணவர்களிடம் ஒலி வேறுபாட்டுக் குழப்பம் சற்று மிகுதியாகவே காணப்படுகிறது. டகர ஒலிக்கும் தகர ஒலிக்கும் வேறுபாடு தெரியாமல் தகர ஒலியாகவே சில மாணவர்கள் உச்சரிக்கின்றனர். கேட்டான் என்ற சொல்லிற்குப் பதிலாக கேத்தான் எனவும், சட்டம் என்பதைச் சத்தம் எனவும், கொடுத்தான் என்பதைக் கொதுத்தான் எனவும் உச்சரிக்கின்றனர். இத்தகைய நிலைக்குக் காரணம் நாவளை அடைப்பொலிக்கும், நுனியண்ண அடைப்பொலிக்கும் வேறுபாடு தெரியாமல் இருப்பதுதான்.

இவற்றைப் போக்க டகர ஒலியுடைய சொற்களையும், தகர ஒலியுடைய சொற்களையும் அதிகமாக உருவாக்கி உச்சரிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

நா பிறழ் பயிற்சிகள்

ஒத்த ஒலிப்புடைய சொற்கள் அடுத்தடுத்து வருமாறு உருவாக்கி மீண்டும் மீண்டும் விரைவாகவும், உரக்கவும், பிழையல்லாமலும் பயிற்சி பெறச் செய்வதே நா பிறழ் பயிற்சியாகும். நா பிறழ்ந்து உச்சரிக்கும் பொழுது நாவிற்கு நல்ல பயிற்சி ஏற்படுவதோடு பிழையல்லாமல் உச்சரிக்கக் கூடிய நிலையுமே ஏற்படுகிறது.

'மலை மேல் மழை பெய்தது'

'பனம்பழம் பணம் பணம் பனம் பழம்'

'தொழிலாளி கொல்லையிலே தொல்லை தரும் வெள்ளை எலி'

'சிறம் தாழ்த்தி கரும் கூப்பி வரம் கேட்போம்'

'ஊரோரம் உருண்டோடும் ஆறு நல்ல ஆறு'

'பள்ளிக் கூடத்தில் பல்லி துள்ளி ஓடியது'

போன்ற வாக்கியங்களைத் திரும்பத் திரும்ப மாணவர்களை உச்சரிக்கச் செய்து மேம்பாடு அடையச் செய்யலாம். சொற்களின் பொருள் வேறுபாட்டையும் மாணவர்களை உணரச் செய்தல் வேண்டும்.

நா நெகிழ் பயிற்சிகள்

ஒரே வகையான ஒலிகளை அல்லது சொற்களை மீண்டும் மீண்டும் ஒலித்துப் பயிற்சி பெறுவதன் மூலம் நாக்கு நெகிழும் தன்மை பெறுகிறது. இத்தகைய பயிற்சியே நா நெகிழ் பயிற்சி என்பது.

ன, ன, ன, ன, ன, ன, ன

ண, ண, ண, ண, ண, ண

ர, ர, ர, ர, ர, ர

ற, ற, ற, ற, ற, ற

ல, ல, ல, ல, ல, ல

ள, ள, ள, ள, ள, ள

என அகர ஒலி சேர்த்தும்

னி, னி, னி, னி, னி, னி

ணி, ணி, ணி, ணி, ணி, ணி

ரி, ரி, ரி, ரி, ரி, ரி

லி, லி, லி, லி, லி, லி

என இகர ஒலியைச் சேர்த்தும் உச்சரிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

வாழைப் பழம் அழகி, நழுவ, கீழே விழுந்தது. காலையும் மாலைமும் ஆலையில் வேலை.

இவ்வாறாக ஒரே வகையான ஒலிகளையும், ஒரே ஒலி மீண்டும் மீண்டும் அமைந்த சொற்களையும் உச்சரித்துப் பயிற்சி பெறுவதன் மூலம் உச்சரிப்புத் திறனை மேம்படுத்த முடியும்.

குறில் நெடிஸ் வேறுபாடுகளை அறியச் செய்தல்

எழுதுவது போல் பேசுவது என்ற முறையைச் சில மாணவர்கள் பின்பற்றுவதால் இத்தகைய பிழை ஏற்படுகிறது. இத்தகைய குறையைப் போக்குவதற்கு குறில் நெடிஸ் சொற்களை இணை, இணையாகக் கொடுத்து உச்சரிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

கேட்டான் என்பதற்குப் பதிலாகக் கேட்டான் எனவும், பாடம் என்பதற்குப் பதிலாகப் பாடம் எனவும் தவறாக உச்சரிப்பதைத் தவிர்க்கப் பயிற்சி ஒன்றே சிறந்த வழியாக அமையும். பொருளறிந்து உச்சரிப்பதன் மூலமும் உச்சரிப்புத் திறனை மேம்படுத்த முடியும்.

தொலைக்காட்சி வானொலி நிகழ்ச்சிகளின் வழி பயிற்சியளித்தல்

தொலைக்காட்சி, வானொலிகளில் இடம்பெறும் நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டும் கேட்டும், அவற்றில் இடம்பெறும் வசனங்கள், உரையாடல்களைப் போலவே உச்சரித்துப் பயிற்சி பெறும் போது தொனவான உச்சரிப்பைப் பெற முடியும். வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன் போன்ற திரைப்பட வசனங்கள், நாடக உரையாடல்கள் போன்றவை உச்சரிப்புப் பயிற்சிக்கு ஏற்ற சான்றுகளாக அமைகின்றன. உயர்நிலை மாணவர்களுக்கு வசனங்களையோ, உரையாடல்களையோ மனனம் செய்து அதே போன்று உச்சரிக்கச் செய்யலாம்.

பொதுவாக மாணவர்கள் தமிழை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும்போது கற்ற அனைத்தையும் அப்படியே பின்பற்றுவது என்பது எளிதானதல்ல. காரணம் வகுப்பறைச் சூழலை விட்டு வெளியில் வந்தவுடன் சீனம், மலாய் போன்ற பிறமொழி மாணவர்களுடன் சேர்ந்து கற்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஆங்கிலமே அதிகமான பயன்பாட்டில் இருப்பதால் ஆங்கிலத்தின் தாக்கத்தால்

தமிழின் சரியான உச்சரிப்பை இழந்து விடுகின்றனர். இந்நிலையில் வாடுனாலி, தொலைக்காட்சி போன்றவை உச்சரிப்பு மேம்பாட்டிற்குப் பெரும் பங்காற்றுகின்றன.

எழுத்து பேச்சு வேறுபாட்டினை உணரச் செய்தல்

பேச்சு மொழி எழுத்து மொழியாக மாறும் போது பல வித மாற்றங்களைப் பெறுகிறது. தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரை சில எழுத்துக்களை, எழுதுவது ஒருவகையாகவும் ஒலிப்பது வேறு வகையாகவும் அமைகின்றன. ப என்ற எழுத்து ஒலிக்கப் படும் போது, மொழி முதலிலும், இடையில் இரட்டிக்கும் போதும் ஒலிப்பில்லா ஒலியாகவும், முக்கொலியை அடுத்து வரும்போது ஒலிப்புடைய ஒலியாகவும், இரண்டு உயிர்களுக்கு நடுவில் ஒலிக்கப்படும்போது உரஞ்சொலியாகவும் உச்சரிக்கப்படுகிறது. இந்நிலை தமிழ் மொழிக்கு மட்டுமின்றி பெரும்பாலான மொழிகளில் காணப்படுகின்றன. எனவே இது பற்றிய சிந்தனையை மாணவர்களுக்கு விளக்கி இவ்வொலிகளைத் தனித்தனியாகவும் சொற்களில் பயன்படும் விதத்திலும் கொடுத்துத் தெளிவாக ஒலிக்கப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும்.

கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்குக் காரணமாக அமைவதே மொழி என்றாலும், அம்மொழியைப் பயன்படுத்துவதில் உச்சரிப்பு என்பது முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. உச்சரிப்பில் பிறை ஏற்படும்போது கருத்துப் பரிமாற்றத்தில் குழப்பம் நேரிடலாம். எனவே ஒலிகளை உச்சரிக்கப் பயன்படும் ஒலியுறுப்புக்கள், ஒலிப்பிடங்கள், ஒலிப்புமுறைகள், உச்சரிப்பின் போது ஏற்படும் ஒலி மாற்றங்கள், உச்சரிப்புப் பிறைகள் ஏற்படுவதற்குரிய காரணங்கள் போன்றவற்றைச் சிங்கப்பூர் மாணவர்களுக்கு விளக்கி, மொழி பற்றிய முன்னறிவை வளர்க்க வேண்டும். தமிழ் மொழியில் ஒலிக்கப்படும் அனைத்து ஒலிகளையும் ஒலியியல் அறிஞர்களால் உச்சரிக்கச் செய்து அதனைப் பதிவு செய்த ஒலி நாடாக்களை வகுப்பில் மாணவர்கள் கேட்டு அதே போல் உச்சரிக்க நாள்தோறும் பயிற்சியளிக்க வேண்டும்.

தகவல் தொழில்நுட்பக் கருவிகளின் உதவியோடு பலவிதமான கற்பித்தல் உத்திகளின் வழியாக மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் போது மாணவர்களிடம் உச்சரிப்புத் திறன் மேம்படுவதோடு இல்லங்கள் தோறும் தமிழ் மொழிப் பயன்பாடு அதிகரிக்கும் என்பது திண்ணம்.

கல்கி இதழின் உத்திகள்

மர. கசித்ரா

தமிழ்த் துறை

பாரதியார் பல்கலைக் கழகம்

முன்னுரை

தகவல் தொடர்பியல் என்பது ஒரே சமயத்தில் ஆயிரக் கணக்கான மக்களுக்குச் செய்திகளை, கருத்துக்களை, பொழுதுபோக்கு அம்சங்களை வழங்குவதாகும். காட்சி, எழுத்து, பேச்சு போன்ற எந்த வடிவத்தில் அமைந்தாலும் அவை செய்தியைப் பெறுவோரின் சிந்தனையைத் தூண்டி உணர்வுகளை எழுப்பிச் செயல்பட வைக்கும் திறனைப் பொறுத்தே அதன் வெற்றி அமைந்துள்ளது எனலாம்.

இதழ்கள் செய்திகளைத் தருவதுடன் மக்களுக்கு அறிவைப் புகட்டி, அரசியல் விழிப்பை உண்டு பண்ணி, சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்தி, மக்களின் உரிமையைப் பாதுகாக்கின்ற பணியையும் செய்து வருகின்றன. இத்தகைய சீரிய பணியைச் செய்து வரும் இதழ்களில் முக்கிய இடத்தினைப் பெறும் இதழாகக் கல்கி இதழ் கருதப் படுகின்றது. கல்கி இதழில் இடம் பெறும் தலையங்கங்களும் கருத்துப் படங்களும் எவ்வாறு மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளன என்பதை இச்சிறு ஆய்வுக் கட்டுரை விளக்குகிறது.

வார இதழ்களில் உத்திகள்

நாள்தோறும் செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது போல் வார இதழ்கள் கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. அரசியல், இலக்கியம், தத்துவம், கலை, தொழில், கல்வி, பொழுதுபோக்கு, விளையாட்டு ஆகியவை பற்றிய கருத்துக்கள் வார இதழ்களில் அதிக அளவில் இடம் பெறுகின்றன. இத்தகைய கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் போது சில கருத்து வெளிப்பாட்டு உத்திகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த உத்தி முறைகளில் முக்கியமானவையாக தலையங்கமும், கருத்துப் படங்களும் கருதப்படுகின்றன. இதன் வாயிலாக அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல், மகிழ்வித்தல் ஆகிய பணிகள் திறம்படச் செய்யப் பெறுகின்றன.

தலையங்கம்

தலையங்கம் என்பது சமுதாயத்தில் நடைபெறும் அல்லது நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சியினைப் பற்றியோ, செய்தியினைப்

பற்றியோ, பத்திரிக்கையாசிரியராலோ அவர்தம் பொறுப்பில் உள்ளவராலோ எழுதப்படும் பகுதி என்பார் தங்க. மணியன்.

ஒரே நிகழ்ச்சியைப் பல இதழ்கள் தத்தம் நோக்கில் விமர்சிக்கின்றன. அதன் மதிப்பீட்டை வலியுறுத்த பல காரணங்களையும், விளக்கங்களையும் எடுத்துரைக்கின்றன. "எண் சாண் உடம்பிற்கு சிரசே பிரதானம்" என்பதுபோல செய்தி ஒன்றைப் பற்றி எழுதப்படும் கருத்துக் கோவையின் தொகுப்பாகவே தலையங்கம் அமைந்து வருகிறது.

தலையங்கம் ஒரு பத்திரிக்கையின் ஆசிரியரால் எழுதப் படுவதாகும். அது ஆசிரியரின் கருத்தைக் கொண்டு அமைவதாகும். அதே நேரத்தில் மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகவும் அமைந்திருக்கும்.

கல்கி இதழில் தலையங்கம்

காலத்தின் கண்ணாடியாக விளக்கக் கூடிய தலையங்கங்கள், கல்கி இதழின் பதிமூன்றாம் பக்கத்தில் இடம் பெறுகின்றன. கல்கி வாசகர்களுக்கு கருத்து பற்றிய தெளிவான சிந்தனையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு எழுதப்பட்டு வருகிறது.

"தலையங்கம் இடம் பெறாப் பத்திரிக்கையானது முதுகெலும்பும், நாடு இல்லா மனிதனையும், மறைவிடம் இல்லா வீட்டையும், அழகுபடுத்தப்படாத கிறிஸ்துமஸ் மரத்தையும் ஒத்ததாக இருக்கும்" என்கிறார் மு.அ. முகமது உசேன் (1989 75). இதைக் கருத்தில் கொண்டே கல்கி இதழில் இடம் பெறும் தலையங்கத்தின் மூலக் கருத்தும், எழுதும் முறையும் அமைகிறது.

முக்கியக் களன்கள்

1. உலகில் நடைபெறும் பிரச்சனைக்குரிய நிகழ்வு.
2. நாடு எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சனைகள்
3. அரசின் வரவு-செலவுத் திட்டம்
4. மதக் கலவரங்கள்
5. கொள்கைகள், போராட்டங்கள்
6. அரசியல் நிகழ்வுகள்
7. திட்டங்கள், நடவடிக்கைகள்
8. தேர்தல்
9. பலதிறப்பட்ட மக்கள் பிரச்சனைகள்
10. விளையாட்டு நிகழ்வுகள்

தலையங்கங்களின் எண்ணிக்கை

ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்ட இரு மாத இதழ்களிலிருந்து கிடைக்கப் பெற்ற தலையங்கங்களின் எண்ணிக்கை மொத்தம் எட்டாகும். அவை பெரும்பாலும் அரசியல் நிகழ்வுகளைப் பற்றியே பேசுகின்றன.

கருத்து வெளிப்பாட்டு முறை

கல்கி இதழ் குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சனையை நன்கு ஆராய்ந்து நிறைகளை சீர்தூக்கிப் பார்த்துக் கருத்துக்களை வெளியிடுகின்றது வெளியிடப்படும் கருத்துக்கள் பின்வருமாறு:

1. ஆதரித்தல், 2. கண்டித்தல் 3. பாராட்டுதல், 4. இடித்துரைத்தல், 5. பொதுமக்களுக்கு அறிவுரை கூறல், 6. பின் விளைவுகளைச் சுட்டிக் காட்டல்.

மொழி நடை

நடை என்பது தனி நபரின் ஆளுமை ஆகும். ஒருவரை மற்றவரிடம் இருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவது ஆகும். ஞானக்கேயுரிய ஒரு தனித்தன்மை வாய்ந்த முறையினால் தனது கருத்துக்களை ஓர் ஆசிரியன் வெளிப்படுத்தும் முறையே நடையாகும் என்று சேம்பர்ஸ் அகராதி விளக்கம் தருகிறது (1970 : 461)

"தலையங்கங்கள் மொழி நடையிலும் உணர்த்துகின்ற வடிவத்திலும் நோக்கத்திற்கேற்ப மாறுபடுகின்றன" என்பார் ஹெரிங்டன். கல்கி இதழின் தலையங்கங்கள் அனைவரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் கட்டுரை நடை, விளக்க நடை ஆகியவற்றைப் பின்பற்றி எழுதப்படுகிறது.

"ஹிந்து 125" என்ற தலைப்பின்கீழ் இடம் பெற்ற தலையங்கம் 125 ஆண்டுகளாக ஹிந்து பத்திரிக்கையின் செயல்பாடு, பத்திரிக்கைத் துறையில் அதன் ஆளுமை போன்றவற்றை விளக்கும் விதமாக அமைகிறது. மேலும் பத்திரிக்கை உலகில் தனக்கென ஒரு தனித்தன்மையை உருவாக்கிக் கொண்டு, பன்மொழிக் கலாச்சாரத்தை மதித்து மக்கள், நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் ஆர்ப்பாட்டமில்லாமல் தோள் கொடுத்து வருவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

அறிக்கை குண்டுகளால் அமைதி பிறக்காது

இந்த தலைப்பின்கீழ் மும்பை நகரின் குண்டு வெடிப்பு பற்றிக் கூறுகிறது. நாட்டில் தலைதூக்கி உள்ள பயங்கரவாதத்தைச் சுட்டுகிறது. பயங்கரவாத அமைப்புகளுக்கு தடை விதிப்பதைப் பற்றி நாட்டின் பிரதமர், அமைச்சர்கள் அறிக்கைகள் வன்முறையைத்

தூண்டும் விதமாக அமைகிறதே தவிர அவற்றை நீக்க வேண்டிய செயலைச் செய்யவில்லை. இந்து மத அடிப்படை வாதத்தைக் கைவிட்டு பிரச்சனைகளை தீர்வுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறது.

மானியங்கள் ஒரு பக்கம் கிடுக்கிப் பிடி மறு பக்கம்

இத்தலைப்பின் கீழ் இடம் பெற்ற தலையங்கம் தொழில் வளர்ச்சி குறித்தும் தொழில் கொள்கைகள் குறித்தும் பேசுகின்றன. சட்டங்கள் திருத்தம் குறித்தும் சலுகைகள், மானியங்கள் பற்றியும் திருத்தங்கள் கொண்டு வந்தாலும் சந்தித்து புதிய தொழில் கொள்கைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என அறிவுறுத்துகிறது.

முதல்வரும் முன்வேலியும்

ஸ்ரீநகரில் நடந்த கவுன்சில் கூட்டத்தில் தமிழக அரசு சார்பில் கலந்துகொண்டு வெளியிட்ட அமைச்சரின் கருத்து 356-வது பிரிவை முற்றிலுமாக நீக்கிவிட வேண்டும் என்பதாகும். இது ஏற்படையதாக இல்லை என்றும், முறையாக செயல்படுத்த வேண்டும் என்றும் கூறுகிறது. "வேலியே பயிரை மேய்ந்தால் என்ன செய்வது" என்று கவலைப்படும் தமிழக அரசு, வேலியே இல்லாதிருந்தால் என்ன ஆகும் என்பது பற்றியும் சந்திக்க வைத்துள்ளது.

கருத்துப் படங்கள்

மக்களுக்கு நூட்டு நடப்புக்களை விளக்கக் கூறவும், அரசியல் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவும் அவர்களைக் கவரும் வகையிலும் கருத்துப் படங்கள் வெளியிடப் படுகின்றன. நகைச்சுவை மனித வாழ்வில் இன்றியமையாத ஒன்று. இத்தகைய நகைப்பைக் கருத்துப் படங்களில் புகுத்தி அரசியல்வாதிகளையும் சமுதாயத்தையும் சீர்திருத்தப் பத்திரிக்கைகள் விழைகின்றன. கருத்துப் படங்களில் நகைப்பும், கருத்தும் ஒருசேரப் புகுத்தப்படுவதால் அவை மக்களை எளிதில் கவர்கின்றன.

பத்திரிக்கைகள் படிப்பவர்களைச் சிரிக்க வைப்பதோடு மட்டுமில்லாமல் சிந்திக்கவும் தூண்டுபவை கருத்துப் படங்களாகும். இவை படங்கள் மூலம் கருத்துக்களை மக்கள் மனதில் பதிய வைக்கின்றன. எனவேதான் இதனைப் படத் தலையங்கம் என்று இராகோதண்டபாணி கூறுகிறார். ஆயிரக் கணக்கான சொற்கள் கூறும் கருத்தை ஒரே ஒரு கருத்துப்படம் மிக அழகாக விளக்கி விடும்.

தேசிய அளவிலான கருத்துப் படம்

பகுஜன் சமாஜ் கட்சி எம்.எல்.ஏ-க்கள் மாயாவதி அரசுக்குத் தெரிவித்து வந்த ஆதரவில் இருந்து விலகி முலாயம் சிங் கட்சிக்கு தாவுவதை கருத்துப் படத்தின் வழி விளக்குகிறது.

உலக அளவிலான கருத்துப்படம்

பாலஸ்தீனம் அழிக்கப்பட்ட நிலையில் அதன் அதிபர் யாசர் அராபத்தைத் தீர்த்துக் கட்டுவதற்கு இஸ்ரேல் சமயம் கொண்டுள்ளது. இதற்கு அமெரிக்கா உறுதுணையாக இருந்து வருவதை கருத்துப்படம் விளக்குகிறது.

முடிவுரை

1. கல்கியில் இடம் பெறும் தலையங்கங்கள் மாநில அரசு முதல் மத்திய அரசு வரை உள்ள பிரச்சனைகள், உலகளாவிய பிரச்சனைகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கி வெளிவருகிறது. உலகைக் களை எடுத்தாவதில் கல்கி இதழ் சிறந்து விளங்குகிறது.

2. கல்கியில் இடம் பெறும் கருத்துப் படங்கள் செய்தியை அறிவிப்பதோடு மட்டுமில்லாமல் நகைச்சுவை உணர்வையும் தூண்டுகிறது. எளிமையானவும், பாமரரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலும் வெளியிடுகின்றன. இன்றைய அவசர யுகத்தில் விரைந்து செயல்படுபவர்கள் ஏராளம். அப்படியிருக்கையில் பார்த்தவுடனே செய்திகளை அறிந்து கொள்ள கருத்துப் படங்கள் உதவுகின்றன.

துணை நூற்பட்டியல்

தங்க. மணியன்	1978	பத்திரிக்கைத் தமிழ், மாணிக்கப் பதிப்பகம் : உடையார்பாளையம்.
முகமது உசேன், மு.அ.	1989	தமிழ் இதழியல், அற்புதா பதிப்பகம் : கும்பகோணம்.
ஜெயா, வ.	1989	பாரதி மொழி நடை, ஜெயா பதிப்பகம் : மதுரை.

மேல்நிலைப்பள்ளி தமிழ்ப்பாடத் திட்டத்தின் குறைகளும் தீர்வுகளும்

P.T. கிங்ஸ்டன்

R. செல்வராஜ்

தமிழ்த்துறை

பாரதியார் பல்கலைக் கழகம்

பாடத்திட்டம்

கற்றல், கற்பித்தல், மதிப்பிடுதல் ஆகிய செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுள்ள மாணவர், ஆசிரியர், தேர்வாளர், புத்தகம் எழுதுவேவர் ஆகியோருக்கு வழிகாட்டும் அடிப்படை ஆவணம் பாடத்திட்டம். "எதைக் கற்பிக்கப்போகிறோம்? ஏன் கற்பிக்கப்போகிறோம்? என்பனவற்றை ஆசிரியர்களுக்கு உணர்த்துவது இப் பாடத்திட்டம்தான்" என்று கூறுகிறார் பரகராமன், த. (1987 : 17).

மேல்நிலைப்பள்ளி தமிழ்ப்பாடத்திட்டம் மாற்றம் ஏன்?

பாடத்திட்டமானது மாணவர்களின் வயது, வகுப்பு, வாழ்க்கைச்சூழல், உள்வாங்கும் திறன்களுக்கேற்ப அமைந்திருக்க வேண்டும். சுருங்கக்கூறின் மாணவனின் முழு வளர்ச்சிக்காகத் தயாரித்து அளிக்கும் கல்வி முறையின் வடிவமைப்பே பாடத்திட்டம் எனலாம். இது மாணவனின் வாழும் அனுபவமாகும். அதாவது, தனி மனித பண்புகளின் வளர்ச்சி, உடல், உள்ளம், சுழதாய உள்நுணர்ச்சி, நீதி, இறைமைப் பண்பு, தொழில் நுட்பம் மற்றும் மத உணர்வு போன்றவற்றின் வளர்ச்சியை உருவாக்குவதாகும். இவற்றை மனதில் கொண்டு மேல்நிலைப்பள்ளி பாடத்திட்டம் மாற்றம் பெறல் வேண்டும்.

மேல்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களின் மனநிலை

1. மேல்நிலைப்பள்ளி மாணவர்கள் மன அளவிலும், உடல் அளவிலும் முழுமையான வளர்ச்சியைப் பெற்றிருப்பர்.
2. சுய சிந்தித்தலும், ஏன் என்று கேட்கவும் செய்யும் மனநிலை
3. குறிக்கோள்களை மனதில் கொண்டு அதற்குரிய பதிலைத் தேடும் முயற்சி
4. தன்னம்பிக்கை நிறைந்தவராகவும், தன்னைத் தனித்துவமாக அடையாளப்படுத்தும் மனப் பாகங்கு
5. அதிகப்படியான பாலியல் எண்ணங்கள்
6. பயமின்மை
7. நண்பர்களிடம் ஆழமான நட்பு கொண்டிருத்தல்

8. பிரச்சனைகளைத் தானே சமாளிக்கவும் தீர்வு காணவும் முயற்சித்தல்

9. எதையும் செய்து காட்ட இயலும் என்ற தன்னம்பிக்கை.

பாடத்திட்டம் என்பது மாணவர்களுக்குரியது. மாணவர்களின் மன வளர்ச்சிக்கு உதவுவதாகவும் அமைதல் வேண்டும். கல்வி மாணவர்களுக்காக அளிக்கப்படுவதால், அவர்களது தேவைகளை அறிந்து, திறன்களை அறிந்து பாடத்திட்டம் அமைக்கப் பெற வேண்டும். மொழித் திறன்களை வளர்க்கின்ற வகையில் பாடங்களை உருவாக்கி, அவற்றைப் பாடத்திட்டத்தில் புகுத்தி பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும்.

மேல்நிலைப்பள்ளி தமிழ்ப்பாடத்திட்டத்தில் உள்ள குறைகள்

மேல்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களின் பாடத்திட்டம் கேட்டல், பேசுதல், எழுதுதல் போன்ற மொழித்திறன்களை அடிப்படையாக வைத்துப் பின்னப்பட்டாலும், அது தனது முழுத்திறன்களையும் வெளிக் கொணர இயலாமல் தன் வடிவத்தை இழந்து விட்டதைப்போல் தான் காட்சியளிக்கிறது. ஏனென்றால், அவை மாணவர்களின் மன நிலையையோ, ஆசிரியர்களின் மனநிலையையோ கொண்டு தயாரிக்கப் பட்டனவாகத் தெரியவில்லை.

பாடத்திட்டமானது பாடம் தயாரித்த ஆசிரியர்களின் திறத்தையும் ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்தும் பாடங்களாகவே உள்ளனவே தவிர, மாணவர்களின் அறிவை வளர்க்க, ஆளுமைப் பண்பை உயர்த்த, ஆர்வம் கொள்ளும் வகையில் பாடங்கள் இல்லை என்றே கூறலாம்.

தமிழ்ப்பாடங்களின் மூலமாக மாணவர்கள் முழுமையான மொழித்திறன்களைப் பெற்றுள்ளனரா, கொடுக்கப்பட்டுள்ள பயிற்சிகள் மாணவர்களால் சரிவர பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதா, அவர்களால் சுயமாகச் சிந்தித்து ஒரு கட்டுரையோ, கடிதமோ பிறை இல்லாமல் எழுத இயலுமா? என்பதால் இல்லை என்றே கூற முடியும்.

பாடத்திட்டம் தயாரித்தல் என்பது மாணவர்களின் கொள்திறனுக்கேற்பவும், காலத்தையும் மனதிற் கொண்டு அமைக்கப்படல் வேண்டும். ஏனென்றால் பொதுத்தேர்வில் மதிப்பெண் பெறுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டு பயில முற்படும் மாணவன் மனம் செய்வதையே உத்தியாக கையாள்கிறான்.

தற்பொழுது பயன்பாட்டில் உள்ள மேல்நிலை இரண்டாம் ஆண்டு - பகுதி - I பாடநூல் மாணவர்களால் எளிதாக புரிந்துகொள்ள

இயலாமல் உள்ளதால் பெரும்பாலும் மாணவர்கள் மனம் செய்கின்றனர். தேர்வில் என்ன எழுதுகிறோம் என்றும் கூட அவர்களால் அறிந்துகொள்ள இயலுவதில்லை. இக்குறை நீங்க பாடநூல் எளிமையாக்கப்பட வேண்டும்.

இப்பாடத்திட்டம் தோல்வியைத் தழுவிக்கொள்ள மாணவர்களின் நேரமின்மையும், மொழிப் பாடத்தைவிட மற்ற பாடங்களின் அவசியமும் முக்கிய காரணியாக உள்ளது.

மொழித்திறன் வளர்பயிற்சி முழுமையாக அளிக்கப்பட வேண்டுமெனில் தனி மொழிப்பயிற்சி ஏடுகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

மொழிப்பாடம் கற்பிப்பதில் எழும் அடுத்த சிக்கல் நேரம் போதாமை. மாணவர்களின் எண்ணிக்கை வகுப்பிற்கு 60 முதல் 80 வரை இருப்பதால் மதிப்பீடு, வழிகாட்டல் என எதுவும் செய்ய இயலாத நிலை உள்ளது.

மாணவர்களின் எண்ணிக்கை	50/60
பாடவேளை	4 வாரத்திற்கு
தேர்வுகள்	I/II என 2
பாடநூலின் பக்கங்கள்	294 (பாடநூல் + துணைப்பாடநூல்)

ஆண்டுக்கு மொத்தப் பாடவேளைகள் 120
(தேர்வு முதலியன கழித்து)

மொழிப்பாடத்தை கற்கும் மாணவன் மொழி என்பது என்ன? ஒலிகள் எவ்வாறு பிறக்கின்றன? மொழியியலின் பயன்பாடு யாது? மொழிக்கூறுகள் என்னென்ன? போன்ற கேள்விகளுக்கு பதில் தெரியாமலேயே மொழிப்பாடத்தைப் பயிலவது மிகப்பெரிய குறைபாடாகும்.

'அறிவியல் தமிழ்' வளர்ந்துவரும் இந்தநிலையில் வகுப்பு வாரியாக அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய சொற்களஞ்சியமே இன்னும் படிநிலைப் படுத்தப்படவில்லை. அனைத்து வகைக் கருவி வசதிகளும் பெருகியுள்ள இன்றைய காலநிலையில் இது வரையறுக்கப்படாத வரை 'அறிவியல் நெறியில் தமிழ் கற்பித்தல்' என்பது இயலாத ஒன்று.

பாடநூலில் செய்யுளின் தன்மை

மொழிப்பாட நூலில் செய்யுளின் தன்மை மீண்டும் கேட்கத்தூண்டும் பொருள் கலை, ஓசை நயம், சொற்கலை, பொருட்

கவை, எழிலுணர்வு ஆகியவற்றை கொண்டவையாக அமைதல் வேண்டும் என்பதை பாடத்திட்டத்தினர் உணர்தல் வேண்டும்.

உரைநடையின் தன்மை

உரைநடை ஆழ்ந்து படிப்பதற்கு உரிய நூல். உரைநடையின் நோக்கம் மாணவர்கள் தானாகப்படித்துப் புரிந்து கொள்ளுவதே. ஆனால் ஒரு சில உரைநடைப் பாடங்கள் கடினமான சொற்களாலும், வாக்கியங்களாலும் அமையப் பெற்றுள்ளன. கடினமான சொற்களுக்குரிய அருஞ்சொற் பொருட்கள் இல்லாமையால் மாணவர்களால் புரிந்து கொள்ள இயலாது என்பது உறுதியே.

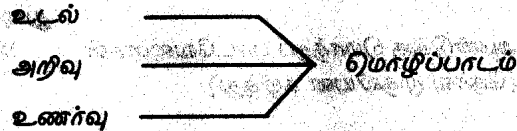
மொழிப் பாடத் திட்டம் வரையறை

குறிப்பிட்ட வகுப்பு மாணாக்கர் மொழிப் பாடத் திட்டத்தில் என்னென்ன கற்றுக் கொள்ள வேண்டும், எந்த அளவுக்கு, எந்த காலக்கெடுவுக்குள் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பதைத் திட்டமாக வரையறுத்துக் கூறுவதே மொழிப்பாடத் திட்டமாகும் என்று மாக.திருமலை கூறுகிறார்.

மதிப்பீடு

மாணவர்களின் மனநிலை, வயது, வாழ்விடம், சூழ்நிலை ஆகியவற்றை மனதில் கொண்டு பாடநூல் தயாரித்தல் வேண்டும்.

மொழிப் பாடமானது உடல், அறிவு, உணர்வு ஆகியவற்றை



மையமாக கொண்டு செயல்பட வேண்டும்.

மொழியறிவை வளர்ப்பது உரைநடை, கட்டுரை, இலக்கணம் ஆகிய பாடங்கள், உணர்வைத் தூய்மையாக்குவது செய்யுட் பாடம், ஆழ்ந்த படிப்பிற்குரியது உரைநடை என்பதை அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

மொழிப் பாடத்திட்டமானது முழுக்க முழுக்க மேல்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களின் உதவி கொண்டும், மொழிக்குறிக்கோள்களை மனதில் கொண்டும் திட்டமிட வேண்டும்.

பாட நூலில் தன்னார்வம் (self interest), தானே படித்தல் (Self learning), சிந்தித்தலுக்குரிய பாடம் (thinking & creativity), தானே உருவாக்குதலுக்குரிய பயிற்சியும் இருத்தல் வேண்டும்.

கற்றோற்றை மதிப்பீடு செய்வதற்காக அறிவு நிலையில் அறிதிறன் (knowledge), புரிதிறன் (comprehension), பயன்படுத்தும்

திறன் (application), பகுப்புத் திறன் (analysis), தொகுப்புத் திறன் (Synthesis), மதிப்பீட்டுத் திறன் (Evaluation) என்று ஆறு பொது நோக்கங்களின் அடிப்படையில் வினாக்கள் கேட்கப்பட வேண்டும். ஆனால், பாட நூலில் உள்ள வினாக்களின் அமைப்பு சிறுவினா, பெருவினா-I, பெருவினா-II என்று பாடத்தின் முதல் வரியிலிருந்து கடைசி வரி வரைக்கும் படித்தாக வேண்டிய அவல நிலை பாடநூலில் உள்ளது.

எனவே, பாடத்திட்டத்தைப் படித்து மையக் கருத்தைப் புரிந்து கொள்வதைவிட பாடத்தையே படித்தாக வேண்டிய நிலை பாடத் திட்டத்தில் உள்ளது.

துணை நூற்பட்டியல்

NCERT 2000 National Curriculum Frame Work for School Education

NCERT 1998 Curriculum Frame work for Quality Teacher Education

பா.பொன்னையன் 1998 தமிழ்ப் பாடஞ்சொல்லும் முறை

மொழிப்பாடம் என்பது மொழியைப் பயன்படுத்தி கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதும், கருத்துக்களைப் புரிந்துகொள்வதும், கருத்துக்களைப் பகுப்பாய்வு செய்வதும், கருத்துக்களைத் தொகுப்பாய்வு செய்வதும், கருத்துக்களை மதிப்பீடு செய்வதும், கருத்துக்களைப் பயன்படுத்துவதும் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாகும். மொழிப்பாடம் என்பது மொழியைப் பயன்படுத்தி கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதும், கருத்துக்களைப் புரிந்துகொள்வதும், கருத்துக்களைப் பகுப்பாய்வு செய்வதும், கருத்துக்களைத் தொகுப்பாய்வு செய்வதும், கருத்துக்களை மதிப்பீடு செய்வதும், கருத்துக்களைப் பயன்படுத்துவதும் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாகும். மொழிப்பாடம் என்பது மொழியைப் பயன்படுத்தி கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதும், கருத்துக்களைப் புரிந்துகொள்வதும், கருத்துக்களைப் பகுப்பாய்வு செய்வதும், கருத்துக்களைத் தொகுப்பாய்வு செய்வதும், கருத்துக்களை மதிப்பீடு செய்வதும், கருத்துக்களைப் பயன்படுத்துவதும் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாகும்.

INTERROGATIVE STYLE IN SHASHI DESHPANDE'S THAT LONG SILENCE

J. Sundarsingh
DEPT. OF LINGUISTICS
BHARATHIAR UNIVERSITY

Focus

The objective of the paper is to highlight how the 'relationship' between people modifies the question-answer situation. This study is based on the relationship between interrogative patterns and 'responsive behavioural activity' in view of more than one thousand questions used in the fiction. However only a few sample questions are taken from the fiction for the present examination. The study is expected to result in finding out 'successful and unsuccessful' interchanges and highlight reasons for failures in communication.

Definition of Question

Questioning is a 'process' by which an elaboration or clarification is anticipated by the questioner and response is made accordingly by the answerer. Language is primarily used for expressing ideas, views, opinions and messages. Expression always demands clarification or explanation. It is impossible to clarify or explain without using interrogative sentences. Moreover it is imperative to look at the matter seriously if questions are asked frequently. Questions are used in various situations and they are answered in variety of ways. It is required to study what really prompts a question-answer situation. Besides every question is supposed to be answered. Suppose a question cannot be answered, the credibility of the question may be questioned. If a question itself gives the answer, the validity of an answer to the question is questioned. If a question does not expect an answer, the credibility of the 'supposed answer' is questioned. Each question has a unique purpose even if it is not responded. The effectiveness of question-answer situation depends on the familiarity of the subject matter between the questioner and answerer. The present paper does not study the linguistic

correctness of the structure of question and answers. It focuses on the study of the type of responses based on the relationship and tries to establish that the question-answer situation will be healthy only if the relationship between the questioner and answerer is congenial.

Question – Answer Situation

A person who asks a question has some prior knowledge of the subject and he poses the question to a person who is believed to have a better knowledge of the subject. The questioner asks based on his understanding of the subject as well as the answerer. The answerer also answers based on his understanding of the subject as well as the questioner. The question-answer situation is affected by the following three factors:

- a) The kind of relationship between questioner and answerer
- b) The familiarity of the topic between questioner and answerer
- c) The strategies applied manage the ambiguity in questioning as well as answering.

Problem of Questioning

Questions are asked to "fill gaps in the framework of knowledge" (Robinson and Rackstraw, p. 17). In general situation it is difficult to find out what prompts a question. There are questions which are response-implied, self-contained, answer-distorting, answer-rejecting, response-avoiding, answerable, questionable and universal. Basically, as mentioned by Robinson and Rackstraw, there are two broad categories of interrogatives:

1. Open, information-seeking
2. Closed, confirmation/denial-seeking

Both the types are two extremes serving different purposes. Question arises only when there is a need for knowledge acquisition. There are various referential categories in which these two types of interrogatives are used. However it is difficult to find out the exact intention of asking a particular question. This problem is highlighted with specific samples.

Problem of Answering

Answers are responses to questions, which include both verbal and non-verbal responses. Answers are given as

statements. It is difficult to say whether the answerer gives the responses in accordance with the expectation of the questioner. One way of analyzing the correctness of responses depends on the lexical continuity between question and response. The 'appropriateness' and 'completeness' of answers can be determined based on the context, type of information given and grammatical and lexical correctness. Answers are given to fulfill the requirement of the questioner. If the questions are not clearly stated, they would affect the responses. If an answer does not fill the gap in knowledge, it cannot be treated as answer. The situation of conversation, the relationship between the questioner and answerer and the social setting affect the answering.

In That Long Silence, Jaya, the, protagonist, is the narrator who is involved in almost all the question-answer situation. Three situations with selected examples are taken for the present examination.

Jaya - Mohan Situation

Passage – I: (page 11)

This passage is the recollection of an interaction between Jaya and Mohan during the early days of their marriage. (Question and answer are highlighted)

"Did you never wish to die, to kill yourself?" I had asked him curiously in the early days of our marriage, when I had been curious to know him, to know all of him, thinking then in my naivety that such a thing was possible.

"No", he had said, and then "no" again, firmly nailing his negative with a hammer of distaste. And I had been left with my question hanging like an obscenity between us.

The question was direct and simple and the answer was also direct. But Jaya reacted to the response and felt that the question remained ugly and unanswered. Jaya would have revealed her mind to him and asked him to elaborate or Mohan would have asked for the reason of asking such a question. Both stopped with one question and one answer. Frankness was obviously lacking between them. It is an instance of their estranged relationship.

Passage – II (page 11)

There was a problem for Mohan in his office and he was asked to take leave the office. He was in a difficult situation and he did not know what to do. So Jaya asks him: (Question and answer are highlighted)

"And you? What can you do?"

"Agarwal wants me to take leave for a while, he wants me to make myself unavailable We'll stay in the Dadar flat for some time"

Jaya feels offended by this response. This is yet another instance of their estranged relationship. Both of them do not want to elaborate on what they really want to say and try hide the intention from the other person. It is due to the disturbance in the relationship.

Passage – III (page 18)

This conversation was during Mohan's days isolation from his office. (Questions and answers are highlighted):

Ummm... Jaya? It was here, the panic that comes on waking in unfamiliar surroundings.

"Yes?"

(He mumbled something, looked about him vaguely, then sat up abruptly, pushing both his hands through his hair) For a moment I couldn't remember I was wondering where I was.

"Did you sleep well?"

"Okay". I couldn't confess that I slept like a log the night through.

"Shall I get the tea?"

"Unhh 'D' you have any milk?"

"I can get some from Mukta. I'm sure Jeeja can get me some in the afternoon".

He wasn't listening to me Hitching up his pyjamas, he asked me, "When are Rahul and Rati returning?"

"Fifteenth night. School reopens on the seventeenth".

"Umm..." "That's twelve days from now".

We were silent.....

Mohan was already in a disturbed state of mind and Jaya's 'Okay' can be treated as a right response in such a situation though she was false in answering. Mohan's 'do you have any milk?' for Jaya's 'shall I get the tea?' reflects his disorganized mind. In all the three sample passages, we see a kind of inhibition in both the participants, which is an enemy to husband-wife relationship. This affects the question-answer situation very much. For Mohan's 'When are Rahul and Rati returning?' Jaya gives the answer with one additional information.

Jaya - Kamat Situation:

Passage – I (pages 14 – 15)

Kamat was a neighbour to Jaya who became a very important acquaintance and a notable person in the life of Jaya. One sample conversation between them is given below (questions and answers are highlighted):

'Jaya – your name is like your face,' Kamat had said. And I had asked him, 'How?'

'It's small and sharp and clear, like your face', he had said.

.....
.....
Actually, my name isn't Jaya at all. Not now, I mean. It's Suhasini'.

'Where did that come from?'

'Marriage. It's the name Mohan gave me when we got married'.

'Suhasini'. He'd said it questioningly, repeated it, and finally with a 'well ...' had begun to laugh. That laughter had finished off Suhasini as far as I was concerned.

Responses reveal that the Question-answer situation has been well-balanced in the above conversation. Both are very frank with each other. The comfortable relationship between these two reflect on their questions and responses.

Jaya-Mukta Situation:

Passage I (Pages 184 – 187)

Both Jaya and Mukta are neighbours and know each other well. The following situation is quite remarkable:

We sat in silence

'Mukta, 'I began, anything to break the deadly silence, 'why are you here? I mean, why haven't you gone to work today?'

'I've taken leave. ,

'For me?' The thought struck me for the first time.

'I couldn't leave you alone, could I?'

'I'm okay now, you didn't have to. ...'

'I've had some rest too. No problem. Jaya, when is Mohan returning?'

'Mohan?'

'Jaya, what is it? Something is wrong, isn't it? What is it?'

'Mohan isn't. ...I don't know if he is. ...I think he has left me. ,

'Why?'

Why? I couldn't think of any answer to that. I could only stare at her face..... 'I don't know, Mukta, I just don't know. Do you believe in rebirth, Mukta, do you believe in many lives?'

'I don't know. I haven't really thought about it. Why?'

'I wish I did. It used to seem meaningless to me -just one futile life after another.... But now I feel it gives you a chance to redeem the failures of this life, doesn't it, if you have another life?'

'But isn't being born again itself a failure? Isn't the real goal, the success, not to be born at all?'

'I suppose so.... What am I going to do? What shall I do if he doesn't come back? Mukta, I was so confident, so sure of myself, I felt so superior to others....

'Jaya,' Mukta's voice was urgent, she was gripping me by my shoulders, 'Jaya, is it because of Kamat?'

'Kamat? I looked at her in surprise. 'No, what has Kamat to do with this? It's quite different. It's Mohan's job, he's done something. ...', I hesitated, then said firmly '... ..dishonest'...

But Mukta was not listening to me... 'Then why did you leave him alone the day he died? You left him to die alone, didn't you?'

'Mukta, why does it matter so much to you?'

'Matter to me? She let go of me.... 'I'll tell you why. ...

Mukta looked at me with pity and said heavily. 'What does it matter now, Jaya? Let it go.

But I couldn't let it go that easily. Mukta went away and I was alone.

Jaya asks 'why are you here?' though she is not supposed to ask

the question. She must be aware that Mukta was staying back to take care of her. When Jaya reveals that Mohan has left her, Mukta asks, 'why?', Jaya responds with 'why?' as she is not able to give the answer. Why Jaya asks, 'do you believe in many lives?' Mukta shoots back 'why?', for which Jaya gives a long reply. This question – answer situation continues into the next phase of their acquaintance with Kamat who is no more now. The situation is a real bad one. Mohan has not come back yet. Jaya's mind is filled with so much of confusion. However she has found it easy to interact with Mukta, which shows her openness with a person to whom she has good relation.

It is obvious in all the above situations that the 'relationship' has its own significant impact on the question – answer situation. With Mohan, question – answer situation for Jaya was closed, with Kamat partially open and with Mukta fully open.

References

- | | | |
|---------------------------------------|------|--|
| Deshpande, Shashi. | 1989 | That Long Silence,
Penguin Books : New Delhi. |
| Churchil, Lindsey | 1935 | Questioning Strategies in Sociolinguistics, Newbury house Publishers, Inc. : Massachusetts. |
| Robinson, WP.,
Susan J. Rackstraw. | 1972 | A Question of Answers, Vol.I,
London : Routledge & Kegan Paul. |
| Henry Hiz. ed. | 1953 | Questions, D.Reidel Publishing Company : Holland. |
| Quirk, Randolph, et. al. | 1985 | A Comprehensive Grammar of the English Language,
Longman : London. |